

ئەكەم جوابت لى ئەگىر مەو. قسەى كەلپلە و دېمە لىرەدا تەواو بوو. كەلپلە بەغەم و گریان، دوغا خوازىى لە دېمە كرد رۆيشت. لەپاش چەند رۆژى نەخۆش كەوت. تولى نەكيشا كەلپلە مرد. ئەما لەو وەقتەدا كەلپلە و دېمە سوئال و جوابيان لەيەك ئەكرد. دزى لە زىندانا حەپس بوو لە ئەو وەل و ئاخىر قسەيان گەيشت. لە دلىا ما بۆ وەقتى خۆى. بۆ سبەحەينى لەسەر ئەمرى شىر مەجلىس گىرايەو. دايكى شىر قسەى دېمەى هينايە ناو وەو. وتى: زىندووئىتى دېمە و كوشتنى پىساوچاكان وەك يەك ئەزانم. فەرموويانە كەسى يارمەتى زالم و يا رىگەى فاسق بدات. شەرىكە لەگەل گوناھيان. شىر ئەمرى كرد، با حازر بوونى قازى و بەحازر بوونى دېمە و بەحازر بوونى ھەموو مەئمووران قازى رووى كرده مەئمووران. وتى: پادشا بۆ ئاشكرا بوونى فېتنەى دېمە زۆر ئارەزوو ئەكات. ئەمرى كردهو تا مەسئەلەى دېمە تەواو نەكرى، دەست لە موھاكەمەكەى نەدرى و حوكمى دەرھەق بە دېمە ئەكرى لە رىگەى راستىيەو بى و قسەى شك و يا بېستان قىوول ناكرى. لازمە ھەركەس لە مەسئەلەى دېمە شتىك ئەزانى بە ئىسپات بوون بەيانى بكات. چونكە سى فائىدە دەست ئەخا. ئەو وەل: ئەو رىگەى راست و حەقە، موافىقى شەرىعەت بەيان كردنى زۆر خىرە. دووھم: بناغەى زولم تىكدان و تەرىبەى خائىنان موافىق بە ئەمرى خودايە. موناسىبى خولقى ئىنسانە. سېھەم: نەمانى فېتنە و فەساد رىگەى نەجاتە بۆ ھەموو عالەم ھەركەس لە مەسئەلە خەبەر دارە جواب بداتەو. كەس نەبوو جوابى قازى بدات چونكە حازران مەسئەلەى دېمەيان بۆ ئىسپات نەئەكرا و ترسى ئەو ديان بوو خوين بە ناحەق پرژىت. وەختى دېمە تەماشای كرد كەس نەبوو جوابى قازى بداتەو دلى وەك گولئى بەھار گەشايەو، رووى خۆى عاجز كرد، گریانى عەمەلى دەست پى كرد. وتى: ئەى قازىيانى دىن. ئەى ئومەراى سەرزەمىن ئەگەر من خەتابار بوومايە و بەقسەى فېتنە و حەسوود لەم ئىشەدا بوومايە زوبانى قسەكردنم نە ئەبوو و بە جواب نەدانەو قازى زۆر دل خۆش ئەبووم. ئەما بى منەت بن ھەركەس پىكتان شاھىد پىكتان لايە، لەرووى راستىيەو بەيان بفرمون سوتىپىكتان ئەدەم تو ئەو خودايەى رووحى ھەمووانى بەدەستە. چىتان لە من چاو پى كەوتووە بۆ زاتى موبارەكى پادشاھ بەيان بفرمون و ھەركەس لە كوشتنى كەسى خەبەر دار بى موافىقى شەرىع شەھادەتى لازمە و ھەركەس بەشك و يا بە غەرز من پىاو خراپ ئەكا. ئەو رى بەسەر دى بەسەر حەكىمە ھىچ نەزانەكە ھات، قازى پرسى: چۆنە بىگىرەو.

حیکایه‌ت

دینه وتی: ئەگێرئەوێ کابرایەکی نابووت و بێ سەرمایه و بێ ئیمتیحان دەستی کرد بە حکیمی کردن ئەئەیزانی بنووسێ و ئە ناوی دەرمانی بۆ ئەدۆزرایەوێ. بۆ ناسینی دەرمان گۆتێز و تووری بۆ فەرەق ئە ئەکرا. لە ئەزم گرتنا دەست لەجێ چوو و لەرزوتای بۆ جیا ئەئەکرایەوێ. لەنووسینی دەرمان ئینگلیزی و کوردیی بەبەک ئەزانی. دەرمانی بەهەر ئەخۆشێ ئەدا، ئەناسە ی ژبانی لێ ئەپرا. ئەو پیاوێ هیچ ئەزانە، دووکانی لە شارەکەدا دانا. ئەمما حکیمیکی زۆر عاقل و قدووم موبارەک، نفوسی وەک نفوسی عیسا، مردووی زیندوو ئەکردهوێ. لە ئیشی حکیمیدا ئەمسالی ئەبوو. لەمۆدەتییکی کەمدا ئەو حکیمە عاقلە ناوی گوم بوو. لە کونجی بە فەقیری راپێئەبوارد. حکیمە هیچ ئەزانەکە شوورەتی حکیمی بەناو شارەکەدا بلابووێ. دەوری زەمان وا گەراوێ، چەند ساحیب عەقڵی بۆ یەک نان کوشتووێ و چەند ئەزانیک بە روتبە و ئیسراحت گەشتووێ تەسادوف کچی پادشای شارەکە، بە واسیتهی منال بوونەوێ، ژان ئەبگرت کەوتە هیلاکەت، جوابیان بۆ پادشاه برد، یوسفی زەمان زۆر هیلاکە، پادشاه تەنھا ئەو کچی بوو لە برازای ماری کردبوو. زۆر لای خۆشەوێست بوو. ئەماری کرد هەرچی حکیم لە شارەکە هەبە بۆ عیلاجی دەردی کچەکە حازر بکری، لەسەر ئەماری پادشاه حکیمە عاقلەکە برایە خزمەت پادشاه. پادشاه ئەماری کرد: لازمە هەر جۆری مومکین ئەبێ عیلاجی جگەرگۆشەم بکەیت و مەسئەلە ی منال بوون بۆ حکیم بەیان کرا. کە کچەکە ژان ئەبگری، حکیم وتی: دەرمانی ژانە منال دەرمانیکە ناوی میهرانە، یەک دەنک میهران، یەک مسقال دارچینی، یەک مسقال موشکی خالس و موقابیل بەو دەرمانانە، شەگری تیکەل بگری. دەرخواری ئەو نەوعە ئەخۆشە بدری. زوو ئەجاتی ئەبێ، پادشاه وتی: میهران لەکوێ دەست ئەکەوێ؟ حکیم وتی: لە ئەجزاخانی پادشاه چاوم پێ کەوتووێ. لەناو قوتووێکی زیوایە قفلی ئالتوونی دراوێ. بەکێ بنیرن بیهیتنی، من حوکمی چاوم ئەماوێ. لەو وەقتە حکیمە هیچ ئەزانەکە حازر بوو، گوتی لەقسە حکیم بوو. پرووی کردە پادشاه وتی: ئەو دەرمانە ئیشی منە، تیکەل کردنی من ئەیزانم، پادشاه ئەماری کرد، لەگەل حکیمە هیچ ئەزان یەکی بچیت لە ئەجزاخانی ئەو دەرمانە بیتن. حکیم چوو دەرگای ئەجزاخانی کردوێ، تەماشای کرد، لەو نەوعە قوتووێ زۆرە، لە حساب ئەئەهات. زۆر گەرا بۆ میهران. بۆ ئەدۆزرایەوێ. تەسادوف قوتووێکی هەلگرت. ئەو قوتووێ زەهری هەلاهی تیا بوو لەوێ پێش تەسلیم بە ئەجزاخانی کرابوو بۆ لازمات.

حه کیمه هیچ نه زان قوتووه که ی برد، زه ره که ی دهرهینا، له گه ل داره مشکینه و زه رنیک تی که لی کرد و میقداری شه کری تی کرد. دهر خواردی کچی پادشای دا، خواردن و مردنی یه کنی بوو. جواب بو پادشاه برا، بو خوت خوش بی سهرت سه لامه ت، یوسفی زه مان رژی کرد بو قیامه ت. هاوار و گریان له مائی پادشاه بهرز بووه وه. پادشاه ئه مری کرد باقی دهرمانه که دهر خوارد به حه کیم بدری، له سهر ئه مری پادشاه دهرمانه که یان دهر خوارد حه کیم دا، له جیگه ی خوی سارد بووه وه مرد. مه علوومه هه رکه س خراپه بکات تووشی جهزای خراپ دئ. دیمه وتی: ئه م میساله م بزیه هینایه وه بو تان مه علووم بی هه ر ئیشی له رووی نه زانیسه وه بکریت په شیمانی له دوو دیت. بو هه ر ئیشی شو به هه دار بی ده ستلیدانی ریگه ی خه تهره. یه کنی له حازران وتی: ئه ی دیمه فیتنه یی و خیانه ت به چاوتا دیاره، نیشانی فیتنه و قه تل له تو ئاشکرایه و مه علوومه. قازی پرسی: لازمه ئیسپاتی بکه ی ت و مه سه له ی قه تل و فیتنه ی دیمه به ته واوی مه علوومی حازران بکریت. جوابی دایه وه وتی: له عیلمی حیکمه تدا خویندوومه. هه رکه س ئه برۆی چاوی راستی زیاتر بوو له ئه برۆی چاوی چه پی و حه ره که تی برۆی له ئه برۆیه کی زیاتر بوو، لووتی به لای چه په وه خوار بوو و سه ری شو بر بوو، دلئی نامویاره کی ئاره زووی فیتنه و فه سادی ئه کات. ئه م نیشانانه هه مووی له رووی دیمه دیاره. دیمه وتی: له ئیشی خودای بی مه کان، عه یب گرتن زور ناماقو لیبیه. سه هوو و غه له ت بو خوا لایق نبیه، ئه گه ر ئه و نیشانانه ی به یانت کرد. ده لیل به ریگه ی راسته و هه رکه س ئه و نیشانه ی بو مه علوومه، فیتنه به. لازم به مه حکه مه ی شه رع ناکا. قازی داوای شاهید و ئیسپات نه کات. سووره تی خودا عه تای کردی به عه بد ناکری. په ناه به خوا ئه گه ر من ئه م ئیشه م کردی له بهر ئه وه بوو خوا ئه م نیشانانه ی له من دروست کردووه و لابر دنی به که س ناکری هه رجو ری و ابوو لایقی جه زانیم. به م قسه ی تو له به لا نه جات بووم. چونکی خوا کرده و قسه ی بی عه قلی و نه زانیی خوت له مه جلیس مه علووم کرد. وه قتی دیمه ئه و جو ره جوابانه ی دایه وه. بی دهنگی بز مه جلیس حاسل بوو. که س قسه ی بو نه کرا. قازی ئه مری کرد. دیمه به رنه وه زیندان و سووره تی مو حاکمه عه رزی شبر کرا. ئه م ما وه قتی دیمه خراپه وه زیندان. ئاشنایه کی که لیله، ناوی رووزیه بوو به لای دیمه دا رابورد. دیمه بانگی کرد، وتی: رووزیه: ده ور تیکه به خزمه ت که لیله ناگه م، به چی خه ریکه؟ که ناوی که لیله ی بیست هه ناسه ی هه لکیشا، دهستی کرد به گریان رووزیه دیمه له گریانی رووزیه بی تا قه ت بوو وتی: ئه ی رووزیه چی رووی داوه. رووزیه وتی: ده میکه که لیله ئه مری خودای

کردوه. دیمه که ناوی مردنی که لیلای بیست بیتهوش بوو. له پاش هوش هاتنه وه، دهستی کرد به گریان. خوئی نه کیشا به دار و دیوارا، خوئو به ردی نه کرد به سهر خویا، کهس تا قه تی گوئی گرتنی نه بوو. پرووزه. زویانی به نه سیححت کرده وه، وتی: ئه ی دیمه له هه موو کهس مه علوممه له دست مردن کهس نه جاتی نه بووه. فهرمووده ی خوایه (کل شیء هالک إلا وجهه). گریان بی فائیده یه. ئیمه پیش ده رچوونمان بو مومکین نابیی. لازمه یه که له دووی یه که پروین له سه بر زیاتر چاره نیییه. (إنا لله وإنا إليه راجعون). دیمه سه بووری به قسه ی پرووزه هات. وتی: ئه ی پرووزه، لؤمه ی گریانم مه که. ره فیقی وه که لیلای به ته دبیر و عاقل و ساحیب و هفا ده ست ناکه وی. خه زینه ی سپری بوو. له خوا زیاتر بو هیچ کهس جاسووس ده رک نه ئه کرا. ئه گهر له ترسی قیامهت بمویرایه، به گریان و لیدان خوم ئه کوشت. پرووزه وتی: که لیلای ئه مری خوی کرده وه. ره فیقی وه که لیلای له دونیادا دوی نه هاتوه. دیمه وتی: ئه گهر راست ئه کهیت وه فا ناشکینی. ئه توانی له جیگه ی که لیلای بی به ره فیق ده ست بیته پیشه وه، شه رتی برایه تی بگرین. پرووزه زور به که یف خوشی چوه پیشه وه. به ره سمی خویان شه رتی ره فیقی برایه تی بیان گرت. دیمه وتی: زه حمهت نه بی له فلان جیگه، ئه مانه تیکی من و که لیلای هه یه بیته ئیره، حه قت به زايع ناروا. پرووزه به نیشانه ی دیمه، رویشت ئه مانه ته که ی برده لای دیمه. دیمه کردی به دوو به ش. به شیکتی بو خوئی هه لگرت و به شی که لیلای ته سلیم به پرووزه کرد. دیمه وتی: ئه ی ره فیق، رچام ئه وه یه هه میسه له بهر ده رگای شیر دانیشیت هه ر قسه به کهت بیست بوم بگپریته وه. پرووزه شه رتی کرد. هه تا روژی مردنی دیمه هه ر قسه به که بکرایه بو دیمه ی ئه گپرایه وه. روژی له به یانا دایکی شیر چوه لای شیر له موحاکمه ی دیمه سوئالی کرد. شیر هه رچی له قازیان بیستبوو بو دایکی گپرایه وه. دایکی شیر دهستی کرد به په له په ل. وتی: ئه گهر قسه ی تونگ بکه م ته بیعهتت ئه گوپری و ئه گهر بیدهنگ ئه بم له ریگه ی عاقلان دوور ئه که ومه وه، شیر وتی: دایه، ده رگای نه سیححت داخستن ئیشی عاقل نیییه. لازمه هه رچی له دلتایه به یان به فرموویت. قسه ی تو راست و ره وان، خواری له قسه ی تو ته ماشا ناکری. دایکی شیر وتی: فه رق به قسه ی راست و درو ناکه یت. قانزاج و زه ره ر جیا ناکه یته وه. چونکه دیمه فرسه ت بزانی ناگری فیتنه دانه گپرسینی. ته دبیر له ده ست ئه چی. شیر وتی: تو ئیمرو خوت گوم مه که. مومکینه ئیشی دیمه بپریته وه، شیر ئه مری کرد به کوپونه وه ی مه جلیس. قازیان و ئومه را هه رچی بوون هاتنه خزمهت شیر و دیمه داخل به مه جلیس کرا. هه میسان قازی رووی کرده مه جلیس وتی: هه رکهس له گوناھی

دینه شتی ئەزانێ بەیانی بکا هه موو مه جلیس نه به چاک و نه به خراب قسه یان بۆ نه کرا موعاوینی قازی پرووی کرده دینه وتی: ئەگەرچی حازران، بۆ خوسوس نه جات بوونت بیدهنگ بوون. ئەمما دلێان بۆ کوشتنی تو قهراری بهستوو.

ئاره زووی له ناو بردنت ئەکهن. تو بهم حاله ژینت به عه مه ل چي دیت. چاک وایه به گوناھی خۆت ئیقرار بکهیت و تویه و په شیمانی حاصل بکهیت. له دونیا و قیامهت نه جاتت ئەبی و دوو ریگهی چاک بۆ تو ئەمین. ئەوهل: خۆت له زنجیر و چه پسی خه لاس ئەبی. دووهم: خهلق له مه جلیس گرتن خه لاس ئەبن. ئەی دینه، ئیقرار کردنت زۆر مه سله حه ته. چونکه راستی وتن بۆ قیامهت چاکه و دلێ پادشا ئەکه و پسته ئیسراحه تهوه. ئیمه زوبان فه سیحی عه قلی تو مان بۆ مه علوم کراوه. عه قل بینه ره وه سه رخۆت، مردن به ناوی چاکه له ژینی په زالهت چاتره. دینه وتی: ئەی موعاوین له دلێ خۆته وه زه ننی حازران ته ماشا مه که و حوکم به زۆر ناکرێ. له مه عنای (إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ) غافل مه به، ئەگەر ئیوه به زه نن و به شک خه ربکن خۆینی من بریژن من قبول ناکم چونکه فرموده ی خودایه. (وَلَا تَلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ)، من به کوشتنی کهس رازی نه بووم، ئیستا چون خۆم به کوشتن ئەدهم. ئەی موعاوین واز له م قسانه بینه. ئەگەر نه سیحه ته، نه سیحه ت وایه. ئەگەر گالته یه له مه حکمه ی شه رع دووره، سه هوو و زه نن و گالته بۆ مه حکمه ی شه رع نه هاتوو و جه نابت له ریگهی راستییه وه داوی شه هاده ت ئەکرد. من زۆرم ئومید به جه نابت هه بوو، به ده ختی من دلێ تو ی له من وه رگیترا، به زه ننی جه نابت من گونا هبار بووم و قه تعی نه جات بووم له خۆم کرد. مه حکمه ی شه رع قسه له شاهید و ئیسپات ئەکا و یا زه نن قبول ئەکا و هه رکهس شاهیدی به بی مه علومات بدات، ئەوه ی به سه ر دیت به سه ر بازه وانکه هات. موعاوین پرسی چون بووه.

حکایهت

دینه وتی: ئەگێر نه وه، مودیری له ئاوادانیهک دانیشتبوو شه و و پۆژ خه ربکی ناندانی میوان بوو. ناو و شووره تی به ئەترافا بلاو کرد بۆوه. ژنیکی بوو له جوانیا بی ئەمسال بوو. غولامیکی به لخی بازه وانی مودیر بوو. عاشقی ناغا ژن بوو. ئاره زووی وه سلێ ئەکرد. دا یا خه ربکی سیحر بوو، ته ئسیری نه بوو. ئاخری ریگهی فیلی دۆزییه وه، ته سادوف پۆژی دوو تووتی به ده ست راوچییه که وه بوو ئەیفرۆشت، غولام هه ردوو تووتیه که ی کری،

ته‌علیمی قسه‌ی کردن. به‌کیتکیانی فیتکرد ئه‌یوت: ژنی ئاغا ژنم له‌گه‌ل ده‌رگاوان نوست. به‌کیتکیان ئه‌یگوت: من قسه‌ ناکه‌م و هیچ نالیم. به‌ وه‌عه‌دی یه‌ک حه‌فته‌ ئه‌و قسانه‌ی فیری تووتیییه‌کان کرد. به‌ زوبان به‌لخی و به‌ دیاری بردی بۆ لای مودیر، مودیر عاشقی ده‌نگیان بوو. تووتیییه‌کانی دایه‌ ده‌ست ژنه‌که‌ه. زۆر به‌ دیق‌ه‌ت خزمه‌تیان ئه‌کردن. مودیر به‌ئاره‌زووی ده‌نگی ئه‌و تووتیییه‌انه‌ دایم خه‌ریکی به‌زم و چالغی بوو. ئه‌ما له‌ قسه‌یان نه‌ئه‌گه‌یشت. ته‌سادوف رۆژئ دوو میوانی به‌لخی... ریتگیان که‌وته‌ مائی مودیر. مودیر ئه‌م‌ری کرد نان بۆ میوان دانرا، له‌پاش نان خواردن، ئه‌سبابی خواردنه‌وه‌ چوو به‌رده‌میان. له‌سه‌ر ئه‌م‌ری مودیر، تووتیییه‌کان حازر کران، وه‌قتی ده‌ستیان کرد به‌ خواردنه‌وه‌ و تووتیییه‌کان ئه‌و دوو که‌لیمه‌ی به‌ به‌لخی ته‌علیم درابوون. ده‌ستیان پێ کرد، میوانه‌کان سه‌ری خه‌جاله‌تیان شو‌رکرده‌وه‌. زۆر به‌ عاجزی دانیشتن. مودیر ئه‌و حاله‌ی زۆر لا خراب بوو. دل‌خۆشی میوانه‌کانی ئه‌دایه‌وه‌. ئه‌سبابی عاجزی له‌ میوانه‌کان ئه‌پرسی، میوانه‌کان راستییان بۆ ئاشکرا نه‌ئه‌کرا. نیهایه‌ت مودیر سوینگی به‌ ده‌ما هات و رجای له‌ میوانه‌کان کرد. سه‌به‌بی عاجزییان بۆ مودیر به‌یان بکه‌ن. یه‌کی له‌ میوانه‌کان وتی: ئه‌ی مودیر، جه‌نابت له‌ زوبان ئه‌م تووتیییه‌انه‌ حاله‌ی نابی چی ئه‌لین؟ مودیر وتی: له‌ زوبانیان حاله‌ی نابم و عاشقی ده‌نگیان بووم و ئه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ زوبانیان حاله‌ی ئه‌بن به‌یان به‌فرموون باعیسی مه‌منوونیییه‌. میوانه‌کان وتیان. ئه‌م تووتیییه‌ ئه‌لین: ژنی مودیر له‌گه‌ل ده‌رگاوان نوست. ئه‌وی تریان ئه‌لین: من قسه‌ ناکه‌م. مودیر ئه‌و قسه‌ی بیست خه‌یالی سه‌رخۆشیی نه‌ما، ده‌ستی له‌ شه‌راب گێرايه‌وه‌. رووی کرده‌ میوانه‌کان، وتی: ئه‌ی میوانی خۆشه‌ویست قسوورم عه‌فوو که‌ن، له‌م حاله‌ خه‌به‌ردار نه‌بووم، ئیستا به‌ فرمووده‌ی جه‌نابتان بۆم مه‌علووم کرا و عاده‌تی تاییه‌ی ئیمه‌ وایه‌، به‌ حه‌رام ئه‌زانین، نان خواردنی مائی ژنی خرابی تیابن، له‌و وه‌خته‌دا غولام له‌ پشت ده‌رگاکه‌ وه‌ستابوو، گوپی له‌و قسانه‌ بوو، وتی: منیش چهند ده‌فه‌ه‌ چاوم پێ که‌وتوو. له‌و مه‌سه‌له‌ خه‌به‌ردار هه‌م، مودیر نزیک بوو، له‌هۆش بچن، نییه‌تی کوشتنی ژنه‌که‌ی بوو، که‌سیتی نارد ژنه‌که‌ بکوژن، ژنه‌که‌ سوئالی کرد، له‌سه‌ر چیه‌ مودیر ئه‌م‌ری به‌ کوشتنم کردوو؟ مه‌سه‌له‌ بۆ ژن به‌یان کرا. ژنه‌که‌ جوابی بۆ مودیر ره‌وانه‌ کرد. که‌من بۆ کوشتنی خۆم باکم نییه‌، هه‌ر وه‌قت ئه‌م‌ر به‌فرموویت حازرم. ئه‌وه‌نده‌ فه‌رق هه‌یه‌، سه‌بر لازمه‌، که‌سیتی عاقل بێ عه‌جه‌له‌ له‌بیش ناکا و خوسوسه‌ن کوشتن. ئه‌گه‌ر په‌له‌ له‌ کوشتن کرا له‌ پاشا ئاشکرا بوو بێ گوناھ کوژراوه‌، حه‌ققی قه‌تله‌که‌ تا قیامه‌ت ئه‌مینی، په‌شیمان بوون به‌کار نایه‌ت. مودیر ئه‌م‌ری کرد،

ژنه که بیان هینایه لای میوانه کان و قسه‌ی توتیبیه کان بیان بو ژنه که به بیان کرا. ژنه که وتی: ئەم تەیرانە جنسی ئینسان نین. بە قسە کردنیان چۆن باوەر ئەکریت؟ مودیر وتی: ئەم تەیرانە وەک بەنی ئادەم ساحیب عەرز نین، هەرچی ئەبینن بەیانی ئەکەن و ئینکار لە قسە کردنیان ناکرێ درۆ بێ. ژنه که وتی: لازمه له ریگه‌ی شه‌عه‌وه بکوژریم، هه‌ر وه‌قت شه‌رع ئەم‌ری به‌ کوشتم کرد، حه‌لاله‌. مودیر وتی: شه‌رع ئەفه‌رمویت. به‌ چوار شاهید نه‌بی ژن زینای به‌سه‌ر ئیسپات ناکرێ. ژنه که وتی: له‌ میوانه‌ به‌لخیبیه‌کان بپرسه‌، سوئال له‌ ته‌یره‌کان بکه‌ن له‌و قسه‌یه‌ زیاتر ئەزانن یانا. ئەگه‌ر ده‌رکه‌وت له‌و دوو که‌لیمه‌ زیاتر نازانن بۆم مه‌علووم ئەبی، ئیشی غولامه‌ بازه‌وانه‌که‌یه‌، ده‌میکه‌ خه‌ریکی حه‌رامزاده‌بیه‌. من وجودم نه‌ ئەزانی، میوانه‌ به‌لخیبیه‌کان تاسی رۆژ له‌گه‌ڵ توتیبیه‌کان خه‌ریک بوون، له‌و دوو که‌لیمه‌یه‌ زیاتر نه‌پانته‌زانی، مودیر به‌و ئەحواله‌ له‌خوینی ژنه‌که‌ خۆش بوو. ناردی به‌ شوین بازه‌وانه‌که‌دا، بازه‌وان، به‌ دلێکی خۆش بازی نایه‌ سه‌ر قۆلی، هاته‌ لای مودیر، وایته‌زانی خه‌لات ئەکرێ، ژنه‌ رووی کرده‌ بازه‌وان، وتی: ئەی غه‌ددار، تو ئەزانی ئیشی خودا نه‌هیبی لی کردبێ بیکه‌م، بازه‌وان وتی: به‌لێ، بازه‌که‌ په‌لاماری چاوی دا. چاویکی بازه‌وانی ده‌ره‌ینا. ژنه که وتی: (جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا) چاوی شاهیدی درۆزن بێ، لازمه‌ له‌بێن هه‌لکه‌نرێ. دیمه‌ وتی: ئەم میسالم بۆیه‌ هینایه‌وه‌، بۆیان مه‌علووم بێ ئیشی به‌ چا و نه‌بیرنێ، به‌درۆ به‌یانی بکات خه‌جاله‌تی دونیا و قیامه‌ت ئەبێ. ئەوه‌و له‌ ئاخ‌ری قسه‌ی دیمه‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز نووسرا، براهه‌ به‌رده‌م شێر دانرا، شێر خسته‌بیه‌ به‌رده‌م داکی. وه‌قتی داکی شێر له‌و ئەحواله‌ خه‌به‌ردار بوو، وتی ئەی پادشاه، ئاره‌زووی من ئەوه‌یه‌ هه‌تا زوه‌، ئەمه‌ر به‌ کوشتمی دیمه‌ بکرێ، له‌وه‌ ئەترسم به‌ زویان لووسی و به‌قسه‌ و فیتنه‌ تووشی به‌لایه‌کت بکا له‌وه‌ زیاتر بێ که‌ تووشی شه‌تره‌به‌ی کرد، شه‌تره‌به‌ وه‌زیریکی عاقل و زیره‌ک بوو له‌ واسیته‌ی دوو زویانی و فیتنه‌ی دیمه‌وه‌ ریگه‌ی نه‌جاتی بو‌ خۆی نه‌دۆزییه‌وه‌. له‌و قسانه‌ شێر دلی که‌وته‌ خۆفو مه‌راقه‌وه‌، وتی: ئەی دایه‌ به‌یان بفه‌رموو کێ بوو قسه‌ی دیمه‌ و شه‌تره‌به‌ی بو‌ تو به‌یان کردوه‌؟ بیگیه‌وه‌ تا له‌ کوشتمی دیمه‌ په‌شیمان نه‌مه‌وه‌، داکی وتی ئەی پادشاه، سړ ئاشکرا کردن زه‌حمه‌ته‌، ئەو که‌سه‌ی قسه‌ی لای من کردوه‌، منی به‌ ئەمین حساب کردوه‌ و شه‌رت و شه‌رووت له‌ماهه‌ینا بووه‌. ناتوانم ناوی ساحیب قسه‌ به‌یان بکه‌م، ئەمما ئەوه‌نده‌ فه‌رق هه‌یه‌ ئەچم ئیزن له‌و که‌سه‌ ئەخوازم وه‌قتی ئیزنی دام، به‌ته‌واوی قسه‌ی دیمه‌ و شه‌تره‌به‌ بو‌ تو ئەگیه‌مه‌وه‌، شێر رازی بوو، داکی شێر رۆشته‌وه‌ بو‌ جیگه‌ی خۆی که‌وته‌ مه‌راقه‌وه‌، به‌کیکی نارد به‌ دوا‌ی پلنگدا،

وهفتی پلنگ چووه لای دایکی شیر، زور به حورمهت و دلخوشی، میوانداری کرد،
 وتی: ئەی پلنگ، مه‌علوومه شیر تۆی به وه‌زیر قبول کردووه و به قسه و ته‌دبیری تۆ
 زور باوه‌ر ئەکا لازمه تۆیش قسوورت دهره‌ق به‌شیر نه‌بی و خزمه‌تی به‌ فەرز بزانیته، تا
 به‌ وه‌عه‌دی (لئن شکرتم لأزیدنکم) روتبه‌ت لای شیر رۆژ به‌ رۆژ زیاد بکا. پلنگ وتی:
 ئەی خانم، ئەو چاکه‌ی که‌شیر له‌گه‌ل منی کردووه و روتبه‌ی وه‌زیری به‌من به‌خشیه‌وه. له‌ژیر
 چاکه‌ی تا مردن دهرچونم نابیی و تا ئیستا بۆ خزمه‌تی قسوورم نه‌کردووه و له‌ ژیر ئەم‌ری
 رووم وه‌رنه‌گتپراوه و خوسوسی ئەم‌ری به‌ زوبان جه‌نابت بکری. کردنی به‌سه‌ر سه‌ر لازمه.
 دایکی شیر وتی: (وَمَا الْأَنْعَامُ إِلَّا بِالْتَّمَامِ). خۆت ئەیزانی شیر له‌ ئەوه‌له‌وه. گر تی
 به‌ربوونی دلی بۆ تۆ به‌یان کردبوو و تۆیش بۆ ئاشکرا کردنی خۆینی شه‌تره‌به، وه‌عه‌ده‌ت
 فه‌رموو بوو (إِذَا وَعَدَهُ وَفَى) لازمه ئیمرو وه‌فای خۆت به‌جی بیینی. بجیته خزمه‌ت شیر،
 هه‌رچیت بیستووه و ئەیزانی بیگتپه‌ته‌وه، چونکه‌ نزیکه‌ زوبان لووسی دینه، دلی شیر
 سارد کاته‌وه و نه‌جاتی بیی، مه‌علوومه‌ه‌قی خۆی له‌ هه‌موو ئومه‌را ئەکاته‌وه. پلنگ
 وتی: ئەی خانم، ئاشکرا کردنی مه‌سه‌له‌ی شه‌تره‌به‌ له‌سه‌ر من بوو و هه‌تا ئیستا که‌ بی
 ده‌نگ بووم له‌به‌ر ئەوه‌ بوو زوبان لووسی و ته‌له‌بازی دینه له‌زاتی شیر مه‌علووم بکری.
 ئەگه‌ر له‌پیش جه‌نابتا قسه‌ی دینه‌م بۆ شیر بکرا، باوه‌ری نه‌ ئەکرد، چونکه‌ فیله‌ و
 فیتنه‌ی دینه‌ له‌ شیر مه‌علووم نه‌کرا، فکری ئەکرد من دوشمنایه‌تیم له‌گه‌ل دینه‌ په‌یدا
 کردووه. به‌چاک ته‌ماشاش نه‌ ئەکرا، ئیستاش ئیش گه‌بشته‌ ئەو راده‌یه، دینه‌ به‌ زوبانی
 لووسی خۆی نه‌جات دا و ئیمه‌ به‌ درۆزن دانرین، لازمه‌ خزمه‌تی خۆم به‌جی بییم و
 شه‌هاده‌تی که‌ مه‌علووم کردووه، له‌ رووی مه‌جلیس بیگتپه‌مه‌وه، فه‌رموو حازرم، پلنگ
 له‌گه‌ل دایکی شیر چوونه‌ خزمه‌ت شیر، ئومه‌را هه‌موو کۆبوونه‌وه، مه‌جلیس گیرا، شیر
 رووی کرده‌ دایکی وتی: ئەمه‌ ئاخ‌ موحاکمه‌ی دینه‌یه، هه‌رکه‌س شاهیده‌وه له‌ مه‌سه‌له‌ی
 شه‌تره‌به‌ و دینه‌ خه‌به‌رده‌اره‌ به‌یانی بکا. پلنگ په‌سه‌می خزمه‌تی به‌جی هینا چووه‌ پیتشه‌وه،
 قسه‌کردنی که‌لیله‌ و دینه‌ هه‌رچی بوو له‌ ئەوه‌ل تا ئاخ‌ بۆ مه‌جلیسی گتپراوه‌وه. قسه‌
 ده‌ماو ده‌م که‌وت، تا گه‌بشته‌ گوتی ئەو چه‌پسه‌ له‌ زیندان گوتی له‌ قسه‌ی که‌لیله‌ و دینه‌
 بوو، ئەویش وتی: من به‌رن بۆ خزمه‌ت شیر. شاهیدی ئەزانم. چه‌پسه‌که‌یان برد بۆ خزمه‌ت
 شیر، قازی رووی کرده‌ چه‌پس، وتی: تا ئیستا بۆچی شه‌هاده‌ت ته‌ئخیر کردبوو. جه‌وابی
 دایه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ شاهیدی یه‌ک که‌س دروست نه‌بوو چاوه‌روانی یه‌کی که‌م کرد.
 وه‌فتی زانیم. منیش هاتم ئەوه‌ی زانیم به‌یانم کرد. شیر به‌ حوکی ئەو دوو شاهیده‌

ناردی، دیمه‌یان هینا، فرمانی جه‌زای شه‌تره‌به خرایه ملی، چوار می‌خه‌یان کرد. له‌سه‌ر پشت رایان خست. زوبانیان پری، به‌دارکاری و نه‌نوعی سیاست کوشتیان و له‌چوئیک فیری درا. قه‌ل و دالّ خواردیان، هه‌رک‌سه‌س ئاره‌زوی فیتنه و دوو زوبانی کرد کوشتنی له‌ژیانی چاک‌تره. فه‌رمووده‌ی خوایه (فَقْطَعْ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

نه‌سیجه‌تی سی‌هه‌م

قانزاجی ره‌فاقه‌ت له‌گه‌ل دۆست و براده‌ران.

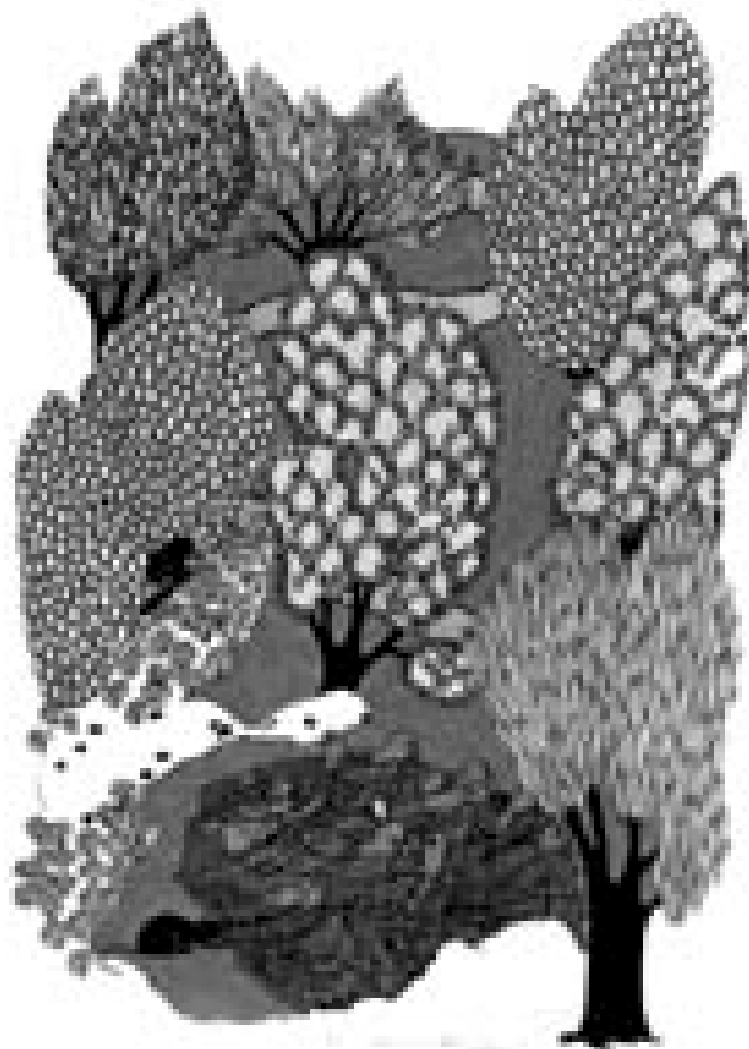
دابیشه‌لیم پرووی کرده‌ه‌کیم به‌ره‌مه‌ن، وتی: جه‌زای دوو زوبانی و فیتنه. موافیق به‌ئه‌مری خودا گیترا‌ته‌وه، ئومیتد ده‌که‌م. ریگه‌ی ره‌فیقان و دلّ ساف یه‌ک له‌پشت یه‌ک بن و له‌ئیسراحه‌ت و له‌ته‌نگانه له‌یه‌ک جیا نه‌بنه‌وه. ریگه‌تان چۆنه به‌یان به‌فه‌رموو، ه‌کیم وتی: ئه‌ی پادشاه بو‌پیاوی عاقل له‌دونیا دا له‌ره‌فیقی چاک، چاتر نیسه. قانزاجی ره‌فیق زۆر ده‌ست ئه‌که‌وئ. له‌جومله‌ی ئه‌و حیکایه‌تانه که له‌ره‌فیقییه‌ک دلّ ده‌ست که‌وتوو، حیکایه‌تی قه‌ل و مشک و کوتر و کیسه‌ل و ئاسکه، قسه‌یه‌کی جوانه. بو‌عه‌قل گرتن دابشه‌لیم پرسی، چۆنه به‌یان به‌فه‌رموو؟.

حیکایه‌ت

ه‌کیم وتی: ئه‌گیترا‌ته‌وه، له‌ئه‌ترافی که‌شمیر، دارستانیکی زۆر خو‌ش و ناوودار بوو. له‌واسیته‌ی ئاو و هه‌واوه له‌هه‌موو نه‌وعه‌ه‌بیوانی، پروویان تی ئه‌کرد. له‌هه‌ر چوار فه‌سل راوچی له‌و دارستانه‌دا به‌راو خه‌ریک بوون. ته‌سادوف داریکی زۆر به‌رز له‌قه‌راغ دارستانه‌که بوو، قه‌له‌ ره‌شی به‌سه‌ر داره‌که‌وه هیتلانه‌ی کردبوو، پوژئی قه‌له‌ ره‌شه‌که له‌هیتلانه‌که‌دا بو‌پاست و بو‌چه‌پ و بو‌ژئیر داره‌که ته‌ماشای ئه‌کرد، چاوی که‌وت به‌پیاوی داری به‌ده‌سته‌وه، داوی به‌شانه‌وه، تووره‌که‌ی به‌کو‌له‌وه، پرووی کردبووه بن داره‌که‌ی قه‌ل، قه‌ل له‌خۆی ترسا، فکری کرد، وتی: مومکینه ئه‌م کابرایه بو‌گرتنی من هاتبی، چاک وایه خو‌م بشارمه‌وه، له‌بن گه‌لاو لقی داره‌که خۆی شارده‌وه، ته‌ماشای کرد کابرا راوچییه‌که داوه‌که‌ی له‌شان کرده‌وه له‌ژئیر داره‌که‌دا نایه‌وه و نه‌ختی دانی له‌تووره‌که ده‌ره‌ینا، کردی به‌ناو داوه‌که‌دا، پویشته‌ خۆی شارده‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو کو‌مه‌لی کوتر په‌یدا بوون. گه‌وره‌ی کوتره‌کان. ناوی موته‌وه‌وه‌قه بوو. زۆر زیبه‌ک و ساحیب فیکر بوو، کوتره‌کان له‌ژئیر ئه‌مری موته‌وه‌وه‌قه پروویان وه‌رنه‌ئه‌گیترا ئه‌ما وه‌قتی کوتره‌کان چاویان به‌دان

کهوت، ناگری برسسییه تی بیان گری سهند، فیکری خواردنی دانه که بیان کهوته سهر. موتته ووهقه به عهقل بۆ مه علوم بوو فیکری کۆتره کان چییبه. ئەوهی ئوسوولتی گه وره بی بوو قسووری نه کرد. زوبانی به نه سیحته کرده وه، رووی کرده کۆتره کان، وتی: ئەی فه قیرینه، ئیوه مه زانن ئەوه دانه، داو له ژیر دانه که نراوته وه، جوابیان دایه وه، وتیان: ئەی گه وره ی ئیمه، برسسییه تی ره گی هاری بی پیوه یه و خۆت ئە یزانی، به بی زه حمه ت نان دهست کهس نه که وتوه و هه رچی ئیراده ی خودا بی ره د بوونه وه ی نییه.

کۆتره کان هه موو روویان کرده دانه که، موتته ووهقه فیکری نه چوونی کرد. ئەمما قهزا و قه ده ره د نابیتته وه. کۆتره کان دهنوویان بۆ دان برد. داوه که هاته وه یه ک، هه موویان بوون به داوه وه. موتته ووهقه هاواری کرد: له قسه ی من ده رچوون ئەمه مان هاته ری. کابرای راوچی به دلکی خۆشه وه رووی کرد بۆ لای داوه که. کۆتره کان به سستی پرواته وه بۆ ماله وه، وه قتی کۆتره کان چاویان به راوچی کهوت ده ستیان کرد به په له په ل و فره فر، هه ر یه که بۆ نه جاتی خۆی هه وڵی ئەدا، موتته ووهقه وتی: وا دیاره هه رکهس بۆ نه جاتی خۆی په له ئەکات له ئەحوالی یه ک ناپرسن. وا لازمه بۆ نه جاتی یه کتری هه وڵ بده ین، وه ک دوو ره فیقه که له سه ر که شتی که وتنه به حره وه، مه له وانێ بۆ گرتنه وه ی هه ردووکیان خۆی خسته به حره که وه، یه کیتی گرتته وه، وتی واز له من بینه، ره فیقه که م بگره وه، په لاماری ئەوی تریانی دا، ئەویش به و نه وعه غه می ره فیقه که ی بوو، له بهر صافیی دلایان له یه ک، هه ردووکیان نه جاتیان بوو، ئیوهش هه رکه ستان فیکری نه جات بوون بکه ن مومکین نابیت، مه گه ر به ئیتتیفاق لازمه هه موومان به یه که وه قووه ت بکه ین. داوه که هه لکه نین به رز بینه وه، برۆین، به ته دبیری موتته ووهقه، یه ک ده فعه قووه تیان کرد، داوه که بیان هه لکه ند و به رز بوونه وه، رویشتن. کابرا که چاوی به و حاله کهوت، سه رسام بوو، دوا ی کۆتره کان کهوت، فیکری وا بوو ئەیان گرتته وه، قه ل وتی لازمه بزانه ئەم کۆترانه چۆن خۆیان نه جات ئەدهن، ئەویش دوا یان کهوت. موتته ووهقه ئاوری دایه وه، ته ماشای کرد کابرای راوچی شوپنیان که وتوه. وتی: ئەی ره فیقینه پرووتان بکه ن بۆ دارستان و شیو، تا چاوی کابرا خۆمان گوم بکه ین، به ته دبیری موتته ووهقه، روویان کرده دارستان و شیو، له بهر چاوی راوچی گوم بوون، راوچی به نائومییدی گه رایه وه، قه ل شوپنیان که وتبوو تا له وان وه عه قل وه رگرت. عاقل ئەوه یه له خیره ده وه عه قل وه رته گرت. ته جره به ی زه مان عه قل نیشان ئەدا، وه قتی کۆتره کان له دهست راوچی نه جاتیان بوو، روویان کرده موتته ووهقه، وتیان ئەی گه وره ی ئیمه، ته دبیر چییبه؟ موتته ووهقه وتی: چار ئەوه یه، ره فیقیکم له م نزیکانه

ههیه، ناوی زیرهکه، بچین بۆ لای ئەو، داوهکهمان به دان ئەپریت، هه موویان روویان کرده بهر ده‌رگای مشک، که ناوی زیرهک بوو، موته‌وو‌هقه بانگی کرد: ئەی رەفیق، ئیمیرۆ وهقتی وه‌فایه، زیرهک گویتی له‌ده‌نگی موته‌وو‌هقه بوو له‌کون هاته‌ده‌ره‌وه، چاوی به موته‌وو‌هقه کهوت، ده‌ستی کرد به‌گریان، وتی: ئەی رەفیق، ئەوه چه‌ئه‌حوالیکه لیت قه‌وماوه؟ زیرهکی و عه‌قلی تۆ مه‌شه‌هور بوو له‌دنيا دا. چۆن تووشی ئەم داوه‌بوویت.

موتەووەقه وتی: ئەى رەفییق، قسە لە قەزا و قەدەر ناکرێ. لە ئەووەلەوه، زۆر خۆم پاراست، بە قسەیان نەکردم. بە واسیتهى ئەمانەوه منیش بە داوێوه بووم، زیرەک وتی: فەرقت بۆ نەکرا داو نراوێتهوه، خۆت و رەفییقانت نزیکى نەکەون، موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک، ئەم قسانە مەکە، ئەوانە کە لە من عاقلتر و بە قووەتترن، قەزای خودایان بۆ رەد نەکراوێتهوه، زیرەک وتی: مەعلوومە، ئیشی خودا قسەى لى ناکرێ، ئەلحەمدولیللا بە سەلامەتى گەیشتونە ئیترە، ئاسانە نەجاتتان. ئیسراحت بە مەشەققەت دەست ئەکەوێ، زیرەک چوو پێشەوه بۆ برینی داوێکە، موتەووەقه وتی: ئەى رەفییق، لە ئەووەلەوه داوی رەفییقانم بیره، لە داوی هەموویان دەم بەرە بۆ داوی من، زیرەک بە قسەى نەکرد، لای موتەووەقه خەریکی برینی داوێکە بوو، تیکرار موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک رجام ئەوێه، من بخەیتە ئاخى هەموویان، زیرەک وتی: مەگەر لە رووحو خۆت بێزارى. ئارەزووی مردن ئەکەیت. تیکراری قسەت کردەوه؟ موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک، عاجز مەبە لە تیکرار کردنم، چونکە ئەم کۆترانە منیان بە گەورەى خۆیان داناوه و لەژێر ئەمرى من دەرنەچوون، ئەگەرچی ئەم دەفعەیه قسەیان شکانم بووین بە داوێوه، ئەمما لە واسیتهى رەفاقەتى ئەوانەوه نەجاتم بووه و هەر پادشایەک لەبەر رەحەتى خۆى گۆی نەدايه بیستنى رەعیبەت، زوو لەناو ئەچیت. زیرەک وتی: پادشا لەناو میلله تدا وەک رووحو، میللهت جەسەدە، لەجیگەیه، رووحو نەبوو، جەسەد بۆچی چاکە؟ موتەووەقه وتی: تەسەم ئەوێه لە ئەووەلەوه من بکەیتەوه و چەند رەفییقیکم بە داوێکەوه مابى، تۆ هیلاک ببى، قەدەرئى روو بدات و ئەگەر من بخەیتە ئاخیرەوه، گۆی نادەیتە هیلاکى، منیش نەجاتم ئەبێ، چونکە هەموومان لە داوا شەریک بووین و لە رەحەتى، لازمە شەریک بێن، زیرەک لەبەر دلێ موتەووەقه، داوی هەموو کۆترەکانى برى، لە داوی هەموویان موتەووەقه نەجاتى بوو. موتەووەقه و کۆترەکان دوعا خوازییان لە زیرەک کرد. رۆیشتنەوه جیگەى خۆیان. زیرەک چوو کونەکە، قەل بە تەنھا مایهوه، تەماشای برینی داوی کۆترەکانى کرد و لە رەفاقەتى زیرەک تەحەیبور ما، فیکرى کرد: منیش لازمە لە بەلای زەمان ئەمێن نەبم، بۆ رۆژێکى وا، رەفاقەت لەگەڵ ئەم مشکە بکەم. قەل چوو سەر کونە مشکەکە، بانگی کرد، زیرەک، جوابی دایهوه، کێیه؟ قەل وتی: منم، وەقتى مشک دەنگى قەلى مەعلووم کرد. کەوتە فیکرەوه، چونکە سارد و گەرمیى دونیای دیبوو. بۆ رۆژى تەنگانەى دە دوازدە رێگەى لە کونەکەوه کردبوو. مشک لەدەمى کونیکەوه، رووی کردە قەل، وتی: تۆ چیت، ئیشت چییه؟ قەل وتی: من هاتووم شەرتى رەفاقەت لەگەڵ تۆ بکەم و مەسئەلەى راوچى و

کووترهکانی یۆ مشک گیتراپهوه. وتی: بۆم مه‌علووم بوو، وه‌فا و حقووق ئەزانی. ئومئید ده‌که‌م به‌یه‌که‌وه ره‌فاقه‌ت په‌یدا بکه‌ین، وه‌ک له‌گه‌ڵ کووتره‌کان کردت. مشک وتی: ئەی قه‌ل. ره‌فاقه‌ت گرتنی من له‌گه‌ڵ تۆ، به‌قه‌ده‌ر مه‌شریق و مه‌غریب، له‌گه‌ڵ یه‌ک دووره. ئاسنی سارد مه‌کوته. عه‌زیه‌تی خۆت مه‌ده. من و تۆ نابین به‌ ره‌فییق. مه‌علوومه سه‌فینه به‌ زه‌وییا ناروات و ئەسپ به‌سه‌ر به‌حه‌روه ره‌وشتنی مومکین نابێ. هه‌رکه‌س ئیشی بێ ته‌جره‌به بکات، گالته به‌خۆی ئەکات. ئەوه‌ش له‌ من دووره. قه‌ل وتی: ئەی زیره‌ک ئەم قسانه مه‌که. ده‌وله‌مه‌ند، فه‌قییر مه‌حرووم ناکه‌ن. من به‌ ئومئیدی خه‌مه‌ت رووم کردووه‌ته ده‌رگای جه‌نابت. شه‌رتی وه‌فاو عه‌قل نییه، بۆ تۆ دووره ده‌ست بنییت به‌ روومه‌وه. به‌ ئومئیدی بگه‌ریمه‌وه. ئەگه‌ر بکوژیت ده‌ست له‌ ره‌فاقه‌ت هه‌لناگرم. مشک وتی: ئەی قه‌ل، دان و داو یۆ من رۆ مه‌که. من ئەخلاق و سیفه‌تی تۆ چاک شاره‌زا بووم. ره‌فاقه‌تی تۆ عه‌زابوله‌لیمه. به‌ هیچ جوژی له‌ تۆ ئەم‌ین نیم. هه‌رکه‌س له‌گه‌ڵ ئاوجنسی خۆی ره‌فیه‌ و ئەگه‌ر که‌سه‌ی له‌گه‌ڵ غه‌یره جنسی ره‌فاقه‌ت بگرێ، ئەوه‌ی تووش دیت، تووشی که‌وه‌که هات، قه‌ل پرسى چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

مشک وتی: ئەگیت‌نه‌وه له‌ شاخێ که‌ویک، ده‌نگی قاسپه قاسپی به‌رز بوو بووه‌وه. بازی گوتی له‌ ده‌نگی بوو، مه‌یلی ره‌فاقه‌تی کرد. فیکری کرد وتی: هه‌رکه‌س بێ ره‌فیه، له‌گه‌ڵ غه‌م شه‌ریکه، وا چاکه ره‌فاقه‌ت له‌گه‌ڵ ئەو رووح سووکه ده‌نگ خۆشه و به‌له‌نجه‌یه بگرم. ورده ورده چوو نزیک به‌که‌وه بووه‌وه، که‌ چاوی به‌ باز که‌وت خۆی خسته قلبی به‌ردی گه‌وره، بازچوو به‌ر به‌رده‌که بانگی کرد، تا ئیستا له‌ ئەحوالی تۆ بێ خه‌به‌ر بووم. له‌به‌ر ده‌نگ‌خۆشی ئاره‌زووی ره‌فاقه‌ت ئەکه‌م. ئەم‌ین به‌ له‌مه‌و پاش ترس و خۆف له‌من مه‌که و ره‌فاقه‌ت‌مان زۆر خۆش ئەبێ، که‌وه وتی ئەی پادشای ته‌یران. ده‌ست له‌ فه‌قییرکی وه‌ک من هه‌لگره مودده‌تیکه نه‌خۆشم. گوشتی من قابیلی خواردنی جه‌نابت نییه و من قابیلی ره‌فاقه‌تی جه‌نابت نیم. باز وتی ئەی که‌وه عه‌قل بینه‌ره‌وه سه‌ر خۆت. مه‌علوومه چنگی من نوqsانیی په‌یدا نه‌کردوو و نیچیر له‌ ده‌ست من ده‌رنه‌چوو و ده‌نووکم به‌ گوشتی تۆ تیژ نابێ، ئەم‌ین به‌ فیکری خواردن ناکه‌م. ئاره‌زووی ره‌فاقه‌ت ئەکه‌م. به‌ واسیته‌ی ره‌فییقی منه‌وه تووشی قانزاج ئەبێ. ئەوه‌ل ئاوجنسی من بزانی له‌گه‌ڵ من ره‌فییقی. ده‌ستی زولم بۆ تۆ درێژ ناکه‌ن. دووه‌م که‌ تۆ داخل به‌ جیگه‌ی من بوویت له‌ناو ئاوجنسی خۆت حورمه‌ت

په پيدا ته كه يټ و ترست له كه س نابې و له تاو جنسي خوت كاميان جوان بې بوت دېنم. به نارزوو كه يفي له گه ل بكه يټ. كه و وتي جه نابت پادشاي، پادشاي ته يراني و من ميلله تم و ته بعي پادشاه له گه ل ميلله ت وهك يهك نييه، مومكينه بې ته ده بييهك له من ده ركه وي به ته بعي جه نابت نه بې، جه رگ و ريخولم به نووكي په نجه ت بيته ده روه. چاك وايه، عه فووم بكه يټ له كوئچي دانيشم و به ده ست جه نابت هولاك نه يم. باز وتي: ئه ي ره فيق، مه گه ر نه تبيستوه. چاو عه يبي دوست نابيني، سه د جار دوست بې ته ده بي بكا لاي دوست به ناشيرين ته ماشا ناكري. من ئه م قسه و قه ول و قه راره ي تو به ئه مانه ت هل ئه گرم. شه رتي وه فاو ره فاقه ت ناشكينم، هه رچي نارزووي دلټ بې بيكه يټ، من مه منون نه يم. كه و هه رچه ند پارايه وه باز جوابي ئه دا. به دلخوشي دانه وه كه و له قليبشه به رد چوه ده روه، باز ده ستي كرد به ماچ كردني يه كتريان گره باوه ش، باز به سوټنگ دلي كه وي ئه مين كرده وه، چوونه هيلانه ي بازه كه، دوو سي روژ به و نه وعه رايان بوارد، كه و ئه مين بي له باز په پيدا كرد. زوياني به قسه ي زل زل كرده وه، ده ستي كرد به قاسپه قاسپ، له بهر ده نكي خوي گوتي له قسه ي باز نه گرت. باز له بهر ئه وي شه رتي كرد بوو. كه وي عاجز نه ته كرد. ته سادوف چه ند روژي باز نه خو ش كه وت. قوه تي فريني نه ما. فيكري خواردني كه وي كرد، بو به هانه ته گه را له سه ر كه و بدوزيته وه. كه و به عه قل بوي مه علوم بوو، باز خه ريكي به هانه يه، چاوي به مردني خوي كه وت، فيكري كرده وه به خوي وت: له قسه ي عاقلان ده رچووم، فه رمويانه هه ركه س ره فاقه تي له گه ل جنسي خوي نه گرت په شيمان ته بيته وه. كه و له ترسا يهك زه ره له خزمه ت كردني باز غافل نه نه بوو، باز برسپه تي زوري بو هينا، به هانه ي بو نه دوزرايه وه، چونكه كه و له فيكري گه بيشبوو، شه وي به خه يالي خواردني كه و ئه وي به كه و وت: ئه وه مومكين نه بې من له بهر هه تاو بسووتيم، تو له ژير سپه ر ئيسراحت بكه يټ، كه و وتي: قوربان ئيسا شه وه، هه تاو له كوئ له توي داوه؟ باز وتي بې ته ده ب، من به درو ته خه يته وه. په لاماردان و خواردني يه كي بوو. مشك وتي هينانه وه ي ئه م ميساله م بو ته وه يه بوت مه علوم بې، ره فاقه تي من له گه ل تو مومكين نابې، له تو ته مين نابم، چونكه من خواردني تو م و ره فاقه ت و دانيشتمنانه به يه كه وه دروست نابې، قه ل وتي ئه ي زيره ك، فيكر بيته وه سه ر خوت، خواردني تو قانزاج به من ناگه يه نيټ، له ره فاقه ت زياتر له گه ل تو فيكري خراپه م نييه. له بهر ره فاقه تي تو ته ركي وه ته نم كرده وه. به ئوميد ي قانزاج كردن هاتومه بهر ده رگاي جه نابت، ئه وانه ي نه جيب و خانه دانن كه سيان له ده رگاي خويان ده رنه كرده وه، رجا ته كه م

له ره‌فاقه‌تم مه‌بووره و نائومی‌یدی ده‌رگای خوتم مه‌که. زیره‌ک وتی ئه‌ی قه‌ل دوشمنایه‌تییه‌ک به‌فیتنه‌ پهدا بووبیت، ناشت بوونه‌وه‌ی مومکینه و دوشمنایه‌تییه‌ک له ئه‌وه‌له‌وه‌ بووبی ریک‌خستنیان دروست نابیی، مه‌سه‌لا دوشمنی شیر و فیل تا قیامت نابریته‌وه و ریک‌که‌وتنیان مومکین نابیی. دوشمنایه‌تی من و تو، وه‌ک مشک و پیشیله‌یه، وه‌ک مهر و گورگ وایه، له‌مابه‌ین دوشمنی قه‌دیم ریک‌که‌وتن ده‌ست نه‌که‌وتووه. ئیستا ده‌ست تو بکه‌ویت. قه‌ل وتی: ئه‌ی زیره‌ک، من و تو دوشمن نه‌بووین. ئه‌گه‌رچی وه‌ک جه‌نابت ئه‌فه‌رموویت جنسی من و تو دوشمن بوون و له‌ من و تو ئاشکرا نه‌بووه، من به‌ ئومی‌یدی وه‌فا رووم کردووه‌ته‌ قاییی جه‌نابت. رجا ئه‌که‌م دل‌ت ده‌رحق به‌نده‌ خراب مه‌که، شهرتی وه‌فا به‌جی بیته. مشک وتی: ئه‌ی قه‌ل، زور ئاره‌زووی ره‌فاقه‌ت ئه‌که‌یت و لافی دوستی لی ئه‌ده‌یت. ئه‌ترسم ئه‌وه‌نده‌ی به‌ین نه‌بی. ته‌نافی مه‌حه‌به‌ت بیچرینی، چونکه‌ مه‌علومه، ناو دوو سی رۆژ مایه‌وه، بۆن و تامی ئه‌گۆریت، ئه‌ما له‌سه‌ر زاتی ئه‌سلی لاناچیت، بکریت به‌سه‌ر ئاگرا. ئیسی خو‌ی ئه‌کاو ئاگره‌که‌ ئه‌کوژنیته‌وه، مه‌قسه‌دم تو به‌ له‌گه‌ل من ره‌فاقه‌ت بگریت به‌ مووده‌تیکی که‌م. دوشمنایه‌تی کۆن فکر که‌یته‌وه، وه‌ک حوکه‌ما فه‌رموویانه: ئه‌وانه‌ی له‌ دوشمن ئه‌میتن مه‌علومه‌ ریک‌گه‌ی عه‌قل نازانن. ئه‌گه‌ر من تو به‌ ره‌فیع قبول بکه‌م. ئه‌وه‌م به‌سه‌ر دیت. به‌سه‌ر حوشر سواره‌که‌ هات.

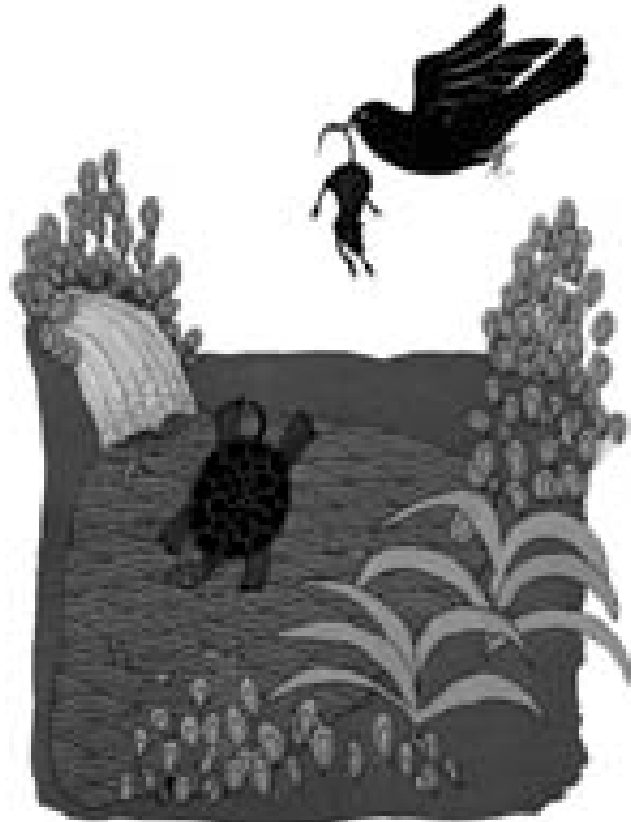
قه‌ل پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

زیره‌ک وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ حوشرسواری، به‌ ریک‌گه‌دا ئه‌رۆشت، ته‌ماشای کرد، له‌ جیک‌گه‌ی کاروان، ئاگر به‌جی مابوو، با ئاگره‌که‌ی بلاو کرده‌وه. پووشی سه‌حراکه‌ ئاگری گرت. ماری له‌ناو ئاگره‌که‌، ریک‌گه‌ی ده‌رچوونی نه‌بوو. نزیک بوو ئاگر بیسووتینی، چاوی به‌ حوشرسواری که‌وت ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: ئه‌ی حوشرسواری، بۆ خاتری خوا، له‌م ئاگره‌ نه‌جاتم بده. حوشرسواری پیاویکی به‌ ره‌حم بوو. فیکری کرد ئه‌گه‌رچی مار دوشمنی به‌نی ئاده‌مه. ئیستا داماره‌وه، خیره‌ نه‌جاتی بده‌م حوشرسواری تووره‌که‌یه‌کی پێ بووکردی به‌ نووکی داریکه‌وه. درپێی کرد بۆ لای مار. مار چووه‌ ناو تووره‌که‌که‌وه. حوشرسواری به‌و جوژه، ماره‌که‌ی له‌ناو ئاگر ده‌ره‌یتنا ده‌رکی تووره‌که‌که‌ی کرده‌وه. وتی ئه‌ی مار. ئاره‌زووی کو‌ی ئه‌که‌یت پڕۆ، ئه‌ما زه‌ره‌ر له‌ به‌نی ئاده‌م مه‌گه‌یه‌نه. زه‌ره‌ر دان زۆر خراپه‌ مار وتی: وامزانی پیاویکی عاقلی، ئه‌وه‌ قسه‌یه‌ تو ئه‌یکه‌یت، نارۆم تا به‌ خو‌ت و حوشره‌که‌ته‌وه‌ نه‌ده‌م،

حوشرسواری وتی: من چاکه له گه ل کردی، جه زام به خراپه ئه ده یته وه. مار وتی تو چاکه ت له جیگه ی خوئی نه کرد، چونکه ئه زانی له پیوه دان زیاتر بو به نی ئاده م نه مپوه. بوچ منت نه جات دا. بو تو نازانی له گه ل دوشمن چاکه کردن. وهک خراپه له گه ل دوست واپه، له جیگه ی ئه م چاکه یه ت ئه بی به خوئی و حوشره که ته وه بده م، له بهر ئه وه چونکه له ریگه ی ه دیس ده رچوویت. عوله ما فه رموویانه: له هه ر جیگه یه تووشی مار بوون، بیکوژن. تو بی ئه مری عوله مات کردوه، پیوه دان ت دروسته. حوشرسواری وتی: ئه ی مار، چاکه کردن جه زای خراپه دان وه چون دروسته؟ مار وتی: به مه زه به بی به نی ئاده م جه زای چاکه خراپه یه. له چه ریبه که وه ئه روژن منیش لازمه بیتمه ریگه ی ئیوه، حوشرسواری هه رچه ند پاراپه وه. مار قبوولی نه کرد. وتی: له ئه وه ل به خوئی بده م، یا به حوشره که وه، حوشرسواری وتی: رجا ئه که م... له سه ر ئه م فکه ره لاجو جه زای چاکه ئه وه نیبه تو ئه یزانی. مار وتی: ئوسوولی ئیوه یه، لازمه منیش بیکه م و ئه گه ر ئینکار ئه که یه ت ئه چین ئه پرسین. حوشرسواری رازی بو به یه که وه رویشتن تووشی گامیشی هاتن. مار رووی کرده گامیش وتی: جه زای چاکه چیبه؟ گامیش وتی: جه زای چاکه خراپه یه به مه زه به بی به نی ئاده م، چونکه من چنده سالی که لای به نی ئاده م بیکه م... هه موو سالی بیچوویه کم ئه بوو، له شیر و ماست و روژن، قانزاجی له من ئه کرد. وه قتی که پیروم، له خزمه ت کردنم عاجز بوون، به ره لای ئه م سه حرایه یان کردم. ئیمرو ساحتیبه که م به لاما رویشتن، زانی نه ختی گوشتم گرتوه. رویشتن قه ساییکی هینامه سه ر، فرۆشتمی، سبحه ینی قه سابه که ئه مبات سه رم ئه بری، گوشته که م ئه فرۆشن و پیسته که م ده باغ ئه که ن، جه زای چاکه به خراپه لای به نی ئاده م دروسته. مار وتی: ئه لیت چی؟ ئه وه ل به خوئی وه، یا به حوشره که وه بده م. حوشرسواری وتی: به ئه مری شه رع شاهید ئه بی دوو بی. به یه ک شاهید قسه باوه ر ناکری، مار ته ماشای کرد، داری دیاره، وتی: قبوول ئه که یه ت بچین له و داره سوئال بکه یین؟ حوشرسواری رازی بوو، روویان کرد بو لای دار، وه قتی گه یشتنه بن داره که، مار وتی: ئه ی دار، جه زای چاکه چیبه. دار وتی: جه زای چاکه خراپه یه، به مه زه به بی به نی ئاده م مه علومه من لیتره رواوم. ریپوار دین له ژیر سیبه ره که م دائه نیشن و مانگوویان ئه حه سپته وه، له پاشا سه ر هه لئه برن. ته ماشای لق و پۆیم ئه که یین یه کئی ئه لیت ئه و لقه بو کلکه ته ور باشه، یه کئی ئه لئی ئه و لقه ی بو دار ده ست باشه، ده ست ئه که ن به لق و پۆپ برینم. جه زای سیبه ره که م به برینی لق و پۆیم ئه ده نه وه، جه زای چاکه به خراپه لای به نی ئاده م دروسته، مار وتی: له سه ر قسه ی خوئی دوو شاهید شاهید بیان دا، ئیستا پیم بلتی

ئەووەل بە خۆت، یا بە حوشرەکەو بە دەم. حوشرسوار وتی: رجا ئەکەم ئەگەر یەکیکی که شاهیدی دا من رازیم، بە ئارەزووی تۆ، تەسادوف تووشی ریتی هاتن، ریتی گویتی له قسه کردنیان بوو. له مهسهله گهشتبوو. مار وتی: له ریتی بیرسه بزانه ئەلیت چی له پیش ئەوهی حوشرسوار بانگ کات. ریتی وتی: جهزای چاکه خراپهیه، ئەی حوشرسوار، تۆ چاکه ی چیت له گەل ئەو ماره کردوه. وا دوو چاری خراپه بوویت، حوشرسوار ئەووەل و ئاخری قسه ی بۆ ریتی گیرایه وه. ریتی وتی: ئەی حوشرسوار تۆ پیاویکی راست دیاری، بۆچی ئەم قسه یه به درۆ ئەگیریته وه. مار وتی: به لێ راست ئەکات. ئەو توورەکە ی منی پی دهرهینا، به شانیه دياره. ریتی خۆی توورە کرد، وتی: باوهر ناکەم، ماری به و گه وره ییه، توورەکە به به و بچووکیه، چون جیگه ی بۆته وه. مار وتی: بۆچ توورە ئەبیت، ئەگەر باوهر ناکهیت له جیگه یه کی دوور نیسه، توورەکە که بینه ئەچمه ناوی له بهر

باوه‌پرکردنی تو، ریتیوتی: ئەگەر بە چاوی بیسینم جیگەیی تۆ لەو توورەکەدا ئەبێتەوه. حوکمیەک دەرەقتان دانه‌نیم، بە تەئریخ بگێڕیتەوه، مار بەقسەیی ریتیوتی خەلەتا، حوشترسوار توورەکەیی لەشان کردەوه، مار چووێ ناو توورەکەکەوه، ریتیوتی: ئەیی حوشترسوار دەرگای توورەکەکە بێنەرەوه یەک بزەنم، بە قسەو تەدبیری ریتیوتی دەرگای توورەکەیی هینایەوه یەک، ریتیوتی: بەری مەدە، خیرا خیرا توورەکەکە بکیشە بە زەوییا تا رووچی دەرئەچیی، حوشترسوار بە تەدبیری ریتیوتی، لە پێوەدانی ماری بەد ئەتوار نەجاتی بوو.

هینانەوهی ئەم میسالم ئەوهیە هەرکەس نەختی عەقڵی بێ، لازمە بە قسەیی دوشمن تەفرە نەخوات بە هیچ نەوعی لە دوشمن ئەمین نەبێ، قەل وتی: ئەم قسە کردنەت هەمووی حیکمەت بوو و هەر گەوهەری لە دلت خستتە دەرەوه چاوی منی رووناک کردەوه، ئومێد دەکەم لە رووی راستییەوه بەمن باوەر بکەیت. ریتیوتی رەفاقت و دۆستی لەگەڵ من بگری، حوکما فەرموویانە: رەفاقتی عاقلان خەزەنە یەکە نابێتەوه. رەفاقتی کەم عاقلان ناگریکە ناکوژیتهوه، رەفاقتی عاقل عاجزی سەد سەلە بە سەعاتی لا ئەدا، خۆشەویستی بە رەگی بەرەللا ئەباتە خوارەوه، رەفاقتی کەم عەقڵ، خۆشیی سەد سەلە بەیەک قسە نایەنێ، پیاوی عاقل زوو دۆستایەتی ئەگری، دەرنگ ئەبێ بە دوشمن، پیاوی کەم عەقڵ نەسیحەت بە دوشمنی ئەزانێ و لیت مەعلووم بێ لە دەرگای جەنابت، دوورنەکەومەوه، خواردن و خواردنەوه ناخۆم تا بە رەفاقتەم ئەمر نەفەرموویت، مشک وتی: زۆر ئارەزووی ئەوه ئەکەم لەگەڵ تۆ بێم بە رەفیق، لەم نزیکانە جیگەییەک بدۆزەرەوه هات و چۆ کردمان بۆ یەک ئاسان بێ، قەل وتی: چاک ئەفەرموویت ئەمما بە چاک نازانم چونکە نزیک ریتیوتی، دائیما ریتیوتی هاتوچۆ ئەکات. ئەترسم قەدەری روو بدات. ئەگەر بە چاک ئەزانێ جیگەیی من ئاوووه‌وایه‌کی خۆشی هەیه و رەفیقتی خۆشەویستم دراوسییە. زۆر ساحیب وەفایە. ئەچین هەرسیتکمان بە خۆشی یەک پائەبوین. مشک پازی بوو، هاتە دەرەوه، بە ئوسوولی خۆیان شەرت و شرووتیان بەست، مشک وتی: ئارەزوو ئەکەم بچین بۆ جیگەیی تۆ، چونکە ئێرە جیگەیی من نییە، بە ئیسراحت ئەحوالی خۆم بۆت ئەگێرمەوه. فەرموو با برۆین، قەل بە دەنووک، کلکی مشکێ گرت. بە ئاسمانا بەرز بوووه، رووی کردەوه جیگەیی خۆی. وەقتی کيسەل خەبەردار بوو، خۆی نقروم بە ئاو کرد، قەل مشکێ دانا، بانگی کرد: ئەیی وەفادار کيسەل گوپی لە دەنگی قەل بوو، لە ئاوهاتە دەرەوه، رووی کردە قەل، وتی موددەتیکە بەخزمەت ناگەم، لەبەر چییە. قەل بە داو بوونی

کۆتره‌کان و نه‌جات بوونیان و قسه کردنی ئه‌وه‌ل و ئاخری له‌گه‌ل زبره‌ک بۆ کیسه‌ل گیترايه‌وه، وه‌قتی کیسه‌ل ئه‌و قسانه‌ی بیست چووه خزمه‌ت زبره‌ک. په‌سمی میوانداریی به‌جی هینا، ئه‌وه‌نده حورمه‌ت و دل‌خۆشیی زبره‌کی دایه‌وه، زبره‌ک له‌شه‌رما قسه‌ی بۆ نه‌ئه‌کرا. قه‌ل چووه پێشه‌وه. رووی کرده زبره‌ک، وتی رجا ئه‌که‌م مه‌سه‌ئه‌له‌ی خۆت که وه‌عده‌ت فهرموو بیگیته‌وه. تا کیسه‌ل عه‌قل و زبره‌کیی تو مه‌علوم بکا. زبره‌ک رووی کرده کیسه‌ل وتی ئه‌ی ره‌فییق، من ئه‌سه‌لن خه‌لقی شاری نادوت که شارێکه له هندوستان، جیگه‌ی من له خانووی عابیده‌کا بوو. عابیده‌که دایم به‌ نوێژ و عیباده‌ت خه‌ریک بوو، ده‌رویشان هه‌موو روژی خواردنیان ئه‌هینا بۆ عابید. میقداریکی ئه‌خوارد و باقی هه‌لئه‌گرت بۆ ئیواره‌ی منیش ئه‌چوم بۆ ئه‌وه‌ی عابید بزانی، تیرم ئه‌خوارد و میقداریکم ئه‌برد بۆ خزمه‌تکاره‌کانم، چونکه له‌ واسیته‌ی نانی عابیده‌وه چه‌ند خزمه‌تکاریکم راگرتبوو و عابیده‌که زۆر ئاره‌زووی له‌ناو بردنی منی ئه‌کرد، بۆی مومکین نه‌ ئه‌بوو. ته‌سادوف شه‌وی میوانیکی هات، عابید له‌گه‌ل میوانه‌که ده‌ستیان کرد به‌ قسه. میوان قسه‌ی شارانی بۆ عابید ئه‌گیترايه‌وه. له‌ وه‌قتی قسه‌ کردندا. مشک له‌ کون هاتنه‌ ده‌ره‌وه. عابید ده‌ستی به‌ ده‌ستا ئه‌کیشا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ مشکه‌کان برۆن، میوان وای زانی عابید گالته به‌قسه‌ی ئه‌کا دلی عاجز بوو. رووی کرده عابید، وتی: ئه‌م چه‌پله‌ لێدان و گالته کردنه مونا‌سیب حالی توی نابینم، عابید وتی: ئه‌ی میوانی خۆشه‌ویست، چه‌پله‌ لێدانم بۆ قسه‌ی جه‌نا‌بت نییه. مه‌قسه‌دم ئه‌وه‌یه ئه‌و مشکانه دوور بکه‌ونه‌وه. له‌ ده‌ست ئه‌و مشکانه هه‌راسان بووم. نه‌ خواردنم به‌ ره‌حه‌تی ماوه و نه‌ ئه‌توانم زه‌خیره‌ دابنیم، ته‌دبیر چیه‌؟ میوان پرسی: هه‌موو مشکه‌کان وه‌ک یه‌ک خیزان؟ عابید وتی: ته‌نها یه‌ک مشکیان زۆر به‌ جه‌رگه. ترسی لێدان و کوشتن نازانی، هه‌ر وه‌قت ئه‌و مشکه هاته‌ ده‌ره‌وه، مشکه‌کانی تریش دوا به‌ دوا دی‌ن. میوان وتی: ئه‌م مه‌سه‌ئه‌له، وه‌ک مه‌سه‌ئه‌له‌ی ژنه‌ لادێیه‌که وایه، کونجیی پاک کراو و نه‌پاک کراوی به‌یه‌ک موعامه‌له‌ ئه‌کرد. عابید پرسی چۆن بووه؟ بیگیته‌وه.

حیکایه‌ت

میوان وتی: له‌م پێگه‌وه که هاتم. له‌ دێیه‌ک شه‌و چوومه مالتی به‌ میوانی، وه‌قتی نووستن جیگه‌یان بۆ راخستم، سه‌رم کرده سه‌ر سه‌رین. هیشتا خه‌وم لێ نه‌که‌وتبوو، گوتم گرتبوو پیاوه‌که به‌ ژنه‌که‌ی وت: فکرم هه‌یه سب‌حه‌ینی زبافه‌ت بکه‌م و چه‌ند ره‌فییکیکم

بانگ که مه سهر نان خواردن. ژنه که وتی: ئابرووی خۆت مه به. تۆ نه زه خیره و نه فلس شک نابهیت. گوشت و پیاز و برنج له کوئی دینی و نه گهر ئیقتیدارت ههیه، زه خیره ی منالّه کانت پاشه کهوت که، به رووتی و برسییه تی نه سوو پینه وه، واز له زیافهت کردن بینه، پیاه که وتی چاوی ته مه عکار، به خۆلی قه بر نه بی پر نابیتته وه، زه خیره یه که به کار بی بۆ قیامهت باشه، زه خیره ی دونیایی په شیمانایی له شوین دیت. که سئی ئاره زووی زه خیره ی دونیا بکات، نه وه ی تووش دیت تووشی گورگه که هات. ژنه که برسی چۆن بوو. پیاه که وتی: کار براه کی راوچی. که ئاسک قوه تی ده رچوونی له ژیر ده ستا نه ئه کرد. ته سادوف رۆژی ته له ی نابوه وه. ئاسکیک بوو به ته له که به وه، کارا به دلکی خۆشه وه رووی کرده ئاسک، ئاسک له ترسی رووچی، ته له ی هه لکه ند و رای کرد. راوچی تیری بۆ خسته ناو که وانه وه. هاویشتی بۆ ئاسک، به تیر کوشتی، چوو سه ری بری، دای به کۆلیا و رووی کرده وه بۆ مال. له رینگه تووشی به رازۆ بوو، به راز برسی بوو، رینگه ی به کارا گرت. راوچی تیری بۆ به راز هاویشتی. دای له سه ر دلی، به راز له تاو ئازار خۆی گه یانه سهر راوچی، سواری سنگی بوو خنکانی. راوچی و به راز هه ردووکیان روو حیان ده رچوو، میقداری چوار ده قیقه به ینی کهوت، گورگ په یدا بوو. ته ماشای کرد. ئاسکی و پیاه ویک و به رازۆ، هه رسیکیان مردوون، گورگ زۆر دلخوش بوو. فکری کرد گوشته کان بشاریته وه بۆ پاشه رۆژ ورده ورده ده ست کات به خواردن، له بهر ته عه می زه خیره نه وه دل رووی کرده تیروکه وانه که دانی له چه رمی که وان گیر کرد بیخوات. ترازاندنی که وان و له سه ر دل که وتنی یه کی بوو. ده ست به جی، رووچی ده رچوو و مرد. ژنه که له ترسی قسه ی پیاه که به ئومیدی (الرزق علی الله) رووی کرده میرده که ی وتی: نه ختی کونجی و برنج بۆ زه خیره ی منالّه کان دامناوه کیفایه تی ده که س نه کا بیخۆن، بۆ سبحه یین ره فبق بانگ که بۆیان دروست نه که م. وه قتی رۆژ بووه وه. ژنه که هه لسا کونجی ده ره یینا، پاکی کرد و سپی کرد. له بهر هه تاو هه لیخست، وشک بیتته وه، میرده که ی دانا بۆ پاسه وان بی کونجیه که. ته سادوف خه وی لی کهوت. سه گ چوو ده می نایه ناو کونجیه که. ژنه که چوو به سه را، بۆی مه علوم بوو کونجی پیس بووه. به کاری خواردن نه ههات. کونجی هه لگرت، رۆیشت بۆ بازار، منیش دوا به دوا ی رۆیشتم. ژنه که چوه لای به قالی، وتی: کونجی سپی کراوم هه یه نه یگۆرمه وه به کونجی پاک نه کراو. به قال هاواری کرد وتی: بی حکمهت نییه، کونجی سپی کراو به کونجی نه پاک کراو نه گۆرپته وه، میوان وتی نه ی عابید نه م قسه یه م بۆیه بۆ کردی. بی حکمهت نییه، نه و ته نها مشکه جورته تی په یدا

کردوو، ناترسی، ئەو هیلانەی لەسەر خەزنە کردوو، فەرموو قوڵنگە یەک بێنە. من کونەکە ی هەلئە کەنم و پارەکە ی دەردینم، بزانه قووەت و پەلاماردانی ئەمبێت. مشک وتی: وەقتی ئەو قسە یەم لە میوان بیست. جگەرم کەوتە خواوە، چونکە جەسارەت و حوکم لە واسیتهی ئەووە بوو. هەزار دینار پارەم بوو، لەخۆشیی پارەکە ترس و خۆفم لەکەس نەبوو. هەر وەقت فکری پارەکەم ئەکرد کە یف و شەوقیکی زۆرم پەیدا ئەکرد. عایید بە قسە ی میوان قوڵنگە ی هینا. دەستیان کرد بە هەلکە ندنی هیلانە کەم تا گە یشتە سەر دینارەکان. دەریان هینا و بردیان، منیش بە موفلیسی مامەو، حورمەت و گەورەبیم لای مشکەکان نەما. ئەو مشکانە ی خزمەتکار و نان خۆرم بوون، روویان لێ وەرگێرام، و جوودیان نەئە زانیم، لای دوشمنم دەستیان کرد بە غەیبەت کردنم. مەشهورە (من آقل دینارە ذل مقداره) هەر کەس فەقیر بوو، حورمەتی نییە، حوکمە مەرموویانە کەسێ بێ رەفیع بوو، لەهەر جێگە یە ک بێ، غەریبە، کەسێ ئەولادی نیرینە ی نەبوو، ناوی گومە، کەسێ مالّ و دەوڵەتی نەبوو قسە ی مەعقول نییە، کەسێ فەقیر بێ، بێ رەفیعە، مەعلومە رەفاقەتی سێلە زوو دەرئە کەوێ، رەفیع دوو جۆرە، جۆرێکیان گیانی گیانی، جۆرێکیان نانی نانی، رەفیعێ گیانی گیانی ئەووە، شەریکی دەرد و غەمن، رەفیعێ نانی نانی ئەووە، لەو وەقتی خواردن و پارەداریا وەک زەر دەوڵە گیزە گیز ئەکەن و ئەگەر خواردن شک نەبەن پیتەو ئەدەن، لە عاقلێکیان پرسی: چەند کەس رەفیقتن، وتی: ئەگەر کیسە کەم پر بێ، رەفیقم لە حیساب نایەت و ئەگەر کیسە کەم خالی بیت، رەفیقێکم لە دنیا دەست ناکەوێت و هەتا مالّ و مندالّ گالتم بێ ئەکەن، هەر کەس شوورەتی تێجارەتی بلاو بوو بە پارەدار زانرا، لە دلی ئینسانا خوشەویست ئەبێ و ئیشی گرانی بۆ سەهل ئەبێ. مشک وتی: لەو وەقتە دا یەکی لە خزمەتکارانم. بەلاما رۆشت، منیش وتم: ئەی فلان بۆچی کەم مەرحەمەت بوویت. رەفاقەتی کۆنمان چیی لێ هات، بە رووبەکی گرژەووە وتی: وا ئەزانم نزیک بە شیتی بوویت. مەگەر نازانی رەفیع و خزمەتکاری قابیلی کەسێکە پارە ی بێ، مردن لە فەقیری چاکترە (کاد الفقر أن یكون کفرا)، لەبەر ئەووە، ئەوانە ی مالّی دنیایان لە دەست ئەچێ، هەر سەعاته بە مردنی ئەزانن، نزیک بوون بە تۆ بۆ من لایق نییە. منیش وتم: ئەی رەفیع، ئەو قسانە لە قسە ناچێ، کە تۆ ئەیکەیت. بزانه فەقیری تاجیکە دەست هەموو کەس ناکەوێ، حەدیسی شەریفە: (الفقر کفر من کنوز الله) بۆچ ئەوئەندە لۆمە ی فەقیری ئەکەیت، زۆر گوناو، ئەویش جوابی داوێ و تی، هەبەت، هەبەت. ئەو فەقیری یە پەسندی ئەنبییا و

ئەوليايە، لەگەڵ تۆ فەرقیان زۆرە، زیکرێکی خۆیان بە ھەموو دونیا نافرۆشن و فەقیری ئەم زەمانە، عاقل بێ عەقل ئەکات و دووچاری دەرد و گوناھ ئەبێ. رەفیقانی رووشکێنی ئەکەن و کەسێ شوورەتی چاکە ی پەیدا کردبێ، فەقیری گومی ئەکات. مەدح و سەنای دەولەمەند بە فەقیری وەرئەگەرێ، کەسێ کە فەقیر بوو ئەم ناوانە ناو ئەنریت، غیرەت و ئازایی بوو، ئەلێن لە رووح بیتازە، ناتق و قسەزان بوو. ئەلێن ھەلەوەرە، ھێواش ھەرەکە بکا، ئەلێن تەبەدیل بوو، تەبەدیل سەخی بێ، ئەلێن مەرابی کەرە، قسە ی ناشیرین قبوڵ بکا. ئەلێن ترسنۆکە، ئارەزووی تەنھایی بکا، ئەلێن شیت بوو، دەم بە پیتکەن و روو خۆش بێ، ئەلێن جامبازە، خۆی پاک و تەمیز راگرێ... ئەلێن کبیری پەیدا کردوو، جەکانی کۆنە بێ ئەلێن رەزێلە، ئەگەر کەمخۆر بێ، ئەلێن خۆی ئەنوێنێ، زۆر خۆر بوو. ئەلێن گامیشە، ئارەزووی دانیشتن بکا. ئەلێن تەمەلە، بۆ سەفەر رۆیشت، ئەلێن بەختی وەرگەرێ، نوێژکەر بێ ئەلێن درۆزنە، ھەموو ئیشیکێ فەقیر بە عەیب تەماشای ئەکری، کەسێ دەولەمەند بوو، عەیبی تەماشای ناکری، مشک و تی: فیکرم کردوو، قسەکانی راست و دروست بوو. مردن لە موحتاجی چاترە، لازمە ئینسان نان لە گەرۆی ئەژدەھا دەرکیشێ و لە مەراق و غەمدا رووم لە مشک وەرگێرا، چوومە بەر کونەکە، چاوم لێ بوو، عابید لەگەڵ میوانەکە پارەکەیان کرد بە دوو کەرتەو، عابید پارەکە ی خۆی نایە ژوور سەری. خەوی لێ کەوت. منیش فیکرم کرد پارەکە ی بدزم، وردە وردە چوومە ژوور سەری عابید، میوانەکە بەخەبەر بوو، دارێکی بۆ ھاویشتم، دای لە قاچم شکاندی، بەشەلەشەل چوومە کونەکە. میقداری سەعاتیکێ بەین کەوت. دلم گری گرت بۆ پارەکەم، تیکرار چوومەو ژوور سەری عابید. میوان خەوی مەرگی نەکردبوو. دارێکی کبیشا بە پشتمدا. پەراسووی شکانم. ھەر جۆری بوو، خۆم گەیانەو کونەکە، تا رۆژ بێخود بووم. لەتاو ئازاری خۆم پارەم لە فیکر نەما. بە فەقیری رازی بووم. بەراستی بۆم مەعلووم کرا. ھەرچی بەلای بەسەر بیت، تەمەع ئەھیبیتە رێگە. بەلندە ھەتا گەنوم نەبیین گەردەنی خۆی ناخاتە ژێر داوھو، لە واسیتە ی تەمەع نەبێ غەوواس خۆی ناخاتە ناو بەحرەو، وەقتی ئەوھم تووش ھات، دەستم لە تەمەع ھەلگرت و بە فەقیری رازی بووم، لە ژووری عابید ھاتمە دەرەو، رووم کردە سەحرا. لەرێگە تووشی کۆتری ھاتم، بەداوھو بوو، رەفاقەتمان گرت و لەداوھو کە نەجاتم دا، زۆری چاکە لەگەڵ کردم. ھات و چۆ کردمان لەبەینا پەیداوو و شەرتی رەفاقەتمان لەقەل ئاشکرا بوو، لەگەڵ قەل بووین بە رەفیق و بەبانی رەفاقەتی جەنابتی بۆ کردم و بە خزمەت گەیشتم. ئومید ئەکەم تا مردن رەفاقەتمان تیک

نه چي. به خوښي يهک رابوټيرين. کيسه ل وټي: زور مه منون بووم. به هاتني جه نابت. دلځم پروون بووه وه و تا مردن خزمهت کردنت به سهر سهر نه کم. قسه ي تو هه موو عه قل و هرگرتنه، لازمه به فهرمووده ي جه نابت، ههر جوړي بي به کم وه يا زور قانيع بين و ههر کس به رزقي خو ي رازي نه بي، ته مه عي زياد بکا، نه وه ي به سهر دي، به سهر پشيله که هات.

قل و مشک و تيان: چون بووه؟ بيگيره وه. کيسه ل وټي مه منونم.

حېکايه ت

نه گيړنه وه پياوټيک پشيله يه کي بوو. روژي ميقداري گوښتي بو پشيله، به مووچه بريبووه وه، چونکه سپله و بي وه فا بوو، دائيما چاوي تير نه نه بوو، روژي پرووي کرده چېگه يهک، ته ماشاي کرد، چند کوټري له هيلانه که يان به گمه گم. خه ريکن، پشيله به فيکري خواردني کوټره کان، نزيک به هيلانه بووه وه، خاوهن کوټر خه به ردار بوو، په لاماري پشيله ي دا، تونگ گرتي، خنکاني و فرتي دا. خاوهن پشيله که رابورد. ته ماشاي کرد پشيله که ي پيستي له بهر دامالا وه. به مردووي که وتووه، وټي: نه ي سپله ي ته مه عکار، نه گهر به و مووچه گوښته رازي نه بوويت، ئيستا پيستي يان دا نه ماليت، نه ميسالهم بو به هينا يه وه، ههر جوړي بيت، له کوني به فه قيري ئيداره بکه يت و فيکري مالي رابوردو نه که يت، چونکه شهره ي ئينسان به مال نييه. به که ماله، که سي عاقل و نه حيب بي، حورمه تي لاي هه موو که س زوره. مه سه لا شير نه گهر چي زنجير بکري. له سام و هه يه تي که م نابي سه گ نه گهر چي زنجيري نالتوون له مل کات، به وه روتبه ي زياد نابي. که سي که بي عه قل بي به درهم و دينار عه قل زياد ناکا. مه قسه دم دلي جه نابت، فکري غه ربي نه که يت و له ره فاقه تي ئيمه عاجز نه بيت. چونکه که سي عاقل بي، له ههر چېگه يهک بي غه ريب نييه، که سي که بي عه قل بي، له مالي خوښي غه ريبه. پيشوونان و توويانه شش جوړ شت هه يه. زوو نه گوټر پيټ، نه ووهل: سپهري هه وره به يهک ده قيقه ناميټ، دووم: ره فيقي به غه رزي وهک تر يشقه نه پروات. سپه م: ناره زووي ژن، به پينج ده قيقه ته سکيني نه دا. چواره م: جواني به ني نادم به مودده يهک نه گوټر پيټ. پينجه م: قسه ي دروزن، شه شه م: مالي دنيا ناخري به فنا نه چي، که سي عاقل بي، به مالي دنيا مه روور نابي و به فه قيريش عاجز نابي: (لکيلا تاسوا علي ما فاتکم، ولاتفرحوا بما آتاکم) لازمه بزانيت بو مالي دنيا مهراق نه که يت، مالي دنيا ههر روژي

لای یه کچی ئەمانه ته، ته دبیر و عقل و نه سیحه ت. مالتیکه برانه وهی نییه، کیسه ل ئەو قسانه ی بۆ مشک کرد، قه ل زۆر پێ خوشحال بوو، قه ل وتی ئە ی ره فیه کینه شه رتی ره فاهه ت ئە وه یه له ته نگانه و که م ده ستیا ئا و پشته یه ک بین، هه ر وه ک دوو ره فیه که، که ده ره ق یه ک بوون، مشک پر سی چۆنه بیگی پوه.

حیکایه ت

قه ل وتی بیستوومه، توجاری، ره فیه کی بوو، ره فیه که ی له نیوه شه ودا له ده رگای توجاری دا، توجار به ده نگ زانی ره فیه که یه تی، فیکری کرده وه، وتی مومکینه، به ئیسی زه رووری له م نا وه قته دا هاتبی. یا موحتاجه به پاره، یا موحتاجه به مه سلحه، یا موحتاجه به خزمه تچی، توجار که کیسه یه کی پر کرد له دره م و شمشیری کرده مل و به جاریه که ی وت: چرا هه لگره پیتشم که وه. رویشته ده رگای له ره فیه که ی کرده وه. ده ستی کرده ملی ره فیه که ی، وتی ئە ی ره فیه هانتت خیره، فه رموو بزانه، ئە گه ر موحتاجی به پاره، یه ک کیسه م بۆ پر کردووی له دره م. ئە گه ر دوژمن زۆریان بۆ هیناوی به شمشیره وه حازرم، ئە گه ر موحتاجی خزمه تچی بوویت، ئە وه جاریه که م به چرا وه وه ستا وه. وه قتی ره فیه که ی وه فاو خوشه ویستی توجاری بۆ مه علوم کرا، دووقات ره فاهه ت و خوشه ویستیان زیادی کرد، شه و و روژ له یه ک جیا نه ئە بوونه وه. قه ل وتی: ئە ی ره فیه کینه، لازمه ئیمه له یه ک غافل نه بین و دائیما ئاگه هداریی خو مان بکه یین. له و قسه کردنانه دا بوون، یه ک ئاسک په یدا بوو، قه ل فری، مشک چوه کونه وه، کیسه ل خۆی کرد به نا و ئا و، ئاسک چوه سه ر ئا وه که. به راست و چه پی خۆیدا ئە روانی، کیسه ل له ئا و هاته ده ره وه، وتی ئە ی ئاسک بۆ چ به ئە ترافی خۆتا ته ماشا ئە که ییت وا دیاره ئە ترسیت. ئاوت پێ ناخو رپته وه، بزانه ئە م جیه که یه جیه که ی ترس نییه، چونکه له ریه که ی راوچی دووره، ئاسک وتی: له م نزیکانه وه. به له وه ر خه ریک بووم. داوئ نرابو وه وه. نزیک بوو به دا وه که وه بیم. له بهر ئە وه ئە ترسم. راوچییه که شوپنم که ی، کیسه ل وتی: راوچی ریه که ی ناکه ویتته ئیره، ئیمه سی ره فیه کین. مودده تیکه به خوشیی یه ک ئە ژیین. راوچیمان نه دیوه و ئە گه ر تۆش ئاره زووی ره فیه کیی ئیمه ئە که ییت، به خوشیی یه که وه رانه بوترین، ئاسک قبوولی ره فاهه تی کردن. مشک و قه ل چونه پیتشم ده می ئاسک، شه رت و ره فاهه تیان به یه که وه به ست، وتیان لازمه له م نزیکانه، دوور نه که وینه وه، ئاسک له نزیک ئە وان خانووی دروست کرد. چه ند مودده تی هه ر چواریان به یه که وه ئە ژیان، ته سادو ف روژی

ئاسک ميقدارن گوم بوو، قهل و مشك و كيسه ل چاوه پرواني ئاسك بوون نه هاته وه، مشك پرووي كرده قهل وتي: زه حمهت نه بئ خه بهري ئاسك بزانه. قهل فرى، ميقدارن روشت. ته ماشاي كرد ئاسك به داوه وه بووه، قهل گه پرايه وه خه بهري به رده فيقه كاني دا، كيسه ل پرووي كرده مشك وتي: به تو نه بئ ئاسك نه جاتي نادرن. قهل به دهنوك مشكي هه لگرت روشت بۆ لاي ئاسك، نيشته وه، مشك چوه پيش ده مي ئاسك وتي: ئه ي

رَه‌فِیْقِی پَر عَه‌قَلْ، چَوْن تَووشِی نَم داوَه بَووِیت؟ تَو لَه‌تَرسی داو گَه‌یشتیتَه لای نِیمَه. ناسک وتی: نئی رَه‌فِیْق. وَه‌قَتی قَه‌دَه‌ر هات ناگَه‌رِیتَه‌وَه. قَه‌دَه‌ری خودا چاو کوپَر نَه‌کا، مشک وتی راسته، قسه‌کانت. مشک به‌دَه‌م داوَه‌کانی بری. کیسه‌لْ پَه‌یِدابوو. زَوْر دَلْخَوَشِی ناسکی دایه‌وَه، ناسک رووی کرده کیسه‌لْ وتی: رووچی شیرینم. هاتنی تَو قانزاجی نَه‌بوو، چونکه نِیستِا رَاوچی بیت من وَه‌ک بروسکه دَه‌ر نَه‌چم، قَه‌ل نَه‌فِرِیت، مشک خَوی نَه‌کا به‌کونا، زَه‌حَمَه‌ت بَو تَو نَه‌مِیْنِیتَه‌وَه. کیسه‌لْ وتی: نئی نووری چاوَم، من چَوْن نارامم نَه‌گرت، به‌نِیسرائَحَه‌ت دانیشم و تَو لَه‌ژِیْر داوی به‌لادا بی، ژیانئ لَه‌گَه‌لْ رَه‌فِیْقان نَه‌بی، ژَه‌ه‌ری مارَه، دووری تَو نارامی لئ بریم، لَه و قسه‌کَرْدَنَه‌دا بوون رَاوچی پَه‌یِدا بوو، قَه‌ل فری، ناسک رَایکرد، مشک چووَه کونه‌وَه، کیسه‌لْ مایه‌وَه. به‌تَه‌نِها. کابرای رَاوچی تَه‌ماشای داوَه‌کَه‌ی کرد. هَه‌مَووی براوَه، پِچِراوَه، فِیکری کرده‌وَه چی نَه‌و داوَه‌ی پِچِریوَه؟ به‌نَه‌تَراف داوَه‌کَه‌دا گَه‌را. چاوی به‌کیسه‌لْ کَه‌وت. لَه‌بَه‌ر نَه‌وَه نائومِید نَه‌بی، وَه‌قَتی قَه‌ل و مشک بَویان مَه‌عِلووم کرا. رَاوچی کیسه‌لْی برد، هَه‌ر یه‌کَه‌ به‌تَه‌دِبیْرئ خَه‌ریک بوون، ناسک رووی کرده قَه‌ل، وتی: نِیمَه ژِیاَمان لَه‌پاش کیسه‌لْ بَوچی چاکه، چوار نِیشی به‌تَه‌جِرَه‌به ناسکرا نَه‌بی، جور نَه‌تی پِیاوی نازا لَه‌وَه‌قَتی شَه‌رِدا. نَه‌مِیْنِداَری لَه‌وَه‌قَتی تَه‌سَلِیم کَرْدَنَه‌وَه‌ی مَالْدا، خَوَشَه‌وِیستی مَالْ و مَنالْ لَه‌وَه‌قَتی کَه‌م دَه‌سْتِیا، رَه‌فِاَقَه‌تی دَوَسْتان لَه‌وَه‌قَتی پَه‌ک کَه‌وتندا، لازمه خواردن لَه‌خَوَمان حَه‌رام بکه‌ین. تا رَه‌فِیْقَه‌کَه‌مان نَه‌جات نَه‌دَه‌ین، مشک وتی: فِیکری من نَه‌وَه‌به. بَوْتان به‌یان نَه‌کَه‌م، بزائن مَه‌سَلَه‌حَه‌تَداره؟ نئی ناسک تَو بِچِیتَه پِیش دَه‌می رَاوچی خَوْت بکه‌یت به‌نَه‌خَوَش، قَه‌ل به‌نَه‌تَراف سَه‌ر تا بسوورِیتَه‌وَه، رَاوچی لَه‌بَه‌ر تَه‌مَه‌ع تَووره‌کَه‌کَه‌ دانه‌نئ، مِیْقَداری سَه‌عَاتی لَه‌تَووره‌کَه‌ دوور بکه‌وَنَه‌وَه، من کیسه‌لْ نَه‌جات نَه‌دَه‌م. ناسک وتی تَه‌دِبیْرَه‌کَه‌ت زَوْر لایقَه، نومِیدی نَه‌جات بوونی کیسه‌لْ نَه‌کری، ناسک رَوِیشت، گَه‌یشتَه پِیش دَه‌می رَاوچی، خَوی لئ رَاکِیْشا، قَه‌ل به‌سَه‌ر سَه‌ری ناسکه‌کَه‌وَه نِیشتَه‌وَه، رَاوچی تَه‌ماشای کرد، ناسکئ کَه‌وتووه. قَه‌ل خَه‌ریکه چاوی دَه‌ر دِینی. تَووره‌کَه‌کَه‌ی دانا، رای کرده سَه‌ر ناسک، ناسک ورده ورده لَه‌پِیش دَه‌می رَاوچی دوورکَه‌وتَه‌وَه، به‌و جَوْرَه مِیْقَداری سَه‌عَاتی رِیْگَه، دَوای ناسک کَه‌وت. نَخِری هِیلاک بوو، پَه‌شِیمان بووه‌وَه، گَه‌رَاپَه‌وَه بَو سَه‌ر تَووره‌کَه‌کَه‌ی، لَه‌گَه‌لْ گَه‌یشت تَه‌ماشای کرد، دَه‌رگای تَووره‌کَه‌کَه‌ی دِراوَه، کیسه‌لْ نَه‌ماوَه، رَاوچییه‌کَه‌ ترس و خَوفی پَه‌یِدا کرد، لَه‌بِرِینی داوَه‌کَه‌و لَه‌نَه‌خَوَشِی ناسکه‌کَه‌ و لَه‌بِرِینی تَووره‌کَه‌کَه‌و لَه‌نَه‌مانی ناسکه‌کَه‌، کَه‌وتَه فِیکرَه‌وَه، وتی: مومکِینه

ئەمە تەلیسمە، ئەگەر ئەم جارە لەم تەلیسمە نەجاتم ئەبێ. تا بە ڕووح زیندوو بێم تەرکی ڕاوجیبیەتی ئەکەم، بەو فیکر و خۆفەو، دوورکەوتەو، توورەکەکە ی پارچە پارچە کرد، داوێکە ی شکان، شەرتی کرد بە سەلامەتی بگاتە مالهو، تەبلیغی ڕەفیقانی بکا، نزیک ئەو تەلیسمە نەکەون، ڕاوچی بەو نەوعە ڕۆیشتەو، قەل و مشک و کیسەل لەبەر راستی و خۆشەویستییان نەجاتیان بوو و بە ئیسراحت و ڕەفاقت تا مردن. ڕایان بوارد، ئەوێه قانزاجی ڕەفیقی دل ساف لە جیگەیک ئەو جانەوەرانه، ڕەفاقت و وەفایان دەرەق بەک کرد و بەنی ئادەم زیاتر تەماشای بکەن. (ومن یتوکل علی اللہ فهو حسبہ).

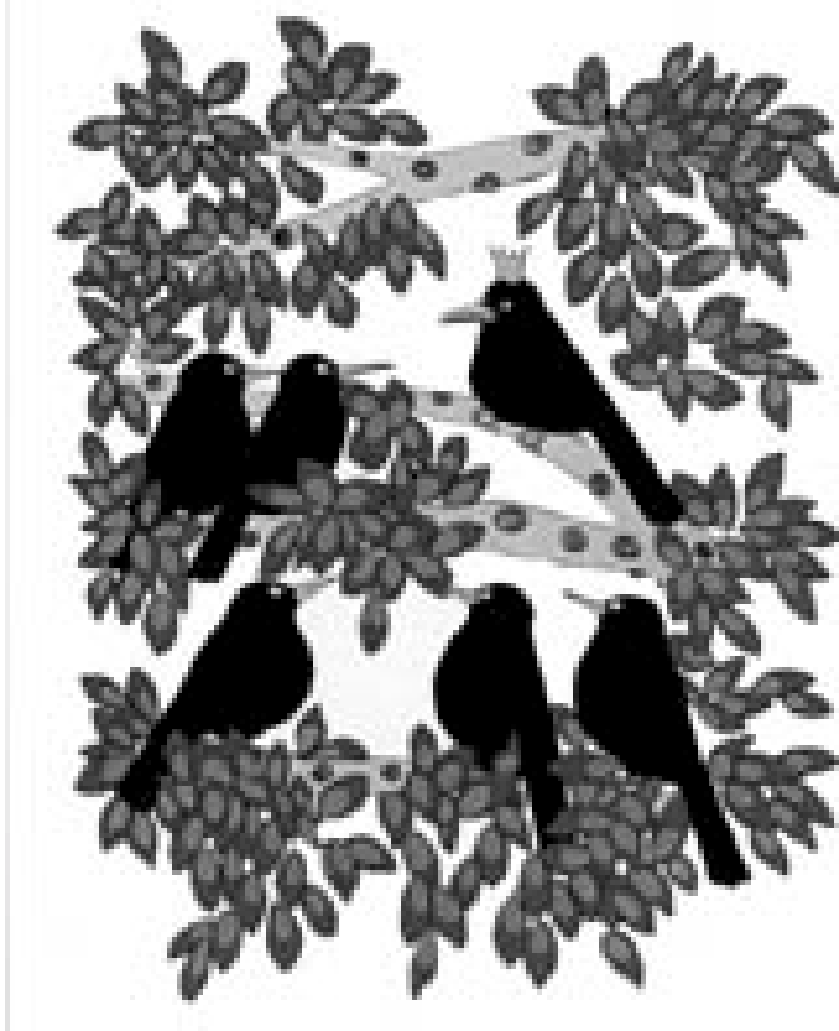
نەسیحەتی چوارەم

پاریزگاری لە دووشتن و باوەر نەکردن بە زوبانیان

دابیشلیم ڕووی کردە حکیم، فەرمووی: بەیانی ڕەفیق، کە دل ساف بوون، قانزاج کردنیان بۆم مەعلووم کرا، ئومید دەکەم، مەکری دووشتن و قسەکردنیان چۆنە بەیان بفرمویت، برەهمەن حکیم فەرمووی: مەعنای وەسیەتی چوارەم ئەوێه کەسێ عەقڵی بێ، دووشتن ئەحوال ئەکا. بە پارێزەر و گریانی دووشتن باوەر نەکەن. ئەمێن بوون لە دووشتن ڕیگای ڕەفیقی دووشتن. وەک ئاو و ئاگر، ئاو و ئاگر دایم بەیەک دووشتن، چونکە دووشتن بۆ دووشت بوونی مەتلەبی هەموو جۆرە موعامەلەیک بە فیکر دروست ئەکا. وەقتی بە زوبانی لووس و پارێزەر سۆلجی کرد، ئەو وەقتە زەهری زیاتر لە ژێر زوبان حازر کردوو، خۆ پاراستن لە دووشتن لازمە، ئەگەر لە دووشتن غافل بێ، لە پاشا کاشکی و خۆزگە بەکار نایەت، هەرکەس لە دووشتن غافل بێ و بە قسە ی دووشتن تەئمین بێ. ئەوێه بەسەر دێ بەسەر کونەبەبووکان هات، دابیشلیم پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

حەکیم وتی: لە ئەتراف شاری چین، شاخیکی زۆر بەرز بوو. دارستانی شاخەکە سەری لقیان تیکەل یەک بوو، میقداری قەلەباچکە، بەسەر ئەو دارانەو هیلانەیان دروست کردبوو. گەورەکیان ناوی پیرۆز بوو. هەموو قەلەباچکەکان لەژێر حوکمی پیرۆز ناوا بوون. چەند مەئموور و وەزیری دانا بوو میقداری کونەبەبوو لەو پێش دووشتنەیان لەگەڵ قەلەباچکە پەیدا کردبوو، پادشای کونەبەبووکان ناوی هۆشەنگ بوو، شەویک بە ئەمری هۆشەنگ شەبەبخوونیان دا بەسەر قەلەباچکەکانا، (خزۆم فاقتلۆم حیث وجدتموهم) زۆریان لە قەلەباچکەکان کوشت، لەشکری کونەبەبوو، بە تازی و دلخۆشی

گه رانه وه جیگه ی خۆبان. پیروژ له شکری قه له باچکه کانی کۆ کرده وه. وتی: بۆتان مه علووم بوو به چنگ کونه به بووه وه، کوشتار و بریندارمان چهند لی کرا، جورته تو زاتیان چۆن کرد هیلانه ی ئیمه یان دۆزییه وه و ئه گهر ئه م جار ه بیته سه رمان، مومکینه یه کیتک به زیندوویتی نه جاتی نه بی. لازمه هه رکه سه به فیکری خۆی ته دبیری دروست بکا. ئیمه ییش به عه قل ورد ئه بینه وه، به ته دبیری موعامه له ئه که یین. پیروژ قسه ی ته واو کرد، پینج قه ل له مه ئموورانی چوونه پیشه وه له عه قل و ته دبیرا مه شهوور بوون. قه له باچکه کان،

به قسه‌ی ئه‌و پیتنج قه‌له‌باچکه‌یه، زوو باوه‌ریان ئه‌کرد، پیروژ رووی کرده پیتنج قه‌له‌باچکه‌که، وه‌عدی خه‌لاتی پادشاهانه‌ی پی دان. وتی: ئیمرو عه‌قل و ته‌دبیری ئیوه ته‌ماشئا ئه‌که‌م. ئه‌بیته هه‌ر که‌سه ته‌دبیری ئه‌م ئیشه ئه‌زانئ به‌یانی بکا، ئه‌وانیش زویانیان به مه‌دح و سه‌نای پیروژ کرده‌وه وتیان ئه‌وه‌ی پادشاه، هه‌زار خزمه‌تکار، عه‌قلتیکی پادشایان نییه. ئه‌وه‌ی جه‌نابت ئه‌یزانی له فیکری ئیمه دووره و قودره‌تی ئه‌وه‌مان نییه له حوزوور جه‌نابتا قسه بکه‌ین. (المأمور معذور) ئیمه موقابیل عه‌قلی خۆمان زیاتر ته‌دبیر نازانین، مومکینه لایقی حوزووری جه‌نابت نه‌بیته. پادشا رووی کرده یه‌کیکیان تو ته‌دبیرت چیه بزانه؟ وتی: ئه‌ی پادشا. له‌پیش ئیمه‌دا، عاقلان و به‌فیکر زۆر بوون. ریگه‌ی هه‌موو موعامه‌له‌یه‌کیان دروست کردوه. فه‌رموویانه که‌سی موقابه‌له‌ی دوشمنی بو نه‌کرا دوشمن زۆری بو هیتنا، چاک وایه ریگه‌ی فیراری بگریته پیتش و ته‌رکی وه‌ته‌ن بکا. چونکه سه‌لامه‌تی له‌خو پاراستنه، خو نه‌جات دان له چنگ دوشمن کاری عاقلانه و... مه‌علوومه ئه‌و زالمانه قوه‌تمانی نه‌هیشته، ئه‌و باقییه که نه‌جاتی بووه ئه‌ویش برینداره و شه‌رکردنی ئیمه له‌گه‌ل کونه‌به‌بو دروست نییه. پادشاه رووی کرده دووه قه‌لیان، وتی: فیکری تو چیه؟ وتی: ئه‌ی پادشاه، ئه‌وه‌ی وه‌زیری ئه‌وه‌ل به‌یانی فه‌رموو، ته‌رکی وه‌ته‌ن کردن و راکردن له ده‌ست دوشمن به‌بی موقابه‌له و شه‌ر کردن، ئیشی بی غیره‌ت و بی ناموسه، و لازمه ئه‌سیابی شه‌ر په‌یدا بکه‌ین، هه‌موو به‌ دلتیکی ساف وه‌ک شیر حمله‌ به‌رینه سه‌ر دوشمن. یاخود به‌ دلخۆشی و ئاره‌زوو ئه‌گه‌ر پیتیه‌وه و یاخود ناوی بی ناموسی له‌سه‌ر خۆمان سه‌ووت ناکه‌ین. مردنی نازایی له ژینی بی ناموسی چاکتره، ناوی پادشا به‌ موحاره‌به ئاشکرا ئه‌بی و پادشایه‌ک له‌شه‌ر کردن سه‌رکه‌وت. ئاره‌زووی هه‌ر مه‌تله‌بی بکا له‌به‌رده‌می حازر ئه‌کری، ئیستا چاک وایه چهنده که‌سی بکه‌ی به‌ نۆیه‌چی، هه‌ر وه‌قت دوشمن هاته‌ پیتسه‌وه، خه‌به‌ردار بگریین، وه‌ک جاری پیتشو له‌ خۆمان غافل نه‌بین، ئومید وایه به‌ ئاره‌زووی خۆمان به‌سه‌ر دوشمندا سه‌رکه‌وین. پادشاه رووی کرده سیه‌م قه‌لیان وتی: فیکری تو چیه؟ جوابی دایه‌وه به‌ فیکری من جاسوس ره‌وانه بکه‌ین، خه‌به‌راتی دوشمن بزانه و له‌قسه‌و فیکریان تی بفکری ئه‌گه‌ر فیکری سولحیان کرد و یا فیکری خه‌رجیان کرد، ئه‌توانین هه‌موو سال میقداری خه‌رج کو بکه‌ینه‌وه بو‌یان بنترین، چونکه خو‌ف و ترس نامین و ئیمه‌یش نه‌بووژتینه‌وه. ئیختیاری غوریته و ته‌رکی وه‌ته‌ن له‌گه‌ل مال و منال زۆر زه‌حمه‌ته، ئه‌گه‌ر سولح کرا له‌ رووی ئاشتییه‌وه حه‌قی خۆمان ده‌ست نه‌که‌ویت، پادشا رووی کرده چاره‌هم قه‌له‌باچکه‌بان،

وتی: فیکری تۆ چیبیه؟ ئەویش وتی: ئەی پادشاه، مردن و فیرار کردن خۆشتره له وه که دهخالت بهرینه لای دوشمن و ریگه‌ی قه‌دییمان گوم بکه‌ین. له ئەوه‌ل‌وه کونه‌به‌بوو چاوه‌روانی دهستی ئیمه‌ بوون و ئیستا ئیمه‌ ده‌خالت و خه‌رج قبول بکه‌ین، نه‌بوونمان چاکتره، چونکه‌ پارانه‌وه، دوشمن گه‌وره‌ ئەکات، ساڵ به‌ ساڵ خه‌رج زیاد ئەکا و هه‌تا بیت دهستی زولتمان به‌سه‌را درێژ ئەکات، بناغه‌ی قوه‌تمان له‌بن دیننه‌ ده‌روه و به‌ مردن رازیم. به‌ خه‌راج دان رازی نیم، پیروژ رووی کرده‌ وه‌زیری گه‌وره‌یان ناوی کارشناس بوو، وتی: ئەی کارشناس ته‌دبیری تۆ چیبیه؟ قسه‌ی تۆ له‌ هه‌موو ئەسله‌حه‌یه‌ک چاتره‌ له‌ سوڵح و یا له‌ شه‌ر کامیان به‌ چاک ئەزانی. کارشناس وتی: ئەی پادشاه، له‌ شه‌ر کردن زیاتر، ته‌دبیر نییه‌. که‌وابی ئەوانیش ئیستا فیکری ته‌دبیر ئەکهن، له‌ پێش ئەوه‌ی شه‌به‌بخوونیان دا به‌سه‌ر ئیمه‌دا من به‌ دل‌ فه‌رقم کردبوو. چونکه‌ دوشمن به‌ بچووک ته‌ماشاشا نه‌کراوه، لازمه‌ له‌ حیل‌ه‌ی دوشمن غافل نه‌بین و به‌م حاله‌ شه‌ر بۆ ئیمه‌ ناکرێ، لازمه‌ به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دوشمن وه‌رگرین. ئەوه‌ی به‌ ته‌دبیر و سیاسه‌ت دروست ئەبێ. به‌سه‌د هه‌زار له‌ شکر دروست نابێ و عاده‌تی پادشاهانی پێشوو ئەوه‌ بووه‌ هه‌ر ئیشیکیان بووبێ. مه‌جلیسیان بۆ داناوه‌ و ته‌دبیری به‌چاک ته‌ماشاشا کراوه، ئیشه‌که‌ی به‌ ئاسانی دروست کردوو و ئیمه‌یش به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دوشمن وه‌رگرین. ئەی پادشاه بزانه‌ پادشاهان له‌ واسیته‌ی ته‌دبیری وه‌زیره‌وه‌ ئیشیان بۆ سه‌هل ئەکرێ، تی ب‌فک‌ره، به‌حر ورده‌ ورده‌ ئاوی دیته‌ سه‌ر- ناو ئەنریت به‌حر- و به‌حری دل‌ی جه‌نابت به‌ ته‌دبیری وه‌زیر و عاقلان پر بکه، له‌ پاشا ده‌ست بۆ دوشمن درێژ بکه‌ ئەی پادشاه ته‌دبیر دوو نه‌وعه، ته‌دبیری سپری و ته‌دبیری ئاشکرای هه‌یه، پادشاه وتی: ته‌دبیری سپری و ته‌دبیری ئاشکرای چیبیه‌ به‌یان ب‌فه‌رموو. کارشناس وتی: ته‌دبیری سپری ئەوه‌یه، که‌س نه‌زانی به‌ل‌کو جاسوس خه‌به‌ردار بوو، ته‌دبیری ئیمه‌ی له‌ دوشمن ئاشکرا کرد و یا که‌سێ لای خۆشه‌ویستیکی گێرايه‌وه‌ ده‌ماو ده‌م که‌وت، دوشمن خه‌به‌ردار ئەبێ، عاقلان زۆر سه‌عییان کردوو ته‌دبیر ئاشکرا نه‌کرێ و هه‌ر که‌س سپری خۆی ئاشکرا کرد، ئەوه‌ی به‌سه‌ر دپت به‌سه‌ر پادشای کشمیر هات.

پیروژ پرسی، چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

کارشناس وتی: ئەگێر نه‌وه‌ له‌ شاری کشمیر، پادشاهێ بوو، به‌ حوکم و عه‌داله‌ت بێ

ئەمسال بوو و پادشاکە. ژنیکی بوو لە جوانیا رەفیقی نەبوو. پادشاه زۆری خۆش
 ئەویست. تاقتی نەئەگرت. سەعاتی لە ژنەکە دەورکەوتتەو و ژنەکە یۆی مەعلووم بوو
 لای پادشاه خۆشەویستە، ناز و تەکەببوری زۆری پەیدا کرد. تەسادوف ژنەکە عاشقی
 خزمەتکاری بوو، وەعدەو قسەکردنیان بە ئیشارەت بوو، رۆژی پادشاه و ژنەکە بەیەکەو
 دانیشتیوون. جوانەکە دەستی ژنەکە رابورد، پادشای بانگی کرد بۆ خزمەت، ژنەکە وەک
 گۆل گەشایەو، خۆی ئارایش دا، پادشا وای زانی بۆ خاتری دلی پادشای خۆی ئارایش
 داو و تەماشای ژنەکە ئەکرد. فەرقی کرد لەگەڵ خزمەتکارەکە بە ئیشارەتی بەک
 خەریکن، ئاگری غیرەتی پادشاه هەلگیرسا، دەستی لە خۆشەویستی ژنەکە هەلگرت،
 فیکری بوو هەردووکیان بکوژیت، کەوتە بەحری خەیاڵتەو. بەخۆی وت: سەبر کردن
 لازمە و بۆ من ناشیرینە دوو گوناھبار کوشتن. پادشاه جار جار فیکری ئەکرد ژنەکە
 بدوینتی و غیرەت مەنعی ئەکرد، ئاخری ناردی بە شوین وەزیردا، مەراقی خۆی بۆ وەزیر
 بگێریتتەو، لەگەڵ وەزیر چوو خزمەتی پادشاه هەردووکیان دووبەدوو خەلوەتیان کرد.
 پادشاه وتی: ئەی وەزیر توو دونیات زۆر دیو و عەقڵت زۆر تەدبیری من چیبە؟ قسە
 ژنەکە و خزمەتکارەکە بۆ وەزیر گێرایەو، وەزیر جوابی دا، ئەو وەل دلی
 هەردووکیان دەرمانخوارد بکرتن، چونکە خیانهتیان لە جەنابت کردووە. ئەو وەل دلی
 جەنابت لە غەم نەجاتی ئەبی، دوو پەردە ناموس ئاشکرا نابێ، هەردووکیان
 قەراریان دا دەرمانخوارد بکرتن. بۆ رۆژی دوا کچی وەزیر وتی بە باوکی. ئەی بابە،
 ئیمپۆ چوومە مائی پادشاه، ژنی پادشا، قسە ناشیرین و بی حورمەتی پێ وتم. وەزیر
 وتی کچم عاجز مەبە. یا ئیمپۆ و یا سبەینتی، دەرمانخوارد ئەکرت کچەکە لە خۆشیا
 سوینگی باوکی دا، راستی قسەم پێ بلی، وەزیر ئەو لە پادشای بیستبوو بۆ کچەکە
 گێرایەو، وتی لای کەس قسە نەکەیت، کچەکە زۆر پێ خۆشحال بوو ئەو وەندە بەین
 نەبوو. بەکێ لە خادمانی پادشاه، بۆ دلخۆشی دانەوێ کچی وەزیر چوو لای کچەکە،
 لە پاش قسەکردنیان کچی وەزیر وتی: قور بەسەری ئاخری عومریبەتی، کارەکەرکە وتی:
 کوانی لە دەست ئەو بی حەیا یە نەجاتمان بوا. کچی وەزیر وتی: ئەگەر لای کەس قسە
 ناکەیت، راستی قسەت بۆ ئەگێرمەو، کارەکەر سوینگی بۆ خوارد لای کەس قسە نەکات.
 دلی کچی وەزیر ئەمین بوو، ئەو لە باوکی بیستبوو بۆ کارەکەری گێرایەو، کارەکەر
 دەستی بە دەمو چاویا هینا، شوکرانە بژارد، دوخاوازیی لە کچەکە کرد، رۆیشتەو
 چوو لای ژنی پادشاه، ئەو وەل و ئاخری قسە بۆ گێرایەو، ژنەکە میقداری ئالتوون و

نهختینهی هه لگرت و خزمه تکاره که ی بانگ کرد، له ناغافل ههردووکیان فیراریان کرد، له دهست کوشتنی پادشاه، نه جاتیان بوو، پادشاه به مه تلّه ب نه گه بشت و له قسه کردنی په شیمان بووه وه، کارشناس وتی: به گپړانه وهی ئەم قسه یه له جه نابت مه علووم بی قسه ی سرپری، ئاشکرکردنی زۆر خراپه، به کئی له وه زیره کان وتی: ئەوهی تو فکرت لی کردووه، له ریگه ی عه قل دووره، (وشاورهم فی الأمر) له فیکر خو مان...؟ له ریگه ی سیاسه ت و ته دبیری لابه دین، دوا ی ته دبیری تو بکه وین په شیمان ئەبینه وه، کارشناس وتی: مه عنای قسه ی من، به ته رک ی ته دبیر مه زانن، چونکه پادشاه لازمه ته ماشای ته دبیری هه موسو لایه کمان بکا، ته دبیری سرپری دوو قانزاجی هه یه، ئەوه ل هه ر ئیشی به سرپری ته دبیری لی بکری، ته ئخیر بوونی نابی، زوو دروست ئەبی. (استعینوا علی حوائجکم بالکتمان) دووه م. ئەگه موافیقی دلی پادشاه نه بوو. ته مه شای ناکات و به گوپی ساحیبی ناکاته وه، پیروژ وتی: ئە ی کارشناس خراپی له ته دبیر و عه قلی تو نابینری، هه رچی به چاک ئەزانیت به بیان بفرموو، کارشناس وتی: ئە ی پادشا هه رچی به چاک بزائم. له خزمه تتا به یانی ئەکه م... ئەما لازمه به خه لوه تی، پیروژ وتی: خه لوه تی چییه، چون ئەبی؟ کارشناس وتی: من و تو ههردوو کمان له جیگه یه ک به ته نها ته دبیر دهست پی ئەکه م، ئەوه ی به چاک زانرا بیگره پیش، ئەوه ی به چاک نه زانرا، زهره ر نابه خشی، چونکه لازمه بو پادشاهان سرپری خو یان لای که س ئاشکرا نه که ن و ته دبیر هه یه به دوو سی که س ئەکری، ئەما ته دبیری کونه به بوو له خو م و خو ت زیاتر نابی که س بزانی، پیروژ و کارشناس خه لوه تیان گرت. پیروژ پرس ی، دوشمنی ئیوه و کونه به بوو چی بووه. کارشناس وتی: له مه و پیش قه له باچکه یه ک قسه یه کی به کونه به بوو وتووه، له بهر ئەو قسه یه، رق و دوشمنایه تیبیان ئیمرو به سه ر ئیمه دا رژان، پیروژ وتی: چون بووه؟ کارشناس وتی: روژی چند کونه به بووی، کو ئەبنه وه و له گه ل میقداری ته بر ته دبیر ئەکه ن. به کئی بو پادشای خو یان بدوژنه وه. هه ری که به جو ری قسه ئەکه ن و زوریان ئیتتیفاق ئەکه ن کونه به بوو بکه ن به پادشاه، له سه ر ئەوه قه رار ئەپرته وه. به ته دبیری هه موویان ئەلین که سی که داخل به مه جلیس نه بووی، به قسه ی ئەو که سه حوکی پادشای بدریت. ته سادوف قه له باچکه نزیک به مه جلیسیان ئەبی، ئەوانیش ئەلین ئەوا، ئاو جنسی خو مان هات پرس ی پی بکه ن. به قسه ی ئەو مو عامه له بکه ن. وه قتی قه له باچکه گه بشته لایان، به یانی قسه ی بو ئەکه ن، جواییان ئەداته وه، فیکرتان گو راوه، عه قلتان نه ماوه، کونه به بووی شووم حه ددی پادشایی چییه. بازی تیچنگ. تاوسی ره نگاو ره نگ، هوما ی مو باره ک، نه ماون که س له

دو نیا دهست ناکه وی. کونه به بووی قهدهم شهر و پروگرژ و به ته که بیور نه دوزنه وه و که سی کهم عه قلیبی کرد چون نه کری به پادشاه. له سهه نه م فیکره خراپه لاجن لازمه بناغه ی ئیشی خوتان له سهه عه قل و ته دبیر دانین و ئیشی که به ته دبیر دروست نه کرابی، ئیسراحت و رحه تی له کوئی دهست نه که وی. ئیمه یش ته دبیری بدوزینه وه، ههروه که که رویشکه که. بو مه سهله حهت خوی کرد. به قاسیدی مانگ.

تهیره کان پرسییان، چون بووه؟

حیکایهت

قهله باچکه که وتی: نه گپرنه وه، له جزیره ی نه تراف، زیرتاباد، سالی باران نه باری له بهر کهم بارانی هه رچی دار و گیای جزیره که بوو، وشک بوو. نهو جزیره به میقداری فیل تیا ساکن بوو. له گه ل ناوی جزیره که وشک بوو. فیله کان شکاتیان برده لای پادشاهه یان. پادشاه که نه مری کرد له نه تراف جزیره که بگه رین. ناو بدوزنه وه، فیله کان رویشتن بو گه ران تا گه یشتنه سهه رچاوه ی کاریزی. ناوی عه ینولقه مهه ر بوو. فیله کان گه رانه وه خه به ریان بو پادشاه برد. به نه مری پادشاه، هه موو فیله کان چوونه سهه ر کاریزه که و نه ترافی کاریزه که میقداری که رویشک تیا ساکین بوو. له وه قتی چوونی فیله کان بو سهه ر کاریزه که، چهنده که رویشکی له ژیر پیتی فیله وه مردبوون. له بهر نهو خوسوسه ئیشمان دروست بی، که رویشکی له ناو که رویشکه کان چووه پیشه وه، ناوی تیژهوش بوو، وتی: نهی پادشا، نه گه ر به چاک نه زانی من بنیره، به عه قلی خوم نه م ئیشه گرانه سهه ل نه کهم و یه کیکی نه مینیش له گه ل ما بنیره بو دلپاکی ئیوه. پادشاه وتی: نهی تیژهوش. زیره کی و نه مینیی تو له من مه علووم کراوه. لازم به کهس ناکا له گه ل تو بیت. ناره زوو نه کهم به فیکر و زانستی خوت نه م ئیشه دروست بکه یت. له فیکر و قسه و نه سیح هت قسوور نه که یت، پیشوونان فه رموویانه، که سی فرستاده بوو، لازمه زوبانی فه سیح بی و له قسه کردنا ترسی نه بی. نه سه که ندهری زولقه رنه ین، زور ده فعه ته بدیلی قیافه تی کردوه، رویشتوه بو جاسووسی نهی تیژهوش تو وه قتی داخل به مه جلیسی فیلان بوویت، موحافه زه ی سوئال و جواب بکه یت، تیژهوش وتی: نهی پادشاه نه گه رچی

میقداری فرستاده‌ییم کردووه. لازمه بو جه نابت ریگه‌ی نمر و قانون به من نیشان
بدهیت، پادشاه وتی: تا مومکینت نه بیت قسه‌ی هه‌ره‌شه و ناگراوی نه‌که‌یت و ناخری
قسه به نهرمی ته‌واو نه‌که‌یت، تیژه‌وش له خزمه‌ت پادشاه روخسه‌تی خواست، پرووی کرد
بو لای له‌شکری فیلان. وه‌قتی نزدیک به فیله‌کان بووه‌وه، ترسا فیکری کرد وتی: بهم

تاریکیییه برۆم، لهژیر پیتی فیلدا پان ئەمەوه، سهبری کرد تا رۆژ، وهقتی دونهیا رووناک بووهوه، چووه سهه بلنداوی به قایم بانگی کرد وتی: من فرستادهم له تهرهف مانگ و گویتان ئەگرن و یان نایگرن ئارهزووی خۆتانە. (وما علی الرسول إلا البلاغ) ئەوهی بهمن ته‌بلیغ کراوه منیش بۆتان ئەگێرمه‌وه و خۆتان ئەیزانن، مانگ گه‌وره‌ی رووناکیی شه‌وه، ئەگه‌ر که‌سه‌ی خیلافی ئەم‌ری بکا، خۆی به‌کوشت ئەدا، پادشای فیلان چوو به‌پیر که‌رویشکه‌وه وتی: فه‌رموو بزانه‌م ئەمرت چیییه؟ تیه‌ژه‌وش وتی: مانگ ئەفه‌رموویت به‌قوه‌ت و گه‌وره‌یی خۆتان مه‌غرور مه‌بن و ته‌که‌بیور مه‌که‌ن، گه‌یشتنه‌ بێ ئەده‌بیییه‌کی وا ته‌مه‌ع بکه‌نه‌ سه‌ر چاوه‌ کاریزی من و له‌شکر و سوپاتان هه‌یناوه‌ته‌ سه‌ر من، فکرتان چیییه؟ ته‌یر قوده‌تی نه‌بووه‌ به‌سه‌ر چاوه‌ی منا بفری و جنۆکه‌ نه‌یتوانیوه‌ نزیک به‌من بیی و ئیستا له‌ رووی خه‌یره‌وه فرستاده‌م بۆ لای ئیوه‌ نارد، لازمه‌ هه‌مووتان کۆچ ئەکه‌ن و دوور ئەکه‌ونه‌وه. وه‌ئیلا که‌ هاتم یه‌کیکتان به‌ زیندووویه‌تی ده‌رناکه‌م و ئەگه‌ر به‌ قسه‌ی فرستاده‌ باوه‌ر ناکه‌یت، وه‌ره‌، من له‌سه‌ر کاریزه‌که‌ وه‌ستام. پادشای فیلان له‌گه‌ڵ تیه‌ژه‌وش رویشته‌ بۆ سه‌رچاوه‌ی عه‌ینولقه‌مه‌ر و پادشاه ته‌ماشای کرد سووره‌تی مانگ له‌ناو ئاوه‌که‌ دیاره‌. تیه‌ژه‌وش وتی: ئە‌ی پادشاه نه‌ختی ئاو هه‌لگره‌، رووی خۆت بشۆره‌، سه‌جده‌ به‌ره‌، به‌لکی مانگ قه‌هه‌رت لی نه‌گرێ. فیل خه‌رتوومی درێژ کرد. گه‌یشته‌ ئاو، حه‌ره‌که‌تی ئاو سووره‌تی مانگی تیک دا، پادشاه وتی: ئە‌ی فرستاده‌، بۆچی مانگ تیه‌کچوو؟ تیه‌ژه‌وش وتی: رقی هه‌لساوه‌، هه‌تا نه‌مردووی و نه‌سووتاوی خۆت و له‌شکرت برۆن. فیل به‌قسه‌ی فرستاده‌ ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌، شه‌رتی کرد نزیک به‌ عه‌ینولقه‌مه‌ر نه‌که‌ون و رویشتن. تیه‌ژه‌وش ئەو قسه‌ی له‌ فیل بیست. رویشته‌وه‌ مژده‌ی بۆ پادشای خۆیان برد. ئەم میساله‌م بۆیه‌ هه‌ینایه‌وه‌، هه‌موو ئیشی به‌ عه‌قل و ته‌دبیر دروست ئەبێ و ئیوه‌ش ئەگه‌ر عه‌قلتان بوایه‌ ناوی پادشاهان له‌سه‌ر کونه‌به‌بوو دانه‌ئنا و له‌شوومی و به‌د ئەتواریی شاره‌زا ئەبوون، چونکه‌ بۆ پادشاهان فیکر و زوڵم زۆر ناشیرینه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ گه‌وره‌ی رووی زه‌مین، وه‌ک رۆژ شوعله‌ به‌سه‌ر میله‌تدا ئەپێژن، مه‌علومه‌ رووی رۆژ به‌ یه‌ک پارچه‌ هه‌ور ئەشاررێته‌وه‌، زوڵم به‌و نه‌وعه‌ ناوی پادشاهان گوم ئەکات. پادشاه لازمه‌ ساحیب وه‌فا بێ. ئازاری بۆ میله‌ت نه‌بێ. ئەگه‌ر پادشاه ده‌ستی زوڵمی درێژ کرد و له‌ ئازار و هه‌ناسه‌ی فه‌قیر نه‌ترسا، ئەوه‌ی به‌سه‌ر دپت. به‌سه‌ر که‌و و سوێسکه‌ هات.

ته‌یره‌کان پرسییان چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

قه‌له‌باچکه وتی: هیلانهم له شاخی بوو. نزیك به هیلانهم كه ویک هیلانهمی دروست کردبوو و به نزیك بوونی یه‌ک، زۆر پی خوشحال بووین. هه‌موو رۆژ بۆ خواردن و گه‌ران كه‌و ئه‌رۆیشت ئه‌هاته‌وه، رۆژی مودده‌یه‌کی زۆری پی چو نه‌هاته‌وه وام زانی مردووه، ته‌ماشام کرد، سوئسکه‌یه‌ک چووه هیلانهمی كه‌وه‌که نیشته‌وه، منیش له‌به‌ر ئه‌وه بۆم مه‌علووم نه‌بوو كه‌وه‌که مردووه. وه‌با زیندووه، مه‌نعی سوئسکه‌م بۆ نه‌کرا. فکرم کرد یه‌کێ ئه‌روات، یه‌کێ دیته‌ جیی، چهند رۆژی به‌و جۆره‌ رابوویرا، رۆژی له‌په‌ر كه‌وه‌که هاته‌وه، ته‌ماشای کرد سوئسکه‌یی له‌ جیگه‌ی نوستووه، بانگی کرد: ئه‌م جیگه‌یه‌ جیگه‌ی منه، هه‌لسه‌ پرۆ، سوئسکه‌ وتی: حالی حازر به‌ ده‌ست منه‌وه‌یه و ئه‌گه‌ر حه‌قیکت هه‌یه، ئیسپاتی بکه‌ و خاقانی بنوینه، بۆت جی دێلم. كه‌و وتی: تۆ فیکرت هه‌یه لیم داگیر بکه‌یت. بوو به‌ شه‌ریان، منیش چووم له‌یه‌ک جیام کردنه‌وه و سولحم کردن به‌ قسه‌ی من قانیع نه‌بوون، هه‌ردووکیان وتیان: لازمه‌ له‌ مه‌حکه‌مه‌ ئیشی ئیمه‌ به‌رپه‌ته‌وه، كه‌و وتی: له‌م نزیكانه‌. پشیله‌یه‌ک مودده‌تیکه‌ ته‌رکی دونیای کردووه‌و به‌ نوێژ و رۆژوو خه‌ریکه‌ و ناوی عیباده‌تی به‌و دنیا‌دا بلاو بووه‌ته‌وه، له‌وه‌ چاکتر نادۆزینه‌وه موحاکه‌مه‌مان بکا. لازمه‌ موحاکه‌مه‌ی ئیمه‌ لای ئه‌و عابیده‌ی له‌خوا ترسه‌ بی، قازی یه‌ک شه‌رع به‌راستی بکا ئه‌وه هه‌ردووکیان رازی بوون، چوون بۆ موحاکه‌مه‌، منیش له‌ دوا‌یانه‌وه چووم، ته‌ماشای پشیله‌ بکه‌م چۆن بووه‌ به‌ عابید و ئیشیان چۆن ئه‌به‌رپه‌ته‌وه. له‌گه‌ل كه‌و و سوئسکه‌ نزیك بوونه‌وه، عابیده‌ درۆزنه‌ هه‌ستایه‌ سه‌رخۆی. رووی کرده‌ میحراب، ئیحرامی به‌ست، ده‌ستی کرد به‌ نوێژی دوور و درێژ، له‌پاش نوێژه‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ گریان و پارانه‌وه له‌خوا. كه‌و و سوئسکه‌ له‌ نوێژ کردنی عابید و له‌ گریانی عه‌مه‌له‌ن، عاقیده‌یان په‌یدا کرد و سه‌بریان کرد تا له‌ نوێژ بووه‌وه. كه‌و وتی: ئه‌ی موباره‌ک ئیمه‌ هاتووینه‌ خزمه‌ت جه‌نابت. موحاکه‌مه‌مان له‌ رێگه‌ی راسته‌وه‌ به‌یان به‌رموویت، عابید به‌ده‌م ته‌سبیحات و ته‌هلله‌وه وتی: قسه‌تان چییه‌؟ به‌یانی بکه‌ن. هه‌ردووکیان ئه‌وه‌ه‌ل و ئاخری قسه‌یان بۆ عابید گێرایه‌وه. عابید هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا وتی: ئاخ پیری، نه‌ چاوم حوكمی ماوه، نه‌ گویم له‌ قسه‌کردنه‌. لاتان زه‌حمه‌ت نه‌بی بیته‌ پشسه‌وه به‌ قایم قسه‌ بکه‌ن، چونکه‌ گویم گرانه‌، تیکراری قسه‌تان بکه‌نه‌وه تا له‌ رێگه‌ی راسته‌وه‌ حوكمتان بۆ دانیم و له‌پشسه‌وه لازمه‌ نه‌سیحه‌تی خیرتان بکه‌م. بزائن به‌راستی قسه‌ی خۆتان بگێرنه‌وه و درۆ کردن خراپه‌، پیای درۆزن له‌ په‌حمه‌ت دووره‌ له‌ واسیته‌ی مائی دونیاوه‌ خۆتان له‌ دنیا و قیامه‌ت

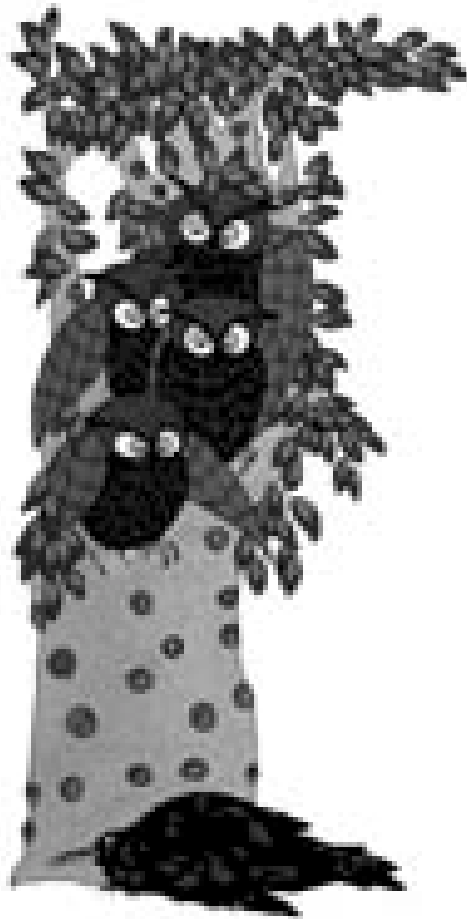
بیبه‌ش نه‌که‌ن... که‌و وتی‌ ئه‌گه‌ر که‌سه‌ی ریگه‌ی راست بگری‌ موح‌تاج به‌ مه‌حکه‌مه‌ نابیی و مه‌علوومه‌ جه‌نابت له‌ ریگه‌ی شه‌رعه‌وه‌ ئه‌مر ئه‌فه‌رموویت و ئیمه‌ به‌ قسه‌ی جه‌نابت قانع ئه‌بین. الحمدلله‌ خیانه‌ت له‌تۆ دووره‌. ئومید ده‌که‌م هه‌رچی حه‌قه‌ به‌یان به‌فه‌رموویت، پشیلله‌ وتی: راست ئه‌که‌یت و ئه‌یزانم ساحیب مه‌تلّه‌ب حه‌قی ده‌ست ئه‌که‌وئیت و ئه‌وه‌ی خائین و درۆزنه‌. ئاره‌زووی موحاکه‌مه‌ ناکات و ئه‌و که‌سه‌ی زولم لیبی کراوویی. خۆی بۆ پێشه‌وه‌ ئه‌کوئیی، ئه‌وانیش به‌و قسه‌یه‌ خه‌له‌تان چوونه‌ پێش ده‌می عابیده‌ درۆزنه‌، عابیده‌ درۆزنه‌ هه‌له‌ته‌ی دا هه‌ر یه‌که‌ی به‌ چنگی‌ گرتن ئیلفطاری رۆژووی هه‌زار ساله‌ی به‌ گوشتی که‌و و سوئیسکه‌ کرده‌وه‌. هه‌ینانه‌وه‌ی ئه‌م میساله‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئیوه‌ش موراجه‌عه‌ت به‌ پیاوی به‌د ئه‌توار مه‌که‌ن، ئه‌وه‌ی من گه‌یرامه‌وه‌ وه‌ک یه‌ک قه‌تره‌ وایه‌ له‌ به‌حر هه‌لگه‌یری، ئامان، ده‌خیل خه‌یالی ئه‌وه‌ نه‌که‌ن کونه‌به‌بووی شووم به‌ پادشای خۆتان قبوول بکه‌ن و له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت حوکمداری بکا و تاجی پادشاهی له‌سه‌ر کات. ئه‌گه‌ر نه‌فه‌سی پیسی کونه‌به‌بوو بزانیته‌. ئه‌کری به‌ پادشاه‌ په‌ری هه‌مووتان به‌ ئاگری غه‌زه‌ب ئه‌سووتینی، ته‌یره‌کان به‌ قسه‌ی قه‌له‌باچکه‌که‌ روویان له‌ کونه‌به‌بووی شووم وه‌رگه‌یرا، کونه‌به‌بوو ئاومید بوو، رووی کرده‌ قه‌له‌باچکه‌که‌، وتی: ئه‌ی روو ره‌شی بی شه‌رم، حه‌یات نه‌کرد. منت بی حورمه‌ت کرد. به‌جۆری دوشمنایه‌تیت کرد به‌سه‌د قه‌رن نه‌په‌یتته‌وه‌، ئاگری فیه‌ته‌یه‌کت داگیرسان به‌ ئاوی هه‌موو به‌حر ناکوژیتته‌وه‌، نازانم به‌ چه‌ دوشمنایه‌تیه‌که‌ ئه‌م قسانه‌ت ده‌رحه‌ق من کرد و بۆت مه‌علووم بی، داریک له‌بن بپرن، یه‌ک لقی مابیی ئه‌بیتته‌وه‌ به‌دار، ئه‌مما به‌ نه‌وعی تۆ ره‌گی رووحی منت پری هه‌تا رۆژی حه‌شر چاک نابیتته‌وه‌. هه‌ر وه‌ک وتوویانه‌: پڕینی شیر و تیر چاک ئه‌بیتته‌وه‌، پڕینی زویان به‌راستی چاک بوونه‌وه‌ی نییه‌، تیری له‌ دل کار بکا. ده‌ره‌ینانی گرانه‌، گری ئاگری گلپه‌ بسینی به‌ ئاو ئه‌کوژیتته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر به‌ زویان گر بگری ناکوژیتته‌وه‌ و ئه‌م دوشمنایه‌تیه‌یه‌، بۆ ئاوجنسی هه‌ردوو کمان بوو به‌ ئیرس، ئه‌وه‌ی وت و له‌ شه‌وقه‌ی بالی داو فری. قه‌له‌باچکه‌ به‌ ته‌نها مایه‌وه‌، په‌شیمان بووه‌وه‌ فیکری کرده‌وه‌. وتی: ئه‌مه‌ قسه‌ نه‌بوو من کردم و له‌ تائیفه‌ی ته‌یران عاقلتر نه‌بووم و شوومی کونه‌به‌بوو له‌ هه‌موو ته‌یران مه‌علوومه‌ و له‌منیان چاکتر ئه‌زانی و له‌ قسه‌ی عاقلان ده‌رچووم، فه‌رموویانه‌ ته‌دبیر له‌ قسه‌ بکری. ئینجا کردنی باشه‌ و قسه‌ زۆر کردن فیه‌ته‌ دانه‌گیرسینی. قه‌له‌باچکه‌ زۆر په‌شیمان بووه‌وه‌، فری رۆشت و ئه‌ی پادشاه‌، دوشمنایه‌تی ئیمه‌ و کونه‌به‌بوو ئه‌وه‌یه‌ عه‌رزم کردی، پادشاه‌ وتی ئه‌ی کارشناس، ئه‌وه‌ی راست بوو گه‌یراته‌وه‌ و تیگه‌یشتم و لازمه‌ چاری ئه‌م فه‌قیر و مه‌زلوومانه‌ بکریته‌،

تهدبیر چبیه، بهیان بفرموو و حق سه ندمان له کونه به بوو چون مومکین ئه بی. کارشناس وتی: ئه ی پادشا، ئه وهی وزهرا وتیان، وهک فیراری و یا سولح و یا شه و خه رج هیچیان به ته دبیر نازانم، فیکرم هه یه به حبله نه جاتی خو مان بدهین. زور کهس به حبله خو یان له ده ست به لای گه وه نه جات داوه و زور ته سادوف ئه کات. ئیش کردنی به زور مومکین نه بووه، به حبله ریکیان خستوه، هه ر وهک دزه کان، به فیل و مه کر. مه ره که بیان له ده ست عابید وهرگرت، پادشا ه پرسی چون بووه.

حیکایه ت

کارشناس وتی: ئه گتیره وه عابیدی بوو مه ریکی بو قوربان ی کړی، ملی مه ره که ی گرت، رویشته وه بو جتگه ی خو ی، له ریگه تووشی، دزانی شاره که بوو دزه کان نه یان توانی به زور مه ره که له عابید وهرگرن. ئه ما فکریان کرد، وهک ریوی به مه کر و حبله خه وی که رویشکی له عابید بخن. ده ستیان کرد به ته دبیر و به فیل عابیدی دل ساف بخله تین، ئه ووه ل دزبان چوه پیتش ده می عابید، وتی: یا شیخ ئه و سه گه بو کو ی ئه به یته؟ دووه م دزبان وتی: یا شیخ ئه و سه گه له کو ی بوو؟ سته هم دزبان وتی: مومکینه شیخ فیکری راوی کردب، به کتکیان وتی: ئه و سه گه سه گی شوانه، به کتکیان وتی: ئه و قسانه مه کن، عابید ئه و سه گه ئه بات له بهر خوا نانی ئه داتی، به کتکیان وتی: ئه گه عابیده، بوچی دهستی خو ی پیس ئه کات؟ نه یه یته ئه و قومار بازانه به و جو ره و قسه و فیله، دلی عابیده که یان له مه گو ری، فیکری خراب کرد. وتی مومکینه ئه و که سه ی ئه م حه یوانه ی به من فرۆشته وه، ساحر بی و چه شم به ندی کردب و ئه م سه گه ی له من کردوه به مه ر، چاک وایه به ره لای بکه م و بگه ریتمه وه سه ر ساحیب مه ره که، پارده که ی لی بسینه وه، عابیدی دل ساف مه ره که ی به ره لا کرد، گه رایه وه بو لای ساحیب مه ر و دزه کان مه ره که یان برد و سه ریان بری خوار دیان. کارشناس وتی: ئه ی پادشا، بو یه ئه م میسالم هیتایه وه، ئیمه ش لازمه به فیل حقه ی خو مان له کونه به بوو وهرگرین، چونکه ناتوانین موقابه له یان بکه ین، نیوه مان به چنگ دوشمنه وه مرد و کوژرا، مه لیک پیرو ز وتی: ئه ی کارشناس، هه رچی ئه زانی به یان بفرموو، کارشناس وتی: ئه ی پادشا ه من ئه بم به فیدایی و خو م فیدای میلله تی خو م ئه کم. ته دبیر ئه وه یه جه نابت که چوویته مه جلیس، روو له من وهریگری، ئه مه بکه یته، په رو بالم هه لکتیشن، سه ر و چاوم خو پناوی بکه ن و له ژیر ئه و داره که هیلانه ی خو مه دامنین و جه نابت له گه ل هه موو له شکر ئیره جی بیتلن و

برۆن، بۆ دارستانی فلان جیگه و سه بر بکهن تا من ئیسی خۆم درست ئەکه م و دیمه وه بۆ
 خزمهت جه نابت پادشا له خه لوهت چوه دهره وه، رووی خۆی گرژ کرد و به عاجزی رووی
 کرده وه مه جلیس و حازرانی مه جلیس چاوه روانی ئە وه بوون بزائن کارشناس و مه لیک
 پیروژ ته دبیریان چۆن بووه، له گه ل پیروژ داخل به مه جلیس بوو، ته ماشایان کرد، رووی
 گرژ و رقابیه، که سیان قودره تی سوئال کردنیان نه بوو، پیروژ ئە مری کرد. په روو بالی
 کارشناس له بن دهریتین. سه ر و کلکی به خوتین رهنگ بکهن، فریتی دهنه بن داره که، به و
 جوړه په روو بالی کارشناس دهرهات و به ئە مری پیروژ هه موو له شکر روویان کرد بۆ ئە و
 دارستانه ی مه علوم کرابوو، هه تا ئە و ته دبیره ته و او بوو روژ تاوا بوو، ئە مالا ی له شکری
 کونه به بوو به ئە مری پادشا که ناوی هۆشه نگ بوو مه جلیس گیرا، وتیان مه علوم کرا
 جیگه ی دوشمنان و نیوه یان کوژراو بریندار بوون. ئە گه ر ئە م جار ه شه به یخوونی به سه ریا نا
 بدهین، به ئاره زووی خۆمان هه قمان دهست ئە که وئ، به و فیکره وه هه جوو میان کرده جیگه ی
 قه له باچکه کان ته ماشایان کرد دارستانه که چۆل بووه و به گه ران خه ریک بوون. یه کیتکیان
 گوئی له دنگی کارشناس بوو ئە ینالان، چوو خه به ری برد بۆ هۆشه نگ شاه، هۆشه نگ
 له گه ل میقداری مه ئموورانی چوه لای کارشناس، وتیان خه لقی کویت و چی ئە که بیت
 له بن ئە م داره؟. جوابی دایه وه وتی: به نده ناوم کارشناسه، وه زیری مه لیک پیروژ،
 هۆشه نگ وتی: ناوی تۆم بیستوه، ئیستا بۆمان بگپه وه له شکری ئیوه رووی کرده کوئ؟
 کارشناس وتی: ئە حوالم ببینه، شاهیدی خه به رانه و من نازانم بۆ چه جیگه روویان
 کردوه، هۆشه نگ وتی: تۆ وه زیری پادشا ه بویت، ئە مین و زیره کیی تۆ مه شهوور بوو
 له به ر چه خیانه تی وایان له تۆ کردوه و من له ئە حوالی تۆ زۆر ته حه بیور ماوم. کارشناس
 وتی: ئە ی مه لیک پیروژ دلای له من خراب کردو هه سوودان یارمه تی قسه یان دا. ئە مه ی
 به سه ر من هینا، هۆشه نگ وتی: بۆچی دلای خراب کرد و گونا هت چی بوو؟ کارشناس
 وتی: له پاش شه به یخوون دانی ئیوه، پیروژ ئیمه ی گرد کرده وه بۆ ته دبیر کردن،
 هه ره که مان به جوړی ته دبیرمان کرد، ئاخیری ته دبیر من وتم: چاک وایه ئیشی سه هل
 بیت بیکه ین. وتیان: چیه؟ وتم: مه علومه ئیقتبدری شه ر کردمان نییه. له به ر ئە وه
 قوه ت و حوکی له شکری هۆشه نگ شاه له ئیمه زیاتره و خوسوس پادشای هه موو
 تهیرانه و لازمه ئیمه یش به پادشای خۆمانی قبول بکه ین. ده خاله ت به قودوومی
 هۆشه نگ شاه بکه ین له ژیر حیمایه ی موباره کیا ژیمان دهست ئە که وئ و هه ر جوړی
 خه راج قبول بکه ن. سال به سال پیشکه شی قودوومی شاه بکرت. مه لیک پیروژ رقی

هه لسا وتی: ئەو چە قسە یە کە من
 لە لەشکری کونە بە بوو ئە ترسین و
 قسە یە ک بی مە عنا بی، تە ئسیر لە
 دل ناکات و هەتا زیندوو بێ دەست
 لەم مە سئە لە هە لسا گرم، یا خۆم
 مە حو ئە کە مە وەو یا دە مار لە
 کونە بە بوو دەردینم، من تکرار و تم:
 ئە ی مە لیک پیرۆز، رجا ئە کە م
 لە سەر ئە م فیکرە لا چۆ و هەر کە س
 بە ئارەزووی نە فس دەست بو ئیش
 درێژ کات، زوو پە شیمان
 ئە بی تە وە، مە علوو مە رە شە با زەرەر
 بە گیای خە فیف ناگە یە نئ. ئە م
 سپی چنار لە رە گو ریشە
 دە ر ئە کیشی، ئە ی مە لیک پیرۆز
 مە سلە حە ت ئە وە یە کە سی رە وانە ی
 خزمە تی هۆ شە نگ شا ه بکە ی ت،
 بزانی ت خە راج و هەر جۆرە
 تە کالیفاتێ قبوول ئە کە ن. تۆ ی ش
 قبوولی بکە ی ت و ئە گەر بی تۆ ئیمە
 شەر بکە ی ن. ئە و می قدارە ی بە

ساغ ماوه ئەویش ئەکوژریت و لە تەدبیری من وەزیران رقیان هەلسا روویان کردە مەلیک
 پیرۆز، وتیان کارشناس خائینە، ئارەزووی بەرزبۆنەوێ دوشمن ئەکات، قەراریان دا
 پەرۆ بالیان هەلکیشام و بەم جۆرە دەردە مویتە لا بووم، ئەمما وا ئەزانم فیکری
 رێکخستنی ئەسبابی شەر ئەکەن، هۆشەنگ رووی کردە وەزیرێکی ناوی شەهاهەنگ بوو،
 وتی ئە ی شەهاهەنگ، تەماشای ئەحوالی کارشناس چۆن ئەکەیت؟ شەهاهەنگ وتی: ئە ی
 پادشاه هەتا زوو، دونیا لە پیسیی ئەو حەرەمزا دەیه خالی بکری درەنگە، چونکە
 تەماشای روو رەشیی ئەکەم، شوعلە ی ئاگری فیتنە لەژێر چاویا دیارە، کوشتنی فرسەتە،

نەمانی ئەو حەرامزادەییە واسیئەتی پەرحەتیی ئیتمەییە، عاقلان فەرموویانە، ھەر کەس پەرحمی بە زەلیلیی دوشمن کرد و بە پارانەووی باوەرپی کرد پەشیمانیی لە ھەمووی خراپتر ئەبێ، رجا ئەکەم ئەمر بفرموو بە ئارەزووی خۆم ئازاری بدەم، کارشناس گوێی لەو قسانە بوو، نالانی، وتی: جگەر و دلەم بەیەکەووە پزێو، تۆبش بیکولینەرەو، ھۆشەنگ شاھ بە زەیی پیا ھاتەو، پرووی کردە وەزیرتکی کە، وتی: تۆ فیکرت چییە؟ وەزیر وتی: من بە چاک نازانم دوشمنی زەلیل بکوژیت. پەرحم و ئینساف ریتگەیی عاقلانە، چونکە پادشاھان ھەرچەند لە دوشمن بگرن، خزمەتی ئەکەن و ناوی ئەنێن-دیل- و ئاگەھداریی ئەم دیلە بە چاک ئەزانم، چونکە گەلێ ئیش، دوشمن خۆشەویست ئەکات. ھەرودەک ژنە بازرگانەکە لە ترسی دز میتردەکەیی لا خۆشەویست بوو.

ھۆشەنگ پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

وەزیر وتی: ئەگێرنەووە بازرگانێ بوو زۆر ساحیب پارە بوو. ئەمما ناشیرینی، موقابیل بە جوانیی یوسف بوو، سەرەرای ناشیرینی، پیر و پرووگرژ بوو و ھەر کەس بەخەو چاوی پێ بکەوتایە نەخۆش ئەکەوت. بۆگەنێی دەمی زۆر ناخۆش بوو و ژنیکی جوانی بوو، پرووی وەک مانگی چوار دە شوعلەیی ئەداو ھەر کەس چاوی بەو حۆرییە بکەوتایە بێ ھۆش ئەبوو. ئەگەر بەیانی جوانیی ژنەکە بکری کتیبەکە تەواو ئەبێ و ژنەکە زۆر پەشید و ئازا بوو، سیحری ھارووت و مارووت لەو کاری نەئەکرد و ئارەزووی میتردەکەیی نەئەکرد، چونکە دێو سفەت بوو، تەسادوف شەوێ دز چوو مائی بازرگان، ژنەکە بەخەبەر بوو، بازرگان نوستبوو، ژنەکە لە ترسی دزەکە باوەشی کرد بە میتردەکەیی، بازرگان خەبەری بوووە تەماشای کرد ژنەکەیی دەستی کردووتە گەردنی، لە خۆشیا وەک وری بۆرانی، وتی: خودایە ئەمە بە خەو و یا ئاشکرایە؟ دەستم لە گەردنی حۆری دایە، مومکینە بەختم خەبەری بوووەتەو، خوابە تا سەر بێ، لەگەڵ تەماشای کرد، دز لەناو مائەکەدا ئەگەر پیت، بانگی کرد، ئەی قەدەم موبارەک، ھەرچەنە ئارەزوو ئەکەیت لە مائی من ببە، گەردنت ئازا بێ، چونکە واسیئەتی موبارەکی قودوومت پووح ھاتەو بەدەنما، موددەتیکە لە پرووی مەحبوبیەم بێ بەش بووم، لە ترس و خۆفی تۆ ئاشت بوووە لەگەڵ من و ھەرچەند ئارەزوو ئەکەیت حەقی خۆتە، من لام گران نییە، مەمنون بووم، وەزیر وتی، ھینانەووی ئەم میسالیە لەبەر ئەو بوو، دروست بوونی گەلێ ئیش لە واسیئەتی تووش بوونی دوشمنەووە

مومکین ئەبێ و ڕێگەى مەقسەد دەست ئەکەوێت، ڕەحم کردن بە حالى کارشناس ڕێگەى چاکەى، هۆشەنگ ڕووى کردە وەزیری سێهەم وتى: تۆ تەدبیرت چىیە؟ وەزیر چووە پێشەو، ڕەسمى خزمەتى بەجێ هێنا، وتى: ئەى پادشاه، کوشتنى کارشناس چاک نییە، چاک وایە خەلات بکریت و خزمەتى زۆر بکریت و هەتا پادشاهی و گەورەبى تۆ مەعلوم بکات، حقوقى جەنابت بزانی و ڕێگەى نەسیحەت گوم نەکات. سیاسەت وا لازمە سەعی بکەیت بۆ ژيانى، چونکە عاقلان زۆر سەعییان کردووە، تايەفەیهک لە دوشمن جیا بکەنەو، بۆ خوسوسى تەفرەقە کردنیان، ئەیانکەن بەگژ یەکا و ئیسراحت دەست خۆیان... زۆر بینراوە لە واسیتەى دوو دوشمن ئیسراحت بۆ ساحیب مەتلەب پەیدا بووە، هەر وەک عابید لە هیلاکەتیی دز و دێو نەجاتی بوو، هۆشنگ پرسى: چۆن بووە؟

جیکایەت

لە ئەتراف بەغداد، عابیدی بوو، شەو و ڕۆژ بە عیبادهت خەریک بوو. یەکنى لە دەرویشانى، گامیشیكى بۆ عابید بەدیاری برد، لەبەر ئەوە بە ماست و شیرى ئیداره بکات. دزى لەو ئەحوالە خەبەردار بوو، نزیک بە جیگەى عابید بوو، بۆ وەقتى فرسەت ئەگەر، تەسادوف دێوى خۆى بردبوو سوورەتى بەنى ئادەم، لە ڕێگە تووشى دزەکە بوو، هەردووکیان بوون بە ڕەفیق، سوئالیان لەیەک کرد. دزەکە ڕووى کردە دێو، وتى: تۆ چیت و فیکری چیت کردووە، جوابی داىه وتى: من دێوم، فیکرم کردووە ئەو عابیدە بکوژم و چەند کەسانى لەسەر ڕێگەى ئیمە بوون، عابید لایداون. فیکرم وایە ئیمشەو نەجاتى قەتە بکەم. ئەى تۆ چیت و فیکری چیت کردووە؟ کابرا جوابی داىه وتى: من ئیشم شەو و ڕۆژ هەر دزییە. دلێ چەند کەسانىکم بریندار کردووە و فیکرم هەیه دلێ عابید بسووتینم و گامیشەکەى بدزم، دێو وتى: هەردوو کمان یەک ڕێگەمان گرتووە و فەسادى هەردوو کمان یەکە. لەگەڵ نزیک بە جیگەى عابید بوونەو، تازە عابید لە نوێژ بوو بوو و لەسەر جیگە خەوی لى کەوتبوو، دزەکە فیکری کرد، وتى: ئەگەر ئەو شەیتانە قەسدى کوشتنى بکات خەلق ئەزانن و من گامیشەکەم بۆ نادزى. دێو، فیکری کرد، ئەگەر دزەکە گامیشەکە بدزى، دەرگا ئەکاتەو، عابید خەبەرى ئەبیتەو، کوشتنى بۆم مومکین نابى، دێو، ڕووى کردە دزەکە وتى: سەبر کە هەتا من لە کوشتنى عابید ئەمەو، لە پاشا تۆ گامیشەکە بەرە، دزەکە وتى: تۆ سەبر کە هەتا من گامیشەکە ئەدزم، لەو قسە کردنەدا بوون، بوو بە هەرایان، دزەکە بانگی کرد، ئەى عابید ئەم دێو هاتوو تۆ

بکوژیت، ئەویش هاواری کرد، ئەی عابید، ئەم دزه هاتووێ گامیشە کەت بدزی، عابید خەبەری بوو، بانگی دراوسێیەکانی کرد. دزو دێو لە ترسا هەر یەکە بۆ جێگە یەک رایان کرد، رووح و مائی عابید بە سەلامەتی نەجاتی بوو. لەگەڵ وەزیر لە قسە بوونەوه، وەزیری ئەووەڵ وتی: من ئەزانم ئەو قەلە روو پەشە بەد ئەتوارە، رێگە لە ئێسە گوم ئەکات. ئاخری بە فیتنە و زوبان لووسیەتی، پەرو بەلتان ئەسووتینی، چا دەکەم لە خەوی غەفلەت خەبەر ببنەوه، عەداوەتی قەدیم لە فیکر خۆتان مەبەنەوه. موووه کەرانه بە دور مەزانن. گەوهەری شاهوار و پارچە شووشە. لای ئێسە، وەک یەکە، حالی ئێسە وەک حالی دارتاشە کە وایە، بە مەکری ژنە سۆزانییە کە ی هەلخەلەتا، هۆشەنگ پرسی چۆن بوو؟

جیکایەت

شەبا هەنگ وتی: ئەگێر نەوه لە شاری سەرەندیب پیاویکی دارتاش بوو، زۆر کەم عەقل و هیچ نەزان بوو. ژنیکی بوو لە جوانیا بێ ئەمسال بوو، کابرای دارتاش ژنە کە ی زۆر خۆش ئەویست، سەعاتی دووری لە ژنە کە ی بۆ مومکین نە ئەبوو. قوووەتی سەفەر کردنی نەبوو لەبەر خۆشەویستی ژنە کە ی، ژنە کە بە سوورەتی ئاشکرا مەجبوری دارتاش بوو، ئەما لە ژێرەوه کە یف و بەزمی لە گەڵ بێگانە ئەکرد، کورپکی تازە پێگە یشتوو ی جوان، دراوسێی دارتاش کورە کە لە گەڵ ژنی دارتاش دەستیان تیکەل کرد، شەو و پۆژ لە کە یف و عیشرەتدا بوون. چەند کەسانی لەو مەسئەلە خەبەر دار بوون، قسە یان بۆ دارتاش کرد، دارتاش کەم غیرەت بوو، زۆر و لێدانی بەسەر ژنە کە دا نەبوو، وتی: هەتا بە چاوی خۆم نەببینم باوەر ناکەم. پۆیشتە مالهوه، وتی: ئارامی جانم، فیکرم هە یە بچم بۆ سەفەر و لە فیراقی تۆ، قوووەتی پۆیشتەم نییە، ژنە کە گریانی عەمەلی هینایە خۆی و چەند فرمیسکیکی درۆی لە چا و هینایە خوارەوه، وتی: من مەراقم سەد قات لە تۆ خراپترم. چەند پۆژ لە دووری تۆ ئەمینم، دارتاش وتی سێ پۆژم پێ ئەچیت ژنە کە هەلسا تویشوو ی رێگە ی بۆ دانا، دارتاش وتی: وا من ئەپۆم و چەند نەسیحە تیک ئەکەم لە فیکرت نەچیت، ئەووەڵ، دەرگا لە بێگانە نە کە یتهوه و موحافەزە ی ماله کەت لە دز و درۆزن بکەیت و هات و چۆی دراوسێ مە کە تا خۆم دیمەوه. ئەوهی وت و دوعا خوازیی لە ژنە کردو پۆیشت، وەقتی مە غریب ژنە کە جوابی بۆ دۆستە کە ی نارد، باغ بەرەللا بوو. پەرزین و دپک نەما. دارتاش پۆیشتوو، ئیمشەو فرسەتی کە یف و زەوقە. دۆستە کە ی

جوابی بۆ نارد، سهعات يه كى شهو ئاودپىرى باغه كه نه كه م، ژنه كه دلخوش بوو، خۆى بۆن خوش كرد، نوپنى نوستنى له سه ر كورسى راخست، له سهعات يه ك دۆسته كهى چووه لای. دارتاش له رینگه يه كى كه وه، داخلى ماله وه بوو، وهقتى چووه ژووره وه، ژنه كهى له گه ل دۆسته كهى، وه ك مار تىكئالا بوون، خهريكى ئيشى خۆيان بوون، دارتاش بى دهنگ بوو، تا هه ر دووكيان خهويان لى كهوت، ورده ورده چووه ژىر كورسييه كه وه. ئاره زوى نه كرد، تىغ له كالانا به چاو ببينيت، ژنه كه چاوى به دارتاش كهوت، بۆى مه علوم بوو نه رۆيشتووه بۆ سه فەر، له بهر ته حقیقاتى ژنه كه سه فەرى كر دوه به به هانه. ژنه كه سه رى برده بن گوپى دۆسته كهى. ده ستى گوپى. خه به رى كر دوه وه، له مه سه له ی دارتاشى حالى كرد، ژنه كه وتى به دۆسته كهى، به دهنگى به رز سوئال له من بكه، ميترده كهت و من، كامان خوشه ويستين، دۆسته كهى به و جوړه سوئالى كرد، ژنه كه وتى: راستى قسه نه وه يه، ژنان كه م عه قلن، به سه هو له گه ل هه موو دراوسيه ك ناشنايه تى و گالته نه كهن، نه وه بۆ رابواردنه، نه ما بۆ ئيشى ژن و ميتردى، له گه ل ميتردى خۆيان زياتر، ئاره زوى كه س ناكهن، ژن به دهنه، ميترد رووچه، ژن چاوه، ميترد بيلبيله ی چاوه، به دهنى بى رووچ چاوى بى بيلبيله به كارى چى ديت، هه زار رووحم بى نه يكه م به قوربانى نه و خۆله ميترده كه م پى پيا نه نى و نه م قسه يه جار يكى كه بكه يت خوشك و براهه تيمان له يه ك هه رام نه بيت. دارتاش كه گوپى له و قسه يه بوو په شيمان بووه وه، خوشه ويستى ژنه كهى لا زياد بوو. فيكرى كرد وتى: خراپم كرد به قسه ي خه لق دلّم له ژنه كه م گوپى، چاك وايه خۆم ئاشكرا نه كه م و ژنه كه لای بيگانه خه جالهت نه كه م. بى دهنگ بوو هه ناسه ي له خۆى برى له ژىر كورسييه كه خه وى لى كهوت، له گه ل دونيا رووناك بووه وه، دوستى ژنه كه ورده ورده له كورسى چووه خواره وه، رۆيشت و ژنه كه خۆى كرد به نوستوو، دارتاش خه به رى بووه وه، به هيواشى چووه سه ر كورسييه كه، ژنه كهى خه به ر كر دوه وه، ژنه كه به درۆ چاوى گوئۆفت، وتى: به خيتر بييته وه، ته شريفت كهى گه يشته ماله وه، دارتاش وتى: نه و وه قته ده ستت له ملي كابرا كر دبوو، بۆم مه علوم كرا له خراپه دوور بوون، خۆم ئاشكرا نه كرد هه تا له كه يف كردن نه كه ون و له مه و پيش به قسه ي خه لق دلّم له تو خراپ كر دبوو، ئاره زووم كرد به چاو ببينم، (الحمد لله) دامين پاكيتىي توّم بۆ ئاشكرا بوو و گه ردم نازا كه، ژنه كه ده ستى كر ده ملي دارتاش، وتى: رووچه كه م، زۆر له تو رازيم و تو يش له من رازى به، فيكرت ده رحه ق من مه گوژه، دارتاش وتى: تو يه، هه تا رووحم له دونيا باقى بيت. دلى تو نه شكينم، به و جوړه دارتاش به قسه ي ژنه كهى خه له تا.

شه‌باهه‌نگ وتی: بۆیه ئەم میسسالەم بۆ گیتپرانەوه، ئیوه‌ش بە قسه‌ی ئەو قه‌له‌ روو ره‌شه. وه‌ک دارتاش نه‌خه‌له‌تین. زۆر واقع بووه دوشمن له‌ ریگه‌ی دۆستایه‌تییبه‌وه، زه‌فه‌ریان بردووه و ریگه‌ی دووریان به‌حیله‌ نزیك کردووه‌ته‌وه و ئاگری فیتنه‌یان هه‌ل‌گیرسانووه، کارشناس وتی: ئەی وه‌زیر هه‌له‌به‌ستنی قسه‌ و دل‌ ئازاردانی خۆتان پووج ئە‌که‌ن، ئە‌حوالی من شاهیدی قسه‌کردمه، مه‌علومه‌ که‌س به‌ئاره‌زوو خۆی به‌م جوړه‌ خۆی تووشی دهردی بی‌ دهرمان نه‌کردووه، که‌س بۆ ره‌حه‌تی بیگانه‌ خۆی نزیك به‌ ئە‌ژدیها نه‌کردووه. مه‌علومه‌ له‌ واسیته‌ی ریتیک نه‌که‌وته‌وه تووشی ئە‌م دهرده‌ هاتووم، شه‌باهه‌نگ وتی: به‌چاوتا دیاره، ئاره‌زوو ئە‌که‌یت به‌ زویانی شیرین، تالاو بکه‌یت به‌قورگمانا، زۆر که‌س بوون بۆ مردنی دوشمن، رووحی خۆیان فیدا کردووه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ ناوی چاکه‌ گوم نه‌که‌ن، بوون به‌فیدائی قه‌ومه‌که‌یان، هه‌روه‌ک مه‌میونه‌که‌، بۆ ئیسراحه‌تی قه‌ومه‌که‌ی خۆی به‌کوشت دا، هۆشه‌نگ پرسى: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

شه‌باهه‌نگ وتی: ئە‌گیتپرانەوه، میقداری مه‌میون، له‌ جه‌زیره‌یه‌ک به‌ میوه‌ و گیا ئە‌ژیان، هه‌ردووان و سییان له‌ژێر داری، به‌که‌یف کردن خه‌ریک بوون، ته‌سادوف یه‌ک ورچ ریگه‌ی که‌وته‌ ئە‌و جه‌زیره‌یه‌ ته‌ماشای مه‌میونه‌کانی کرد، به‌خاله‌تی پێ بردن، فیکری کرد، وتی: قابیله‌ ئە‌و مه‌میونانه‌ به‌و جوړه‌ که‌یف بکه‌ن و ئیتمه‌ دهنکه‌ دهنکه‌ گیامان ده‌ست نه‌که‌وێت. له‌پاش فیکر کردن، رووی کرده‌ ناو مه‌میونه‌کان و له‌گه‌ل مه‌میونه‌کان بوو به‌شهری و چهند مه‌میونیکى بریندار کرد، ئاخری هجوومیان کرده‌ سه‌ر ورچ، بریندار و نیوه‌ مردوویان کرد. ورچ به‌ برینداری و نائومییدی گه‌رایه‌وه، ده‌ستی کرد به‌ بۆره‌بۆر، میقداری ورچ کۆ بوونه‌وه، سوئالیان کرد، بۆچی بریندار بوویت، بۆمان بگیتپرانەوه، به‌ ده‌ست چه‌ قه‌ومى‌ و بریندار کراویت، ورچ خه‌به‌راتی مه‌میونه‌کانی بۆ ورچه‌کان گیتپرانەوه، وتی: باعیس بی‌ نامووسییه، بۆ ئاوجنسی من، له‌مه‌و پیتش مه‌میون جوړئه‌تیان به‌سه‌ر ئیتمه‌دا نه‌بووه، دائیمن به‌ده‌ست ئیتمه‌وه‌ زه‌لیل بوون و ئە‌گه‌ر بی‌ت و ئە‌م حقه‌ نه‌سینین. ناوی بی‌ غیره‌تی ئیتمه‌ به‌ ته‌ریخ ئە‌گیتپرانەوه، چاک وایه، شه‌به‌یخوون بده‌ین به‌سه‌ریانا، حه‌قی خۆمان به‌ته‌واوی ده‌ستکه‌وێت، ورچه‌کان، ده‌ماری غرووریان که‌وته‌ بزوتن. زویانیان به‌لاف و گه‌زاف درپژ کرد، وتیان: دوشمنی ئیتمه‌ میرووله‌یه‌ و ئیتمه‌ ئە‌ژده‌یه‌یان و له‌ ده‌ست ئیتمه‌ یه‌کیکیان، دهرناچى، هه‌موو قه‌راریان دا، شه‌و هجووم که‌نه‌ سه‌ر مه‌میونه‌کان، له‌گه‌ل

رۆژئاوا بوو. دهنگی بگره بکوژ. شاخه که تی داگیرکرد. مه میوونه کان قسمیکیان چوو بوون
 بو راو و قسمیکیان، چوو بوون بو ئیش، له ته دبیری ورج خه بهردار نه بوون، وهختی
 به خویان زانی، له شکری ورج رژایه ناویانه وه، بوو به شهریان، چهند مه میوون بریندار بوون،
 باقی مه میوونه کان فیراریان کرد. ورچه کان ته ماشایان کرد جه زیره به کی ساحیب میوه به،
 کردیان به جیگه ی خویان و زه خیره به ک مه میوونه کان دایانابوو زه وتیان کرد، ورچه
 برینداره که یان کرد به پادشای خویان، بو رۆژی دواپی، پادشای مه میوونه کان له سه فه ر
 هاته وه، روهی کرد بو جه زیره که، له رتیگه تووشی چهند برینداری بوو، پرسی: بوچ بریندار
 کراون، وتیان له شکری ورج هجوومی کرده سه رمان. جه زیره که یان داگیرکرد. پادشاه
 نه موستی حه سه رته به دهم گرت. وتی: حه یف، زه خیره به ک بو ژیا نمان دانرابوو له ده ستمان
 چوو. باقی مه میوونه کان بو مال و منال ده ستیان کرد به گریان. یه کی له ناو مه میوونه کان
 ناوی موباره ک بوو، له فیکر و سیاسه تدا بی نه مسال بوو. ته ماشای کرد پادشاه زور
 عاجزه و مه میوونه کان به گریان خه ریکن. چوه پیش ده می پادشاه، زویانی به نه سیحته
 کرده وه وتی: گریان و هاوار به کار نایه ت. په شیمان بوونه وهی له دوا دیت، چونکه دۆست
 عاجز نه کا و دوشمن دلخۆش نه کات و له سه ر نه م به لایه سه بر لازمه، سه برکردن کلیلی
 ده رگای نه جاته، ئیشی گران به ته دبیر سه هل نه کری، ته دبیر له گریان چاکتره، پادشاه
 قسه ی موباره کی لا جوان بوو. وتی: ته دبیر چی به ؟ موباره ک وتی: ته دبیری به سپری
 لازمه. پادشاه و موباره ک چونه جیگه به، هه ردو وکیان به قسه کردن خه ریک بوون،
 موباره ک وتی: فیکرم کرده وه، رووحی خۆم بکه م به فیدای قه وم، ژیا نی نامه ردی به کار
 نایه ت. مه علومه ئیمه هه موومان له وه ته ن ته ریک بووین و قوه تمان نی به موقابه له ی
 ورج بکه ین. به فیل نه بیت حه قمان ده ست ناکه ویت، فیکرم وایه، رووحی خۆم بکه م
 به فیدای قه ومه که مان. پادشاه وتی: نه ی موباره ک که تو نه بیت ژیا نی ئیمه به کاری چی
 دیت، موباره ک وتی: نه بوونم له ژیا نم چاکتره، چونکه مال و منال سک ی به ده ست
 دوشمنه وه هه لدراره، ژیا نم له پاش خۆشه ویستانم زه هری ماره، ئاره زوو نه که م حقووقی
 نیعمه تی جه نابت و خوینی خۆشه ویستانم له دوشمنی غه ددار بسینم و دلئ نه و که سانه ی
 که س و کاریان کوژراوه دامرته وه، وه سیه تی من نه وه به، پادشاه بو مردنی من عاجز
 نه بی. له گه ل که وتنه ئیسرا حه ت له ناو ئومه را ناوم نه کوژیتته وه پادشاه پرسی، ته دبیره که ت
 چی به ؟ موباره ک وتی: فیکرم کرده وه. له ده شتی بی ری، له شکری ورج به هیلا که ت به رم و
 جه نابت تا سی رۆژ له م نه ترافه سه بر بکه یه ت و من کاری خۆم دروست نه که م و ئیستا که

رۆشیتیتتهوه مه جلیس ئەمه بفرموویت. پێست و گوشتم به دان بریندار بکهن و دهستم
 بشکێنن و بمبهن له ئەتراف جهزیره که فریتم دهن. به موددهی سێ رۆژ ورچهکان له ناو ئەبهم و
 جهنابت به وهتهن شاد ئەبیتتهوه، پادشا و موبارهک له ته دبیر بوونهوه، پادشاه رۆشیتتهوه
 لای مه میونهکان، ئەمری کرد، لازمه موبارهک به برینداری و نیوه رووح بهرنه نزیک
 جهزیره که و بگه رینهوه. له سه ره مری پادشاه گوشت و پێستی موبارهکیان به دان
 هه لپچری، بردیان له قهراغ جهزیره که دایانناو گه رانهوه، پادشاه و مه میونهکان، رۆژی
 رینگه جهزیره که بیان جی هیشته، موبارهک به گریان و هاوار کردن، دهنگی گه یشته لای
 ورچهکان، پادشاهی ورچهکان به دهنگی گریان هه رۆشیتتهوه، ته ماشای کرد، مه میونیکه،
 هه موو به دهنی بریندار و دهستی شکاوه، پادشاه به زه یی به حالیا هات. پرسى، بۆچی
 ئەوهت به سه ره هاتوه؟ کێ زۆلمی لێ کردوویت حه قته بسینم؟ موبارهک به عه قل بۆی
 مه علووم بوو پادشای ورچهکانه، وتی: ئەى پادشاه، من وهزیری پادشای مه میونهکانم،
 وه قته ئیوه هوجوومتان کردبووه سه ره جهزیره که مان. من له گه ل پادشاه و له شکر دا
 رۆشیتتبووینه سه فهر بۆ راو کردن، له گه ل هاتینهوه، خه به راتی ئیوه مان زانی، منیش
 له رینگه ی چاکه وه رووم کرده پادشاه وتم: لازمه بچینه خزمهت پادشای ورچان. به دلێکی
 ساف خزمهت بیان بکهین. پادشاه له قسه ی من تووره بوو و قسه ی نالایقی به ئیوه داو
 تیکرار وتم: ژیا ئمان له ژیر حیمایه تی ئەوان نه یی مومکین نابێ، پادشاه ئاگری قه هری
 داگیرسا، ئەمری کرد، بهم برینداری و دهست شکاوییه، من فری دهن، وتی: بزانهم و رچ
 حورمه تیان چیه؟ ده خالهت قبوول بکهم و ره حمیان به حالێ من نه کرد، ئەوه حاله که
 ئەبیینیت، پادشای ورچهکان رقی هه لسا، وتی: ئیستا مه میونهکان روویان بۆ کوئ
 کردووه؟ موبارهک وتی: فیکری له شکر کو کردنه وه ئەکهن، شه به یخوون بدهن به سه رتانا،
 پادشای ورچهکان ترسی په یدا کرد، وتی: ئەى موبارهک، ته دبیر چیه؟ فیلێ نه کهن زه ره
 به ئیمه بگا. موبارهک وتی: ئەگه ره بهم ده رده نه ئەچووم، له شکر م کو ئە کرده وه، به کێکیان
 به ساغ ده رنه ئەچوون، پادشای ورچهکان وتی: ئەگه ره رینگه مان نیشان ئەدهیت، حه قی تو
 یهک به هه زار ئەسینم. بۆیان ئاشکرا نه یی حوکمداری و ئازایی من. موبارهک وتی: زۆر
 ئاره زوو ئەکهم و ناتوانم به یی بڕۆم، پادشاه وتی: بردنی تو سه هله، ئەمری کرد، له شکر
 کو بوونه وه، ئەسبابی شه ریان ریکخست، شه وهات شه به یخوون بدهن، له سه ره مری پادشا
 له شکر کو بوونه وه، موبارهکیان به ست به کو ئلی ورچیکدا، به ئیشاره تی موبارهک رینگه یان
 گرته پیش، زۆر خیرا ئەرۆشیتتن، له گه ل دونیا رووناک بووه وه، نیوه ی رینگه یان کردبوو،

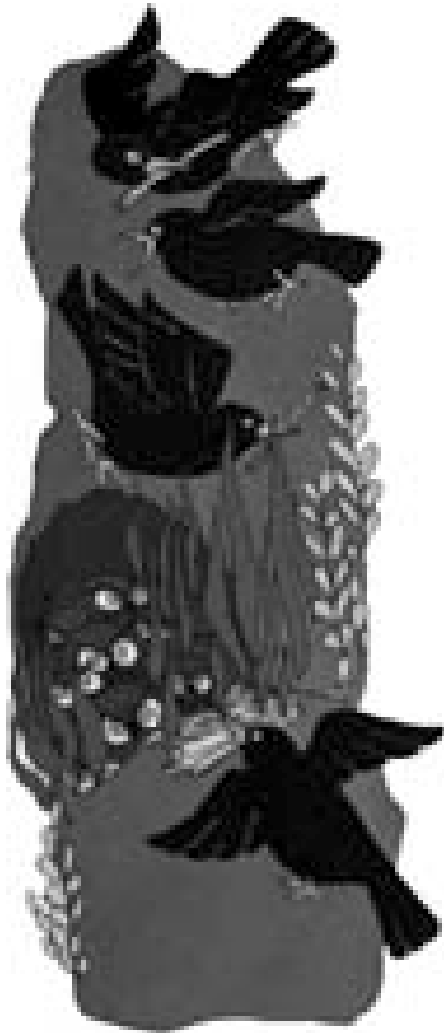
ئەو سەحرایە سموم و ھالای لاسایی جەھەننەمی ئەکردهو، بەک دەنک گیا لەو سەحرایەدا نەروابوو، ئاوی خواردن دەست نە ئەکەوت، موبارەک وتی: خێرا بۆن ئەوەندەمان نەماو بەمەرامی دلم بگەم، لەگەڵ رۆژ ھەلھات ئەو دەشتە وەک مەنجانە نیک داخرا، زیخ و لمی وەک ژیلە مۆی ئاگر سوور ھەلگەرا، تەیر رینگە ی بکەوتایە، وەک پەروانە ئەسووتا، ورچەکان دەست و پیتیان نیوہ سووتاو بوو، لەدوور نیشانە ی سموم دەرکەوت، پادشای ورچەکان رووی کردە موبارەک وتی: ئەوہ چییە دەرکەوت. موبارەک وتی: ئەوہ ئاگرە لە ئیوہ بەرئەبیت، بەراستی ھەزار رووح بن، رووحیکتان بەسەلامەت دەرناکەیت، ئەوہ جەزای ئەوہیە ئاگرتان لە دلی مەمیونەکان بەردا، لەو قسە کردنا بوون، سموم گەبشتە سەریان. موبارەک و ھەموو ورچەکان بەسەر بەکا مردن. لەپاش سێ رۆژە، پادشای مەمیونەکان، رۆبشتەوہ جینگە ی خۆی لە واسیتە ی تەدبیری موبارەکەوہ ھەموویان کەوتنە ئیسراحت و لەناو جەزیرەکە بە کەیف و شەوق ئەژیان، لە خۆشیا خەسارەتی کۆنیان فیکر نەما. شەباھەنگ وتی: بۆیە ئەم میسالەم ھینایەوہ. لەزاتی پادشاہ ئاشکرا بی، زۆر کەس بوون رووحی خۆیان فیدای قەومەکیان کردوہ، بەفیکری من کارشناس وەک موبارەک دیتە بەر چاوم. چونکە لەمەو پیش، لە موعامەلە ی ئەوان شارەزا بووم، لە کارشناس زیاتر لە دنیا دا زیرەک و عاقلم نەدیوہ. لەئەووەلئەوہ ئەحوالی کارشناسم تەماشاکرد دووربینی ئەحوالی بۆم مەعلووم کرا. ئیستا چاک وایە، لەپیش ئەوہ ی تووشی بەلا بین بە زیندوویی. کارشناس بخەینە ژێر خۆلئەوہ. پادشا رووی وەرگێرا، وتی: ئەم فەقیرە بە واسیتە ی ئیسمەوہ تووشی دەرد ھاتوہ و ئیستا ئیسمە بیکوژین زۆر بی رەحمی و بی غیرەتییە، ھۆشەنگ ئەمری کرد، کارشناسیان ھەلگرت، بردیان لە جینگە یەک دایان ناو شەو و رۆژ خزمەتیان کرد، ھەتا برین و شکاوی بالەکانی چاک بووہوہ. دیسان وەزیر وەک شەباھەنگ بی، رووی کردە ھۆشەنگ شاہ، وتی ئە ی پادشاہ، من لەرینگە ی چاکەوہ، ھەرچی بە چاکم زانی عەرزم کردی و تەئسیری نەکرد، رجا دەکەم لەگەڵ کارشناس، وەک دوو شمن مودارا بکەن، بەسوورەتی قەتعی لە فیکری غافل نەبن. لەبەر چاومە، ئەو روو رەشە بۆ فرسەت ئەگەریت، ھۆشەنگ وتی: ئەوەندە خەوف کردن لەیەک دوو شمنی زەلیل، زۆر قسە کردن چاک نییە، وەقتی کارشناس چاک بووہوہ، خۆی لەگەڵ کونەبەبووہکان ریکخست، رەفاقت و ھات و چۆی لەگەڵ مەئمووران و وەزیران پەیدا کرد، وردە وردە حورمەتی لای پادشاہ زیاد بوو، ئاخری بووہ وەزیری ھۆشەنگ. بەبی تەدبیری کارشناس دەست بۆ ئوموورات درێژ نەئەکرا، رۆژی ھەموو ئومەرا و وزەرا، کۆبوو بوونەوہ، کارشناس

وتی: پادشای قهله باچکه به چۆری نازاری منیان داوه، ئەگەر حەقی خۆم دەست نەکەوتیت ئیسراحه تم بۆ ناکری، موددەتیکە به فیکری خۆم تەدبیر ئەکەم و هەتا من لە سوورەتی ئەوانا بێم حەقم دەست ناکەوتیت، چاک وایه پادشاه ئەم بفرمووت من بسووتین، چونکه بیستوومه کەسێ نزیك به سووتان بوو، دوغای گیرا ئەبیت، بەلکی کە نزیك به سووتانن بووم دوغام گیرا بێ. خوا سوورەتی کونە به بووم بەسەرا کیشیت، ئینتیقامی خۆم لە قهله باچکه کان بسینم، شه باههنگ وتی: ئەم قسه کردنت، بۆنی مرداره وه بووی لی دیت. هۆشهنگ وتی: ئەئى شه باههنگ فیکرت چیه، جوابی دایه وه ئەئى پادشاه، ئەوه مه کریکه به ئاوی زه مه ره بر ئاودراوه و ئەگەر هه موو په ری پیسی به ئاوی سه لسه بیل و شه رابه ن ته هوور بشووت. روو په شی زاهیری و پیسی باتینی، پاک نایته وه و ئەگەر وجودی ناموباره کی به تاوس و یا سیمخ بێ، بۆ ره فاقه تی قه ومه که ی ئاره زوو ئەکات. هه ره که مشکه که به دوغای عابید. سوورەتی ئافره تی پێ عه تا کرا. نه به ره فاقه تی رۆژ و نه به ره فاقه تی هه ور و نه به ره فاقه تی شاخ رازی بوو، تا له گه ل ئاوجنسی خوئی ئاره زووی ده ست که وت، هۆشهنگ پرسی، چۆن بووه؟.

حیکایه ت

شه باههنگ وتی: ئەگه ر نه وه، عابیدی له چۆلیکدا شه و رۆژ خه ریکی عیباده ت بوو، رۆژی قه لی بێچوه مشکیتی له به رده م عابید دانا و رۆشت، عابید ره حمی پێ کرد و له خیره که یه وه پێچاو خواردنی دایه، تا گه ووره بوو، عابید فیکری کرد مومکینه ئەم مشکه زه ره ری بۆ به نی ئاده م بێ، دوغای کرد مشکه که بێ به به نی ئاده م. دوغای گیرابوو، ته سادوف سوورەتی کچی پێ عه تا کرا، مریدی چوه خزمه تی عابید، ته ماشای کرد. منالیتی ساوا لای عابیده که یه، به ئەمری عابید موریده که مناله که ی برده لای خوئی. تا گه یشته هه ددی بولووغ، بردی و ته سلیمی به عابید کرده وه. عابید رووی تی کرد، وتی: ئیستا بلووغ بوویت. وه قتی شووت هاتوه. ئاره زووی خوته، کچه که جه وایی دایه وه، وتی: شوو به یه کن ئەکەم. کەس قووه تی له و زیاتر نه بێ، عابید وتی ئەوه ی تو ئەلیت، رۆژه، قووه تی له هه موو که س زیاتره، بۆ سه به ینی رۆژ هه له ات، عابید چوه لای، رۆژ، به یانی جوانی کچه که ی بۆ کرد، وتی: ئاره زووی میردی ئەکات قووه تی له هه موو که س زیاتر بێ، رۆژ جه وایی عابیده که ی دایه وه، وتی: هه ور له من به قووه تتره، به یه ک ده قیقه رووناکی من ئەشاریته وه. عابید چوه لای هه ور، به یانی جوانی و قسه ی

کچه که ی بۆ کرد، هه ور عه ره قی شه رمی دارژان. جه وایی دایه وه، وتی: (با) له من به قوو تتره، وه قتی با هات، من قوو تی وه ستانم نییه. عابید چوو له ی با، به یانی جوانی و قسه ی کچه که ی کرد. جه وایی دایه وه، وتی: هه رچه ند، سپی چنار له بن دهر دینم و گوپی به نی ئاده م که ر ئه که م، ئه ما قوو تم به سه ر شاخدا نییه، شاخ له من به قوو تتره. عابید چوو له ی شاخ، به یانی جوانی و قسه ی کچه که ی بۆ شاخ به یان کرد. شاخ جه وایی دایه وه وتی: هه رچه ند که س قوو تی به سه ر ما نییه، ئه ما مشک قوو تی له من زیاتره، هه موو جه رگ و ئه ترافی کون کون کردوم. عابید کچه که ی هه لگرت، رووی کرد بۆ لای مشک، به یانی قسه ی کچه که ی کرد. مشک جه وایی دایه وه، وتی: زه مانیکه ئاره زووی ژن هینان ئه که م. ئه ما مومکین نه بووه، ئیستا له سه ر فه رمووده ی جه نابت قبو لیم کرد و لازمه ژنی ئاو جنسی من بی، کچه که وتی: ئاسانه عابید دو عا بکات. ئه بم به مشک ده ست ئه که مه گه ردنی تو، عابید ته ماشای کرد هه ردوو کیان ئاره زووی یه ک ئه که ن، دو عای کرد کچه که بی به مشک، نیشانه ی (وکل شیء یرجع الی أصله) ئاشکرا بوو. عابید هه ردوو کیانی ته سلیم به یه ک کرد گه رایه وه، شه باهه نگ وتی: بۆیه ئه م قسانه م کرد. له زاتی پادشاه مه علومی بی ئاخری ئه و روو ره شه به ناگری فیتنه ئه مان برژینی، هۆشه نگ ته دبیر و نه سیحه تی شه باهه نگی به خراب ئه زانی، دووربینی ئه حوالی خو یانی نه کرد، ئه ما کارشناس، هه ر رۆژه حیکایه تیکی بۆ هۆشه نگ ئه کرد. وای لیتهات بوو به مه حره می سپری، له هه لسان و مو عامه له یان شاره زا بوو، رۆژی فرسه تی زانی، رۆبشته وه بۆ لای قه ومه کانی. مه لیک پیرو ز وتی: ئه ی کارشناس چاو مان روون. به خیره اتینه وه مه سه له چیه بیگیره وه. کارشناس وتی له سایه ی سه ری پادشاه وه. ئه وه ی مه تلّه بوو. ده ستم که وت خۆتان حازر که ن فرسه ته. پیرو ز وتی: ته دبیر چیه، کارشناس وتی: له فلان شاخ، ئه شکه وتی هه به. ئیوه بچن، پووش و گه لا له به ر کونه که، له گه ل چیلکه هه لپچن. له نزیک ئه شکه وته که خانووی شوانی هه به. منیش ئه چم داریکی ئاگراوی دینم. له ناو پووشه که دایه نییم، ئه مر بفه رموو به له شکر له ئه تراف پووشه که پال بده ن به یه کدا، تا پووشه که ئاگر ئه سینتی، ئه و کونه به بووی بیته ده ره وه، ئه سووتی، ئه وه ی له ناو کونه که دا بی، دوو که ل ئه یکوژی، پادشاه به ته دبیری کارشناس ئه مری کرد. ئاگریان له هه موو کونه به بووه کان به ردا. له گه ل کونه به بووه کان ئاگریان تی به دردا. قه له باچکه کان، به دل خو شی گه رانه وه، مه لیک پیرو ز، له ته دبیر و فیکری کارشناس مه منوون بوو. زوبانی به مه دح و سه نای کارشناس ئه کرده وه. کارشناس دو عای خیری بۆ ژیانی مه لیک کرد، وتی: له

واسیتتهی نفوسسی پادشاهه فیکرم
دروست بوو، چونکه نهووهل رۆژ دروشمی
نا مویارهک زولمی ئاشکرا بوو. ئەم
تەدبیره بە فیکری منا هات، مەلیک
پیرۆز وتی: لە رەفاقەتی کونەبەبووکان
زۆر مایتهوه چۆن تاقەت گرت؟ چونکه
سەخی تەبع لە گەڵ رەزێل، رەفاقەتیان
زۆر زەحمەتە، کارشناس وتی:
فەرموودهکەت شیرینە. هیچ ناخۆشییهک
وەک رەفاقەتی رەفیقی خراب زەحمت
نییه. ئەمما کەسێ عاقل بێ، بۆ دروست
کاری وەلییوننعمیمەتی و قانزاجی
قەومەکە ی هەرچەند زەحمت بکێشی، بە
رۆتبهی ئەزانیت. مەعلومە دەولەت
بەبێ زەحمت دەست ناکه ویت و هیچ
گولتی بێ درک نەکراو تەوه، مەلیک
پیرۆز وتی: لەقسە و تەدبیری کونەبەبوو
چیت دیوه بیگێرەوه، کارشناس وتی: بە
فیکر و عاقلی، وەک ئەوهم نەدیوه، که
حوکمی کوشتنی ئەکردم پادشاکەیان بێ
ئەقل بوو. باوهری بەقسە ی ئەو زیرەکه
نەئەکرد و قەومەکەیان فەرقیان بۆ
نەئەکرا، من غەریب بووم، بەفیکر و

تەدبیری مەشهور بووم، نەبە قسە ی شەباهەنگ باوهریان ئەکرد و نەبە عەقلی خۆیان
ئەبازانی که من بۆ مەسلەحەت بووم بە رەفیقیان، لازم بوو سرپی خۆیان لەکەس ئاشکرا
نەکردایه، لەبەر بێ عەقلی سرپی خۆیان لەمن ئاشکرا کرد. ئەوهیان تووش هات کەسیان
بەزیندووویی دەرنهچوون، زولم کردنیان گەرایهوه سەریان. مەعلومە هەر پادشایهک
دەستی زولمی درێژ کرد. نیشانهی تپکچوونی حوکمدارییهتی، باقی بوونی پادشاهی،

به کافری له ناو ناچیت، ئەمما به زولم له ناو ئەچیت، چوار ئیشی ههیه، جهزای ئەگه پیتتهوه، ئەوهه زولم، ههركهس زالم بێ، ئاخیری خۆی له ناو ئەچیت، دووهم ههركهس داوین پیسی کرد. حورمهتی خۆی له ناو ئەبا، سیههه ههركهس زور خواردن بخوا، دائیم نهخۆش و دهردهاره، چوارهم ههركهس پادشایهك به قسهی وهزیری عاقل نهكا، زوو له سهه تهختی پادشاهی لانهچیت. لازمه شهش تائیفه، تهمهع له شهش ئەشیا نهكهن، ئەوهه زولم پادشا تهمهع له نازاری میلیهت، دووهم كهسی مهغروور و به تهكه بیور، تهمهع له مهدهح و سهنا، سیههه. كهسی رهوشتی خراب بێ، تهمهع له رهفیق گرتن، چوارهم كهسی بێ حهیا و بێ ئابروو تهمهع له روتبهی گهورهیی، پینجهه، كهسی به خیل بێ، تهمهع له چاكه كردن. شهشهه، كهسی گوناهاكار بێ، تهمهع له عهفو كردن. زور دهركه وتوو، چهند كهسانی له واسیتهی تهكه بیور و غورووریهوه تووشی به لا بوون. ههروهك هۆشهنگ له بهر تهكه بیور و مهغرووری شه به یخوونی دا به سهه ئیمه دا و ئاخیری زولمه كهی گهرایهوه سهه خۆیان، مهلیك پیروز وتی: ئەهی كارشناس، ئیمه له چاكه ی تو ده ناچین، چونكه ئەو جوړه كه تو قبوولت كردهوه و ئەگه به قسهی وهزیره كه یان كاریان بكر دایه. تو ئەكوژای و ئیمه له تو نائومید ئەبووین. كارشناس وتی: كهسی به وهفا بزانیته، ئەگه فیکریکی کرد، ئەبێ دهست له رووحی خۆی هه لگرت و ههركهس ئارهزووی مه تله بێ بکات بۆ دوست بوونی مه تله به كهی، به خزمهتکاری بیجووکی خهريك بێ عهیب نییه. ههروهك پیره ماره كه له بهر مهسله حهت خۆی کرد به ولاغی بۆق،

پیروز پرسى: چۆن بووه؟ بیگیتهوه.

حیکایهت

كارشناس وتی: ئەگه پنهوه، ماری پیر و پهرووتی رووی تی کردبوو. قوهتی راوکردنی نه مابوو. له تاو برسیهتی عاجزبوو، گریانی بۆ زهمانی گهنجیهتی ئەهات. فیکری کرد، بۆی مهعلووم کرا قوهتی ههتا بێ، روو له كهم ئەكات. وای به چاك زانی، رینگه ی ته دبیر بدۆزیتتهوه، ورده ورده رۆیشه سههراوهی ئاوێك، میقداریکی زور بۆق له ناو ئاوه كه دا بوون. پادشایه کیان بوو. حوكمی به سهه هه موو بۆقه كانا ئەکرد، ماره كه به نهخۆشی و سكه خشکی له قهراغ ئاوه كه راكشا، بۆقی چوو سوئالی له ماره كه کرد، وای دیاره نهخۆش كهوتوویت؟ مار جهوابی دایهوه وتی: له نهخۆشی خراپترم به سهه هاتوو، بۆقه كه وتی: چیت به سهه هاتوو؟ مار وتی: مهعلوومه ژبانی من به بۆقه وهیه و ئیمرو

کارێکم بەسەرھات، خواردنی بۆق لەمن حەرەم کرا و ئەگەر لەبرسا بمرم، ناتوانم بۆق بخۆم، بۆقەکە رۆیشتە لای پادشاکەیان قسەى مەرەكەى گێراپەو، پادشای بۆقەکان مۆتەحەبیر ما لە قسەى، رۆیشتە لای مەرەكە، وتی: لەبەر چى خواردنی بۆق لە تۆ حەرەم کرا؟ مار وتی: ئەى پادشاه. برسیتی و حرس پیتی کردم، رۆژى ئارەزووی گرتنی یەك بۆقم کرد، بۆقەکە رای کردە ژووری عابیدیکەو، منیش شوینی کەوتم، ژووری عابید تاریک بوو، لەبەر برسیتی بۆم فەرق نەکرا. کوری عابیدەکە لە ژوورەو نوستیوو، ئەمۆستە پیتی کورەکە بەردەم کەوت، وامزانی بۆقەکە، دانم پیا، زەهرى بن دانم رژایە سەر برینەکە، کورەکە رووخی دەرچوو، لەگەڵ عابید خەبەرى زانی، شوین من کەوت، منیش رووم کرد بۆ سەحرا، لەدەست عابید نەجاتم بوو، عابید لە دوورەو دوعای لی کردم، وتی: لە دۆنیا بی حۆرمەت و بی میقدار بیت و ببیت بە ولاغی پادشای بۆقەکان و ئیقتیداری خواردنت نەبی لەو زیاتر، پادشا بەسەدەقە بداتى، ئەوا ئیستا منیش هاتووم، پادشا، من بە ئولاغی خۆی قەبوول کات، پادشای بۆق، بەقسەى مار رازی بوو. فیکری کرد، من سواری مار بيم، ناو و شوورەت پەیدا ئەکەم. پادشای بۆق هەرچەند سواری مار ئەبوو، تەکەببوری

به سهر ئاوجنسی خۆیدا ئەکرد. رۆژی مار وتی: عومری پادشا درێژ بێ، مه علومه ژيانم به خواردن مومکين ئەبێ، پادشاه وتی: راسته، تو به بێ خواردن قووه تی هه لگرتنی منت نابێ، منیش به بێ ئولاغ زهحمه تم زۆر ئەبێ، له بهر ژيانی مار، رۆژی دوو بۆق قه رار درا بدری به مار. چهند مودده تی به و جوهره تا مردنی، ئیداره ی کرد، له بهر مه نفه عهت، به خزمهت کردن پازی بوو و به زهحمهت ته ماشای نه کرد. کارشناس وتی: هیتانه وهی ئەم میساله م بۆ ئەوه بوو، تا مه علوممی جه نابت بیت، سه بر کردنم بۆیه بۆ کرا، سووتانی دوشمن و دلخۆش بوونی قه ومه که م چاو لی بوو، سه د ئەوه نده زهحمه تم بکیشایه، به لامه وه جه ژن بوو. حوکه ما فه رمویانه، ته دبیر له قووهت چاکتره، ئەگه ر که سی موقابیل به سه د که س قووه تی بوو، به ته دبیر مومکين ئەبێ، یه کتی بیبیستی، زۆر ئاشکرا بووه، به له شکرکی زۆر چاری دوشمن نه کراوه، به یه ک ته دبیر شار و میلله ته که گیراوه، مه لیک پیروزی وتی (الحمد لله) به ته دبیری تو، ئیمه سه رکه وتین. کارشناس وتی: ئەم ئیش و کاره، به عه قل و فیکری من، نه کرا، هه مووی به واسیته ی نوفوسی پادشاهه، به ئاسانی دروست کرا، پادشای کونه به بوو له بهر کیس و غورووری، وجودی ئیمه یان نه ئەزانی، فیکریان نه ئەکرد، ئیمه له بهر زه عیفی، حه قی خۆمان ده ست که ویت و له زاتی موباره کی مه لیک پیروزی ئاشکرا بێ، چوار ئەشیا که مه، زۆر ئەبێ، ئەوه ل پشکو یه ک ئاگر، که م دیاره و سووتانی زۆره، دوو هه م قه رزاری ئەگه ر دره مه پیک بێ، ساحیب قه رز، وه ک سه د دینار ته ماشای ئەکات، سیهه م نه خۆشی، ئەگه رچی ئەوه ل جار نه که ویت، هه تا بیت ده رده که ی زۆر ئەبێ. چواره م، دوشمن ئەگه رچی زه عیف و که م ده ست بێ. ئاخری حه قی خۆی ئەسینێ. ههروه ک دوو چۆله که که، حه قی خۆیان له مار وه رگرت.

مه لیک پیروزی وتی: چۆن بووه؟

حیکایهت

کارشناس وتی: ئەگێر نه وه، دوو چۆله که له بن گوێسوانه یه کدا هیتانه یان کردبوو، چهند زه مانێ به خۆشی یه ک و به بوون و نه بوون، رایان ئەبوارد، وه قتی بیچوویان هه له ئینا، هه ر دوو کیان، له هیتانه چوو بوونه ده ره وه. بۆ خواردن هیتانی بیچووه کانیان، ته سادوف که مییه که، پیتی نیره که، رووی کرده وه هیتانه، ته ماشای کرد، ماری له ناو هیتانه که دا خه ریکی خواردنی بیچووه کانیه تی، چۆله که که، دهستی کرد به گریان و هات و چۆکردن، له پیش ده می هیتانه که، نیره که رووی کرده وه هیتانه که، ته ماشای کرد، مییه که به گریان و

هاوار خهريکه، بانگی کرد: ئەي ئارامی جانم، باعيسى گريانت نازانم، ميبه که وتی: گريان بۆ من چاکه، منالە غه مپه وینه کانم مار خواردی و هه چهند پارامه وه و هاوارم کرد، ماره زالمه که رهحمی پي نه کردم و به ماره کهم وت: ئەگه چچی خۆت به گه وه ئەزانی، ئەمما له دوشمنی بچووک بترسه. مومکینه ئيمه بۆ کوشتنی تۆ هه ولّ بدهين، ماره که به قسه ی من پيکه نی، جه وابی دامه وه، وتی: ئيوه خۆتان به چچی ئەزانن و هه تا ئيوهش نه خۆم دهست هه لئاگرم، ئيستا له خواردنی بيچووه کانمان بووه ته وه و بۆ خواردنی ئيمه له هيلانه که مان نوستووه، نيره که ئاگر له دلّی بهريوو، ته سادوف له وه قته دا ساحيب خانووه که خهريکی ئاگر کردنه وه بوو، پارچه په رۆيه کی ئاگراوی، نيره که بردی کردی به بن گويسوانه که دا، ساحيب خانوو، له ترسی ئە وه، خانووه که ئاگر نه گری، به پاچ و خاکه ناز، چوو سه ريان، گويسوانه که ی هه لوه شان، ماره که سه ری برده ده ره وه، ساحيب خانووه که، سه ری ماره که ی پان کرده وه و کوشتی، ئاگری دلّی چۆله که کان کوژا به وه، مه ليک پيروژ وتی: ئەي کارشناس، ئينتيقام دهست که وتنمان، به واسيته ی فيکری موباره کته وه دهست که وت و هه ر ته دبيري بۆ زوبان جه نابته وه کرابی، قانزاجی زۆر بووه، بۆ بناغی سه لته نه تی پادشاهان له وه زيری به فيکر چاکتر نييه. من هه موو وه قت، به ته دبيري جه نابت گۆي مه قسه دم دهست که وتووه و زيره کی و عه قلّی تۆ گه يشته ده ره جه يه ک، مودده تيکی زۆر له گه لّ دوشمن ده وامت کرد و قسه يه ک به زوبان تۆدا نه رۆيشت، عه کسی ته بعي دوشمن بيّت، کارشناس وتی: ئەو يش له واسيته ی نفوسى جه نابته وه دهستم که وت، چونکه دلّی پادشاه له گه لّ بنده ساف بوو و ئاره زووی ئيسراحه تی ميلله تی ئە کرد. منيش له واسيته ی نفوسى پادشاه، فيکر و ته دبیرم که وته سه ر رپگه ی مه تلّه ب و هه رچيم بۆ دروست بوو ته ئيسيراتی دلّی روونی جه نابت نيشانی دام و کردم. مه ليک پيروژ وتی: له وه قته وه، تۆ رۆيشتوويت، خواردنی ره حه تی و نوستنی ئيسراحه تم نه ديوه. (الحمد لله) ئيستا ئەم ژينه به ژين ئەزانم، له گه لّ تۆ رايته بويم. کارشناس وتی: پيشوونان فه رموويانه: نه خو ش تا چاک نه بي، له ززه تی خواردن نازانی، حه مالّ تا کوّلی گران هه لنه گری، له مانگوو حه سانه وه بي خه به ره، عاشق هه تا به مه عشووقه نه گات، دلّی دانا مری، رپيوار داخل به قوئاغ نه بي، ئيسراحه ت ناکا. دوشمندار هه تا مردنی دوشمنی نه بينی له ژبانی خو ی ئەمینی په يدا ناکات. مه ليک پيروژ وتی: ره وشت و فيکريان چۆن بوو؟ کارشناس وتی: فيکر و ره وشتيان له رووی کيبه وه بوو، وه ک يه ک. هه موو کهم عه قلّ بوون، عه قلّداريان له شه باهه نگ زياتر نه بوو، زۆر بۆ کوشتنی من ئاره زووی ئە کرد، ئەمما پادشاهيان له گه لّ

میلله ته که فیکریان و ابو ته دبیری شه باههنگ روو له حه سوودی ئەکا و هه تا مومکینی بوو، له نه سیحه ت قسووری نه کرد. من له عومری خۆم، زیرهک و عاقلی وهک شه باههنگم نه دیوه. کونه به بووه کان. کهم عهقل بوون. به قسه ی زیرهکی و زۆر زانیی شه باههنگ، باوه پریان نه کرد ئه وه یان به سه رهات، لایق بوون، چونکه لازمه خو پاراستن له زوبان لووسی دوشمن و هه رکهس عهقلی بی. به قسه ی دوشمن و گریان و پارانه وه ی باوه ر ناکا و دوشمن به بی وجود ته ماشا ناکریت و هه رکهس دوشمن به بچووک ته ماشا بکا، ئه وه ی به سه ر دیت قه له باچکه کان به سه ر کونه به بووه کان یان هینا و هه رکهس ته ماشای ئەم نه سیحه ته بکات و دووربینی ئەحوالی خۆی و له دوشمن ئەمین نه بوو. به سه لامه تی له دهست دوشمن نه جاتی ئەبی و قانزاجی ته دبیر و ره فاقه ت له م نه سیحه ته دا ئاشکرا بوو. هه موو کهس لازمه بزانی.

نه سیحه تی پینجه م

زه ره ری غافل بوون و له دهست چوونی مه تلّه ب

دابیشه لیم، رووی کرده بره همن، فه رمووی : خو پاراستن له دوشمن و باوه ر نه کردن به قسه یان ئه وه ل و ئاخو به زوبان جه نابه ته وه به یان کرا، ئومیتد ده کهم به یانی زه ره ر و غافل بوون و مه تلّه ب له دهست چوون، به یان به فه رموویت، بره همن فه رمووی، له هه موو کهس ئاشکرایه، بو خوسوس ئیداره، مو حافه زه ی مال و که سا به تیان ئەکه ن و چه ند که سی، به ئاسانی مالیان دهست ئەکه وی، زوو له ناوی ئەبه ن و چه ند که سی زۆر به زه حمه ت مالیان دهست ئەکه وی، ورده ورده ئیداره ی پی ئەکه ن. لازمه که سی عهقلی بوو، مال و یا ره فیقیکی چاکی دهست کهوت، غافل نه بی و ئەگه ر غافل بوو، له دهستی ئەچن، په شیمانی و ده ردی روو له زیادی ئەکات. ههروهک کیسه ل به ئاسانی ره فاقه تی له گه ل مه میونه که گرت. له بهر بی عهقلی، له دهستی چوو، دابشه لیم پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

بره همن فه رمووی: ئەگه ر نه وه له به حری ئەخزه ر، جه زیره یهک بوو، میقداری مه میون له ناو ئەو جه زیره یه دا بوون، پادشایه کیان بوو، ناوی کاردان بوو، له فیکر و راستییا بی ئەمسال بوو، مو دده تی پادشای مه میونه کان بوو، ئاخو ری پیری، رووی تی کرد، دلّی مه ئمووران ده رحه ق کاردان خراپ بوو، له بهر پیری عه زلیان کرد، یه کئ له خزمانی پادشاه، تازه پی ئەگه یشته، له جیگه ی کاردان کرا به پادشاه، بو خوشیی پادشاه جلووسیان دانا،

هه‌موویان به رسمی خۆیان کردیان به جه‌ژن، کاردان لای ناشیرین بوو، له‌ناویانا دانیشیت، تهرکی وه‌ته‌نی کرد، به‌قهرراغ به‌حره‌که‌دا، رۆژسته‌ خواره‌وه، گه‌یشته‌ بن دار هه‌نجیری ئه‌و دار هه‌نجیره‌ی کرد به‌وه‌ته‌ن. رۆژێ له‌سه‌ر دار هه‌نجیره‌که، یه‌ک هه‌نجیر له‌ده‌ست که‌وته‌ ناو ئاوه‌که‌وه، ده‌نگی شلپه‌ی ئاوه‌که‌ی لا خۆش بوو، هه‌موو وه‌قت به‌و فیکره‌ هه‌نجیرتکی ئه‌خوارد، هه‌نجیرتکی ئه‌خسته‌ ناو ئاوه‌که‌وه، ته‌سادوف کیسه‌لی بوو، گران گه‌یشته‌ بن دار هه‌نجیره‌که. بۆ ئیسراحت له‌بن هه‌نجیره‌که راوه‌ستا، له‌و وه‌خته‌دا مه‌یوون هه‌نجیری ئه‌خسته‌ ناو ئاوه‌که‌وه، کیسه‌ل ئه‌یگرته‌وه، ئه‌یخوارد، فیکری کرد، ئه‌و مه‌یوونه‌ به‌و جوړه‌ چاکه‌ دانه‌وه‌ی لازمه، بانگی مه‌یوونه‌که‌ی کرد، ئه‌ی ره‌فییق من غه‌ریبم و چاکه‌ت له‌من نه‌دیوه. تۆ ئه‌م هه‌موو چاکه‌یه‌ت له‌گه‌ل من کرد، تا مردن بۆم نادریته‌وه، مه‌یوون ئاره‌زووی ره‌فاقه‌تی کرد، به‌یانی ره‌فییقی چاک و یه‌ک قسه‌ی بۆ کیسه‌ل گێرایه‌وه، وتی: لازمه، ره‌فییق وه‌ک تای ته‌رازوو به‌رامبه‌ر یه‌ک بن و ره‌فییقی بۆ هه‌موو که‌س ناکرێ، ره‌فاقه‌ت له‌گه‌ل سێ تایه‌فه‌ لازمه، ئه‌وه‌ل، له‌گه‌ل عوله‌ما، به‌واسیته‌ی ره‌فاقه‌ته‌وه شرووتی دیانه‌ت و ئاداب شاره‌زا ئه‌بی، دووهم، له‌گه‌ل عاقل، به‌واسیته‌ی ره‌فییقی عاقله‌وه له‌پێگه‌ی خه‌ته‌ر نه‌جات ئه‌بی، سێهه‌م، له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی دوو‌زوبان نازانن و به‌بی ته‌مه‌ع ره‌فاقه‌ت ئه‌که‌ن و له‌سێ تایه‌فه، خۆ پاراستن لازمه، ئه‌وه‌ل، ئه‌و که‌سانه‌ی ئاره‌زووی فیتنه‌ و دوو‌زوبانی ئه‌که‌ن. دووهم، ئه‌و که‌سانه‌ وه‌عدیک ئه‌ده‌ن به‌درۆ ده‌رده‌جیت. سێهه‌م، ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ عه‌قلیان نییه، چونکه‌ له‌ واسیته‌ی ره‌فییقی که‌م عه‌قله‌وه، ده‌رد و به‌لا زۆره، دوشمینی عاقل له‌ دۆستی نه‌زان چاتره... هه‌ر وه‌ک له‌ واسیته‌ی دوشمینه‌ عاقله‌که‌وه، پادشاه له‌ ده‌ست دۆسته‌ که‌م عه‌قله‌که‌ی نه‌جاتی بوو.

کیسه‌ل پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

کاردان وتی: ئه‌گێر نه‌وه، له‌ شاری کشمیر، پادشایه‌ک بوو، زۆر عادل و میلله‌ت په‌روه‌ر بوو، ئه‌و پادشایه، مه‌یوونیکێ بوو، شه‌و و رۆژ نۆبه‌چی سهری پادشا بوو، به‌شمشیره‌وه له‌ ژوور سهری ئه‌وه‌ستا، ته‌سادوف دزیکێ عاقل، له‌ پێگه‌ی دووره‌وه داخل به‌ کشمیر بووبوو، بۆ دزی و دزیکێ که‌م عه‌قل، ئه‌هلی شاره‌که‌ بوو. تووشی دزه‌ عاقله‌که‌ بوو. هه‌ردووکیان بۆ دزی بوون به‌ ره‌فییق، دزه‌ غه‌ریبه‌که‌ وتی: تۆ شاره‌که‌ ئه‌زانی، ئیمشه‌ و پروو بکه‌ینه‌ کوئ؟ دزه‌که‌ جه‌وابی دایه‌وه: پروو بکه‌ین بۆ تاو له‌ی پادشا، که‌رێکی هه‌یه، بیدزین

و روو بکهین بۆ مهیدانی بازار، دووکانی شووشه فرۆشی ههیه، بیسپین و کهره که بار بکهین، بگه پیننهوه، لهو ته دبیر کردنه دا بوون، ههسه سه سی پهیدا بوو. دزه عاقله که، خۆی شاردهوه. دزه کهم عهقله که به دهست ههسه سه وه گیرا، سوئالیان له دزه کرد، فیکری چیت کردوه؟ جهوابی دایه وه، وتی: فیکرم کردوه، تاوله ی پادشا بیرم، که ره که ی بدزم و له دووکانی فلان کهس، باری کهم له شووشه، روو بکهم بۆ شاریکی که، بیفرۆشم، ههسه سه ئه وه ی بیست، پیکه نی، وتی: ئافه رین لازمه له کهم عهقلی تو، چونکه، ولاغی پادشا، سه د نۆیه چیی ههیه و دهست تو ناکه ویت و ئه گه ر فیکری خه زینه ی پادشات بکر دایه سه هلتر بوو، کهم عهقلی تو، ئه م جوړه بی، لایقی زیندانی. ئه وه ی وت و قۆلبه ست کرا، بردیان بۆ زیندان. خرایه زیندانه وه، دزه عاقله که گوئی لهو قسانه بوو، فیکری کرد. ره فیقی نه زان، له دوشمنی زانست خراپتره. به قسه ی ههسه سه، رووی کرد بۆ خه زینه ی پادشا. وهختی گه یشته خانووی پادشا له خۆشیی خه زینه، میقداری نیو سه عات سه ری لوغمی کرده دهروه، له گه ل ته ماشای کرد له ئه نوعی سکه و ئالتون و جهواهیرات رۆکراوه و ئه ترافی ژووره که به شه مع روون کراوه و پادشا له سه ر تهخت نوستوه و مه یوونی به شمشیره وه له ژوور سه ری پادشا نۆیه چییه، دزه که موته حبیر بوو، فیکری کرد عه جه با مه یوونی به و ناشیرینه، چۆن ئه مین بوون له عهقلی کراوه، بۆ نۆیه چی سه ری پادشا، لهو فیکره دا بوو، له سه قفی خانووه که وه چند میرووله یه ک که وته سه ر سنگی پادشا، پادشا به ده م خه وه وه دهستی برد بۆ سنگی، خورانی، مه یوونه که ته ماشای کرد، میرووله له سه ر سنگی پادشایه، ره گی جه هاله تی که وته هه ره که، وتی: له جیگه یه ک من به شیر تیزه وه، له ژوور سه ری پادشا نۆیه چی بم، ئیوه شه رم ناکه ن، شمشیری راست کرده وه بۆ سنگی پادشا میرووله کان بکوژی، دزه که هاواری کرد، په لاماری مه یوونه که ی دا، شمشیره که ی له دهست مه یوون سه ند، پادشا خه به ری بووه وه، ته ماشای کرد، کابرایه کی غه رب شمشیری له مه یوون سه ندووه و له به رامبه ر مه یوون وه ستاوه، پادشا وتی: تو ئیشت چیه؟ دزه که جهوابی دایه وه، من بۆ دزیی خه زینه که هاتم و دوشمنی عاقلم. ئیستا له واسیته ی حازر بوونی منه وه، له دهست دۆستی کهم عهقل رووحت به سه لامهت ده رچوو، قسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ پادشا گپرایه وه، پادشا سه جده ی شوکری برد، وتی: (الحمد لله) ئه مرۆ ئیراده ی خودا هه ر جوړی بی، لازمه بی، دوشمنی عاقل له جیگه ی دۆستی کهم عهقل، روتبه ی بۆ به چی بی، پادشا ئه مری کرد. زنجیربان خسته گه ردنی مه یوون، خرایه زیندانه وه و دزه عاقله که بوو به یه ک له

مهئموورانی پادشا، لازمه رهفاقهت له گهه عاقلان و خوياراستن له كهه عهقلان، كاردان وتی: ئەى كیسههه، ئەم حيكایه تهه بو كردی، بوته مهعلووم بیه رهفاقه تی من له گههه تو دروست نابیه له وه تهترسم شرووتی رهفاقهت بهجیه نهیه نیت. چونكه پيششونان فهرموویانه رهفاقه تی نههلی دونیا سه جوړه، یه كهه میان كه رهفیهی گیانی گیانی ناوه، وهك رووح و جهسهه، بهیهك لزوومن، تهرك بوونیان مومكین نابیه، دووه میان، وهك دهрман وایه، وهقتیه نه خووش، دهردیه تووش هات، موحتاجی دهрман نه بیه، سهیهه میان وهك دهرد وایه، تهرك بوونیان له مردن نزیهك، نهوانه جانی جانی ناوه، له تهنگانه و فهرحی شهریكن. نهوانه دهرمانی ناوه، خزمیهكه موحتاجی دهفع نهكهن، نهوانه دهردیان ناوه له وهقتیه خواردن دهستیان له گههه دهسته و دووركهوتنه وه قسهی نالایق و خراب نهكهن، كیسههه وتی: شرووتی رهفاقهت چونه بهیان بههرموو، تا ئادابیه بهجیه بهینیم. كاردان وتی: ههركهسهه شهه رهوشته بوو، رهفاقه تی زور خووشه، نهوههه، عهیهیه رهفیهی ئاشكرا نهكات، دووهه، ئازاییه رهفیهی یهك به ههزار بهیان بكا. سهیههه، بهخالهت بهبوونیه رهفیهی نهكا، چوارهه، چاكهیه رهفیهی لهفیهك نهچیه، پینهجهه، نهگهه خهتا و سههه له رهفیهی بیینیه، نهیگرتهه دهه، شهشهه، نهگهه موحتاج بوو، داواى شتیکی كرد. رهفیهكهیه رووی نهشكیتیه و ههركهسه لهه شرووتانه بهیان كرا دوور بوو. رهفاقه تی دروست نییه. كیسههه وتی: ئەى رهفیهی، ئومیهه دهكهه تا مردنم ئەم شرووتانه له فیهكری خوم نه بهمهوه و به تیغ سهرم بیهی له ژیهه دهستهه سهه ههلهه بیه، كاردان له دار چوهه خوارهه، كیسههه له ئاو هاته دهروهه دهسته بووسیان له گههه یهك كرد. كاردان سههتهه تهی كوئی فیهك چوهه وه. كیسههه ماله و منالیه فیهك نه ما مودهتهیه به خووشیه یهك رایانبارد. له ولاره ژنی كیسههه مات و مهلوول بوو به گریانه وه، رووی كرده لای ژنه دراوسیهه كهیه، وتی: نازانم نهو غهریبه له كام قور و ئاوی چهقیوه و بهم جوړه هاتنه وهی توولیه كیشا، دراوسیهكهیه وتی: تو له من گهوره تر و عاقلتری. رجا نهكهه هه رچی نه زانی بیگیره وه. دراوسیهكهیه وتی: بیستوومه میردهكهه. رهفاقه تی له گههه مهیوونیه گرتوهه، له خووشه ویستهی مهیوونیه كه فیهكری له لای تو نه ماوه، ته ماشا كرنیه جهمالیه مهیوونیه كهیه له تو زیاتر نهویت، ژنی كیسههه، ئاگر له جهرگی بهریو، ئارامیه نه ما، وتی: نهوه شهرتیه وهفایه، نهو له گههه منی نهكا، له جیاتی رهفاقه تی من، بووه به رهفیهی سهگساری كه ئاوجنسی خوئی نییه و گلهیه زوری له بهختیه خوئی كرد، دراوسیهكهیه وتی: نهو قسانه بیه فایدهیه، تو نهیهكههت، ته دبیره بدوزهروهه، مهكری ژنان مه شهووره، به مهكر نه بیه چاری

میرده که ت ناکرئ، ته دبیر ئه وه به، خۆت بکهیت به نه خۆش له واسیتتهی نه خۆشیی تووه مه میونه که به کوشت بدهین. ژنه کیسه ل خۆی کرد به نه خۆش و به کیکی نارد به شوین میرده که یا، خه بهری بی حالیی ژنه که ی به کیسه ل دا، وه قتی خه بهر گه یشته کیسه ل ئیزی له مه میون خواست، مه میون وتی: ئه ی ره فیق، به گورجی بگه ریسته وه، چونکه تاقه تی دووری تویم نییه، کیسه ل وتی: ئه گه ر ئیشه که موهیم نه بوایه، دووری تویم ئیختیار نه ئه کرد. دوخاوازییان له یه ک کرد. گه یشته ماله وه، که سوکاری کوپونه وه، وتیان: تا ئیستا به چی خه ریک بویت؟ ئه وا ژنه که ت له مه راق دووری تو دل و زوبانی گیراوه، قسه ی بو ناکرئ. کیسه ل رووی کرده ژنه دراوسییه که، وتی: ده رمانی چییه؟ دراوسییه که هه ناسه ی هه لکیشا، وتی: ده رمانی ده ردی ده ست ناکه ویت. کیسه ل وتی: ناوی ده رمانه که چییه، به لکی به حر و به ر بگه ریم بو ی په یدا بکه م. دراوسییه که وتی: ده رمانی ئه و ده رده دلئ مه میونه. به خواردنی دلئ مه میون نه بی دل و زوبانی بهر نابئ و، دلئ مه میون مومکین نییه ده ست ئیمه بکه وئ. له بهر ئه وه ناردمان به شوینتا تا گه ردنی یه ک ئازا که ن و، ئومیدی ژینی نه ماوه. ئه و قسه به ئاگری له کیسه ل به ردا، که وته فکرو مه راقه وه. بو کوشتنی مه میونه که ی ره فیقی که وته موجه ده له له گه ل نه فسی. نه فس قه راری دا کاردان بکوژیت. عه قل وتی: نامه رد، وه فاو شهرت شکانندن ئیسی نامه ردا نه. له بهر ژنیکی مه ککاره شوروت و ره فاقه ت بشکینیت، به خراپه له ته ریخ ناو ئه بریت. نه فسی ئه بوت: مال ویران، ژن ئاوه دانبی ماله و، هه ر چه ند هه ول بدهیت ئیستا که مه و، ره فاقه تی که سی ئاوجنس نه بی به کاری چی دپت؟ ئاخری عیشقی ژنه که ی بردیبه سه ر قسه ی نه فس. فکری کرد کاردان بکوژئ و دلله که ی ده ریئیت، ده رخواردی ژنه که ی بدات. ئه وه نده بی عه قل بوو نه یزانی وه فاو شوروت شکانندن له روورده شی زیاتر نییه، په شیمانبی له شوین دپت و، هه ر که س وه فاو شهرتی نه بی نزیک بوونی خه ته ره. کیسه ل بو ی مه علوم بوو به حیله نه بی ناتوانی مه میون بکوژئ. وای به چاک زانی مه میون بیاته ماله وه. به و فکروه کیسه ل رووی کرده لای مه میون. کاردان له گه ل چاوی به کیسه ل که وت باوه شی پیا کرد، ماچی کرد، وتی: ئه له مدولیللا ئه م جاره به یه ک گه یشتینه وه. باوه ر ناکه م جاریکی که دووری تو ئیختیار بکه م. کیسه ل وتی: ئه ی ره فیق، له گه ل گه یشته ماله وه، له بهر مال و منال نه ختی دللم فه رح بوو، ئه ما به خۆم وت بی غیره تیبه به بی غه م من ئیسراحت بکه م و، ره فیقی جانی جانیم به ده ردو مه راقه وه تووش بکه م. دللم ئارامی نه گرت، هاتمه وه خزمه ت جه نابت. فکرم کرده وه چه ند که سوکاریکم بانگ که مه

سەر زىافەت، وئومىد دەكەم خانەى بەندە بە قودوومى موبارەكى جەنابت روون روون بکرتتەو، عەقل و تەدبىرت لە رەففىق و ئەربام ئاشکرا بىي. ئومىد دەكەم دەست نەنىتت بە روومەو، تەشرىفت بىتە مالەو تا رەفاقەت و دۆستايەتیی ئەولادى ئەولادمان نەپرتتەو. كاردان وتى: ئەى رەففىق، لازم بە زىافەت ناکا. ئىمە بناغەى رەفاقەتمان تەواو. خراپترىنى رەففىق ئەو بە تەكلىفى زىافەت ئەكاو لازم ناکا تۆزەحمەت بکىشى و، رەفاقەتى تۆ لە هەموو شتتیک بە چاکتر ئەزانم، چونکە من پادشا بووم، تەركى وەتەن و جىگەى خۆم کردوو. زوو نەبوومايە بە رەففىقى تۆ رەنگە لە مەراقدا بمرمايە. ئىستا لەبەر رەفاقەتى تۆ فکرى وەتەن و جىگەى خۆم ناکەم. لازم ناکا خۆت بخەیتە کەشاکەشەو. کيسەل وتى: ئەى رەففىق زىافەت کردنم بۆ خواردن و خواردنەو نىيە. ئارەزوو ئەكەم لە واسىتەى موبارەكىي تۆو تووشى بەرەكەت بىين. كاردان وتى: بۆ نوفوسى دۆستان فەرقى دوورو نىك نىيە. دۆست هەتا دوور بى مەحەبەتى زياترە. نىك بوون مەحەبەت كەم ئەكا. کيسەل وتى: ئەى رەففىق، شوروتى رەفاقەت قسە نەشکاندە. كاردان وتى: بە جىتەينانى قسەى رەففىق بە شەرى مورووت فەرزەو، خوسوس زۆر ئارەزووى زيارەتى مال و منال ئەكەم و هاتنم مومکين نابى. کيسەل وتى: ئەى رەففىق پشتم بۆ تۆ دەكەم بە سەفینە، بە ئاسانى داخڵ بە مال ئەبىين. دەم گەرمىي کيسەل مەيوونى هەلفريواند. كاردان رازى بوو، چوو سەر پشتى کيسەل. رۆشتنە ناو ئاو کەو. لەگەل گەيشتە ناوەرەستى ئاو کيسەل وەستا، فکرى کردو، بە خۆى ئەوت بە خراپ مەشهور ئەبم. بە قسەى ژنى ناقىس عەقل، رىگەى شەيتانم گرتوو. لە ناو رەففىقان لە ژن كەمتر حىساب ئەكرىم. كاردان لە راوستانى ترسى پەيدا کرد، وتى: ئەى رەففىق، راوستانت لەبەر گرانبى منە؟ کيسەل وتى: ئەو چ قسە بەكە. دەلىلت چىيە؟ كاردان وتى: خەبەردارم لە فکرى خۆم. تەدبىرى كەت بە دەستەووەيە. ئەگەر خەبەردارم بەكەيت مومکينە منىش يارمەتيت بەم. کيسەل وتى: قسەكانت شىرىنە. من فکرى ئەو ئەكەم ئەمە ئەو لە دەفەبە جەنابت دىتتە مالى ئىمە. ئەمما ژنەكە نەخۆشە. فکرى ئەو دەم کرد خزمەتى جەنابت بە تەواوى نەكرىت و خەجالەتى بىتە سەرم. كاردان وتى: بە شەرتى دلت ساف بى، ئەو بە بۆ بىگانە بكرىت بە جى بىترىت بە زۆر تەماشاش ئەكرىت، چونكە عەببى رەففىق لە رەففىق دەرناكەوتت. مىقدارىكى كە رۆشتن. تەكرار کيسەل وەستا، فکرى کرد، وتى بەخۆى: ژنان شەرت و وەفایان نەبو. زۆر كەم عەقلىيە بە قسەى ژن خبانەت لە رەففىقى جانى جانى بەكەم. دلى مەيوون كەوتە لىدان و ترسەو،

وتی: ئەی رەفییق، فکرت چییە، لە منی ئاشکرا کە، بەلکی بە فکر وەیا بە قووەت یارمەتیت بدم. کیسەلّ وتی: فکرم ئەوەیە کەم خزمەتی جەنابت روویدات، چونکە ژنە کەم نەخۆشە. کاردان وتی: فکری کەم خزمەتی من مەکە و بەیانی نەخۆشییە کە ی بگێرە، چونکە نەخۆش کەوتن لە نەخۆش بینین ناخۆشترە. وەهەر نەخۆشیی دەرمانییکی بۆ دانراوە، وەبزانم نەخۆشییە کە چییە، لە مابەینی مەشریق تا بە مەغرب دەرمانی بۆ پەیدا ئەکەم. کیسەلّ وتی: ئەی رەفییق، دەرمانی نەخۆشییە کە ی منی خستوووە تە بەحری مەراقەو. ئەلێن بەدلی مەمیون نەبی چاک ناییتەو. قسە ی کیسەلّ ئاگری بەردایە دلی مەمیون، چاوی تاریک بوو. خۆی بەخۆی وت من ئەووەلّ کەسم بە نەزانی تووشی دەردی بەلا هاتم، وە ئەگەر داخڵ بە جەزیرە ی کیسەلّە کان بووم رێگە ی نەجاتم دەست ناکەوێت، وەهەر ئەمریک بکەن لازمە ئیتاعە تیان بکەم. وە ئەگەر بە قسە ی کیسەلّ باوەرم نەکردایە تووشی ئەم جوۆرە بەلایانە نە ئەبووم. عەقلی هاتەو بە بەردا. وتی: ئەی رەفییق دەرمانی دەردی ژنە کەت زۆر ئاسانە و زۆر ژنانی ئیمەش تووشی ئەو جوۆرە دەردە هاتوون، دلّمان بۆ دەرھیتان خواردوو یانە چاک بوونەو. دلّ دەرھیتانمان بە دەست خۆمانە. مع الأسف له بن هەنجیرە کە ئەم قسەت نەکرد ئاسانتر بوو، چونکە پیشووان و توویانە: چوار ئەشیا بە چوار تایفە لایقە. ئەووەلّ تەلّەبی پادشاه هەرچی بکرت بە جیھتانی لەسەر میللەت لایقە. دووهم فەقیر تەلّەبی حەققوللا بکات لە تەرەف دەوڵە مەندەو عەتاکردن لایقە. سێهەم شاگرد ئارەزووی سنەتی کرد نیشانسانی لە تەرەف ئوستادەو لایقە. چوارەم بۆ رەفییقانی جانی جانی دەرمانی دەرد پەیدا کردن لایقە. وە بەیانی نەخۆشیی ژنە کە زوو بکرایە، من ئەبووم بە واسیته ی چاک بوونەو. ئیستا دلّم لەگەلّ خۆم نەهیتاوە، چونکە غەریب بووم دلّم عاجزی هەلنەگرت، دەرم هیتا لە بن دار هەنجیرە کە دامناوە و بیگانەم دەست بکەوتایە تەسلیەم ئەکرد، وە خوسووس دۆستیکی وەک تۆ بەسەر سەر مەمنون ئەبووم. کیسەلّ وتی: بە جیھتشتنی دلّت لە بەر چی بوو؟ (کیسەلّ وتی: وانییە). کاردان وتی: عادەتی مەمیون ئەوەیە ئارەزووی لای دۆست بکەن، دلّیان نابەن، لە بەر درەنگ رۆیشتنەو وەیان عاجزیان بۆ پەیدا نەبیت. کیسەلّ وتی: تەدبیر چییە؟ کاردان وتی: ئەگەر بگەر پێینەو وە لە بن دار هەنجیرە کە دلّم هەلنەگرم لەگەلّ خۆم نەبیتنم، دەرخواردی ژنە کەت ئەدریت، چاک ئەبیتەو، وە ئیمەش بە خۆشیی یەک رائە بوێرین. کیسەلّ بەناو ئاوە کە دا گەراییەو. لەگەلّ گەشتنە قەراغ ئاوە کە مەمیون لە پشتی کیسەلّ چوو خوارەو، سەرکەوتە دار هەنجیرە کە. کیسەلّ وتی: ئەی رەفییق، وەقت درەنگە، فەرموو. کاردان پێکەنی. وتی: مەعلومی کرد

شهرتی رەفاقەتت شکاند، وەمن عومری خۆم لە پادشاییبا سەرف کردووە. ساردی و گەرمیی دو نیام زۆر دیووە. زەمان کەم عەقڵییکی وەک تۆی کرد بە رەفیقم. تەئسیراتی قسەکردنت لای من نییە. لەمەجلیسی عاقلان دانەنیشیت. عەقڵی تۆ تەجرەبە کرا. ئەم جارە خودا لە دەست کەم عەقڵیی تۆ نەجاتی دام. کیسەل وتی: ئەی رەفیق من بێ تەدبیری جەنابت ئیشم نەکردووە، و ئەگەر بە تیغ سەرم بپری دەست لە رەفاقەتت هەلناگرم. کاردان وتی: ئەی کەم عەقڵی هیچ نەزان من وەک ئەووە نیم رێوییە کە وتی: ئەو کەرە دل و گۆیی بۆ نەکراوە. کیسەل پرسیی: چۆن بووە، بیگێرەووە.

حیکایەت

کاردان وتی: ئەگێر نەووە شیرێ بەلەکی تووش هاتبوو، شەو وە رۆژ بە خۆ خوراندن خەریک بوو. تووکی پرووتابووە. نەخۆشیی تووش بووبوو. قوووەتی راوکردنی نەمابوو. رێوییە ک خرمەتی شیرەکەئە کرد. هەر خواردنی لە شیر بمایەووە رێوییە کە ئەیخوارد. لە موددەتی نەخۆشیی شیرەکەدا خواردن دەست رێوی نەئەکەوت. برسیی بوو، چوو لە لای شیر وتی: ئەی پادشاه، لەبەر چییە ناچیتە راو؟ شیر وتی: نازانیت نەخۆشم، قوووەتم نەماووە؟ رێوی وتی: دەرمانی چییە؟ شیر وتی: لەوانەئە دەرمان ئەزانن برسیومە، ئەلین نەخۆشیی تۆ بەلەکییە، دەرمانی دل و گۆیی کەرە. موددەتییکە فکرم کردووە. ئارەزوو ئەکەم دل و گۆیی کەری بخۆم، دەستم ناکەوێت. رێوی وتی: ئەگەر ئەمەری پادشاه هەیه قسەت بۆ بکەم. شیر وتی: روخسەت هەیه. رێوی وتی: ئەی پادشاه، لەبەر ئەو موو بە بەدەنی جەنابتەووە نەماووە، رۆیشتنە دەرهووەت چاک نییە لەبەر چاو پێکەوتنی دۆست و دووشتن، وەمن ئەتوانم بە قسەئە شیرین لەم نزیکانە کەری بینم دل و گۆیی بخۆ، وە باقییەکەئە بەخیری سەلامەتیت بەمن ببەخشە. شیر وتی: ئەگەر ئەو بەکەیت مەمنوون ئەبم. لەو نزیکانە کارێزی بوو، گازرچییکە هەموو رۆژ باریکی جاو ئەبردە سەر کارێزەکە گازری ئەکرد، وەکەریکی بوو بەرەللائی ئەکرد هەتا لە گازر کردن ئەبووە. رێوی پرووی کرد بۆ کارێزەکە، چوو بە لای کەرەکەووە خۆشی چۆنیی لەگەل کرد، وتی: بۆچ وا زەعیف بوویت؟ کەر وتی: دايم لە ژێر باری ئەم زالەدام، رەحمی نییە، خواردن و تیمارم کەمە. رێوی وتی: ئەی فەقیر بۆچ خۆت نەجات نەدەیت، وە لەژێر زەحمەتی بارکیشان فیرار ناکەیت؟ کەر وتی: لەهەر جیگەیکەم ئیسراحتەم دەست ناکەوێ و ئاوجینسی من هەموو لە ژێر باردان، وەچەند دەفە فکرم بووە فیرار بکەم ئاخری پەشیمان بوومەتەو لەبەر ئەوئە

دهست ههركهس بکه و تمایه ئەندازهی باری نه ئەزانیم، مومکین بوو ئەوهنده باری گران بکردمایه ههتا پشتم ئەشکا. ئەوا رێگهی فیرارم ئیختیار نه کردوو. رێوی وتی: «ان أرض الله واسعة» نه تبیسستوو؟ ئەتوانی خۆت نه جات به دیت و خواردنی ئیسراحت دهست خۆت بخهیت. کهر وتی: له هههه جیگهیه که بم پشتی من له ژیر بارا ئەبیت. سهفه رکردن زهحمه تی زۆره. تاقه تی دهردی سهفه رم نییه. رێوی وتی: ههه کهس به واسیتهیه که خودا رزقی ئەدات، وه ئەگهه ئارهزوو ئەکهیت جیگهیه کهت نیشان ئەدهم وه که باغی به ههشت پازاوه ته وه. سالیکی ئەو جیگهیه به سهعاتی ئەزانی. به هاری چوار فهسل نابریته وه. چه ند رۆژی له مه و پیش که ریکی وه که تۆم بردوو، ئیستا ئەوهنده قه له و بووه ناسریته وه. ئەگهه ئارهزوو ئەکهیت تۆیش ئەبه م ببیت به ره فیقی به که یف و خوشی رابوین. کهری هیچ نه زان به زوبانی رێویی فه نیاز خه له تا، دواي رێوی کهوت، نزیک به شیر بوون. شیر له تاو برسپیه تی په لاماری که ره که ی دا، قوو ته نه بوو کهر له دهست شیر ده چوو، فیراری کرد. رێوی رووی کرده شیر وتی: بی فایده عه زیه تی خۆت بو دا. له عه جه له کردنت قازانجی چیت دهست کهوت. شیر ئەو ته عه نه دانه ی زۆر پێ ناخۆش بوو، فکری کرده وه بلیم به ئارهزوو نه جاتم دا، درۆیه و، بلیم له دهستم ده چوو، به بی قوو ته و کهم دهست ناو ئەبریم. چاک وایه. به توندی جوابی بده مه وه. رووی کرده رێوی، وتی:

ئېشىنى پادشاھان بېكەن مىللەت خەبەريان نابى و، قسە وتن له كارى پادشاھان بى ئەدەبىيە. ئەودى پادشاھان بېكەن له فكرى مىللەت دوورە. ئەگەر ئەمجارە داخلى ئىرەت كرده وە راستىيى تۆم بۆ مەعلوم ئەبى. رېوى ديسان رۆيشتە وە بۆ لاي كەر، خوشى چۆنىي له گەل كەرد، وتى: بۆچى فيرارت كەرد؟ كەر وتى: فيلبازى غەددار! له لايەكە وە باغ و خواردن بە من ئەلئيت، وە له لايەكە وە فكرت هەيە دەرخواردى شىرم بەدەيت. رېوى وتى: ئەى فەقىر! عەجايبە تۆ ماويت. ئەو سوورەتە كە تۆ بە شىرى ئەزانى ئەو تەلېسمە، حوكەماي لە مە و پيش بۆ ژيان و ئيسراحتى حەيوانات دروستيان كرده وە. ئەگەر تەلېسم بەند نەبوايە پەر ئەبوو له درنده، حەيوانات خواردنيان دەست نەئەكەوت. وە من هەر كەسم خوش وىستىي، رېگاي باغەكەم نیشان داو وە دوعاي تەلېسم بەندەكەم بەسەرا خويئندو وە، بەبى ترس داخلى بوو، وە له ئەو وەئە وە فكرم چوو دوعاكە بخويئيم. ئىستا بۆ درۆ و راستى تەشريفت بېت بزانه خيلافى رەفاقت لە گەل تۆ كراو. ديسان كەر بەقسەى رېوى خەلەتا، رووى كرده وە بېشەكەى شىر. رېوى لە پيشە وە چوو لە لاي شىر، مژدەى هاتنى كەرى داپە. رجاى كەرد شىر حەرەكەت نەكا تا كەر ئەمەن ئەبېتە وە. لە گەل كەر گەبېشە پيشە وە تەماشاي كەرد شىرەكە ناجوئيت، دلئى چاك بوو. رېوى وتى: ئەو سوورەتە تۆ ترست لېتى بوو فەرموو تەماشاي كەر رۆحى هەبە يا نېيە. كەر لە شىر فكرى جوولاندنى نەبوو. ئەمەن بوو، بۆ مەعلوم كرا تەلېسمە. دەستى كەرد بەخواردن، برسېپە تى هېلاكى كەردبوو. لە پاش تېر خواردن لە تەنېشت شىرەكە نووست. شىر فرسە تى دەست كەوت سوارى بوو سكى درى. بەرپويبەكەى وت: نۆبەچى بە تا ئەجم غوسل ئەكەم و خۆم بشۆرم. دېمە وە دل و گوتى دەردىنم ئەبخۆم. لە گەل شىر رۆيشت رېوى دل و گوتى كەرەكەى دەرهېنا خواردى. شىر هاتە وە، هەر چەند گەرا دل و گوتى كەرەكەى نەدى. بەرپويى وت: ئەو دوو ئەعزايە كە (بەقسەى) حەكېم بۆ عىلاجى دەردى من دەرمان بوو چىي لى هات؟ رېوى وتى: ئەى پادشا، ئەو كەرە دل و گوتى بۆ نەكرا بوو. ئەگەر دلئى بوايە كە جېگەى عەقلە شوئين قسەى من نەئەكەوت. ئەگەر گوتى بۆ دروست بكرايە ئەو وەل جار نەپەى تۆى ئەبېست، بە فيل و قسەى من نەئەخەلەتا. مەعلومە دل و گوتى نەبوو. كاردان وتى: بۆبە ئەم مىسالەم گېرايە وە بۆت مەعلوم بى من دل و گوتىم بۆ كراو، بەقسەى كەم عەقلئىكى وەك تۆ جارئىكى كە زەحمەتە من باوەر بكەم. ئەم جارە خودا رەحمى پى كەردم نەزىك بوو بە دەست بى عەقلئى ئېو وە بە هېلاكەت بچم. ئاسنى سارد مەكوتە. رەفاقتەى من لە دنياو لە قىامەت لە گەل تۆ دروست نېيە. كېسەل وتى: راست ئەفەرموويت دووربى

په فاقه تی تو به جوړی عاجزی کردم زه حمه ته ژیانم - نه وهی وت و پروی کرده وه جیگه ی خوئی، به داغی مهراقه وه مرد. نه وهیه به یانی په شیمانیه له دهست چوونی (شتی) مه تلّه ب بئ و، هه ر کهس مالّ وه یا په فیهی دهست کهوت لازمه حورمه تی بزانی، له دهست خوئی دهرنه کات، وه خوسوس کهم وه فایه له گه لّ په فیهی نه کا.

نه سیجه تی شه شه م

په له کردن زهره ره. ته حه مومول کردن قازانجه

دابیشلیم پروی کرده حه کیم بره همن، فهرمووی: به یانت فهرموو که سی شتیکی دهست کهوئ به کهم عه قلّی له دهست خوئی بدات، په شیمانیه له دوو دیت و، په شیمانیه دهرمانی دهردی ناکات. به زویانی جه نابت مه علوم کرا. نومید ده کهم به یانی بفرموو که سی له ئیش کردن په له بکا زهره ری چونه و ته حه مومول قانزاجی چیه؟ بره همن فهرمووی: هه ر که سی بناغه ی ئیش له سه ر ته دبیر و سه بر و ته حه مومول دروست کات تیکچوونی بو کهس مومکین نابئ. له هه موو شتیکی چاکتر سه بر و بئ دهنگیه. هه ر کهس حیلمی نه بئ به ساحیب عه قلّ ته ماشا ناکریت. (حلم) هه لگتیربته وه به عه ره بی نه بئ به (ملح) یه عنی خوئی. ته عامی که خوئی نه بئ بئ له زه ته. که سی حیلمی نه بوو وهک خواردی بئ له زه ت وایه. نه مری خودا به وه حی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هاته خواره وه: «ولو کنت فظا غلیظ القلب لائفوضوا من حولک». دیسان خودا له سیفه تی ئیبراهیم (علیه السلام) فهرموویه تی: «ان ابراهیم لأواه حلیم». مه عالوم بوو چاکترینی هه موو شتیکی حیلمه. که سی حه لیم بوو لای هه موو عالم خوشه ویسته. په له کردن زور خراپه. په له کردن کاری شه ی تانه. هه ر کهس په له ی کرد نه وهی به سه ر دیت به سه ر عابیده که هات. دابیشلیم پرسه: چون بووه؟

حیکایه ت

بره همن وتی: نه گتیرنه وه عابیده ی بوو له بهر ته نه یایی فکری ژن هینانی کرد. نه وه حه دیشه ی فکر کرده وه: «النکاح من سنتی، فمن رغب عن سنتی فلیس منی». رویشته لای په فیهی کی، قسه ی ژن هینانی دهست پئ کرد. په فیهی که ی وتی: فکریکی جوانت کردوه. ژن هینان زور چاکه. که سی که ژنی هینا له گوناوه دوور نه که ویتته وه. حه دیشه «تناکحوا، توالدوا». وتی: بگه ری بو ژنیکی نه سل بئ، سالح بئ، سک و زا بکات، میترد خوشه ویست بئ، له خیانه ت دوور بئ. ژنی که نه م په وستانه ی بوو پروناکی نه خاته

ماله وه. وه له سى تائيفه ژن خوږياستن لازمه. نه وه له (هنانه)، دووهم (هنانه)، سېهه (هنانه). هنانه بيوه ژنه كه ته لاق درابى، هره وقت نازاريكى له ميږدى تازهى دى فكرى ميږده كونه كوى نه كا. هنانه ژنيكه ساحيب خانوو و پاره بى. نه و جوړه ژنانه حوكميان به سهر ميږديانا نه كهن، حورمه تى ميږد نازانن. نه نانه ژنيكه له گه له چاوى به ميږده كوى نه كه وى خوږى نه خوږش نه خات، دهست نه كا به نكه نك. په فاقه تى نه و جوړه ژنانه له زهري مار خراپتره. عابيد وتى: خوږشې ژن چونه؟ په فيقه كوى وتى: ژنى جوان قوه ت به پياو پيدا نه كا. ژنى پير په گى پياو سست نه كا. ژن عومرى له ده هه تا بيست سال جېگه ئوميدده. له بيست هه تا سى سال نارامى دلّه و له زه تى روچه. له سى هه تا چل مال پيكه وه نه ره. له چل هه تا په نجا له ريگه ئا پروو نه چووندايه. له په نجا عومرى زياد بوو وهك توږى ره شه يا چاو كوږكه ره، نزيك بوونيان له زهر خراپتره. هه ناسه يان له ناگرى جهه ننه م تيرتره. قودووميان له بايه قوش شوومتره. جيماع كردنيان هيټانى سيل و زيقوننه فس و كوږكه ره شه يه. عابيد وتى: په فاقه تى چ جوړه ژنى چاكه؟ په فيقه كوى وتى: ژنى كه م عومر و گه نج به تنها مه قبول نبييه. چاكترينى ژن، ژنيكه ساحيب حه يا و روو خوږش و ئيش پوخت بى و، حوسنى جوانى بو نه وه نور له سهر نووره. ژنى جوان و ساحيب حه يا رووناكيبى ماله. په فيقى روچه. فه قير نه كا به سولتان. نه خوږشې سهره مرگ دوور نه خاتوه. له پاش نه و قسه كردنانه عابيد بو ژنى جوان نه گه را. ته سادوف ژنيكى ناودارى به نسيب بوو. نه و ژنه له جوانى و حه يادا په فيقى نه بوو. عابيد له گه له بوو به په فيقى نه و ژنه حه مدو سه ناي خوداى به جى هيټا. دهستى پارانه وهى بو قاپيبى خودا دريژ كرد خودا نه ولادى پي عه تا بفه رموى. دوعاى قوبول بوو. ژنه كه حاميله بوو. عابيد رووى كرده ژنه كوى، وتى: نهى نارامى جانم، نزيكه خودا نه ولادى كى نيرينه مان پي عه تا بفه رمويت، رووى وهك مانگى چوارده وا بى. ناويكى موباره كى نه نيم. عومرى خوږ له خزمه تيا سهره نه كه م. فيرى خوږندنى نه كه م. له مه كته ب ريگه ئى قانون و قازيبتى ته علم نه كه م. به مودده تى كى كه م نه بيت به يه كى كى ناودارو ژنيكى لايقى بو دينم. خودا نه ولاديان نه داتى و نه ولاده كان گه وره نه بن، ژن دين و زورپه تمان زور نه بى. ناومان تا قيامه ت ناكورږته وه. ژنه كه وتى: نهى په فيق، نه م قسه كردنانه مونسب به حالى جه نابت نبييه، چونكه نه م حمله مه علوم نبييه منال بى، وه نه گه ر مناليش بى مه علوم نبييه كور بى، وه نه گه ر كوريش بى مه علوم نبييه بى. نه م قسه كردنانه ت وهك قسه ئى جاهيل وايه و ناخرى نه م حمله مه علوم نبييه. قسه ئى تو و فكرى عابيد كه دوشاو و روڼى به

رووی خوڤیا پڙاند، وهک یه که. عابید پرسییی چۆن بووه؟

حیکایهت

ژنه که وتی: ئەگێر نهوه عابیدی دراوسیی بازرگانن بوو. بازرگان له بهر دراوسییه تی مولاچهزی عابیده که ی زۆر نه کرد. بازرگان موعامه له ی دۆشاو و پۆنی نه کرد. پۆژی میقداریکی بو عابید ته عیین کردبوو. عابید میقداریکی نه خوارد و میقداریکی هه لئه گرت. پۆژی ته خمینی کرد وتی نه م کووپه یه به ده حوققه پر نه بیت. وهقتی که پر بوو نه یفرۆشم به ده درهه م، ده درهه مه که پینج مه ری پی نه کریم، نهو پینج مه ره هه ره به که دوو بهرخیان نه بن، به سالتیک نه بنه بیست و پینج، به ده سال نه بنه سی هه زار. نهو وهقته میقداریکی نه فرۆشم و هه رچی لازماتی مال بی نه یکریم. ژن دینم. له پاش سالتی ژنه که کورپکی نه بیت، فیری خوتندن و عیلمی نه که م. له پاش یه ک دوو سال مومکینه قسه م بشکینتی، هه ر وهقت قسه ی شکاندم بهو داره دارکاری نه که م. بهو خه یالاته وه داره که ی هه لگرت، رووی کرده کووپه دۆشاوه که، وایزانی کوره که یه تی بی نه ده بیی کردوو، دارپکی کیشا به کووپه دۆشاوه که دا، له ناو تا قدا بوو، هه موو دۆشاوه که به سه رو چاوی عابیدا هاته خواره وه. نهو هه موو خه یالاتانه ی وهک بای هیزه رویشت و، منیش بو به نه م قسه یه م گتیرایه وه، له شوین نه گه ر و مه گه ر نه گه ر بیت. نه گه ر مه گه ر جووت بکری کاشکیی لی نه بی. که سی عه قلی بوو نه م جو ره خه یالاته ناکات. عابید به قسه ی ژنه که له خه وی غه فله ت خه به ر بووه وه، ته رکی نهو جو ره قسانه ی کرد. وهقتی حه ملی ژنه که ته واو بوو خودا نه ولادیکی نی رینه ی پی عه تا کردن. عابید وهک گول گه شایه وه. شه و و پۆژ مناله که ی به جی نه نه هیشت. ته سادف پۆژی ژنه که چوو بوو بو حه مام، بیتشکه ی لای عابید جی هیشتبوو. له پر موباشیری حاکم چوه مالتی عابید، وتی: پادشاه بانگت نه کات. عابید وهستانی مومکین نه بوو، له گه ل موباشیر رویشت. مالتی عابید خورماسیچانیکیان بو گرتنی مشک و جانه وه ره به ره لای خانوه که کرابوو. له گه ل عابید ده رگای داخست رویشت، ماری له خانوه که دا هاته ده ره وه فکری نه وه ی کرد کوری عابیده که بگه زی، خورماسیچان په لاماری ماره که ی دا، گرتی، پارچه پارچه ی کرد. کوری عابید له بهر موخافه زی خورماسیچان له ده ست مار نه جاتی بوو. وهقتی عابید رویشته وه ته ماشای کرد ده می خورماسیچانه که خوتناوییه، وای فکر کرد خوتنی کوره که یه تی به ده میه وه، له پیش نه وه ی ته ماشای کوره که بکات، نهو داره ی که به ده ستیه وه بوو کیشای

به پشتی خورماسیچانه که دا، خورماسیچان مرد. له گه‌ل چووه پیشه‌وه چاوی به کوره که کهوت سه‌لامه‌ته، ماریکی دووگه‌زی له ئە ترافی کوره که (دی) پارچه پارچه کراوه. بۆی مه‌علووم کرا خورماسیچان ماره‌که‌ی کوشتووه. عابید زۆر په‌شیمان بووه‌وه، فکری کرد ئە‌گه‌ر له ئە‌وو‌ه‌له‌وه ورد بوومایه‌وه توشی ئە‌م جوړه مه‌راقه نه ئە‌بووم. ته‌سادوف ژنه‌که له هم‌مام رۆیشه‌وه ته‌ماشای کرد خورماسیچان به مردوویی له‌به‌رده‌می عابید که‌وتووه، عابید بۆی ئە‌گری و ماریکی دووگه‌زیش کوژراوه. ژنه‌که سوئالی گریانی له عابید کرد. عابید مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ گپ‌رایه‌وه. ژنه‌که وتی: له ئاخری عومرتا خودا ئە‌ولادپکی پی عه‌تا فه‌رموویت، شوکری نبعمه‌تی ئە‌وه‌یه به‌جیت هینا؟ له واسیته‌ی خورماسیچانه که‌وه کوره که له پیوه‌دانی ئە‌و ماره نه‌جاتی بوو، له جیت‌گی چاکه‌ی کوشتت. رۆژی ئاخرت جوابت چییه؟ عابید وتی: له خۆم مه‌علوومه، له واسیته‌ی عه‌جه‌له‌کردنه‌وه توشی ئە‌و گونا‌هه بووم. زۆر په‌شیمان بوومه‌ته‌وه، تۆش ئە‌وه‌نده لۆمه‌م مه‌که. ژنه‌که وتی: زۆر که‌س وه‌ک تۆ په‌له‌یان کردووه و له ئیش ورد نه‌بوونه‌وه و ئە‌مووستی هسه‌رتیان به دان گه‌ستووه. مه‌سه‌له‌ی تۆ وه‌ک مه‌سه‌له‌ی پادشاکه وایه له کوشتنی بازه‌که په‌شیمان بۆه چه‌ند سال به دهرد و غه‌مه‌وه تله‌یه‌وه. عابید پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

ژنه‌که وتی: ئە‌گپ‌ر نه‌وه پادشایه‌ک بوو زۆر ئاره‌زووی راوی ئە‌کرد. عومری خۆی به راو‌کردن رانه‌بوارد. بازیک‌ی تیژ بالی بوو بالنده له ژیر چنگی دهرنه‌ئه‌چوو، لای پادشاه زۆر خۆشه‌ویست بوو. پادشاه به نه‌فسی خۆی خزمه‌تی ئە‌کرد. رۆژی پادشاه له راو‌بوو، ئاسک‌یک‌ی به‌رچاو که‌وت، ئولاغی به شوپن ئاسک‌دا توند کرد، له له‌شکر دوور که‌وته‌وه، توونیه‌تی زۆری بۆ هینا. گه‌یشه‌ بن شاخ‌یک. ته‌ماشای کرد تنۆک تنۆک ئاو دیته‌ خواره‌وه. پادشا جامی نایه به‌ر ئاوه‌که. وه‌قتی پر بوو هه‌لی گرت بیخواته‌وه، بازه‌که بالی کیشا به‌جامه‌که‌دا رژان‌دی. دووه‌م جار پادشا جامی نایه به‌ر ئاوه‌که. له‌گه‌ل پر بوو پادشا هه‌لی‌گرت بیخواته‌وه، دیسان بازه‌که رژان‌دی. پادشاه له‌به‌ر توونیتی خه‌یالی له‌سه‌را نه‌ما‌بوو، بازه‌که‌ی کیشا به زه‌وی کوشتی. ته‌سادوف ریکاب‌داره‌که گه‌یشه لای پادشا، بازه‌که‌ی به مردوویی چاوپ‌ی که‌وت و هیلاکیی پادشای بۆ مه‌علووم بوو، مه‌تاره‌ی ئاوی ده‌ره‌یتناو جامه‌که‌ی شوژی. پادشاه وتی: ئە‌ی ریکاب‌دار، ئاره‌زووی ئاوی ئە‌و شاخه ئە‌که‌م، هه‌ر ئیستا بچۆ له‌و ئاوه جامه‌که پر بکه بۆم بینه، ریکاب‌دار جامی برد، رووی کرد بۆ سه‌ر

ئاوہکە . تەماشای کرد کانییە بچکۆلەیک لەسەر شاخەکە یە ، ئەژدەهایەکی گەورە لەناو ئاوہکەدا مردووہ ، تەئسیراتی گەرمیی رۆژ لە ئەژدەهاکە ی داوہ ، زەھری تک تک تیکەل بە ئاوہکە ئەبیت . ریکابدار ئەو حالاتە ی چا و پیکەوت ، گەرایەوہ ، مەسئەلە ی بۆ پادشا بەیان کرد . جامی لە مەتارە پر کرد ، داہ دەست پادشاہ . پادشا ئاوہکە ی وەرگرت ، بردی بۆ دەمی ھەناسە ی ھەلکیشا . ریکابدار سوئالی کوشتنی بازەکە ی پرسیی . پادشا رژاندی ، دوو دەفە ئاوہکە ی گیتراہوہ ، وتی بە دەستی خۆم رۆح لە بەرتکی وەک بازەکە م کوشت . واسیتە ی بازەکە نہ بوایە زەھرەکە م ئەخواردوہ . ریکابدار وتی : ئە ی پادشاہ ، لازم بوو ئاگری غەزەبت بە ئاوی حیلە م بکوژانایەوہ ، وەھەموو رەعیەت لازمە ژینی جەنابت لە باز بناسن . پادشا وتی : بەراستی ھەتا مردن چاکە ی بازەکە م لە فکر ناچیتەوہ . زۆر پەشیمان بوومەوہ . دەرمانی پەشیمانی ھەر مەراقە . دەستی بە دەستا ئەمائی لە پەشیمانییا . ژنەکە وتی : بۆیە ئەم میسالە م ھینایەوہ زۆر کەس وەک تۆ پەلەیان لە ئیش کردوہ و دەرمانی پەشیمانییان دەست نەکەوتوہ . ئەوانە ی پەلەپەل ئەکەن داہم مەحروومن . عابید وتی : رۆحی شیرینم ، بەم حیکایەتە سەبووری دلی منت ھینا ، برینی دلی منت دەرمان کرد . بۆم مەعلووم کرا شەریکە م لەم جوۆرە گوناھە لە دونیادا زۆرە ، ھەر وەک قیسسە ی ئەوان ئەگیتراہوہ ، مەسئەلە ی منیش لەسەر کاغەز ئەنووسن و ھەر کەس تەماشای کرد بۆی مەعلووم ئەبێ پەلەپەل ئاخری پەشیمانییەو ، ھەر کەس خۆی بە عاقل بزانی پەلەپەل لە ئیش ناکا . لازمە ھەموو کەس بەبێ تەدبیر دەست بۆ ئیش درێژ نەکەن . سەبر کردن کلیلی دەرگای مەقسەدە . بە ھیواش ئیش کردن تیکچوونی نییە .

نەسیحەتی ھوتھەم

بە عەقل و تەدبیر نەجات بوون لە دەست دوشمن

دابیشلیم وتی : لە پەلەپەل کردن و پەشیمان بوونەوہ ی بە زوبان جەنابت بۆم مەعلووم کرا . ئومید دەکەم بەیانی وەسیحەتی ھوتھەم ، کەسێ دوشمن ئەترافی بگری ، پتگە ی نەجاتی بە چ فکرێ دەست ئەکەوێت ؟ ئەگەر بۆ دروست بوونی ئیشی خۆی لەگەل یەکن لە دوشمنەکان پتکخست بە عەیب تەماشای ناگری ؟ بپہمەن جوابی داہوہ : وتی : ئە ی پادشا ، دۆست و دوشمن ھەتا سەر باقی نامیتن . زەمان گۆراندنی زۆرە . زەمان وەک ھەوری بەھار تەماشای ئەکریت ، وەقت ئەبێ خوۆشە . خوۆشەویستی و دوشمنی ئەھلی زەمان لەکەم ئیعتیباری ، وەک ئەم میسالانە وایە : (۱) نزیکبوون بە پادشا ، (۲) جوانیی

گه نجان، (۳) دهنگی تازه پیگه یشتوان، (۴) وهفای ژنان، (۵) قسه‌ی شیتان، (۶) سه‌خاوه‌تی سه‌رخویشان، (۷) خه‌له‌تانندی دوشمنان. ههر کهس عه‌قلی بییت نریک نابی به‌وانه به‌یان کرا. زۆر رییک که‌وتووو چهند ره‌فییکیک جانی جانی بوون، ئاخری به‌واسیته‌ی نه‌فس و شه‌یتانه‌وه بوون به‌دوشمن. وه‌ههم رییک که‌وتووو دوو دوشمن به‌واسیته‌ی مه‌قسه‌دیکه‌وه بوون به‌ره‌فییق، دوشمنایه‌تی کۆنیان له‌فکر نه‌ماوه. ههر جووری وا بی دوشمن و ره‌فییقی زه‌مان ده‌وامیان نییه. لازمه تا سه‌ر نه له‌دوژمن بترسیت و نه له‌ره‌فییق نه‌مین بی. دووربینی ئه‌حوال له‌هه‌موو شتییک چاکتره، هه‌روه‌ک مشکه‌که به‌ته‌دبیر له‌ده‌ست پشیله‌که نه‌جاتی بوو.

دابیشلیم وتی: چۆنه؟

حیکایه‌ت

بهره‌همن وتی: نه‌گه‌یرینه‌وه له‌ئیران شارێک هه‌یه ناوی (به‌رده‌ع)ه. ئه‌و شاره‌ باغ و دارستانی زۆره. له‌بن دارێکی به‌رز مشکێ هیلانه‌ی دروست کردبوو. له‌نریک داره‌که پشیله‌یه‌ک جیگه‌ی گرتبوو، ته‌سادوف رۆژی کابرایه‌کی راوچی له‌نریک هیلانه‌ی مشکه‌که داوی نابوه‌وه، نه‌ختی گۆشتی کرد به‌ته‌له‌وه. به‌جیی هیشته. له‌گه‌ل پشیله‌ی ته‌مه‌عکار بۆنی گۆشتی کرد ئارامی نه‌ما، چوو هه‌ر گۆشته‌که. ئیستا ده‌می له‌گۆشت نه‌دا بوو به‌ته‌له‌وه. مشک له‌ولاوه بۆ خواردن له‌هیلانه‌که چوو ده‌ره‌وه، به‌و لاو به‌و لای خویا نه‌پوانی. چاوی به‌پشیله‌که‌وت، هیزی نه‌ژنۆی نه‌ما، له‌جیگه‌ی خۆی راوه‌ستا. به‌ته‌مای ژینی نه‌بوو. له‌گه‌ل ورد بووه‌وه، بۆ مه‌علووم کرا پشیله‌ به‌ته‌له‌وه بووه. مشک فکری بوو بگه‌رپته‌وه. ته‌ماشای کرد خورما سیچانی ریگه‌ی گرتوو، فکری هه‌یه په‌لاماری مشک بدات. مشک فکری بوو سه‌رکه‌ویته سه‌ر داره‌که، ته‌ماشای کرد قه‌له‌ره‌شی به‌سه‌ر داره‌که‌وه‌یه. مشک له‌و ناوه‌دا سه‌رسام بوو، فکری له‌سه‌را نه‌ما، چونکه نه‌رۆیشه‌ پێش ده‌می پشیله‌ نه‌خورا، وه‌ نه‌گه‌رایه‌وه بۆ جیگه‌ی خۆی خورما سیچان نه‌بخوارد. سه‌ر نه‌که‌وته سه‌ر دار، قه‌له‌ره‌شه‌که نه‌بخوارد. ده‌رگای به‌لای له‌سێ جیگه‌وه بۆ کرابوه‌وه. مشک فکری کرد وتی: که‌سێ حیل و سه‌بری نه‌بی به‌عاقل دانانری. که‌سێ عاقل بی نه‌به‌مالی دونیا لووت به‌رز نه‌بی و نه‌به‌زه‌حمه‌تی زه‌مان نه‌نالی. که‌سێ عه‌قل موعاوه‌نه‌تی بکا، تووشی زه‌حمه‌تی دونیا نابی. هه‌موو شتییک به‌ته‌دبیر دروست نه‌کری. دلێ عاقل لازمه به‌حر بی له‌هه‌موو جوژه به‌قیمه‌تیکی تیا ده‌ست که‌ویته. فکری کرد

سولح له گهل پشيله بکه م بو من چاکه، چونکه به ته له وه بووه موحتاجی منه و منیش به واسیته ی پشيله وه نه جاتم نه بی. نه گهر پشيله قسه ی من به راست بزانی و به قسه م بکا، هه ردو کمان به واسیته ی راستییه وه نه جاتمان نه بی. له پاش نه و ته دبیره رووی کرد بو لای پشيله، وتی: نه ی دوشمنی تازه ره فیق، حالت چونه؟ پشيله به دهنگی مه جزو نه وه وتی: نابینیت گه ردنم به داوی به لاوه بووه و ریگه ی نه جاتم ده ست ناکه ویت، نزیکه بمرم؟ مشک وتی: کاریکم هه یه وه قهت موساعده ناکات به یانی بکه م. پشيله وتی: هه رچی له دلته به یانی بکه، شارده وه ی جوان نییه. مشک وتی: قسه ی راست نه وه یه من دائیما ئاره زووی نه وه م بوو تو نه خویش و به دهردی غه مه وه بتلییته وه. عاجزی تو جه ژنی من بوو. نه ما نیستا له و به لا یه دا شهریکی تو م، چونکه ریگه ی نه جاتم وه قتی ده ست نه که وی تو نه جات بده م، له بهر نه وه هاتومه بهر ده ست قسه ی من نه شکینی. موشاهه ده ی نه وه نه که یه به فیله و نه که م. بو راستی قسه ته ماشا که، له دوامه وه خورماسیچان حازره بو من و، به سه رمه وه قه له ره شکه یه ک خو ی حازر کردوه بو گرتم. هه ردو کیان فکریان بوو من بگرن. نیستا که نزیک به تو بووم، هه ردو کیان ناومید بوون. نه گهر دل م پاک نه که یته وه و نه مینی له تو حاصل بکه م، منیش له ده ست دوشمن نه جات نه بم و تویش له ژیر به لا نه جاتت نه در ی و نه توانم مووی داوه که به دان بپر م. له قسه ی مشک پشيله که وته فکری دوور و در یته وه. ئاره زووی بوو راستی قسه ته جره به کات، غاییله ی په یدا کرد. مشک وتی: فکری چی نه که یه؟ قسه ی من به راست بزانه. ترس و غاییله له قسه ی من مه که. نه م وه قته به فرسه ت بزانه. هه روه ک من دل به وه فای تو خویش نه که م، تویش به بوونی من دل خویش که، چونکه نه جاتی هه ردو کمان به واسیته ی یه که وه مومکین نه بی. مه سه له ی من و تو وه ک سه فینه و سه فینه وان وایه. سه فینه به واسیته ی سه فینه وان وه دیته قه راغ به حر. سه فینه وان به واسیته ی سه فینه وه مه عیسه ت په یدا نه کات و په له کردنی من له بهر وه خت نه مانه. نه ترسم درهنگ بی فرسه ت له ده ست ده رچیته. پشيله وتی: قسه ی تو بوونی راستی لی دیت و، سولح کردن موباره که. شهرت بی خیانه ت ده رحه ق تو نه که م و هه ر نه مر یک بکه یه به سه ر سه ر قوبوولی بکه م. نه مر ت چیه، به یانی به ره موو. مشک وتی: شهرت نه وه یه که هاتمه پیش ده ست به ئیحتیرامی کی ته واو قیام بکه یه و به دهنگی بهرز خویشی چونی بکه یه، وه هه تا دوشمنه کانم بو یان مه علووم بی نیسه ئاشنا به تبیه کی کوئمان هه یه، نه وان له من ناومید نه بن و منیش به ئیسراحه ت داوه که ی تو نه بپر م. مشک قسه ی ته واو کرد. پشيله قوبوولی کرد. مشک چوه پیش ده می پشيله،

پشیلله له بهری هه لسا، به دهنگی بهرز خووشی چۆنیی له گه ل کرد، وتی: قودوومت خیره، ههردوو چاوم و، دلم به پیتی موبارهکت روون بووهوه. خورما سیچان و قه له که دهستیان نه گه یشته مشک، به نائومییدی گه پانه وه. وهقتی مشک له دهست ههردوو دوشمنه که ی نه جاتی بوو، به برینی داوه که خه ریک بوو، ورده ورده داوه که ی نه بری، فکری نه کرد چۆن له دهست پشیلله خۆی نه جات بدات. پشیلله بۆی مه علوم کرا مشک ترسی هه یه، خه ریکه داوه که تهواو نه بریت، بانگی کرد، وتی: وا نه زانم هه یلاک بوویت، ئاره زوی برینی داوه که ته ماوه به مه قسه دی خۆت گه یشتیت، وه فاو شهرتت له فکر چوه وه. من نه یزانم وه فا له قوتووی هه یج عه تاریکدا دهست ناکه ویت و له خه زینه ی زه مانهدا نه ماوه. ههروهک سیمرخ و کیمیا ناویان هه یه، رهنگیان نییه. مشک وتی: بی وه فایی له من نابینی و ناوی چاکه ی من له گه ل تۆ به ته ئریخ نه گه ی نه وه. من نه زانم وه فا زنجیریکه پچراندنی زۆر زه حمه تهو، هه ر که سه و وه فای نه بی له عه قل و دیانه ت دووره. هه ر که سه له قسه و وه فا دووره، له ره حمه تی خودا نائومییده. پشیلله وتی: وهک نه زانی شهرت و وه فا ریگه ی عاقلانه، بۆچی له برینی داوه که سستی نه که ی. وهه ره که سه شهرت و وه فا بشکیپنی، نه وه ی به سه ر دیت به سه ر ژنه لادیییه که هات.

مشک پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

پشیلله وتی: نه گه ی نه وه له نه ترافی ئییران پیاویکی فه للاح بوو، نه و پیاوه ساردو گه رمیی زه مانی زۆر به سه ر هاتبوو، وه ژنیکی زۆر جوان و لایقی بوو. ته سادوف نه هاتی رووی کرده کابرا، فه قیری به رۆکی گرت، ده ستمایه و جووتی فه للاحه تی نه ما. هه ر جوژی بوو پیتی ته وه ککولی له دامینی قه ناعه ته وه پیچا. دونیای غه ددار چه ند عاقلان و خانه دانی بۆ نانی کوشتووه، وه چه ند که م عه قلانیکی له ناو ناز و نیعمه تدا خستووه. خۆلاصه کابرای فه للاح ئیقتیداری تۆو چه ندن و زه راعه تی نه ما. به بی کار و کاسبی له ماله وه دانیشت. رۆژی ژنه که ی وتی: هه تا که ی وهک ته مه له کان له جیگه ی خۆت راست نابسته وه. رابواردنی به م فه قیرییه مردن سه د قات چاکتره و، له هه موو عاله مه وه مه علوو مه. رزق خودا نه ینیریت، نه مجا به واسیته ی که سابه ته وه نان په یدا نه کریت. ئیستا چاک وایه هه ر جوژی نه بی هه ولی کاسبی بدهیت. وتوویانه: دهستی ماندوو له سه ر سگی تیره. کابرا وتی: نه ی رۆحی شیرینم، قسه کانت هه مووی راسته و خۆت نه یزانی له م

دییەدا رەفیقم لە دەولەمەندییا نەبوە. ئەوانەى دراونسى بە ئیمە بوون، یەكە یەكە لە شوان و سەپانیی منەو پیتگە یشتوون، وە مەعلوومە دەستما یەم نەماو. ئیقتیدارم نابى فەلاحەت بکەم. لە جووتیاری و گاوانی زیاتر هیچم بۆ مومکین نابى. منیش جووتیاری، شوان و سەپانم لا ناشیرینە و، گوشتم لە جیگەى خۆم برزیت ناوی سووک لەسەر خۆم دانانیم. و ئەگەر تۆیش ئارەزوو ئەکەیت من کاسی بکەم، لازمە خۆت بیچیتەو، برۆین تەركی وەتەن، هەر جوۆی بى کاسی ئەکەم و نان پەیدا کردم لەسەر شان گران نابى. ژنەكە لەبەر موحتاجی قوبوولی ریتگەى غەریبیی کردو لەگەل مێردەكەى خۆیان كۆ کردو، روویان کرد بۆ ریتگەى بەغداد. میقداری ریتگە رویشتن. لە ژیر سیبەرى دارێكدا دانیشتن، ماندوویان دەرچیت. پیاوێكە وتی: ئەى نووری چاوم، فکرم وایە روو بکەینە شارى، نە ئیمە کەس بناسین و نە کەس بمانناسیت. مومکینە ئەهلی ئەو شارە زۆرزان و فیلباز بن، وە خوسووس خودا ئەم جوانییەى لە رووی تۆ نەقش کردو. لەو ئەترسم بە زویانی لووس وەیا بە مالى زۆر تۆ تەفرە بەدن دەست لە رەفاقەتى من هەلگى و دائیمی مەراق بخەیتە دلەمەو. ژيانى من لە دواى تۆ زۆر گرانه. ژنەكە جوابی دا یەو وەتى: تەركی ئەو جوۆرە خەيالائە بکە، وە ئەگەر من ئارەزووی رەفاقەتى تۆم نەبوا یە تەركی وەتەنم نەئەکرد، وە شەرتی ئەووەل شەوى زاوا بووکی ئەگە یەنە قیامەت و، دلخۆشیی مێردەكەى دا یەو، بە سویند دلى تەئمین کرد. پیاوێكە سەرى كرده سەر رانى ژنەكە، خەوى پیاكەوت. تەسادوف سواری ئەسبابی شاهانەى لەبەر کردبوو، لە دوورەو بەرسكەى ئەهات. نزیك بە ژنەكە بوو. ژنەكە وایزانی یوسفی میسرە زیندوو بوو تەو، نەك بە دلێ، بە هەزار دل، عاشقی سوارەكە بوو. وە لەگەل سوارەكە چاوی بە ژنەكە كەوت وایزانی خوۆری بەهەشتە هاتۆتە سەر دونیا. هەردوکیان ئارەزووی یەکیان کرد. ئەو سوارە كوری پادشای ئەو ئەترافە بوو، بەواسیتەى راوکردنەو لە لەشكر دوور بوو بوۆ، رووی كرده ژنەكە، وتی: ئەى خوۆرى، لە كام دەرگاوه لە بەهەشت هاتوویتە دەرەو، چۆن گە یشتوویتە ئیتر؟ ژنەكە هەناسەى هەلگیشا، وتی: لە چاوی فرمیسكاوی و لە دلێ خویناویم بپرسە. ئەمە لیباسی جەژنە پۆشیومە. لە ئەووەللى عومرم تا ئیستا زەهر ئەخۆمەو بە دەست ئەم پیرەمێردەو، وە لەبەر فەقیری تەركی وەتەنمان کردو، وە بۆ ئیسراحت لە ژیر ئەم سببەردەدا دانیشتووین. كورە پادشاه وتی: حەیفە وەك شەهباز خۆت ئەسیری قەفەس کردو. چاك نییە عومری خۆت لەگەل ئەو پیرە ناشیرینە سەرف بکەیت و بە فەقیری روو بکەیتە غەریبی. وەرە لەگەل من، ئەبیت بە شازنى شارەكەم، دائیما لەناو نازو نیعمەتى

دونیادا ئیسراحت بکهیت و، شهوو رۆژ به دهنگی چالغی و عوودو کهمانچه کهیف ئەکەین، ژنەکه بهو قسانه شهت و قسهی میردهکهی له فکر نهما. سوارهکه بۆی مهعلووم بوو ژنەکه ئارهزوو ئەکات، وتی: وهقت درهنگه، وهره له پشتمهوه سوار به با برۆین. ژنەکه سهری میردهکهی خسته زهوی، راست بۆوه له پشت سوارهکهوه سوار بوو، دهستی مهحهبیهتی لهکهمهری مهعشووقهی توند کرد. لهو وهفتهدا کابرا خه بهری بۆوه، تهماشای کرد ژنەکهی سواری پشت کورپکی جوان بووه، بانگی کرد: ئەی بی وهفا، خهریکی چیت؟ شهت و وهفا لای ژن ههه وایه. ژنەکه جوابی دایهوه، وتی: دهمی خۆت هیلاک مهکه، له مهحبویان حوسنی عههد تهلهب کردن وهک به یهک گهیشتنی سوههیل و سورهبیا وایه. رابواردن لهگهڵ ناشیرین وهک رواندن گۆل له ژیلهمۆدا وایه. میردهکهی وتی: له رپگهی ئینساف جوویته دهرهوه. سویندهکانت شکاند. هوشیار به خیر نایه ته رپگهت، پهشیمان ئەبیتهوه. ژنەکه دهستی له جوانهکهوه ژهند، وتی: خیرا برۆ، له بۆره بۆری ئەو بهرازه نهجاتم بده، کوره پادشا ئولاغی توند کرد، رۆیشت، له پیش چاوی فهللاح گوم بوون. فهللاح به دلپکی عاجزهوه کهوته رپگه، فکری بی وهفاییی ژنەکهی ئەکرد. وتی: ئیعتیمام به قسهی ژن کرد، تهرکی وهتهنم کرد. ئیستا نهرووی وهتهن نه قوهتی رپگهه هیهو، ئاخیری کارم چۆن ئەبی! لهولاه کوره پادشاه و ژنەکه میقداری به قسهکردن خهریک بوون، زۆر یهکتریان لا جوان بوو. تهسادوف ژنەکه بۆ ئیشی سهه ئاو له کورهکه دوور کهوتهوه. یهک شیر له ناکاو پهیدا بوو، نه راندی، پهلاماری ژنەکهی دا ههلبیدی، کورهکه خۆی هاویشته سهه ئولاغی، له ترسا ئاوری بۆ پشتی نه دایهوه، رۆیشت. میقداریکی بهین بوو، فهللاح گهیشته سهه ئاوکه، نهختی ئاوی خواردهوه ئیسراحتی کرد، بۆ غهیبی و فهقیری خۆی ئەینالاند. ورد بووهوه شوین پیی ژنەکهی ناسیبهوه، به شوین پیی ژنەکهدا رۆیشت. تهماشای کرد میقداری ئیسقان و مووی سهری ژنەکه کهوتوه و جبگه چنگی شیر له زهویبهکه لهگهڵ خوین تیکهڵ بووه. فکری کردهوه، بۆی مهعلووم کرا به واسیتهی شهت شکاندهوه ژنەکه به چنگی شیر کوت کوت کراوه. بۆ مردنی ژنەکهو بۆ فهقیری و غهیبی خۆی دهستی کرد به گریان. پشیله وتی: تۆیش بزانه ههه کهس وهفا و شهرتی شکاند تهوقی بهلا ئەچیته گهردنی. مشک وتی: من ئەزانم شکاندنی شهت و وهفا له عاقلان دووره. خۆشهویستی و رهفاههتی تۆئه وهفته مهعلووم بوو، به واسیتهی تۆوه دشمنهکانم رۆیشتن، وه لهسهه من لازمه داوهکهی تۆ به تهواوی بپریم، ئەما گرپیهک له دلما پهیدا بووه، وهههتا گرپیهکه به ته دبیر ساف نهکهه به

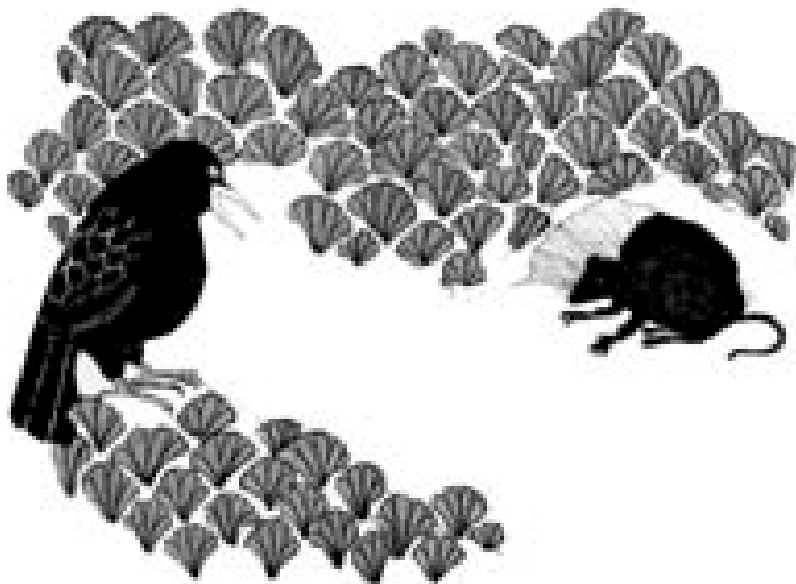
ته‌واوی داوه‌که‌ت ناپریت. پشیله وتی: وا دیاره له‌من ئەمین نه‌بوویت و به سویند‌خواردنم دل ساف نه‌بوویت. رجا ئە‌که‌م فکری له‌مه‌و پیتش مه‌که. دوشمنایه‌تی کۆن فکر مه‌که‌ره‌وه‌و، هه‌ردوکمان له‌ تازه‌وه‌ ره‌فاقه‌ت و خوشه‌ویستیمان په‌یدا کردووه‌و، به‌ خه‌یالی نه‌فس و شه‌یتان خه‌ته‌ره‌ په‌یدا مه‌که. ئومیدم وایه‌ شه‌رتت نه‌شکینیی و سویند‌خواردنت به‌ درۆ ده‌رنه‌چی. مشک وتی: ئە‌و گرتیه‌ که‌ له‌ ده‌ست به‌لا نه‌جات نه‌ده‌م. پشیله وتی: فکرت نییه‌ داوه‌که‌ به‌ساغی جی بیللم و تۆ له‌ ده‌ست به‌لا نه‌جات نه‌ده‌م. پشیله وتی: فکرت چییه‌، ئاشکرای که‌. مشک وتی: ره‌فییقی ئە‌م زه‌مانه‌ دوو جوهره‌. جوړیکیان دل سافن، قسه‌و موعامه‌له‌یان راسته‌. به‌بی ته‌مه‌ع هاتوچۆی ره‌فییقی ئە‌کات. جوړیکیان بۆ ته‌مه‌عی دنیا و بۆ خواردن ئە‌بن به‌ ره‌فییق. وه‌قسه‌ ئاشکرا کردن له‌ ره‌فییقی جانی جانی مومکین ئە‌بی و، ئاشکرا کردنی قسه‌ له‌ ره‌فییقی نانی نانی ئاپرووچوونه‌، وه‌منیش ئە‌وه‌دل لازمه‌ پارێزگاریی رۆحی خۆم بکه‌م، وه‌ دووه‌م شه‌رت و وه‌فا لازمه‌ به‌جی بینم، چونکه‌ به‌واسیته‌ی تۆوه‌ له‌ چنگ دوشمن نه‌جاتم بوو، وه‌ منیش تۆ له‌ ژیر به‌لا نه‌جات نه‌ده‌م. پشیله وتی: واسیته‌ی گرتی دلت چییه‌، چونکه‌ تۆ له‌ نیهایه‌تی زیره‌کیدایت، وه‌ هه‌تا ئیستا من شاره‌زا نه‌بووم. تۆ بووی به‌ کلیلی ده‌رگای عه‌قل. مشک وتی: هه‌ر ده‌رده‌ ده‌رمانیکی بۆ دانراوه‌. فکرم وایه‌ داوه‌که‌ به‌که‌یه‌که‌ بپریم و به‌کیکی بیللمه‌وه‌. ئە‌و به‌که‌ بۆ نه‌جات بوونی خۆم به‌کار دئی. پشیله بۆی مه‌علووم بوو مشک زۆرزانه‌، بۆی ناخه‌له‌تن. ئە‌و شه‌وه‌ به‌ چه‌پسی مایه‌وه‌. له‌گه‌ل رۆژ بووه‌وه‌ راوچی رووی کرده‌ ته‌له‌که‌. پشیله که‌وته‌ په‌ل. نزیک بوو ده‌ستی راوچی بگاته‌ پشیله‌. مشک داوه‌که‌ی بری، پشیله له‌ ترسا سه‌رکه‌وته‌ سه‌ر داره‌که‌و مشک رۆیشته‌ کونه‌وه‌. راوچییه‌که‌ ته‌ماشای کرد داوه‌که‌ کوت و پچر بووه‌، به‌ نائومیدی گه‌رایه‌وه‌. میقداریکی به‌ین بوو، مشک سه‌ری له‌ کون برده‌ ده‌ره‌وه‌، چاوی به‌ پشیله‌ که‌وت، گه‌رایه‌وه‌. پشیله بانگی کرد: ئە‌ی ساحیب وه‌فا، خۆت گوم مه‌که‌. له‌به‌ر چی ئە‌ترسیت! چاکه‌ی تۆ له‌به‌ر چاومه‌، بوویت به‌باعیسی نه‌جات بوونم. مژده‌ به‌ ئە‌هلی خۆت بده‌ بناغه‌ی خوشه‌ویستیمان دامه‌زراو، چاکه‌ی تۆ چۆن ئە‌دا بکه‌م. مشک زاتی نه‌کرد له‌ کون بچیته‌ ده‌ره‌وه‌. فکری کرده‌وه‌، وتی: چاک وایه‌ ده‌ست له‌ ره‌فاقه‌تی هه‌موو که‌س هه‌لگرم، له‌ جیگه‌یه‌ک به‌ ته‌نها بژیم. سه‌لامه‌تی له‌ ته‌نها بیبایه‌. وه‌ئه‌گه‌ر ره‌فاقه‌ت بگرم له‌گه‌ل ئاوجنسی خۆم دروسته‌. پشیله بانگی کرد: تازه‌ ره‌فییق، خۆف له‌من مه‌که‌و له‌ نزیک بوونم مه‌ترسه‌. حوکه‌ما فه‌رموویانه‌: که‌سی ره‌فییقیکی به‌زه‌حمه‌ت ده‌ست که‌وت، ناشیرینه‌ له‌ ده‌ست خۆی ده‌رکات. تۆ بوویت به‌واسیته‌ی زیندوو

بوونهوهی من، وه تا بهرۆح زیندوو بم چاکه‌ی تۆم فکر ناچی. سویندی زۆری خوارد، مشک گوئی نه‌دایه. مشک جوابی دایه‌وه: له ئیجادیبووفا نه‌وه تایفه‌ی ئیمه و ئیوه به یه‌ک دوشمن بوون و تا قیامه‌ت نابن به دۆست، وه ره‌فییی من و تۆرپیک ناکه‌وی. وه‌هه‌ر که‌س ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ ئاوجنسی خۆی نه‌گرت ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر بۆقه‌که هات.

پشیله پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

مشک وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه له که‌نار جوگه‌ ناوی مشکێ هیلانه‌ی دروست کردبوو. بۆقی دراوسه‌ی مشک بوو. رۆژی بۆق له که‌نار جوگه‌که ده‌ستی کرد به قه‌قه‌ر. ده‌نگی له ده‌نگی باوکه‌رۆ ناخۆشتر بوو. ته‌سادوف ئه‌و رۆژه مشک خه‌ریکی به‌زم بوو، له ده‌نگی بۆق چووه ده‌ره‌وه. به چه‌پله لیدان و سه‌ر جوولاندن نزیک به بۆق بوو. چه‌پله لیدان و سه‌ر جوولاندنی مشک لای بۆق خۆشی بوو، وایزانی راسته. خۆشه‌ویستی مشک چووه دلێ بۆقه‌وه. ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ مشک په‌یدا کرد. بوون به ره‌فییی یه‌ک. موده‌ده‌تی به‌یه‌که‌وه

رەفییق بوون. رۆژئی بۆق وتی: ئەی رەفییق، ئییمە ھەردو کمان بووین بەرەفییق. وەقت ئەبێ
 دیمە لات، سەعاتی لە بەر کونە کە بانگ ئەکەم مومکینە تۆ گۆیت لێ نەبێ، وەیا تۆ لە
 کون دێیتە دەرەو من خەبەردار نەبم. تەئخیر بوو مان ئەبیتە باعیسی دل عاجزی. رجا
 ئەکەم فکری بدۆزەرەو بەیەک گەیشتمان ئاسان بێ. مشک وتی: موددەیه کە فکر
 ئەکەمەو. چاک وایە پەتێ پەیدا کەین سەریکی بیهستری بە قاچی منەو و سەریکی بە
 قاچی تۆو، ھەرەقت ئارەزووی یە کمان کرد پەتە کە راکیشین، بە خزمەت یەک ئەگەین.
 بەو تەدبیرە موددەتێ رایان بوارد. پەتە کە بەسترا بوو بە قاچی ھەردوکیانەو. تەسادوف
 رۆژئی مشک لە کون چوو بوو دەرەو بۆ خواردن ئەگەر. قەلەرەشی چاوی بەمشک کەوت،
 بۆی ھاتە خوارەو، دهنوکی دا بە مشکدا، بەرز بوو دەرەو سەریکی پەتە کە بە قاچی
 بۆقە کەو بوو. ئەویش سەرەو خوار بە نیوی ئاسمانا شۆر بوو دەرەو. خەلق چاویان بەو کارە
 کەوت، سەرسام بوون وتیان: ئاخ زەمانە، قەل راوی بۆق ئەکات. بۆق وتی: قەل راوی
 بۆقی نەکردوو، بەو اسیتە ی رەفاقەتی ناجنسەو توشی ئەم بەلایە بووم و خۆم بەسەر خۆم
 ھینا. مشک وتی: بۆیە ئەم میسالەم بۆ ھینایتەو لە گەل ئاوجنس نەبێ رەفاقەت خراپە.
 وەئەگەر منبیش بە رەفاقەتی تۆ رازی بێم لە بۆقە کە خراپترم بەسەر دیت. پشیلە وتی:
 ئەگەر فکری رەفاقەت نەبوو، ئەو ھەموو چاکە یەت بۆ لە گەل کردم و بۆ دلەت لە من سەندو،
 خەریکی بە دەرەو مەراقەو بکۆژی؟ مشک وتی: ئەو وەقتە من رەفاقەتی تۆم کرد لە بەر
 ئیحتیاجی بوو، وەکەسی زەررە یەک عەقلی بێ، بۆ دروست بوونی کاری دوشمن بە دۆست
 تەماشای ئەکا، وەکەسی دەستی نەبێ بە جوولە کە ئەلپت بەریشی مەردانەت قەستەم. بۆ
 مەخافات رێک کەوتن لە گەل دوشمن بە عەیب تەماشای ناکرێ، وەئەگەر زانیی توشی
 زەرەر دیت، لە رەفاقەتی دوور کەوتتەو رەوشتی عاقلانە. وە لە ھەموو عالیە مەو
 ئاشکرایە جنسی من بە جنسی تۆ دۆشمنە و رەفییقی من و تۆ دروست نییە، وە
 ھەریە کە مان رێگە ی خۆمان بگرین و پرۆین لە قسە چاترە. قسە کردنیان دوایی ھات،
 رۆیشتن و دوعا خوازییان لە یەک کرد.

قانزاجی ئەم ھیکایە تە بۆ ئەو یە کەسی عەقلی بوو، بۆ دروست بوونی کاری خۆی
 لە گەل دوشمن رێک بخا، بە عەیب تەماشای ناکرێ و، لازمە لە دوشمنە کەشی ئەمین نەبێ.
 مشکێکی بچوو ک بۆ نەجات بوونی خۆی لە گەل پشیلە رێک خست، وە لە دەست
 پشیلەش خۆی نەجات دا. ھەیفە بەنی ئادەم بە ھەموو عەقلەو لە دەست دوشمن رێگە ی
 نەجات نەدۆزیتەو.

نه‌سیجته‌تی هه‌شته‌م

دوور بوون له ئەهلی هه‌سوود و بوغزاوی و، باوه‌رنه‌کردن به زوبان لووسیبیان دابیشلیم رووی کرده پره‌همه‌ن، وتی: ئەحوالاتی ئەو‌کسه‌سه که دووشمن ئەترافی بگری و سولح بکات له‌گه‌ڵ یه‌کیکیان، ریگه‌ی نه‌جات بدۆزیتته‌وه و له مه‌کری ئەماین نه‌بی، به زوبانی جه‌نابت به‌یان کرا، وه‌تیی گه‌یشتم. ئومید ده‌که‌م به‌یانی دوور بوون له ئەهلی هه‌سوود و بوغزاوی و باوه‌رنه‌کردن به زوبان لووسیبیان به‌یان بفرموویت.

پره‌همه‌ن وتی: هه‌ر که‌سه‌ی دووشمنیی که‌سیکی کردو ئازاریان به یه‌ک گه‌یاندا، به سوورته‌تی قه‌تعی ئەماین بوونیان له‌یه‌ک دروست نابێ، هه‌ر وه‌ک په‌پوه‌که به‌قه‌سه‌ی پادشاهه باوه‌ری نه‌کرد.

دابیشلیم پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

پره‌همه‌ن وتی: ئەگه‌رنه‌وه پادشایه‌ک بوو ناوی ئیبنومه‌دیه‌ن بوو، زۆر عا‌دل و میلله‌ت په‌روه‌رو ساحیب له‌شکر بوو. له‌مه‌دره‌سه‌ی هه‌موو عیلمی‌ک ده‌رچوو‌بوو. له عیلم و زیره‌کیدا بی ئەمسال بوو. ئەو پادشایه په‌پوه‌یه‌کی بوو زۆری خو‌ش ئەویست، وه په‌پوه‌که زۆر جوان و ده‌نگ خو‌ش بوو، وه زوبانی قسه‌کردنی له‌گه‌ڵ پادشا په‌یدا کردبوو. ته‌سادوف په‌پوه‌که له مائی پادشا هیلکه‌ی کردو بیچوو‌یه‌کی هه‌له‌ینا. پادشا ئەم‌ری کرد په‌پوه‌که و بیچوو‌یه‌که به‌رنه هۆده‌ی هه‌رم و زۆر به دیققه‌ت ئەهلی هه‌رم خزمه‌تیان بکه‌ن. ته‌سادوف ئەو رۆژه خودا کو‌ریکی لایقی به پادشا عه‌تا کرد. کو‌ره پادشا و بیچوو‌ی په‌پوه‌که به یه‌که‌وه گه‌وره بوون. کو‌ره پادشا هۆگری بیچوو‌ی په‌پوه‌که بوو. په‌پوه‌که هه‌رچه‌نده ئەرۆیشته‌ خواردنی بۆ بیچوو‌ه‌کانی ئەهینا دوو عه‌ده‌دی ئەهینا، یه‌کیکی بۆ کو‌ره پادشا و یه‌کیکی بۆ بیچوو‌ه‌که‌ی. له‌گه‌ڵ ته‌ماشایان کرد جو‌ره میوه‌یه‌ک که په‌پوو ئەهینا ده‌ست پادشا نه ئەکه‌وت، له‌به‌ر ئەوه زۆر لای پادشا خو‌شه‌ویست بوو. رۆژی په‌پوه‌که دوور که‌وتبو‌وه بۆ میوه‌هینان، دره‌نگی پێ چوو. کو‌ره پادشا بیچوو‌ه په‌پوه‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌سته‌وه بوو. رۆیشته‌ خواره‌وه، نینۆکی قاچی ده‌ستی کو‌ره‌که‌ی رووشاند. کو‌ره‌که رقی هه‌لسا، هه‌ردوو قاچی گرت، به توندی کیشای به زه‌وییا، بیچوو‌ه په‌پوه‌که مرد. له‌گه‌ڵ په‌پوه‌که هاته‌وه بیچوو‌ه‌که‌ی به مردوویی چا و پێ که‌وت، نزیک بوو رۆحی له قه‌فه‌سه‌ی سنگی ده‌رچیت، ده‌ستی کرد به گریان. فکری کرد، وتی: بۆ من لازم بوو له بن درکی وه یا

که نه لانی هیلکه م بگردایه، خانووی پادشا جیگهی من نه بوو، وه حهقی خزمه تی کوره پادشام نه بوو. وه نه گهر له کونجی قه ناعه تم بگردایه تووشی ئەم دهر د و مهراقه نه نه بووم. له پاش فکریکی دوور و درپژ وتی: چاک وایه خوینی جگهر سووتایم گوم نه که م و خواردنم حه رامه، چونکه بی وه فایی له گهل من کراو، منیش به سهر فرسه ته وه نه پۆم. په لاماری کوره کهی داو ههردوو چاوی به دهنووک و نینۆک دهر کیتشا، فری به سهر دیواری خانووه که وه نیشته وه. جوابی چاو دهرهاتنی کوره که گه یشته لای پادشاه. پادشاه به گریان رووی کرد بۆ لای کوره که. چاوی پادشاه به په پوو کهوت، فکری کرد به فیئل په پوه که بگری، له جیاتی چاوی کوره کهی په رو بالی بسووتیتیت. به رامبه ر به په پوه که وهستا، وتی: ئەی په پوو، به دهست تۆه گونا هنی قه و ماو من لام گران نییه و، رجا ئە که م دووری ئیختیار مه که، به دهر دو غه مه وه مه مکۆه. په پوو وتی: ئەی پادشاه ئە یزانم تۆ تاجیکی به سهر میلله ته وه و، من مو دده تیکه له ریگهی نه زانی پیتم دانابوو، فکرم بوو له ژیر سیبهری جه نابتا بژیم، ههروهک کۆتر هیلانه له خانووی موبارکتا بینا بکه م. ئیستا خوینی بیچووه که م وهک قوریانی حاجییان له ئە یوانی حه رهمدا رژاوه، چۆن ئومیدی ته و اف به خانووی جه نابت بکه م؟ وه له جه نابت ئاشکرایه گونا هبار به ته مای ژینی نابیی و من به بی ئیختیار به لکی له ریگهی موکافاته وه له دهستم قه و ما، مه گهر پادشاه مه سه له ی دزه کان و دل چاکی نه بیستوه؟

پادشا پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

په پوو وتی: له شاریکی خوار به غداد دهر ویشی بوو زۆر موسولمان و دل ساف بوو، به واسیته ی تاعه ته وه زۆر لای خه لق مه رغووب بوو، وایان بۆ مه علوومه ئە ولیایه. ناو نرابوو (دلزان). رۆژی دلزان به ته نها رووی کرده ریگهی حه ج، ته سادوف تووشی میقداری دز بوو، ریگهی یان پی گرت. دلزان وتی: ئە گهر بۆ ته مه ع وا ریگه م پی نه گرن، ئە وه کیسه پاره که، برۆن و خۆتان هیلاک مه کهن و من نه توانم به پی ریگهی به یتوللا بگرم و پۆم. ته وه ککولی زۆر بوو. دزه کان بی ره م بوون، شمشیریان دهر کیتشا بیکوژن. کابرا به دهست دزه کانه وه سه رسام مابوو، رووی کرده ئاسمان، وتی: خودایه له تۆ زیاتر ئومیدم نییه. ته سادوف میقداری قولنگ به ئاسمانا نه رۆیشت. دلزان وتی: ئە ی قولنگینه، ئیوه به شاهید بن به دهست ئەم غه ددارانه وه خه ربیک ماوم و ئیوهش خوینی من گوم مه کهن. بۆ

ئاشكرا كردنى كوشتمم ھەول بەدن. دزەكان پىكەنەن، وتیان: ناوت چىبە؟ وتى: ناوم
 دلزانە. وتیان: ھەيفە وا ناو نراویت. بۆمان مەعلووم كرا لە تۆ ھىچ نەزانتر دەست
 ناکەویت. ھەتا زوو بكوژىت درەنگە. دلزان وتى: ئىو بە كوشتمنى من قانزاج ناکەن و
 قەتل كەردن خراپە. قاتیل دوورە لە رەحمەت. دلزان زۆرى قسەى پارانەو ھە گىپراپەو. بى
 فائىدە بوو، ئاخىرى كوشتمىان. وھقتى خەبەرى كوژراوى دلزان بە ئەھلى شارەكە گەيشت
 زۆر لايان ناخۆش بوو. تەسادوف رۆژى ئەھلى شارەكە چوو بوونە سەحرا بۆ نوێژە بارانە.
 ئەوانەى دلزانىيان كوشتمىو لەوئى حازر بوون. پۆلى قولنگ بە ئاسمانا دەستىيان كەرد بە
 زىقە زىق. بەكئى لە دزەكان بە سوورەتى گالته بە رەفئىكى وت: قولنگەكان قسەى
 دلزان ئەگىرنەو. بەكئى لە ئەھلى شارەكە گوتى لئى بوو. ئەویش بە رەفئىكى وت. قسە
 دەما و دەم بلاو بوو، گەيشتە لای پادشا. ئەمر كرا دزەكان بگرن. خزانە ژىر داری
 سىياسەتەو. ئاخىرى بەيانی كوشتمنى دلزانىيان كەرد. لە جەزای كوشتمنى دلزان ھەموويان
 ئىعدام كران و لاشەيان فرى درا، بوون بە خۆراكى درندەو تەيران. پەپوو وتى: بۆئە ئەم
 قىسسەيەم بۆ جەنابى پادشاھ گىپراپەو تا بۆت مەعلووم بى من جورئەتى كوژ كەردنى
 شاھزادەم نەبوو، ئەمرو ئىرادەى خودا پىتى كەردم. تەبىرىكى بچوو كى وەك من ئەوھى
 لە دەست نە ئەھات، رىككەوت بوو، لە رىگەى مكافاتەو دەستم كەوت، وە ئىستائىش

عه قلم و احوکمه ئەکات به قسه ی جه نابت باوهر نه کهم و، به زوبان لووسی حه یاتی خۆم نه خه مه ژیر هیلاکه ته وه. دووری له جه نابت بۆ من چاکه.

پادشاه وتی: ئەوهی به یانت کرد هه موو راسته و تو خه تابار ناکه م، چونکه کوره که ی من بیچووی تو ی کوشتووه. تو به حوکمی جه زای موکافات موکافات سه ندووه، وه حه قی تو له سه ر من زۆره که به کویری کوره که م پازی بوویت. رجا ئە که م دووری ئیختیار مه که. تاقه تی دووری تو م نییه و ئینتیقام وه رگرتن به عه یب ئە زانم و، عه فو کردن با خوسوس ئیشی چاکانه. منیش به چاکی ئە زانم و، فکرم نییه جه زای هیچ که سیکم دابی. فکرم ئە وه یه له جیگه ی خراپه چاکه بکه م. په پوو وتی: بیستوومه که سی نازار به که سی بگه یه نیت، ساحیب نازاره که که دهستی بوو زهر به قورگی ئەو که سه دا ئە کات. نزیک بوونم به تو ریگه ی که م عه قلا نه. پادشاه وتی: ترس و خۆف مه که. مودده تیکه ئولفه تم له گه ل تو گرتووه. به رامبه ر به کوره که م خۆشه ویست بوویت و، ئە مین به زهره رم بۆ تو نابی. په پوو وتی: خۆشه ویستان، وا بیستراوه که بۆت به یان ئە که م:

(۱) دایک و باوک وهک ره فیق . (۲) برا وهک بره ی پشت. (۳) خال و مام وهک ناشنا. (۴) ژن بۆ ناو ده می و خزمه ت. (۵) کچ وهک دوشمنی خزم. (۶) کوپر بۆ رووناکیی چاو و جیگه نشین ته ماشا ئە کریت.

کهس ئاره زوو ناکات له خۆی دهست ره یشتوو تر ببینێ و ئاره زوو ئە کات کوره که ی له خۆی زیاتر ناو و شوهرت په یدا کات، ئاشکرایه من وهک کوره که ت خۆشه ویست نابم، وه ئە گه ر بلتیب به رامبه ر به ره وحی خۆم خۆشه ویستیت دیسان باوهر ناکه م. مه گه ر پادشا مه سه له ی پیره ژن و کچه که ی نه بیستووه؟

پادشاه وتی: چۆن بووه؟

جیکایه ت

په پوو وتی: ئە گیره وه پیره ژنی بوو سه د و بیست سال عومری بوو، پشتی وهک قه فی گۆچان چه مابوه وه. پیره ژن کچیک ی زۆر لایقی بوو، هه ر کهس چاوی به و کچه ئە که وت تا هه فته یه ک بیته وش ئە بوو. ته سادوف ره ژنی کچه که ت ای لی هات، کولمی وهک یاقووت سوور هه لگه را. پیره ژن خۆی گه ر به دهوری سه ریا، وتی: خودایه خۆت ئە زانی له و کچه زیاتر نیمه و عومرم زۆر سه رف کردووه و کچه که م ئە وه لی عومری به تی، عومری من بخه یه سه ر عومری کچه که م. شه و و ره ژ به دوعا کردنه وه خه ربیک بوو. ره ژنی چوو بۆ ده رمان

په پيدا كړدن. گايه كې بوو له له وهږ. رږيشته وه، بڼى چيشتنى كرد. چوه ژوره وه، ديزه يه ك چيشتاوى بوو. گا سه رى پيا كرد، چو به سه ريا. له وه دقته دا پيره ژن هاته وه. فكرى گاي نه بوو. كه چاوى به گا كه وت، واى زانى عيزرائيله بو رږح كيشانى هاتوه. گا روو به رووى پيريزن هات، پيريزن وتى: قوربان من نه خوښ نيم، نه خوښ كچه كه مه له سه ر جينگه كه وتوه، واز له من بينه، رږحى ئه و بكيشه. كه واى مه علومه هه ر كه سى رږحى خوى له هه موو كه س لا خوښه ويستته. تو من ئيخفال مه كه.

په پوو وتى: ئه ي پادشا، خوت ئه يزانى من به تنها ماومه وه. چ رږح له به رى ئه توانى جگه ر گوشه ي به كوژراوى ببينى و خوى ئيسراحت بكات؟ وه ئه مين به به زوبان لوسى ناخه له تيم (يا ليت بينى وبينك بعد المشرقين) ئه خو تيم. پادشا وتى: ئه گه ر له ئه ووه له وه خه تا له تو بقمه و مايه ترساندنن حق بوو، ئه ما خه تا له كوره كه م واقيع بووه، تو قيصاصى خوت وه رگرتوه، به رينگه ي راستى قابيلى جهزا نيت. ويجدان و عه داله تى من رينگه ئه دات كوره كه م له جينگه ي بيچوه وه كه ت بكورزيته وه، وه ئيستا تو به كويز كرنى كوره كه م ده ستت هه لگرتوه، زور مه منونم. رجا ئه كه م چه ند ساله ئولفه تم له گه ل تو گرتوه، تووشى دهردى دووريم مه كه. مه علومه خوښه ويستى تو م به كوره كه نه ويستوه وه، قودره تى خودا رده بوونه وه ي نيبه. كوره كه كويز بووه، خوښى دهنگى تو كه م نه بوه. ئوميد ده كه م له من دوور نه كه ويته وه وه ك يه عقوب به دهردى «يا أسفا على يوسف و ابيضت عيناه من الحزن» گرفتارم نه كه يت. مه سه له ي من له گه ل تو وه ك گورانى بيژه كه وايه.

په پوو پرسى: چون بووه؟

حيكايه ت

پادشا وتى: بيستومه پادشايه ك گورانى بيژيكي بوو، دهنگى وه ك داوود. ئاو له رږيشتن، ته رى له فرين ئه گيرايه وه. پادشا زور گورانى بيژه كه ي خوښ ئه ويست. به زمى پادشا به دهنگى گورانى بيژه كه ئه گه را. كورپك عومرى دوازه ساله، بوو به شاگردى گورانى بيژه كه. به مودده تيكي كه م فيرى هه موو جوړه شيعر و غه زل و مه سنه وى و مه قمامات بوو. شوړه تى كوره كه له شاره كه دا بلا بووه وه. پادشا خه به رى زانى. ئه مرى كرد به حازر بوونى كوره كه. له گه ل كوره كه داخل به خزمه تى پادشا بوو، رووى وه ك رږوژ ئه دره وشايه وه. ده ستى كرد به عوود ليدان و چالغى و به سته وتن. پير و گه نجى سه رخوښ ئه كرد. وه ستاى كوره كه به خاله تى پي برد، چونكه لاي پادشا روتبه ي درابويه. ئاخري

رۆژی گۆرانی بیژه که شاگردده کهی کوشت. پادشاه خه بهری زانی کوره که کوژراوه. رقی هه لسا. ئەمەری کرد گۆرانی بیژه که بکوژنه وه. گۆرانی بیژ برابره خزمهت پادشاه، پادشاه به رقه وه وتی: ئەی غه ددار، بۆ تو نازانی زۆر ئاره زووی عوود و چالغی و گۆرانی ئە که م و، ئاره زووی من دوو جوړه، جوړیکی به دهنگی تو و جوړیکی به دهنگی عوود و چالغیی کوره تازه پیگه یشتوو که رام ئە بوارد، چون زاتت کرد بوو پته واسیته ی نهمانی نیوه ئاره زووم؟ لازمه ئیستا سهرت له لاشه جیا بکه نه وه تا جاریکی که کهس نه توانی ئە و جوړه ئیشانه بکات. گۆرانی بیژه که پیگه نی، وتی: ئەی پادشاه، من خراپم کرد، نیوه ی بکوژیت هه موو ئاره زووی جه نایتم فه وتاند. ئە گهر پادشاه، من بکوژیت هه موو ئاره زووی خوئی ئە فه وتینی. چون ناوی خراپه بۆ خوئی دانه نیی! پادشاه ئە و قسه ی زۆر پی خوش بوو، له گۆرانی بیژه که خوش بوو. گۆرانی بیژ ئە و شیعرانه ی بۆ خوینده وه^(۱):

سلیمانی که پایته خته و دیاره
 به راستی جیی نه جیب و شه هریاره
 به شه هریاره بۆ هه وز و هه یاتی
 جه به ل لوینان له چاویا دیمه کاره
 که وا شیخ و به گ و ئاغا و ره ئیسی
 هه تا خوا هه ز ئە کات ساحیب و یقاره
 له گه وره تا بچووکی میلله تی کورد
 له مه یدان ی هه ریفنا کارزاره
 هه مییه تیان که وه ختی دیته جه ولان
 له گوئی ناگرن سه دای توپ و ته یاره
 به هه لمه ت وه ک پلنگن رۆژی ده عوا
 هه موو ته علیم چییه و چاپووک سواره
 له دونیا دا نییه رۆله ی وه کوو کورد
 له سوننی تاقی شمشیر و قه یاره

(۱) له سه ر نه غمه ی:

هه ر چه نده م خاک به سه ردا کرد له هه جرت
 ده لیلی ماری سیاه ئیشکچی گه نجه

به جهرگن تا خه یال کھی بۆ شهپر و شوپر
 ئیتر رۆحیان له لا بی ئیعتیباره
 ئەگەر بۆ عهقل و فام و هۆش ئەپرسی
 زه کاهه تیایان وه کوو رۆژ وا دیاره
 هه میسه بۆ ته ره قیقی عیلم و عیرفان
 خه ریکن دائیما بهم رۆژگار
 له ئاداب و ئوسوولی فه رعی دونیا
 نیشانه ی گه وره بیی تیا ئاشکاره
 نه تیجه ی به رزییه زانین له دونیا
 هه موو وه ختی نه زان هه ر شه رمه زاره
 موسوولمان و برای دینین هه موومان
 له گه ل به ک ئیحتیرام زۆر سازگار

پادشاه وتی: بۆیه ئەم میسالم هینایه وه نیوه ی ئاره زووم به ژیا نی کوره که وه بوو، وه نیوه ی ئاره زووم به بوونی تۆوه یه، وه ئاره زووی کوره که م به قه ده ری خودایی نه ما. رجا ئە که م تۆیش نیوه ی ئاره زووم مه به. تاقه تی دووری تۆم نییه. په پوو وتی: ئە ی پادشا، دل ئاوینه ی دلّه. چاو دل نابینیت. ئە وه ی تۆ به زوبان به یانی ئە فه رموویت، دلّت به جوړیکی که ناگری تی به ریوه. وه دلی من خه به ری داوه هه تا زوه له تۆ دوور بکه ومه وه، چونکه مودده تیکه له قانون و سیاسه تی جه نابت گه یشتووم. دوور بوونم چاکه. من ئە وه که سه نیم که کیم پیی وت: ده رمانی چاو بۆ تۆ له ده رمانی سک یه شه چاکتره.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

په پوو وتی: ئە گێر نه وه کابرایه ک چوه لای که کیم وتی: ژانه سکم تووش هاتووه، دوو رۆژه ئیسراحه تم لی هه لگه راره له بهر ژانه سک. که کیم وتی: ئە وه رۆژه چیت خواردووه؟ کابرا وتی: یه ک پارچه نانه سووتاوم خواردووه. که کیم بانگی شاگرده که ی کرد: ده رمانی چاو ئیشه بینن بیکه مه چاوی ئە م کابرایه چاوی چاک بیته وه. کابرا وتی: ئە ی که کیم، وه ختی گالته نییه، چاری سکم که. من ژانه سکمه، تۆ ده رمانی چاو ئیشه بانگ ئە که یه ت. که کیم وتی: ده رمانی چاو ئیشه بۆ تۆ چاکه، چونکه حوکمی چاوت نییه،

فهرقی رهش و سپی ناکهیت. هەر وهقت چاوت پروون بووهوه له ژانه سکیش نهجاتت ئه‌بی. په‌پوو وتی: ئه‌ی پادشاه، من دونیام به‌قه‌ده‌ر خۆم دیوه، چاک و خراب له‌یه‌ک جیانه‌که‌مه‌وه له‌و که‌م عه‌قلانه‌ نیم رهش و سپی به‌یه‌ک بزانه‌م و خۆم نزی‌ک به‌مردن به‌مه‌وه. پادشاه وتی: ئه‌ی په‌پوو، ئه‌و جو‌ره‌ کارانه‌ له‌به‌ینی دۆستا زۆر ته‌سادوفی کردووه‌و، به‌و جو‌ره‌ نه‌بوون دووری یه‌ک ئیختیار بکه‌ن، وه‌خوسوس عاقلان ناگری قه‌هریان به‌ ئاوی حیلیم کوژانۆته‌وه‌و منیش له‌سه‌بر و حیلیدا که‌س موقابیل به‌ خۆم نابینم. رجا ده‌که‌م ترس و خۆف مه‌که‌ه. تاقه‌تی دووری تۆم نییه‌ه. په‌پوو وتی: ئه‌ی پادشاه، هەر که‌س زه‌حمه‌ت به‌ ئاسان بزانی تووشی ده‌ردی بی‌ده‌رمان ئه‌بی. به‌فکر وا ئه‌زانم برینی دل‌خۆش نابیته‌وه‌و، وه‌ ئیستا به‌قه‌سه‌ی تۆ که‌رویشکه‌خه‌و له‌ خۆم به‌خه‌م، ریتگی نه‌جاتم قه‌ت ئه‌کریت. چاک وایه‌ بالیکم بکه‌م به‌ سه‌د بال و له‌ده‌ست تۆ فیرار بکه‌م، چونکه‌ بچووکیکی وه‌ک من قه‌وه‌تی دوشمنیی جه‌نابتی پی‌ناکری، وه‌ مه‌علومه‌ به‌ زویان لووسی جه‌نابت منیش باوه‌ر ناکه‌م. تۆیش زۆر ئازاری خۆت مه‌ده‌ه. مه‌سه‌له‌ی من له‌گه‌ل تۆ وه‌ک قه‌سه‌ی پادشاکه‌ وایه‌ بۆ دوشمنه‌که‌ی نووسی.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

په‌پوو وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ له‌ تورکستان پادشایه‌ک شو‌ره‌تی عه‌داله‌تی بلاو بووبۆوه‌و. وه‌زیریککی بوو له‌ پادشا عاسی بوو. میقداری دزو جه‌رده‌ له‌ وه‌زیر کو‌بووبونه‌وه‌و، ده‌ستیان کرد به‌ خراپه‌. وه‌زیر جوابی بۆ پادشاه نووسی: ئه‌گه‌ر نه‌مکات به‌ پادشای شاریک ئیسراحه‌تی تیک ئه‌ده‌م. پادشاه کاغه‌زی بۆ نووسییه‌وه‌ به‌ ئامۆزگاری و دل‌خۆشی دانه‌وه‌، ته‌ئسیری نه‌کرده‌ وه‌زیره‌که‌ه. دووه‌م جار کاغه‌زی بۆ نووسی، وتی: ئه‌ی وه‌زیر، مه‌سه‌له‌ی من و تۆ وه‌ک به‌رد و شووشه‌ وایه‌، ئایا به‌رد بکیشی به‌ شووشه‌دا، ئایا شووشه‌ بکیشی به‌ به‌ردا هەر شووشه‌که‌ ئه‌شکی. رجا ئه‌که‌م خۆت به‌ شکاندن مه‌ده‌ه. په‌پوو وتی: من وه‌ک شووشه‌ وام و تۆیش وه‌ک به‌رد وایت، له‌ یه‌ک بکه‌وین من زه‌ره‌ر ئه‌که‌م، وه‌هەر چه‌ند جه‌نابت فکرت هه‌یه‌ له‌ ریتگی ئاشتی‌به‌وه‌ حه‌قی خۆت ده‌ست که‌ویت، عه‌قل ریتگی من نادات په‌رو بالم به‌ ده‌ست تۆوه‌ بسووتی. پادشاه وتی: مه‌علومه‌ من له‌مه‌و پیش زۆرم تۆ خۆش ویستوه‌ه، له‌به‌ر که‌م ئازاریک چۆن ته‌رکی خۆشه‌ویستی ئه‌کری؟ وا ئه‌زانم فکری وه‌فای قه‌دیم ناکه‌یته‌وه‌ه. وه‌فا بۆ هه‌موو رۆح له‌به‌ری بووه‌ه. تۆ بۆچ وه‌فات

له بهر چا و گوم بوو؟ په پو و تى: بناغى وه فا چوڼ نه ميني؟ دلېم خه بهرى داوه تو فكرت چييه؟ خه ريكى به زويان لووسيه تى حقى جگه ر گوشه كهت وهر گريت. نه و خورماى تو خواردت دهنكه كهى له گيرفانمايه، وه من نه بزانم بو كوټر بوونى كوره كهت بو چرووك له دلته دپته دهر وه و بونه كهى به لووتى منا هاتوه. فهرموودهى خودايه: به دهستى خوټان خوټان مه خنه هيلاكه ته وه. پيشوونان فهرموويانه: سى كار هه به له عه قل دووره. نه وه ل نه و كه سانه به قوه تى خوټان مه غروورن، نه وانه زو تووشى مردن نه بن. دووهم نه و كه سانه له نه ندازهى خوټان زياد نه خوڼ، نه وانه زو دهردى مردن نه گرن. سيه هم نه و كه سانه به قسهى دوشمن باوهر نه كهن، نه وانه زو په شيمان نه بنه وه. وه له پادشاه مه علوم بي من له مه دره سهى هه موو فيلتي دهرچووم، وه له وانه نيم قسهى چاك و خراب جيا نه كه مه وه و قسهى زويان و فكرى دلته مه علوم نه كه م. وا بزانم دلته تاره زو نه كات برينه كهى جگه رت به خوټى من دهرمان نه كرټ. پادشاه و تى: نهى په پو مووده تي كه من دلخوشي تو نه ده مه وه و له ريگه راستى خوشه ويستى تو به بيان نه كه م و تو به جوړيكي كهى نه زانى، مه سه لهى من له گه ل تو وه ك مه سه لهى عابیده كه و گورگه كه وايه. په پو پرسى چوڼ بووه؟

حيكايه ت

پادشاه و تى: نه گيرنه وه عابيدى بوو شه وو روظ خه ريكى تاعه تى خودا بوو. ته سادوف روظى دوچارى گورگى بوو. گورگه كه بو خواردن نه گه را. عابيد رووى كرده گورگ و تى: نزيك به حه ياتى كه س مه كه وه، روظى قيامه ت تووشى عه زابى خراب نه بيت. گورگ و تى: وه ختى قسه نييه، رانئ له و ديو نه و گرده نه له وه رى، به لكى بچم فرسه ت بيى مه رى بفرينم و تو به قسه من بگرى، كه فرسه ت نه ما له په شيمانى زياتر هيج دهست ناكه وئ. عابيد و تى: من ناموزگار بى خيرت نه كه م و تو فكرت تيك نه چوه. پادشا و تى: هه ر چه ند منيش قسه راستى بو تو نه كه م، تو ترس و خوټ هه ر باقسيه. په پو و تى: نهى پادشاه. من ناموزگار بى له گوى گرتوه. به عه قل نه زانم دهرگاي به لا بو من كراوه ته وه و، تاوټينه تى ته جره به به رامبه رم دانراوه دلېم نه زانئ دلته سووتاوه. وا چاكه ريگه رى دوور بگره پيش، رووبكه م بو جينگه يه ك دهستى كه س نه مگاتئ، چونكه مه علوم مه پادشاه له جينگه رى كوټر بوونى كوره كهى نه مكوټئ. وه ستانم ناخريه تى. پادشا و تى: هه موو خواردين لاي من دهست نه كه وئ. سه فهر بو كه سيكه موحتاج بي. په پو و تى: هه ر كه س پينج

رهوشتی بوو رووی کرد بوهر جیگه یه ک به غه ریب و موحتاج ته ماشا ناکری. نه ووهل: له خراپه دوور بوون. دووهم: ریگه ی چاکه گرتن. سیته م: له ریگه ی ترس خو لادان. چوارهم: ره فیقی زه مانه گرتن. پینجه م: رهوشتی ره فیق زانین. هه رکه س نه و رهوشتانه بزانی روو بوهر جیگه یه ک بکا مودارا نه کات. که سی عاقل بوو مودارای له ناو که سوکاریا بو نه کرا ته رکی وه ته نی به ناشیرین ته مه شا ناکریت. پادشاه وتی: رهوشتنت چند رهوژ دریژه نه کیشی و، که ی دیتته وه؟ په پوو وتی: به ته مای هاتنه و هم مه به. قسه ی من و تو وه ک عه ره به که و نانه واکه وایه.

پادشاه پرسیی: چو ن بووه؟

جیکایه ت

په پوو وتی: نه گپ نه وه پیاو یکی نانه و له شاری به غداد دووکانی نانه وایی دانا بوو. میقداری نان بو فرۆشتن له بهر دووکانه که هه لخرابوو. کابرایه کی میعدان چوو به رده می نانه واکه. بو نی نان چوو به سه ریا، مه عیده ی گری تی به ربوو، وتی: وهستا، به چند تیر نام نه که یه ت؟ نانه واکه فکری کرد نه گه ر له زور خو ره که کان بی به یه ک حوققه نان تیر نه بی، وه نه گه ر خواردنی حوشتی بی به دوو حوققه، وه نه گه ر خواردنی گامیش بی به سی حوققه. حوققه ی نان به چوار فلس بوو. وهستا وتی: به دوا زده فلس هه ر چند نه توانی نان بخو. عه ره ب ۲۵۰ فلسی به نانه واکه دا: وتی: هه ر چند بخو م عاجز مه به. وهستا رازی بوو. نه ووه له ن هه ر نانی هه لخرابوو کردی به پاروو و خواردی، نه نجا نان به نان له ته نوور نه هاته دهره وه به ناوی شه ته که ته ری نه کرد نه یخوارد، وهستا ته ماشای کرد تا گه یشته نیو دینار نانی خورا. رووی کرد بو سی رویع دینار. ناخری گه یشته یه ک دینار نان. نانه واکه وتی: نه ی ده عبای عه ره ب، تیر خواردنی تو چه نده، پی م بلتی، چونکه هه ویر و ئارد نه ما. جوابی دایه وه: سه برت بی په له مه که، تا ناوی نه م شه ته پروات من نان نه خو م. یا پاره که م، وه یا تیر نان بی م. ناخری وهستا پاره که ی دایه وه.

په پوو وتی: بو یه نه م قسانه م بو پادشاه کرد هه تا رو ح له قه فه سه ی سنگدا بی، چاوی پادشا به من ناکه وئی. وه نه گه ر فکری تو بکه م خه به رت له بای شه مال نه پرسم و جه مالی با که مالی پادشاه له ناوینه دا ته ماشا نه که م. پادشاه: دهستی کرد به گریان، فرمی سکی هه سه رتی له چا و نه سپری. وتی: نه ی په پوو، به راستی بو م مه علووم کرا جاری کی که دهستی من ناکه ویت. رجا ده که م چند قسه یه ک بو یادگار به بیان به فرموو. په پوو وتی:

ئەى پادشا، خراپترىن مالّ ئەوئەىە خىرى بۆكەس نەبى. غافلئى پادشاە ئەوئەىە لە مئللەت بى خەبەرە. خراپترىن رەفئق ئەوئەىە وەختى تەنگانە بەكار نائەت. خراپترىن ژن ئەوئەىە لەگەل مئرد دەم بەرزى ئەكا. خراپترىن ئەولاد ئەوئەىە بى ئەمرى دائك و باوك ئەكات. وئرانترىن شار ئەوئەىە خەلقى گرانفرۆش و بى ئئناسفن. ناخۆشترىن رەفاقت ئەوئەىە ئازار بەئەك بگەئەنن. ئەو قسانەى وت و دوعا خوازىى خواست، رۆئشت. پادشا بە نائومئدى گەراپەوہ. دەستى بە دەستا ئەكئشا. وتى: زۆر خەرىك بووم و زۆر مئسالم بۆ پەپوو هئناپەوہ، بەلكى حەققى چاوى كورەكەم وەرگرتائە. دەستم نەكەوت. وە تئفكرئن لەم حئكائە تانە زۆر لازمە. كەسى عاقل بى بەقسە و مەكرى دوشمن تەفرە ناخوات، وە ئەم حئكائە تانە بۆ تازە پئگەئشتووہ كائمان لە ناو دلئانا قوفل بدرئت.

نەسئحەتى نۆ

لە خەتا خۆش بوون چاكرئىن رەوشتە خوسووس، وە بۆ پادشاھان و بۆ ئەھلى دەست رۆئشتوو.

دائشئلم روى كرده حەكئم، وتى: باوەر نەكردن بە زوبان لووسىى دوشمن و خو پاراستن لە فئل و قسەئان، بە زوبانى جەنابتەوہ بەئان كرا، تئى گەئشتم. ئومئد دەكەم بەئانى خەتاكردن و خۆشبوونئان، رئگەى چۆنە نئشانم بدرئت. وە ئەگەر مەئموورئكى پادشا خەتائى كرد، خۆشبوون وەبا جەزا سەندن وەبا حەپسى كامئان لازمە. حەكئم وتى: پادشاھان، لازمە دەرگائ عەفوو و مەررحە مەئبان كراوہ بى. وە ئەگەر پادشاە لەسەر خەتابەكى كەم مەئموور بخاتە ژئئر دارى سئاسەتەوہ مەئمووران ئومئدى ئئسراحت ناكەن، وردە وردە رئگەى فئرار ئەگرنە پئش. لە پاش بلاو بوونەوہى مەئمووران پادشاە تووشى دوو دەرد ئەبى. يەكئكى ئەوئەىە كارى پادشاە بە نەمانى مەئموور موعەتتەل ئەبئت. دووئ ئەوانە كە گوناه ئەكەن لە لەززەتى عەفو بى بەش ئەبن. يەكئ لە ئومەرئ پادشاە وتى: ئەگەر ببئانزائئبا خۆشئى خەتا خۆشبوون چۆنە، لە خەئانەت و خەتا زئائر دئارى نەئبرا. وە ئەگەر پادشاھان زوبانى عەفوو بەخشئنى بەسەر مئللەتدا نەبى، لە جئگەى گوناه ئازار بدات، ئاخرى موكى بەدەستەوہ نامئئت. موقابئل بەو مەسەلانە قسەى شئر و چەقەلە. دائشئلم پرسى چۆن بووہ؟

حئكائەت

رەھمەنى حەكئم وتى: لە زەمئنى هئندستان چەقەلئى ناوى (فئررئسە) بوو، تەركى

دونیای کردبوو، گوشتی هه موو رۆح له بهرێکی لهخۆی هه رام کردبوو. ره فیهانی دهستیان کرد به لۆمه کردنی، وتیان: هه یفه تو خۆت به جنسی ئیمه حساب نه کهیت، وه نه گهر ئاره زووی ره وشتی ئیمه ناکهیت له ئیمه دوور که وهو ژیا نی ره زالهت به کاری چی دیت؟ وه نه فس هه پس کردن بهو ره زاله ته له ریگه ی عاقلان دووره. فیپرپسه جوابی دانه وه، وتی: هه رکهس حاکی نه فسی خو به تی و له زه تی دنیا پرسینه وه ی هه یه و ریازه تی خۆم به قسه ی ئیوه ناشکینم، وه ئاره زووی ره فاقه تم ناکه ن دو عاتان نه خوازم. وه ختی ره فیه کانی زانییان فیپرپسه فکری رۆیشتن نه کات، دلخوشییان دایه وه. ناخری ناوی عابیدی فیپرپسه بلاو بووه وه. لهو نزیکانه باغی بوو له بهر ئاو و میوه هاتی له هه موو جو ره درونده به ک هیلانه یان تیا دروست کردبوو. وه شیریکیان کرد به پادشای خو یان. زۆر ساحیب قوه ت بوو. ناوی شیرکه (کامجو ی) بوو، شو ره تی حوکمداریی شیر به هه موو لایه کا رۆیشتبوو. رۆژی کامجو ی و درونده کان مه جلیسیان گرتبوو، قسه ی فیپرپسه که وته ناوه وه. زۆریان ته عریفی عیباده تی فیپرپسه کرد. کامجو ی ئاره زووی چاو پیکه وتنی فیپرپسه ی کرد، به کیکی نارد به شوینیا. له گه ل نه مری پادشا گه یشته لای فیپرپسه هه لسا چوه خمه ت شیر. کامجو ی به ته وای حورمه تی فیپرپسه ی گرت و له دیانه ت و عه قلی فیپرپسه گه یشت. خه لوه تی له گه ل فیپرپسه گرت. کامجو ی وتی: نه ی فیپرپسه ناوی عیباده تی تو م بیستبوو، وه ئیستایش که ناردوومه به شوین تو دا و له عه قل و دیانه ت گه یشتم بو م مه علوم کرا زۆر راستیت، وه ئاره زوو نه که م تو بکه م به وه زیر و ئومووراتی مه یلله ت ته سلیم به تو بکه م فیپرپسه وتی: نه ی پادشا، ئومووراتی پادشایی لایقی نه وانه به که له مه درسه ده رچوون، وه نه گه ر مه ئومووری به نه مری جه نابت دابنریت، هه ر وه خت خه تایه کی کرد، گونا ه ی به گه ردنی جه نابت نه بی، چونکه به نده له ئومووراتی پادشا شاره زا نیم، وه جه نابت ساحیب قوه تیت، له هه موو جو ره درنده به ک له ژیر حوکمتایه، وه هه رکه سیکیان شو ره تی قوه ت و عه قلیان هه یه، نه و بکه به وه زیر، نه توانی ئومووراتی پادشا به جی بینیت. کامجو ی وتی: له بهرچی قوبوولی وه زیری ناکه ی ت و، هه ر جو ری بی ده ست هه لئا گرم هه تا قوبوولی قسه ی من نه که ی ت. رجا نه که م قسه م مه شکینه. فیپرپسه وتی: نه ی پادشا ئومووراتی پادشاهی به دوو تائفه لایقه. نه ووه ل: که سی بی ساحیب ته مه ع و بی شهرم و زیره ک بی، چونکه به واسیته ی ته مه ع ئومووراتی پادشا به جی دینی. دووه م: که سی بی حه یاو زه عیف که س نه ویری ده ستی لیدانی بو درێژ کات، نه ویش که س ناتوانی قسه ی ره د کاته وه، ئومووراتی بو جی به جی

ئەكرىت. بەندە لەو دوو تائىفە نىم و، لەپادشا مەعلووم بىن موددەتى دوو سالى تەركى خواردنى گۆشتم كردووه، لەگىا زياتر هيچى كه ناخۆم، وه ئەگەر بەقسەى جەنابت رىازەت بشكىنم، ئەوهم بەسەر دى بەسەر مېشەكان هات. كامجۆى وتى: چۆن بووه؟

حىكايەت

فەرپرسە وتى: ئەگىرنەوه پىاويكى فەقىر بە ناو بازارا ئەسووراپهوه. حەلواچىيەك چاوى بە فەقىر كەوت بانگى كرده سەر دووكانەكەى، جامى هەنگوینی نایە بەردەم فەقىرەكە. مېش هوجوومى كرده ناو جامەكەوه. حەلواچىيەكە باوہشینی جامەكەى كرد لەبەر ئەوہى مېشەكان لاچن. ئەو مېشەكانە لە قەراغ جامەكە نىشتبوون، رۆشتن. ئەوانەى لەناو جامەكەدا بوون كەوتنە هەنگوینەكەوه. هەرچەندىان كرد دەرچوونىان نەبوو. فەقىرەكە ورد بووهوه، بېهۆش بوو، دەستى كرد بە گریان و هاوار كردن. حەلواچىيەكە وتى: هاوار مەكە لە هەموو جۆرە شىرىنيەك حازرە، ئازارى دلى خۆت مەدە، ئارەزووى چى ئەكەيت بېهتەم پېش دەمت. فەقىر وتى: ئەى وەستا، جامەكە وەك دونیا، هەنگوینەكە وەك نىعمەتى دونیا هاتە پېش چاوم، ئەو مېشەكانە خواردن خۆرى دونیايىيە، نىشانە بوو خودا هیتايە پېش چاوم. ئەو كەسانە بىن تەماع بوو لە قەراغ جامەكە بەكەم قەناعەت ئەكەن. ئەوانە تەماعیان زۆرە لەناو خواردنا خۆيان بە هىلاكەت ئەبەن. لازمە (الرزق مقسوم) لەفكرى خۆمان نەبەينەوه. فەرپرسە وتى: ئەى كامجۆى، بۆت مەعلووم بىن هەتا لە دونیا دوور بىم سەلامەتترم. رجا ئەكەم وەك مېشەكان لەناو شىرىنيە دونیادا بە هىلاكەت مەدە. ئەگەر چاكەم لەگەل ئەكەيت، ئىزىم بدە برۆم لەسەر حالاتى خۆم بژىم و رىگەى ئاخىرەتم بە ئاسانى دەست كەوېت. كامجۆى وتى: كەسى رىگەى راست بگرى و مەزلووم لە دەست زالم نەجات بدات، دلخۆشىيە فەقىران بە زوبانى خۆش بداتەوه و رىگەى خىر بگرىت، بناغەى شۆرەت دروست ئەكاو لە دونیا و ئاخىرەت بە چاك ناو ئەبرىت. فەرپرسە وتى: ئومووراتى پادشا ئەبىن لە رىگەى قانونەوه ئوموورات بەجىبىن، چونكە وەزىفەكەى بەبى رەحمى مومكەين ئەبى و مەعلوومە كەسى نرىك بە حاكم بۆوه بە روتبە دوشمى زۆرى بۆ پەيدا ئەبى و خەلقى قسەى خراپى بۆ هەلئەبەستن، ئەگەرچى لای حاكم زۆر خۆشەويستىش بى، ئاخىر بە سەلامەتى نەجاتى نابى، وە رجا ئەكەم هەتا ئىستا لە كوئجى قەناعەت دانىشتووم ناوونىشانم نەبووه، جەنابت ناوم بە خراپە بلاو مەكەوه و دوشمىم بۆ پەيدا مەكە، قوودەتى كەسم نىيە. كامجۆى وتى: كەمن لە تۆ رازى بووم

ههركهس به چاوی خراپه تهماشای تۆی کرد بهداری سیاسهت ئهیکوژم، وهمن کلیلی خهزینه و روتبهی وهزیری به تۆ ئهدهم. ئهوهخته ههموو مهئمووران چاوهروانی دهستی تۆ ئهکهن و کهس ناتوانی دوشمنی لهگهڵ تۆ بکات مادام خوڤهویستی من بی. فیپرپریسه وتی: ئهگهر جهنابت مهرحمهت لهگهڵ من ئهکهیت ئیزنم بده برۆم بهگیای سهحرا بژیم، له زویانی فیتنه دوور بم. خواردنیکی کهم له نیعمهتیکی بهخوف چاکتره. کامجۆی وتی: ترس بۆ تۆ دووره. که لهژیر حیمایهتی پادشایهکی وهک من بی کهس ناتوانی دوشمنی تۆ بکات، وه ئهمن به ئیزنت نادهم برۆیت، ئیتر قسهی زۆر کردن جوان نییه. فیپرپریسه وتی: مادام ئارهزوی جهنابت لهسهر ئهوهیه، شهرت و موقاوهله ئهوه بۆ بهقسهی فیتنه و دووزوبان بهنده ئازار نهدهیت. ئهگهر دوشمن بۆم پهیدا بوو، بهزویانی منهوه قسهیان کرد تهحقیق کردنی له تهرهف جهنابتهوه لازم بی. کامجۆی قسه و شوروتی فیپرپریسهی قوبوول کرد، کردی به وهزیر و کلیلی خهزینهی دایه دهستی. ههموو وهخت بۆ تهدهیری ئوموورات خهلوتهیان ئهکرد. شهو و رۆژ له یهک جیا نهئهبونهوه. مهئمووران بهخالهتییان پهی بردن. ههموویان فکریان کرد فیپرپریسه لهناو بهرن. وایان به چاک زانی به خائین دهری کهن چونکه کامجۆی رهحمی دهرهق به خائین نهئهکرد. رۆژی تهدهیریان کرد ئهوه میقداره گوشته که بۆ خواردنی پادشاه دانرابوو بینیرن له جیگهی فیپرپریسه بشارریتهوه. تهسادوف رۆژی فیپرپریسه به ئیسی پادشاه رۆیشتبوو، مهئمووران یهکیکیان نارد مووجه گوشتهکهی پادشای دزی، بردی له جیگهی فیپرپریسه شارديهوه. وهختی قاهولتییی شیر هات، برسپیهتی زۆری بۆ شیر هینا، داوای خواردنی کرد، جوابیان بۆ برد گوشتهکهی جهنابت دزاروه. یهکی له مهئمووران وتی: بزائن ناحهزی پادشا کامهیه، مالیان باسخوون بکهن. شیر لهو قسهیه دلّی خراپ کرد، وتی: ئیوه مومکینه بزائن ناحهزی من کییه. ئهوهیش وتی: بیستومه گوشتهکهی جهنابت فیپرپریسه دزیویهتی و لهجیگای خۆی شاردووویهتیهوه. یهکیکی که وتی: فیپرپریسه تهرکی خواردنی گوشتی کردوه، باوهر ناکهم بی تهدهبیی واکات دزی له پادشاه بکات، بهلکی بهدرۆ قسهیان کردبۆ. یهکیکی کهیان وتی: ئیوه ئهئین فیپرپریسه خائینه، باوهر ناکهم ئیسی خیانهت بزانی. یهکی له فیتنهکان وتی: قسهکردن باش نییه. ئهگهر گوشتهکه له جیگهی فیپرپریسه دۆزرایهوه لایقی داری سیاسهته چونکه خیانهتی له پادشاه کردوه. کامجۆی وتی: ناوی خیانهت و خراپی فیپرپریسه لهبیشه دا بلاووتهوه. جیگهی باوهر نییه گوشتی له خۆی ههراام کردبۆ. فلان و فلانم شاهیده، ئهوهوّل رۆژ که چاوم بهچاوی کهوت وتم: بهدرۆ خۆی کردوه بهعابید، ئاخری

فیتنه یه ک هه لئه گیرسینیی، وه ئیستایش خیانهت له وه خراپتر ئه بی که گوشتی جه نابت بدزی؟ مومکینه چهنه رۆژتیکه که دهستدریژی بو ئیمهش بکات. کامجۆی رقی هه لسا، ناردی به شوین فیپرپسه دا. فیپرپسه له و ته دبیره بی خه بهر بوو، به پرویه کی خوشه وه جووه لای شیر. کامجۆی وتی: دوینی گوشته کهت بو کوی برد؟ فیپرپسه وتی: دامه دهست چیشته کهری جه نابت بیکه ن به قاوه لتی بو تو. چیشته که ره کان ته به عه ی فیتنه کان بوون، بانگ کران. وتیان: گوشت نه دراوه ته دهست ئیمه. کامجۆی ناردی گوشته که یان له شوینی فیپرپسه دۆزیه وه. فیپرپسه بو می معلوم بوو ده رگای به لای بو کراوه ته وه. به خۆی وت: ده می که به عه قل ئه مزانی تووشی به لا دیم، ناخری پیش ده می گرتم. یه کی له ره فیکانی فیپرپسه که لافی خوشه ویستی فیپرپسه ی لی ئه دا، جووه پیش ده می کامجۆی وتی: ئه و درۆز نه ی رووره شه خیانه تیکه ی وا گه وه ی کرد هه تا زوو بکوژریت دره نگه، له بهر ئه وه جار تیکه که کهس نه توانی خیانه تی وا له پادشا بکات. شیر ئه مری کرد فیپرپسه هه پس بکری و فه رمانی خنکاندن بنوسریت. سیاگۆش جووه پیش ده می کامجۆی وتی: ئه گه ر ئه مر هه یه چهنه قسه به ک بو جه نابت به یان بکه م. شیر وتی: بیکه سیاگۆش وتی: پیشوونان فه رموویانه: هه ر پادشاه ی ریگه و سیاسه تی راست بی، ده وامی پادشاهی زور ئه بی. ئیستا وا چاکه ئه مر نه که ییت فیپرپسه بکوژریت «من صبر ظفر»، وه هه ر کهس ئاره زووی به رز بوونه وه ی پادشاه بکات خوین رشتن به چاک نازانیت، وه ئه گه رچی دلته ئاره زووی نییه فیپرپسه عه فوکات، ئه ما بو مه سلّه حهت، هه روه ک پادشاه ی به غدا خوشه ویسته که ی خۆی بو مه سلّه حهت له ناو برد.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

سیاگۆش وتی: ئه گیره نه وه له شاری چین پادشاهی ک بوو ناوی عه دالهت و حوکمداریی بلاو بوو بووه و کور تیکه تازه پیگه بشته ووی بوو رووی وه ک رۆژ شوعله ی ئه دا. کوره پادشاه رووی کرد بو ریگه ی هه ج. ئی زنی له دایک و باوکی خواست له گه ل چهنه که سانی و چهنه گورجییه ک که وته ریگه. وه ختی داخل به پاپۆر بوو چهنه رۆژی به ناو ناوا رۆیشت. داخل حودوودی مه که ی موعه ظمه مه بوون. له پاش هه ج کردن، زیاره تی (محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم) کرد و گه رانه وه. له گه ل کاروانی خوراسان روویان کرد بو شاری به غداد. مه لیکی به غداد خه بهری کوره پادشاهی زانی، چوو به

ئىستىقباليه وه، برديه مالى خوى، به ئوسوللى شاهانه خزمه تى كردن. بۆ ئيسراحت ههشت رۆژ له به عداد مانه وه. له پاش ههشت رۆژه دوعا خوازى له پادشاي به عداد كرد، كه وتنه ريگه. به رهمى ديارى كچه گورجيه كى بۆ پادشاي به عداد دانا. وهختى پادشا له رهوانه كردنى ميوانه كان نه جاتى بوو، رووى كرده ئۆدهى حهره م، ته ماشاي كرد گورجيه كه به له نجه ولار وهك تاوس چه تى هه لداوه. نزىك بوو بيهوش بكه وى، ده مارى عيشقى كه وته جوولانن، وتى:

شيعر

رۆحه كه م، به خوا له دوورى تۆ هه ميشه شين ئه كه م
بولبول ئاسا بۆ گوللى رووت گريه و نالين ئه كه م
من به يادى په رچه م و رووى تۆ به به خوا جار به جار
ده چمه ناو باغ و ته ماشاي لاله و نه سرين ئه كه م
گه ر بكه م ته شبيهى تۆ جانا له گه ل خورشيد و مانگ
توهمه تى كى مه حزه، ته شبيهى به پى تى ته خمين ئه كه م
سابيته جانا، وه كوو رهنگى خه نه ناچيته وه
جه ژنه، سوچه نى، به خو تىم ده ست و پى تى رهنگين ئه كه م
گه ر سليمانى بى تته جه ننه ت و پى بى له حوور
په شمه لام هه ر مه بلى وه سلى ياره كى پىنجوين ئه كه م
چاوهروانم زولفى لادا، تابى نىم روومه تى
هينده بى عه قلم له كافر من ئومى دى دين ئه كه م
هه ر له شه وقى لى كوى شه ككه ر بارى ئه و دلداريه
من وه كوو تووتى (كه رىم) ئه مرۆ قسه ي شيرين ئه كه م

ئاخرى پادشاه له گه ل مه حبوبه ي شه و و رۆژ خه رىك بوو. مه مله كه ت و ميلله تى له فكر نه ما. له بهر دهنگى عوود و ده ف و كه مانچه هاوارى مه زلومانى گوى لى نه بوو. له خو شه ويستى و جوانى گورجيه كه شه و و رۆژى بۆ فه رق نه ئه كرا. چه ند رۆژى به و جو ره رايبوارد. نزىك بوو شاره كه هه رايه كى تبا بقه ومى. ئومه را، وزه را زۆر له خوا پارانه وه، دوعايان گيرا بوو. شه وىك پادشاه خه وى بىنى، له خه ويا بانگيان كرد: ئه ي پادشا، تۆ شوانى ميلله تى، له بهر خو شه ويسته كه ت فكرى ميلله تى نه ما و خه به رت له مه زلومان

نیبیه. مژده بی نزیکه پادشاهی له دهستت دهرجیت. له خهوفی غهفلت راست بهرهوه، برۆ به لای میلله تهوه. پادشا له ترسا خه بهری بووه وه. فکری کرد وتی له بهر مهجوبویه بهک ئه وهم به سه رهات. رویتت غوسلی کرد، تویهی کرد، ئه مری کرد جارتیکی که گورجیبه که داخل به خزمه تی پادشاه نه بی. ئه گهرچی له دهره جهی نیهایه تی لای خو شه ویست بوو له بهر ئومووراتی پادشایی مهجیور بوو ته رکی گورجیبه که بکات. دوو سی رۆژ بوو پادشا له گورجی دوور که وته وه. گورجی به عقل زانیی کاری چییه، خوئی وهک تاوسی رهنگا و رهنگ رازنده وه، به پیش دهی پادشادا رویتت. وهختی پادشاه چاوی به گورجی کهوت، تهخت و سه لته نه تی له فکر نه ما دهستی کرده وه به که یف کردن له گه ل گورجیبه که. دووهم دهغه له غه بیبه وه بانگ کرا، ترس و خوئی پادشاه زیاد بوو، فکری کرد وتی: هه تا ئه و گورجیبه باقی بی من پادشاهیم بو ناکری، بانگی دهرگاوانه که ی کرد وتی: لازمه ههر ئیستا ئه و گورجیبه ئه به تی، بیخه ره ناو شه تی فوراته وه چونکه به بی ئه مر داخل به حو جره بووه. دهرگاوان دهستی گورجیبه که ی گرت، بر دیه دهره وه. له ریگه فکری کرد وتی: ئه مه خو شه ویستی پادشایه و ئیستا رقی هه لساوه، ئه مری به کوشتنی کردوه، مومکینه سویحه بی پی شیمان بیته وه، وهختی په شیمان بووه وه داوای له من بکات، وه ئه گهر نه بوو من بکوژی. چاک وایه بیبه م له ماله وه داینیم بیشارمه وه. دهرگاوان فکری خوئی مه حکمه کرد. پادشاه وهختی داخل به حه ره م بوو، جیگه ی گورجیبه که ی به خالی دی، دلئی گری سه ند، دهستی کرد به گریان، له ئه مر کردنی په شیمان بووه وه. بانگی دهرگاوانه که ی کرد، وتی: ههر ئیستا گورجیبه که م له تو ئه ویت. دهرگاوان وتی: شاهم، خوئی ئه مرت کردوه، گونا ه له من نیبیه. پادشاه وتی: جه للاب بانگ که ن له گه ردنی دهرگاوان بدات. دهرگاوان دهستی کرد به پارانه وه. پادشاه وتی: ئه گهر گورجیبه که نه بی، به داری سیاسه تی ئه تکوژم. دهرگاوان بوئی مه علوم بوو گورجیبه که حازر نه کات ئه کوژیت، رویتت گورجیبه که ی برده وه خزمه تی پادشاه. چهن د رۆژی به که یف کردن خه ریک بوون، له پاشا ئه مری کرده وه به دهرگاوان گورجیبه که بکوژیت. دوو سی جار به و جو ره دهرگاوان که وته کیشه کیشه وه. رۆژی پادشاه فکری کرد، بوئی مه علوم بوو که س ناتوانیت خو شه ویستی پادشاه له ناو به ریت، وه هه تا گورجیبه که باقی بیت پادشاهی بو ناکری. وتی: چاک وایه به دهستی خو م له ناوی به رم. رۆژی له سه ر بانی قه سه ره وه ته ماشای شه تیان ئه کرد، پرووی کرده گورجیبه که وتی: ته ماشا که ئه و پاپوره چهن د لایقه، گورجیبه که سه ری شو ر کرده وه، پادشاه دهستی به پشتیه وه نا، که وته ناو شه ته وه، خنکا. پادشاه هاواری کرد:

گورجییه که بگرنه وه. وهختی گه یشتنه سهر گورجییه که گرتیان وه مردبوو. دهریان هیئا، کفن و دفنیان کرد. پادشاه له بهر غافل بوونی میلله ته که ی خوشه ویستی خوی به دهستی خوی له ناو برد، به لایه وه به چاک زانرا.

سیاه گۆش وتی: بویه ئه م میساله م هیئا یه وه تا له پادشاه ئاشکرا بی بۆ مه سلله حه تی میلله ت لازمه له گوناھی فیپرپسه ببووریت و خائینی فیپرپسه ته حقیق بکه یت. کامجۆی به قسه ی سیاه گۆش گری دلئی دامرده وه. ناردی فیپرپسه یان برده خزمه تی. فیپرپسه چونکه له گوناھ بی خه بهر بوو، دهستی کرد به زوبان درپژی و فیتنه کان ته عفه ی زۆریان دا. کامجۆی رقی هه لسا حوكمی کرد فیپرپسه بکوژریت. دایکی شیر خه بهری زانی، چووه لای کامجۆی، وتی: له سه ر چی ئه مرت به کوشتنی فیپرپسه کردووه؟ کامجۆی قیسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ دایکی گپرایه وه. دایکی وتی: هه شت کار هه یه به هه شت کاره وه به ستراره "خزمه تی ژن به میترده وه. خوشه ویستی ئه ولاد به باوکه وه. فیپرپوونی شاگرد له وه ستایه وه. قووه تی پاشا به له شکره وه. شوهره تی پیاوچاکان به تاعه ته وه. ئیسراحه تی میلله ت به پادشاه. دروست بوونی کاری پادشاه به راستییه وه. دوام کردنی پادشایی به عه قل و ته دبیره وه. وه له کوشتنی فیپرپسه دوو رپگه ی خه ته ر ده رئه که ویت. ئه ووه ل ئومه را هه ربه که بۆ جیگه یه ک رپگه ی فیراری له ترسا ئه گرنه پیتش. دووه م گوناھی کوشتنی ناحق له سه ر تۆ دانه نریت، چونکه به عه قل ئه زانم دوشمن ئه و ئیشه ی بۆ فیپرپسه دروست کردووه، ئاشکرایه ئومه را رقیان له یه که و ئاره زووی به رزیی یه ک ناکه ن و تۆبش به قسه ی ئومه را له ناوبه ریت به مودده تیکی که م بیشه که به چۆلی ئه مینیتته وه. کامجۆی وتی: من به قسه ی ئومه را ئه مرم به کوشتنی فیپرپسه نه کردووه و له سه ر خیانه ت ئه مرم به کوشتنی کردووه. دایکی وتی: من ئه یزانم دلئ به قسه ی ئومه را خراب کردووه، وه له من مه علومه فیپرپسه مودده تیکه ته رکی خواردنی گۆشتی کردووه و هه تا ئیستا رپازه تی نه شکاوه و جه نابت پوتبه ی وه زاره ت پی به خشیوه. مومکینه هه سوودان به خاله تیان پی بردپی و گۆشته که یان بردووه له جیگه ی فیپرپسه شاره ته وه، دوشمن هه موو جوړه فیلئ دروست ئه که ن و، تۆ له مه سه له ی هه سووده که بی خه بهری بۆ تازاری دراوسییه که ی خوی به کوشت دا.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

دایکی وتی: نه‌گیږنه‌وه له شاری به‌غداد کابرایه‌کی حه‌سوود دراوسیتی عابیدی بوو. عابیده‌که شوره‌تی عیباده‌تی بلاو بوو‌بووه، له هه‌موو لایه‌که‌وه بو زیاره‌تی نه‌هاتن، دیاریی چاک چاکیان بو نه‌هینا. کابرا حه‌سووده‌که به‌خاله‌تی پی برد، درۆی زۆری بو عابیده‌که هه‌له‌به‌ست، باوه‌ریان پی نه‌ته‌کرد. ناخری مه‌جبوور بوو عه‌بدیکی کری، خزمه‌تی عه‌بده‌که‌ی کرد، رۆژی به‌عه‌بده‌که‌ی وت: نه‌زانی بوچی نه‌وه‌نده خزمه‌تت نه‌که‌م؟ کاریکم پیته، نه‌بی جی به‌جیی بکه‌یت. عه‌بده‌که‌ وتی: به‌سه‌ر سه‌ر. کاره‌که چییه؟ به‌یانی به‌رموو. حه‌سووده‌که‌ وتی: نه‌و عابیده‌ دراوسیمه. هه‌ر چه‌ند درۆ و بوه‌تانم بو هه‌له‌به‌ستوه‌که‌س باوه‌رم پی ناکات. وا ئیستا وا به‌چاک نه‌زانم ئیمشه‌و بچین له سه‌ریانی عابیده‌که‌ من سه‌ر بپریت و ماله‌که‌م بو خۆت به‌ریت، روو بکه‌یت بو شاریکی که، به‌لکی حوکوومه‌ت له‌ جیگه‌ی خوینی من عابید بگریت و ناوی چاکه‌ی بکوژیته‌وه. عه‌بده‌که‌ وتی: ئاغا، له‌سه‌ر نه‌و فکره‌ لاچۆ، وه‌ نه‌گه‌ر تو مردیت له‌ پاش تو هه‌رچی له‌ عابید بگریت قانزاجی بو تو نابی، وه‌ نه‌گه‌ر زۆر له‌ عابید بیزار بوویت من خه‌ریکی کوشتنی نه‌م و دلێ تو له‌ بازار نه‌جات نه‌ده‌م. حه‌سووده‌که‌ وتی: خه‌ریکه‌ په‌رده‌ی دلێم بپچرێ، چاک وایه‌ قسه‌م نه‌شکینی. هه‌له‌سه‌ برۆین، وه‌خت دره‌نگه‌. شه‌وی هه‌ردوکیان چونه‌ سه‌ریانی عابیده‌که‌. عه‌بده‌که‌ سه‌ری ئاغای بری، گه‌رایه‌وه، چوه‌ ماله‌وه، نه‌وی به‌ وه‌زن سووک و به‌قیمه‌ت گران بوو هه‌له‌گرگرت و رووی کرد بو شاری نه‌سفه‌هان. بو سوپحه‌ینی رۆژ بووه‌وه، لاشه‌ی حه‌سووده‌که‌یان له‌ سه‌ریانی عابید دۆزیه‌وه. عابیده‌که‌یان برد بو موخاکه‌مه‌. موده‌تی به‌ حه‌پسی مایه‌وه. ته‌سادوف توجاری له‌به‌غداوه‌ رووی کرد بو نه‌سفه‌هان. وه‌ختی گه‌یشته‌ نه‌سفه‌هان عه‌بده‌که‌ی حه‌سوود چاوی به‌ توجار که‌وت، خویشی و چۆنیان له‌یه‌ک کرد، قیسه‌ی ئاغای هاته‌ ناوه‌وه. توجار وتی: ئیستا عابید له‌سه‌ر ئاغات حه‌پس کراوه. عه‌بده‌که‌ وتی: به‌ زولم حه‌پسیان کردوه‌.. قیسه‌ی نه‌وه‌ل و ناخری ئاغای بو توجار گیږایه‌وه. توجاره‌که‌ دوو سی که‌سی بانگ کرد شاهیدیان له‌ده‌م عه‌بده‌که‌ وه‌رگرت. وه‌ختی گه‌رایه‌وه شاهیده‌کانی برده‌ لای قازی شه‌هاده‌تیان دا و عابیده‌که‌ نه‌جاتی بوو وه‌ تف و له‌عنه‌ت بو رۆحی حه‌سووده‌که‌ په‌وانه‌ کرا.

دایکی وتی: بویه‌ نه‌م میسه‌اله‌م بو هینایته‌وه‌ تا له‌ جه‌نابت مه‌علووم بی حه‌سوود هه‌موو جوړه‌ کاری دروست نه‌کات، وه‌ ئیستا چاک وایه‌ ده‌ست له‌ کوشتنی فیږپسه‌ هه‌له‌گریت.

ئه‌گه‌ر خه‌تابار نه‌بووبی دئی جه‌نابت ئازاری نامینی، وه‌ئه‌گه‌ر خه‌تاباریش بووبی عه‌فو کردنی تو‌شوره‌ت په‌یدا ئه‌کات. کامجۆی به‌ئامۆژگارییی دایکی دئی چاک بوو، ناردی به‌شوین فیپرپرسه‌ دا. وه‌ختی فیپرپرسه‌ گه‌یشه‌ لای کامجۆی، په‌سمی ئه‌ده‌بی به‌جیه‌ینا، وتی: ئه‌ی پادشا ئه‌و دزییه‌ له‌ من دووره‌، چونکه‌ گوشتم له‌خۆم حه‌رام کردوه‌، وه‌ جه‌نابت ته‌حقیقی بکه‌یت ئاشکرا ئه‌بی دز کییه‌؟ کامجۆی یه‌که‌ یه‌که‌ ئومه‌رای بانگ کرد، وه‌عه‌دی خه‌لاتی به‌به‌عزیکیان دا، وه‌ له‌ به‌عزیکیان توند بوو. ئاخری راستی قسه‌یان ئاشکرا کرد. مه‌علووم بوو فیپرپرسه‌ دزیی نه‌کردوه‌. دایکی شیر وتی: کورم لازمه‌ له‌مه‌و دوا به‌ په‌له‌ په‌ل ده‌ست بو‌کار درێژ نه‌که‌یت. به‌قسه‌ی حه‌سوود ئازارت بو‌که‌س نه‌بی. کامجۆی وتی: ئامۆژگاریی تو‌له‌قه‌تلی ناحه‌ق دووری کردم. فیپرپرسه‌ وتی: ئومیدی نه‌جاتم له‌ خزمه‌ت جه‌نابت به‌یان ئه‌که‌م. کامجۆی وتی: جارێکی که‌ ترس و خۆفت نه‌بی، راستی تو‌ بو‌م ئاشکرا بوو. فیپرپرسه‌ وتی: له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ راستی منت مه‌علووم کردبوو. به‌قسه‌ی حه‌سوود تووشی به‌لا هاتم و، جارێکی که‌ تووشی بيم ریگه‌ی نه‌جاتم ده‌ست ناکه‌ویت، وه‌هه‌تا من له‌ خزمه‌ت جه‌نابت باقی بم دوشم هه‌ر باقییه‌و، دزی له‌سه‌ر من نیسپات نه‌بووبوو ئه‌مرت به‌کوشتنم کرد. بو‌م مه‌علووم کراوه‌ گوناھت بکه‌م عه‌فوکردن له‌ تو‌ نابینریت، هه‌روه‌ک پادشاکه‌ قه‌له‌می عه‌فوی به‌سه‌ر گوناھی ده‌رگاوانه‌که‌ دا کیشا. کامجۆی پرسیی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

فیپرپرسه‌ وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ له‌ شاری یه‌مه‌ن پادشایه‌ک بوو دنیای به‌شوعله‌ی عه‌داله‌تی روون کردبووه‌وه‌. پۆژی رقی له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ هه‌لسا، ده‌ری کرد. ده‌رگاوان چهند سال مایه‌وه‌، فه‌قیر بوو، هه‌رچی ناو مالی بوو فرۆشتی. زۆر موحتاج بوو. ئاخری فکری کرد خۆی نیشانی پادشا بدات. پۆژی پادشا میوانیکی زۆری هاتبوو، بو‌که‌س مومکین نه‌ئه‌بوو بچیه‌ته‌ ژوووه‌وه‌. ده‌رگاوانه‌که‌ ئولاغیک و ده‌ستی ئه‌لیسه‌ی به‌ئه‌مانه‌ت خواست، رووی کرد بو‌مالی پادشا. قاپیوانه‌کان وایانزانی پادشاه ناردوو به‌شونیا، مه‌نعیان نه‌کرد. ده‌رگاوانه‌که‌ چوو مه‌جلس، سه‌لامی کرد و دانیشته‌. وه‌ختی پادشاه چاوی به‌ده‌رگاوان که‌وت ئاگری غه‌زه‌بی داگیرسا، فکری کرد بانگی جه‌للاب بکات له‌ گه‌ردنی بدات. ته‌کرار فکری کرد وتی: وه‌ختی دانیشتنی میوان توورپه‌بون جوان نییه‌. به‌ ئاوی حیلیم ئاگری غه‌زه‌بی کوژانده‌وه‌، ناوچه‌وانی روون بووه‌وه‌. ده‌رگاوان هه‌لسا، ده‌ستی کرد به‌

خزمت کردنی میوانه کان. له وهختی فرسه تدا سینییبه کی ئالتون وهزنی ههشتا مسقال ئالتون بوو له ژیر عه باکه یدا شار دیه وه. پادشاه چاوی لی بوو، دهنگی نه کرد. زانیی فه قیره و له بهر موحتاجی ئیختیاری دزی دهکات. میوانه کان رویشتن. دهرگاوانه کهش رویشتن. وهختی حاجت کو کرایه وه، دهنگه دهنگ له خزمتکاره کان بهرز بووه وه. پادشا وتی: ئه وه چیبه؟ وتیان: قوربان سینیه ئالتونه که دزراوه. پادشا وتی: ئه وه کهسه ی سینییبه که ی بردووه لازمی بووه، وه ئه وه کهسه چاوی لی بووه قسه ناکات، واز بیئن، بو سینییبه که مه گهرین. دهرگاوانه که سینییبه که ی فروشت، تا یهک سال خهرجی کرد بو مال و منالی. دوا ی سالی خوی گه یانده وه مالی پادشاه. پادشاه بانگی کرده پیشه وه، سه ری نایه بن گویی وتی: پاره ی سینییبه که ت ته واو کرد؟ دهرگاوان دهستی کرد به گریان، وتی: ئه ی پادشاه، موحتاجی پیی کردم. عاقلان و توویانه: خانووی دۆست برووخینه، له دهرگای دوشمن مه ده، وه له زاتی پادشاه مه علووم بی له روچی خۆم بیزار بوو بووم، بۆیه به دزیوه بردم، کهس نه زانی تا ئابرووم نه چیت، وه ئومید ده کهم قه له می عه فو به سه ر گوناهما بکیشریت. پادشاه عه فوی کرد و له جیگه ی خوی به دهرگاوانی داینا به وه و مه عاشی زیاد ی بو بریبه وه.

فیرپرسه وتی: بۆیه ئه م میساله م بو جه نابت هیتنا به وه، تا جه نابت منیش عه فو کهیت ئیزم بدهیت برۆم به گیای دهرو دهشت خۆم بژینم.

کامجۆی وتی: ئامۆزگار بیبه که به جی بیله. فیرپرسه وتی: دلای پادشاه لازمه وه که به حر وای بی به نهختی خۆل لیل نه بی، وه حیلمی پادشا لازمه وه که کیتو قایم بی، به بایه کی به قووه ت نه بزویت. چاکترینی هه موو کاریک حیلیم و سه به ره. که سه ی حه لیم بی له مسیبه تی دنیا دووره. به توندی و تیژی کار دروست نابی. به زوبانی شیرین هه موو کاری ناسان نه بی.

نه سیجه تی ده هه م

جهزا وهرگرتن به ریگه ی خۆی دروسته

داییشلیم رووی کرده بره هه من، وتی: له عه فو کردنی خه تا تیگه یه شتم و ئومید ده که م به یانی جهزا وهرگرتن به ریگه ی خۆی به یان بفره رموویت. بره هه من وتی: جهزا وهرگرتن به ریگه ی خۆی وه که حیکایه تی شیره چنگ تیژه که و کابرا تیر هاویژه که وایه.

داییشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

حه حکیم وتی: نه گپرنه‌وه له نه‌ترافی سلیمانی کیتی هه‌یه ناوی (پیره‌مه‌گروون)ه. سه‌ری کپوه‌که بو تاسمان به‌رز بو‌بو‌وه، ناوی له هه‌موو لایه‌که‌وه تافه‌تاف نه‌چوه خواره‌وه. داری ساحیب مپوهی له حساب نه‌هات. شیریکی مپیی له‌و کپوه‌دا پیگه‌یشتبوو، ده‌نگی وه‌ک ره‌عد، هه‌لمه‌تی وه‌ک به‌رق و‌ابوو. دایم خه‌ریکی خوین رژاندن بوو، په‌نجه‌ی له خوین وشک نه‌بو‌وه. سیاگۆش له‌ژیر حوکی شیرکه‌ه دا بوو، که چاوی به‌و خوین رشتنه نه‌که‌وت فکری نه‌وه‌ی کرده‌وه که‌س یارمه‌تی زالم بدات، نه‌ویش شه‌ریکه. له‌به‌ر نه‌و رووی کرده‌ه ریگه، شیرکه‌ی جیه‌یشت، ته‌ماشای کرد مشکی خه‌ریکی ره‌گ برینی داریکه، داره‌که به‌زوبانی حال بانگی کرد وتی: نه‌ی زالم، له‌به‌ر چی خه‌ریکی ره‌گ برینی هه‌یاتم نه‌که‌یت و خه‌لقی له‌خواردنی مپوهی من بی به‌ش نه‌که‌یت؟ خراپه‌مه‌که، جه‌زای خراپه‌مه‌یه. مشک گویی نه‌دایه. ته‌سادوف ماری په‌یدا بوو، ده‌می دا‌پچری، مشکه‌که‌ی قووت دا. ژیرکی په‌یدا بوو، ماره‌که‌ی خوارد. ته‌سادوف رپوی په‌یدا بوو، په‌لاماری ژیرکی دا، خسته‌یه سه‌رپشته‌ی، مپزی کرده‌ سه‌ر سکی. ژیرک و‌ایزانی باران نه‌باری. سه‌ری ده‌ره‌ینا، رپوی په‌لاماری دا، گرتی، سه‌ری هه‌لکه‌ند و درکه‌کانی دامالی خواردی. ئیستا له‌خواردن نه‌بو‌بو‌وه سه‌گت وه‌ک گورگی هار په‌لاماری رپوی دا و خواردی. ته‌سادوف پلنگی په‌یدا بوو، په‌لاماری سه‌گی دا، پارچه‌ پارچه‌ی کرد. به‌ینی چوار ده‌قیقه‌ی پی چوو راو‌چییه‌ک په‌یدا بوو تیری بو پلنگ هاو‌یشت، دای له‌په‌راسووی راستی له‌په‌راسووی چه‌پی ده‌رچوو، پلنگ مرد. راو‌چییه‌که پیستی پلنگه‌که‌ی گرت‌ه‌وه. سواری په‌یدا بوو ته‌ماشای پیسته پلنگه‌که‌ی کرد، ناره‌زووی سه‌ندی کرد، بوو به‌شه‌ریان له‌گه‌ل کابرا راو‌چییه‌که. سوار شمشیری داهینایه‌وه دای له‌سه‌ری راو‌چی کردی به‌دوو که‌رته‌وه، پیسته‌که‌ی هه‌لگرت و رۆیشت. میقداری نیو سه‌عات نه‌رۆیشتبوو، قاچی ئولاغه‌که‌ی چوو به‌کونه‌مشکدا، سواره‌که‌ گلا، رۆچی ده‌رچوو. سیاگۆش نه‌و عه‌جایانه‌ی چاو پیکه‌وت، گه‌راپه‌وه بو لای شیر و دو‌عاخو‌ازی له‌شیر کرد. شیر وتی: رۆیشتنی تو له‌به‌ر چییه؟ خواردنیکی زۆر له‌به‌ر من نه‌مینته‌وه به‌ره‌ته‌ی نه‌یخو‌یت. سیاگۆش وتی: نه‌ی پادشا، قسه‌به‌ک له‌دلمایه، ئاشکراکردنی بۆنی مردنی لی دیت، وه‌نه‌گه‌ر جه‌نابت دلّم نه‌مین نه‌که‌یت نه‌توانم ئاشکرای بکه‌م. شیر دلّم نه‌مین کرد. سیاگۆش وتی: نه‌ی پادشا ته‌ماشای نه‌که‌م دایم خه‌ریکی خوین رژاندنی و، له‌ئاخر رۆژت زۆر نه‌ترسم. شیر وتی: زولم له‌تۆ نه‌کراوه و من ئازارم به‌تۆ نه‌گه‌یان‌دوووه. رۆیشتنت له‌به‌ر چییه؟

سیاگۆش وتی: له بهر دوو رینگه یه. ئه وه ل ئه و كه سه ی ساحیب مروه ت بئ تاقه تی چا و پئكه وتنی زولم ناكات و، ئیقتیداری ناله ی مه زلوممی نییه. دووهم له وه ئه ترسم جه زای خراپه ی تو له تو تئپه ر بكات، پرشنگی من بسووتینی و، هه ركه س نزیك به كووره بوو پرشنگی بو دیت. شیر وتی: تو بونی خراپه ت له كووی كرده وه؟ رینگه ی كاری چاكه چون ئه زانی؟ سیاگۆش وتی: ئه ی پادشاه، ئاشكرا به هه ركه س چاك بكا چاك دیته رینگه ی و هه ركه س خراپ بكات خراپ دیته رینگه ی. دونیا له جیگه ی خو ی وه ك شاخ و كیو وایه، هه ر دهنگی بیت دهنگ ئه داته وه و، ئیمپرۆ من شتیکی غه ربیم دیوه. مه سه له ی له ئه وه ل تا ئاخو بو شیر گپراهه وه. به ئامۆژگاری وتی: ئه ی پادشاه، مشك ره گی داره كه ی بری، بوو به خو راکی مار. مار نازاری به مشك گه یاند، بوو به خو راکی ژیرك. ژیرك ماره كه ی خو ارد، بوو به خو راکی ریبوی فیلزان. ریبوی ژیرکی خو ارد، به ده ست سه گه وه پارچه پارچه كرا. سه گ ریبوی خو ارد، به چنگ پلنگه وه سکی هه لدرای. پلنگ سه گه كه ی كوشت، به تیری راوچی كوژرا. راوچی پیستی پلنگی دامالی، به شمشیری سوار دوو له ت كرا. سوار قه تللی ناحه قی كرد ئولاغه كه ی گلا ئه ستۆی شكا. هه موویان له بهر زولم كردن به جه زای خو یان گه یشتن. له خراپه دوو بوون رینگه ی سه لامه تیه. شیر له بهر مه غرووری قسه ی سیاگۆشی به هیچ زانی. له جیگه ی ئه و هه موو ئامۆژگارییه دهستی زولمی زیاتر درێژ كرد. سیاگۆش بو ی مه علوم بوو ئامۆژگاری ته ئسیر ناكات، شیره كه ی جیه پشست. شیر رقی هه لسا، شوین سیاگۆش كه وت. سیاگۆش له ترسا خو ی شارده وه. شیر له سیاگۆش ره ت بوو ته ماشای كرد دوو بیچوهه ئاسك به گیا خو اردن خه ریکن، دایکیان به دیاره وه وه ستاوه. شیر فکری خو اردنی بیچوهه ئاسكه كانی كرد، دایکی ئاسكه كان هاواری كرد: ئه ی پادشا، ده ست له خو اردنی بیچوهه كانم هه لگره، تویش بیچووت هه یه. جگه رم به ئاگری زولم مه سووتینه. ده رزی بکه به خو تا، ئه نجا سووژن بکه به خه لقدا. شیر هه ردوو بیچوهه ئاسكه كه ی خو ارد. وه شیره كه دوو بیچووی بوو. ته سادوف راوچییه ك رینگه ی كه وته ئه وئ، هه ردوو بیچوهه شیره كه ی كوشت و پیستی دامالی بردی. ئاسك به گریان رویشت، تووشی سیاگۆش بوو، به یانی خو اردنی بیچوهه كانی بو سیاگۆش گپراهه وه. سیاگۆش وتی: نزیكه به جه زای خو ی بگات. وه ختی كه شیر رویشته وه ته ماشای كرد هه ردوو بیچوهه كه ی كوژراوه و پیستیان له بهر دامالاوه، به نه رنه ر ئه و كیوه ی هینایه له رزه. چه قه لئ دراوسپی بوو چوو به ته عزیه وه، وتی: گریان و هاوار بو ئه كه یه ت؟ شیر وتی: وه ره بزانه چییه، ئه و وه خته گریانم بپرسه. چه قه لئ وتی:

سهبر لازمه. هه چى داخل به دونيا بى مردنى بو دانراوه. نهختى بى دهنگ به سى نامۆژگارى هه به بۆت بگيرمه وه: هه ر ئه وه لى ئاخىرىكى هه به، هه ر تهنگانه بهك فه ره حيه كى له شوينه وه، هه ر رۆح له به رى مردنى هه به. لازمه سه بر بكه يت، گريان و هاوار چارت ناكات. شير وتى: نازانم له كوئى ئه وه به لايه بو بىچوه كانم هاتوه؟ چه قه ل وتى: خوئى ئه وه به لايه ت به سه ر خوئى هينا وه. قسه سى تو وهك قيسسه ي دار فرۆشه زالمه كه وايه، ئاگر له داره كانى به ريو بوو، ئه يوت: ئه و ئاگره چۆن له داره كه به ريو وه؟ شير پرسى چۆن بو وه

حيكايه ت

چه قه ل وتى: ئه گيرنه وه كا براهه كى دار فرۆش بوو دارى له فه قيران ئه كرى و نيوه ي پاره كه ي نه ئه دا و له زستانا ئه يفروشت به قازانجى كى زۆر له به ر زو لىم كردنى فه قيران كه وتبوونه هاوار. رۆژى بارى دارى له فه قيرى كرى، چوا به كى پاره كه ي نه دا. فه قيره كه رووى كرده ئاسمان، هه ناسه ي هه لى كيشا، هه ناسه كه ي لوول بوو، ده رگاي ئاسمانى كرده وه. پيا وچا كى به لايانا رابوورد، وتى: زالم، له هه ناسه ي فه قيران بترسه. به به ك هه ناسه دونيا به ك خراب ئه كه ن. زالمه كه وتى: بۆ به لاي خوئته وه. شىخ رووى كرده جىگه ي خوئى. ته سادوف ئه وه شه وه ئاگر له مالى زالمه كه به ريوو، هه رچى دار و مالى بوو سووتا. بو رۆژه وه بوون شىخه كه به لاي خانووى زالمه كه دا رۆيشت، گوئى لى بوو زالمه كه به ره فىقئى كى وت: نازانم ئه و ئاگره چۆن به ريوته وه؟ شىخ جوابى دا به وه، وتى: ئه وه دوو كه لى دلى فه قيران بوو ئاگرى له عومرى نا مويا ره كت به ردا. زالمه كه سه رى خه جاله تى به زه وييا شو ر كرده وه، بوئى مه علوم كرا له به ر زو لىم به جه زاي خوئى گه يشت. كه وته غه م و مه راقه وه هه تا مرد.

چه قه ل وتى: بو به ئه م ميساله م بو تو هينا يته وه، توئيش جگه رى چه ند رۆح له به رى كت سووتا ندوه و جه زاي خوئى وه رگرت. وهك جگه ر سووتا وه كان سه برى ان كرده وه توئيش سه بركه. شير وتى: به م نامۆژگارى بانه سه بوورى دلم هات. وه ئىستا چارم چيه به؟ چه قه ل وتى: عومرت چه نده؟ شير وتى: عومرم چل ساله. چه قه ل وتى: ئه وه چل ساله به چى ژيا وىت؟ شير وتى: به گوشتى حه يوانات و به نى نادم. چه قه ل وتى: ئه وانه ي تو گوشتت خواردوون هه موو داىك و باوكيان بووه و به نازارى تو وه تلاقه ته وه. ئه گه ر ئه وو وه ل رۆژ ده ستى زو لىم دريژ نه كرا به ئىستا تووشى جگه ر سووتانن نه ئه بو وىت و، هه تا ئاره زو وى

نازار بوونت بی ئیسراحت ناکهیت. تهرکی نازار گه یاندن بکهیت رۆح به سه لامهت ده رئه کهیت. شیر تویهی کرد هه تا به رۆح زیندوو بی له گیا و میوه زیاتر نه خوات. له سه ر ئه و فکره مودده تی مایه وه. وهختی چه قه ل ته ماشای کرد ئه وهی خواردنی سالیکی چه قه ل بی، به یه ک رۆژ ئه یخوارد، ته کرار چووه لای شیر، وتی: ئه ی پادشا، به چی خهریکیت؟ شیر وتی: به گیا خواردن خهریکم و نازارم بۆ کهس نییه. چه قه ل وتی: نازاری ئیستات له جارن زیاتره. شیر وتی: له بهرچی؟ نه په نجه به پیستی کهس خوتناوی ئه کهم و، نه ده م به گۆشتی کهس چه ور ئه کهم. چه قه ل وتی: تۆ ده ستت له خواردنی خۆت هه لگرتوو، ده مت بۆ خواردنی هه موو حه یوانات درێژ کردوو، چونکه گیا و میوه ی ئه م کیتوه کیفایه تی ده رۆژی تۆ ناکات. ئه وانیه ی به خواردنی ئه م کیتوه ئه ژین به مودده ی حه فته یه کی که هه موو ئه مرن، گونا هیان به گه ردنی تۆ ئه بی. مومکینه جه زای له دنیا بده یته وه، هه ره ک به رازه که میوه ی مه میونه که ی زه وت کرد له دنیا دا به جه زای خۆی گه یشت، له داره که که وته خواره وه، مرد. شیر پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

چه قه ل وتی: ئه گیت نه وه مه میوون له هه نجیرستان به ته نها موداری ئه کرد. رۆژی مه میوون فکری کرد مه علومه ژیان به خواردن مومکین ئه بی، وه مه علومه ئه م باغه له هه نجیر زیاتر میوه ی تری نییه. چاک وایه میقداریکی بۆ زستان هه لگرم. رۆژ به رۆژ میقداری هه نجیری ئه خوارد وه میقداریکی بۆ زستان وشک ئه کرده وه. رۆژی به رازی له ده ست راوچی رایکردبوو، رینگه ی که وته ئه و باغه ته ماشای کرد میوه به هه یج داریکه وه نه ماوه، پرووی کرده دار هه نجیره که. مه میوون له ترسا به سه ر داره که وه وشک بوو. به راز وتی: ئه ی مه میوون، میوان رائه گری؟ مه میوون جوابی دایه وه وتی: غاییبانه گه یشتیت. ئه گه ر له پیشه وه خه بهرت ئه نارد خواردنم بۆ حازر ئه کردیت. به راز وتی: ئیستا چی حازره بیه یته، برسییه تی هیلاکی کردووم. مه میوون لقیکی هه نجیره که ی راوه شاندا، هه ر هه نجیری ئه که ویته خواره وه ئه یخوارد. به راز وتی: ساحیب مال تیرم که. مه میوون لقیکی که ی بۆ راوه شاندا، ئه ویشی خوارد. ته کرار وتی: تیرم که. مه میوون وتی: ئه ی میوان، ئه وه ی تۆ خواردت کیفایه تی یه ک مانگی من بوو. تۆ به من تیر ناکریت. به راز رقی هه لسا وتی: ئه م باغه مودده تیکه به ده ست تۆ وه یه، له مه ودوا لازمه بۆ من بی. مه میوون وتی: زه وت کردنی مال جوان نییه. واز له ته مه ع بیته، رینگه ی خۆت بگره، برۆ، نازارت نه بی. به راز

زیاتر رقی هه لسا، وتی: ئیستا له داره که نه تخمه خواره وه، فیری نه دهبت نه کهم. بهراز به داره که دا سه رکهوت، گه یشته سه ر لقیکی، داره که شکا. بهراز سه ر و خوار که وته خواره وه، رۆچی ده رچوو.

چه قه ل وتی: ئەم میساله م بو هینایتنه وه، له تو مه علوم بی میوه ی ئەم کیوه کیفایه تی تو ناکات، وه ئیستا ناوی عابیدی تو- راسته وهیا درۆیه- بلا بوته وه. چاک وایه قسه ی دۆست و دو شمن له سه ر خۆت بار نه کهیت. شیر نه و قسه ی له چه قه ل بیست، ته رکمی میوه خواردنی کرد، به گیای ته رو وشک مودارای کرد. وه هه رکه س تینگه یشتنی بیت له م حیکایه تانه ورد بیتنه وه، عه قل وه رنه گریت و ژبانی ئیسراحه تی ده ست نه که ویت.

نه سیحه تی یازده هه م

له نه ندازه زیاد ته له ب کردن په شیمانی له شوین دی دابیشلیم وتی: له جهزا وه رگرتن به رینگه ی خۆی به زوبانی جه نابت به یان کرا، تینگه یشتنم. ئومید ده که م له نه ندازه زیاد ته له ب کردن په شیمانیی له شوین بیت، چۆنه؟ بره همن وتی: رۆژی نه زه ل که خودا مه خلوقی دروست کرد رزقی بو دانا. زیاد و که می به ده ست که س نییه، هه مووی به ئیراده ی خودا وه برا وه ته وه، وه هه رکه س به واسیته یه ک خودا رزقی بو نه نیریت، وه هه رکه س له نه ندازه ی خۆی زیاد ی ته له ب کرد، به ده رد و مه راقه وه مرد، هه ر وه ک کابرای فه ره نگه ستانییه که ته له بی فیر بوونی زوبانی عیبری له عابیده که کرد.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

بره همن وتی: له زه مینی قونووج عابیدی بوو زۆر له خواترس و ساحیب خیرات بوو، ناوی عیباده تی به هه موو نه ترافا بلاو بو بووه، له هه موو لایه که وه دیاری بو نه هات. شه و رۆژ به خزمه ت کردنی میوان خه ربیک بوو. رۆژی میوانیکی هات، له پاش نان خواردن له میوانی پرسیی: خه لقی کام شاری؟ میوان وتی: نه گه ر تا قه تی گوئی گرتنت هه یه، قیسه سه ی من دوور و درێژه. عابید وتی: بیگی ره وه، بزانه م. میوان وتی: من خه لکی شاری فه ره نگه م، کاری من نانه وایی بوو، وه له گه ل فه للاحیک موعامه له مان بوو. فه للاح گه می بو نه ناردم، منیش به حه فته پارهم نه دایی. رۆژی فه للاحه که زیافه تی بو کردم، بانگی کرده ناو باغی که وه. له نان خواردن بووینه وه، ده ستان کرد به قسه کردن. سوئالی

له من کرد، وتی: موعامه له و قانزاجت چۆنه؟ من جوابم دایه وه: دهستمایه ی دووکان بیست حۆقه گه مئه. قانزاجی ئه وه یه رۆژ به رۆژ بۆ مال و منال خه رج ئه کریت. فه للاحه که وتی: زیادیی ئه وه نده نیسه خانوئیکی پی دروست بکه یه ت؟ من وتم: به هه زار کی شمه کی شم خه رجی ده ردینی. منیش وتم: مایه و قانزاجی تۆ چۆنه؟ جوابی دامه وه وتی: مایه ی من که مه و قانزاجی زۆره. یه که به ده گه نم زیاد ی ئه بی. منیش وتم: یه که به ده قانزاج زۆر زه حمه ته. فه للاح وتی: له وه زیاتر قانزاج ده ست ئه که ویت. یه که ده نک خه شخاش پروینی له گه ل سه وز ئه بی میقداری بیست چل ده رئه کات، هه ر چلئیکی خاشخاشی ئه گریت، هه ر خاشخاشی ده هه زار ده نک زیاتره. ئه ی وه ستا، «ع» که خوا بیدات له کیمیا چاکتره. حوکه ما «ز»، «ر» به ئالتوون ناو ئه به ن، «ع» به سه رچاوه ی ئالتوون ناو ئه به ن. منیش که ئه و قسانه م له فه للاح بیست، فکری زه راعه ت کردم که وته سه ر و ده رگای دووکانم داخست، خه ریکی ئه سیاب زه راعه ت کرین بووم دراوسیه کم خه به ری زانی ده رگای دووکانم داخستوه، فکری که م هه یه، بانگی کردم، ده ستی کرد به ئامۆژگاریم. وتی: ئه ی وه ستا، ده ست له کاری خۆت هه لمه گره و زیاد له ئه ندازه داوا مه که. که سه ئی قانیه بی پادشای وه خت و زه مانه. که سه ئی ته مه عکار بی موفلیس و سه رگه ردانه. منیش وتم: سوئی، نانه وایی قانزاجی نیسه، فکرم هه یه فه للاحه ت بکه م به لکی قانزاجی زیادم ده ست که ویت، خانوئیک دروست بکه م. سوئی وتی: مودده تیکه ژینی تۆ له سه ر نانه وایی ده وامی کردوه. مومکینه ئه و فکری تۆ کردوه ته قسووه تت به سه ریا نه شک، ئه وه ت به سه ر بی به سه ر قولنگه که هات. وتم: چۆن بووه؟

حیکایه ت

سوئی وتی: ئه گێر نه وه کابرایه کی گازر هه مسو رۆژ له قه راغ جوگه ئاوئ جاوی گازر ئه کرد. ته ماشای ئه کرد یه که قولنگ رۆژی چهند سه عاته ئ له نزیک کابرای گازر ئه نیشته وه، ئه گه را په پووله و کرم و میشی ئه خوارد به سه ر سه وزایی و گوئه وه. ته سادوف سوئسکه یه که بۆ ئاو خواردن نیشته وه، واشه بۆ هاته خواره وه، په لاماری دا، خواردی. قولنگ ئه وه ی چا و پی که وت ته رکی خواردنی خۆی کرد، لاسایی واشه ی کرده وه. کوئری نیشته وه، قولنگ فکری بوو بیگریت. نزیک به کوئر بوو، قاچی له قور چه قی. هه رچه ند قووته ی کرد نه جاتی بی نه جاتی نه بوو. کابرای گازر که چوو گرتی. رۆیشته وه بۆ ماله وه، له ریگه تووشی په فیقیکی بوو، وتی: ئه و تهیره چییه؟ گازر وتی: ئه وه قولنگه لاسایی

واشهی کردهوه، لهقور چهقی، منیش گرتوومه. سهری ئهپریم. سوئی وتی: ههر کهسێ له ئەندازهی خۆی زیادی داواکرد پهشیمان ئەبیتتهوه. میوانهکه م وتی: قسهی عابیدهکه م به گهمه زانی. ئهوی له دووکانهکه م بوو فرۆشتم و ئەسبابی فەلاحه تم ریکخست و میقداری تووم داچەند. له پاش یهک حهفته خۆم و منالم موحتاج بووین به نانی، چونکه رۆژ به رۆژ به دووکانهکه ئەژیام. فکرم کرد ههتا سالتی بهم جووره ژیانمان نابێ، کاشکی به قسهی سوئییه که م بکردایه. چاک وایه دووکانه که م بکه مه وه، چوومه لای ئاشنایهک چهند درههمیکم قهرز کرد، میقداری گهنم و ئەسبابم کړی، دووکانم دانایه وه، شاگردیکم به سه ر دهغیله وه دانا. جار جار سهری دهغله که م ئەدا. بهو جووره چوار مانگ دهوامم کرد. شاگرد هکه دهستی کرد به دزی لیم و مایه ی دووکانه که م فهوتا و ئافات بو دهغله که په دابوو، ئه ویش نه ما. ژیانم پیتی تال بوو، چوومه وه لای سوئییه که، به یانی ئەحوالاتی خۆم بو کرد. سوئی وتی: مه سه له ی تو وه ک کابرا ریش ماش و برنجه که وایه که دوو ژنی بوو. منیش وتم: چۆنه؟

حیکایهت

سوئی وتی: ئەگێر نه وه کابرایه ک بوو ریشی ماش و برنج بوو، دوو ژنی بوو، یه کیتی گهنج و یه کیتی پیر. کابرا ههر شهوی لای یه کیکیان ئەنووست. رۆژی لای ژنه پیره که خهوی لێ کهوتبوو. ژنه که ته ماشای کرد نیوهی ریشی ره شه، فکری کرد وا چاکه ههر هه موو موویه کی ره ش بێ هه لێ که نم به لکی هه ویکه ته لاتی به زۆر بسینێ و عومری له گه ل من رابویریت. بهو فکره ههر موویه کی ره ش بوو هه لێ که ند. بو سبحه یینی نۆیه ی مالتی ژنه گهنجه که بوو. کابرا چووه ئه وێ، خهوی لێ که وت. ژنه گهنجه که ته ماشای کرد مووی ره ش به ریشی میترده که یه وه نه ما وه. فکری کرد: وا چاکه مووه سپییه کان هه لکه نم بیتی به کورپی چوارده سال، به عه یی بزانی بچیتته لای ژنه پیره که ی و عومری له گه ل من رابویریت. بهو فکره هه موو مووه کانی هه لکه ند. کابرا به بیتی ریش مایه وه. ریشی به ده ست ژنه وه بیتی بو هه لکه نین چاکه. سوئی وتی: ئه ی وه ستا، تویش نیوهی مایه که ت شاگرد دزی و نیوهی مایه که ت دهغل بوو فهوتا. وه له ئه وه له وه ئامۆژگاریم کردیت به قسه ت نه کردم، وه بزانه هه رکه س له ئەندازهی خۆی زیاد داوا بکات په شیمانیهی له شوین دیت. میوان وتی: له تاو قهرز داری ته رکی وه ته نم کرد، ههر شه وێ له شارێ به سوال کردن ئەژیام. له پاش مودده تی بیستم مناله کانم له برسا مردن و ناو مال، قهرزدار له جیاتیه قهرز

فرۆشتوویه تی و شار به شار ئه گهریم تا داخل به خزمه تی تو بووم. عابید وتی: قسه کانت خوش بوو، وه ئیستا ئه گهر تاقت ئه گهریت به یه که وه رائه بویرین، وه نازاری سه فهر و فه قیری مه کیشه. عابیده که به نی ئیسرائیلی بوو، له گه له قهومی خویا به زوبانی عیبری قسه ی ئه کرد. رۆژی میوان وتی: رجا ئه که م فیری زوبانی عیبریم بکه، به لکی له دیانه ت چاکتر شاره زایم. عابید وتی: من به زحمه تی نازانم و بو تو زور زهحمه ته چونکه حورو فاتی عیبری و فه رنگسزی زوریان ته فاوته، مومکینه تو فیتر نه بی و منیش عیبا ده تم بغه وتی. میوان وتی: هه رکه س ئاره زووی کارئ بکات گرانی به ئاسان ئه زانی. بیستوومه هه ر زهحمه تیک بو دیانه ت بکیشرت خیری زوره، ههروهک ماسیگره که به فیتر بوونی توژه عیلمی ده وه له مه ند بوو، وه به نیعمه تی پادشاه گه یشت.

عابید پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

میوان وتی: ئه گه ئه وه فه قیری بوو مودارای به ماسی گرتن و ته یر گرتن ئه کرد. رۆژی داوی بو ته یر نابوه وه له جیگه به ک خوی شارده وه. له پر دوو مه لا به موحاده له کردن په یدا بوون. کابرا چوو به لای مه لاکانه وه، وتی: رجا ئه که م دوور بکه ونه وه چونکه داوم بو ته یران ناوه ته وه. مه لاکان وتیان: ئه گه ر ئیمه ئه که یت به شه ربک و هه ریه که ته یرتیکمان ئه ده یتیه به بی دهنگی دوور ئه که وینه وه. کابرا وتی: پیاوی چاک بن ته مه ع مه که نه من. فه قیر و ساحیب عه یالم. ئیوه برۆن به لای کاری خۆتانه وه. مه لاکان وتیان: تو هه موو رۆژی ئه مه کارته، وه ئه گه ر ئیمرۆ یه کی ته یرتیکمان بده یتیه دونیا خراب ئه بی؟ ئیمه ش به دیاری بیبه یین بو موعه للیم. کابرا وتی: چۆن مومکین ئه بی رزقی ئیمرۆم له گه له ئیوه بکه م به سی به ش، ئیوه دوو به شی به رن بو موعه للیم. نه ئه م زه وییه مولکی موعه للیمه و، نه من نانخوری موعه للیم. خودا قووبول ناکات. ته مه عتان له رزقی من نه بی. مه لاکان وتیان. ئه گه ر قووبول ناکه یت ئیمه یش هه ر ته یری هات ده ری ئه که یین. ناچار کابرا قووبولتی قسه ی مه لاکانی کرد. مه لاکان دوورکه وتنه وه. ته سادوف سی ته یر بوو به داوه که وه. مه لاکان په یدا بوون، داوای حه قی خۆیان کرد. کابرا دهستی کرد به پارانه وه، ئه وانیش وتیان شه رت کردن وه فای لازمه. به زور دوو ته یریان وه رگرت. کابرا وتی: وهک ئیوه بوون به شه ربکم، لازمه منیش بيم به شه ربکتان، قسه و موحاده له تان چی بوو بامنیش بزاتم. مه لاکان وتیان: ئیمه هه ردو کمان موحاده له مان له سه ر سی قسه بوو بو

ته قسیماتی میرات له (مذکر) و له (ائشی) و له (خنشی). کابرا وتی: (مذکر) و (مؤنث) یه عنی (نیر) و (می). (خنشی) چییه؟ مه لاکان وتیان: (خنشی) نه نیر نه می یه. کابرا «نه نیر نه می یه» کردی به ویردی زوبان. رووی کرده وه مال، چوو تهیره که ی فرۆشت. ههر جوژی بوو نه و شه وه رایان بوارد. بو سووچه یینی رۆژ بوو وه. توری هه لگرت، رۆیشت بو ماسی گرتن. وهختی تۆری خسته ناو ئاوه وه، یه ک ماسییه رهنگا ورهنگ به تۆره که وه بوو. وهختی کابرا چاوی به ماسییه که کهوت زور جوان بوو، فکری کرد به زیندوو یه تی بیاته خزمهت پادشاه، پاره که ی ئه وهنده ئه بی شه و رۆژی ئیداره ی پی بکات. به و فکره ماسییه که ی خسته ناو زهرفیکی ئاوه وه به زیندوو یه تی بردی بو خزمهت پادشاه. وه پادشاه قه سرتیکی دروست کرد بوو له ناو قه سره که دا حه وزیان دروست کرد بوو، له هه موو جوړه ماسییه کیان بو حه وزه که هینا بوو. پادشاه هه موو رۆژی بو ته ماشا کردنی ماسییه کان ئه چوو. ته سادوف ئه و وهخته که ماسی فرۆش گه یشته خزمهت پادشاه، پاشاه له ته ماشا کردنی ماسییه کانا بوو. ماسی فرۆش چوو پيش دهمی پادشا، ره سمی ئه ده بی به جیهینا، ماسییه که ی دانا. وهختی پادشا چاوی به ماسی کهوت زور پی خوشحال بوو، ئه مری کرد هه زار دینار بدهن به ماسی فرۆش. وه زیر چوو پيش دهمی پادشاه، زوبانی ئامۆزگاریی کرده وه وتی: ئه ی پادشاه، ماسی فرۆش زوره، وه ماسی له به حر ته واو نابی، وه هه رکه س یه ک ماسی بئینیه خزمهت و ئه مر بکه ی هه زار دیناری بدریت، به چه ند رۆژی دینار و درهه م له خه زینه ته واو ئه بی. پادشاه وتی: ئه مر چۆن ره د ئه بیته وه؟ وه زیر وتی: من به یه ک قسه ئه مری جه نابت به جی دینم و دلئ راوچییه که ش خوش ئه که م. جه نابت سوئال بکه، بفه رموو: ئه ی راوچی، ماسییه که نیره وه یا مییه؟ ئه گه ر وتی: نیره من ئه لیم: بچو مییه که ی بیته و هه زار دیناره که وه رگه. وه ئه گه ر وتی: مییه، من ئه لیم: نیره که ی بیته و هه زار دیناره که وه رگه، وه مه علوومه ئه ویش بۆ مومکین نابی و هه رچه ند وه رگری زور دلخوش ئه بیته و یه ک درهه م به زور ئه زانی. پادشاه رووی کرده ماسی فرۆش وتی: کابرا ماسییه که نیره یا مییه؟ کابرا بۆ مه علووم بوو بوو پادشا و وه زیره که ته دبیری چۆنیان کرد بوو، جوابی دایه وه، وتی: شاهم، ئه و ماسییه خونسایه، یه عنی نه نیره نه مییه. پادشا قسه که ی لا جوان بوو، دهستی کرد به پیکه نین، ئه مری کرد یه ک هه زار دینار حه قی ماسییه که و، یه ک هه زار دینار حه قی قسه که ی بده نی. ماسی فرۆش له خوشیا دوو هه زار دیناری وه رگرت، بوو به یه کج له خوشه ویستانی پادشاه. میوان وتی: ئه ی عابید، بۆه ئه م میساله م بو هینایته وه تا له تۆیش ئاشکرا بی راوچییه که به دوو ته بر که به مه لاکانی دا

فیری دوو که لیمه‌ی نیر و می بوو دوو هه‌زار دیناری له پادشاه وەرگرت، رجا ئە‌که‌م جه‌نابت منیش فیری قسه‌ی عیبری بکه. عابید وتی: تو ئاره‌زووی فیربوون ئە‌که‌یت. منیش قوسوور ناکه‌م. عابید مودده‌تیکی زۆر له‌گه‌ل کابرای میوان خه‌ریک بوو، زوبانی عیبری فیر نه‌ئبوو. پوژئی عابید به‌ میوانه‌که‌ی وت: زوبانی فه‌ره‌نگی و زوبانی عیبری زۆریان به‌ینه و هه‌تا مردن فیر نابی. رجا ئە‌که‌م له‌سه‌ر ئە‌و خه‌یاله‌ لاچۆ، زوبانی ئە‌جدادت مه‌گۆره. میوانه‌که‌ وتی: له‌سه‌ر په‌وشتی ئە‌جدادم نارۆم چونکه‌ زۆر که‌م عه‌قل بوون. وتوویانه: «إنا وجدنا آباءنا على أمة» و من له‌سه‌ر ئە‌و په‌وشتم که‌ خودا فه‌رموویه‌تی: «یهدی الله بنوره من یشاء». عابید وتی: ئە‌وه‌ی ریگه‌ی چاکه‌ بوو من به‌جیم هینا، وه ئە‌یزانم ئاخری زۆر په‌شیمان ئە‌بیته‌وه. نه‌فیری زوبانی عیبری ئە‌بیت و، نه‌زوبانه‌که‌ی خۆت فکر ئە‌میتیت. هه‌روه‌ک قه‌ل ئاره‌زووی فیر بوونی له‌نجه‌ی که‌وی کرد، رویشتی خۆی فکر چۆوه.

میوان پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

عابید وتی: ئە‌گێر نه‌وه پوژئی قه‌لی به‌ ئاسمانه‌وه چاوی به‌ که‌وی که‌وت به‌ له‌نجه‌ولار به‌ زه‌وییا ئە‌پوات. قه‌ل نیشته‌وه، بوو به‌ خزمه‌تکاری که‌و، شه‌و و پوژ له‌ که‌و جیا نه‌ئبووه. مودده‌تی به‌ په‌قیقی که‌و مودارای کرد و ئاره‌زووی له‌نجه‌ولاری که‌وی کرد. پوژئی که‌وه‌که‌ وتی: ئە‌ی رووره‌شی ناشیرین، ته‌ماشای ئە‌که‌م لاسایی من ئە‌که‌یته‌وه. قه‌ل وتی: ئە‌ی له‌نجه‌ شیرین، ئاره‌زووی فیربوونی له‌نجه‌ی تو ئە‌که‌م. که‌و ده‌ستی کرد به‌ قاه‌قاه، وتی: رووره‌ش، خودا به‌ رووره‌شی تو خه‌لق کردوه و هه‌ردوو پیت پێوه‌ند کراوه، وه‌ خودا منی له‌سه‌ر رویشتی له‌نجه‌ولار فیر کردوه، وه‌ تو زه‌حمه‌تی خۆت مه‌ده، فیری له‌نجه‌ی من نابی. قه‌ل وتی: ریگه‌ی گرتومه‌ به‌ قسه‌ی تو ته‌رکی ناکه‌م و تا له‌نجه‌ی تو فیر نه‌بم له‌ تو دوور ناکه‌ومه‌وه. مودده‌تی قه‌ل له‌دوای که‌وه‌که‌وه‌ رویشت، فیری له‌نجه‌ی که‌و نه‌بوو، وه‌ هه‌لقون هه‌لقونه‌که‌ی خۆشی فکر چۆوه‌وه. عابید وتی: بۆبه ئە‌م میساله‌م بۆ هینایته‌وه هه‌تا تویش زه‌حمه‌تی خۆت نه‌ده‌یت. فیری زوبانی عیبری نابی. عاقلان وتوویانه: نه‌زان ئە‌وه‌یه ئاره‌زووی کارێ ئە‌کا لایقی ئە‌حوالی نه‌بی. بۆم مه‌علووم بوو تو جاهیلی. دووکانی نانه‌واییت به‌جیه‌یت، چووبته‌ سه‌ر فه‌لاحه‌ت، ئە‌ویشت بۆ هه‌له‌سوورا له‌تاو فه‌قیری ته‌رکی وه‌ته‌نت کرد، گه‌یشتوووته ئیره، ئاره‌زووی فیربوونی

زوبانی عیبری ئەکهیت. موددهتی عابید نامۆژگاری کرد. ئاخری زوبانی عیبری فیتر نه بوو، زوبانهکهی خۆشی فکر چوووه. ههر جوۆی زیاد له ئەندازه ته له ب کریت په شیمانی له شوین دیت. کهسی عاقل بی ته ماشای له خو به رهو ژوورتر ناکات و ئازاری دلّی خوئی نادات.

نه سیجهتی دوازه

گه ورهییی حیلیم و سه بر کردن بو پادشاهان

دابیشلیم وتی: له ئەندازه زیاد داوا کردن و په شیمان بوونه وهی به زوبانی جه نابت به بیان کرا، تیگه یستم. ئومید ده کهم به یانی گه ورهییی حیلیم و سه بر کردن بو پادشاهان به ریگهی راستی به بیان به فرموویت. به ههمن وتی: ئەهی پادشاه، له هه موو قانونی چاکتر حیلمه. ره وشتی بو پادشاهان به کار بی، حیلمه. خودا ئیلهامی نارده سه ر محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: «ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك». كهوا بوو ئاسانیی دنیا و قیامهت به حیلیم مومکین نه بی. وه له هه دیشایه «من سعادة المرء حسن الخلق» و «كاد الحليم ان يكون نبياً». سی ره وشت بو پادشاهان پیوسته: حیلیم و، سه خاوهت و، شه جاعهت. وه حیلیم له هه موو کاری چاکتره. شه جاعهت وه ختی خوئی هه یه. سه خاوهت جیگهی خوئی هه یه. حیلیم هه موو وه خت پیوسته چونکه پادشاه و میللهت موحتاج به حیلیم نه بن. پیاویکی عاقل وتی: بهک تال موو له ما بهینی من و هه موو عالهمدا بی، ئاره زووی پچراندنی بهکن ناچریت، چونکه حیلیم وایه سه ری مووه که نه رم بگرن من رایته کیشم و، نه وان رایانکیشا من به نه رمی بو بان دانه نیم، وه ژبانم له گه ل هه موو جوۆه به نی ئاده می دروست نه بی، وه قانزاجی حیلیم بو پادشاهان زور پیوسته چونکه موحا که مهی کوشتن و دزی و شه ر و شو ر نه بریته پیش ده می پادشاه. لازمه پادشاه سه بر و حیلیمی زور بی. نه گه ر پادشاه حیلیم نه بی مومکینه به قه هری دنیا یه ک ژیر و ژوور بکات. وه ختی پادشاه به ناوی سه خاوهت خوئی دنیا بشوات، به ناگری شه جاعهت خه تاکار بسووتینیت و ریگهی حیلیم له خوئی گوم بکات، به یه ک نه عره روچ له به دهنی هه زار کهس ده رته کات، ناوی سه خاوهت و شه جاعهت گوم نه بی. سه خاوهت و شه جاعهت به حیلیم دروست نه بیت. حیلیم ره وشتی پیغه مبه رانه. قه هر و غه زه ب ریگهی نه فس و شه ی تانه. له پیاوچاکیکیان پرسیی: ره وشتی چاکه چییه؟ ره وشتی خراپه چییه؟ جوابی دایه وه: سه رچاوهی ره وشتی چاکه حیلمه. سه رچاوهی ره وشتی خراپه قه هر و

غزه به. وهله ذاتی پادشاه ئاشکرا بی ئوموراتی حوکومه تی به وهزیری عاقله وه درست ئه بی. ههروهخت پادشا رقی هه لسا و ئاگری غزه بی داگیرسا، وهزیر به ته دبیر کردن به ئاوی حیلیم ئاگره که بکوژیتیتته وه، ههروهک پادشای هیند رقی له میللهت هه لسا به ته دبیری وهزیره که دلی چاک بووه وه.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

بهرههمن وتی: ئه گینه وه له هیندستان پادشاهییک بوو ئاوی سالار بوو، خه زینه و مالی له حیساب نه ته هات. ئه و پادشایه دوو کوپی زۆر جوان و لایقی بوو، یه کیتیکی (سوهیلی یه مه نی) و یه کیتیکی (ماه خوته نی) ناو بوون. دایکی کوپه کان (ئیران دوخت) ناو بوو، جوانیی وهک رۆژ شوعله ی ئه دا. وهزیری پادشاه ئاوی (به لار) بوو، به هیندی یه عنی موبارهک. زۆر به فکر و ته دبیر بوو. به یهک ته دبیر ده رگای هه زار گرانی ئه کرده وه. کاتبی پادشاه ئاوی (که مال) بوو، به نووکی قه لهم خه ریته ی شار و له شکری ئه کیشا. پادشاه بۆ سوار بوونی خۆی دوو فیلی گه وهی هه بوو، له رۆژی شه ردا به خورتووم بناغه ی قه لعه یان ده رئه هینا. پروویان بۆ هه ر سه فیتیکی دوژمن بکر دایه یه کیتیکیان به زیندویتی ده رنه ئه کرد. دوو حوشتی بوختی بۆ سوار بوونی پادشاه له ته ویله دا خزمهت ئه کران. سی رۆژ پینگی به رۆژی ئه یانبری، وه ئه سپیتیکی تیژه وی بوو، ئاوزه نگیی لی توند بکرایه وهک برووسکه ده رئه چوو. وه شمشیریکی بوو مشتووی به یاقووت و زمرووت نه قش کرابوو، وه کالانی شمشیره که به ئه لماس و پیروزه وه نووسرابوو. پادشا زۆر ئه وانه ی خۆش ئه ویست، وهک (سوهیلی یه مه نی) و (ماه خوته نی) و (ئیران دوخت) و (به لار) و (که مال) و (دوو فیله که) و (دوو حوشره بوختیه که) و (ئه سپه که) و (شمشیره که). له بهر ئه و ئه سبابانه فه خری به سه ر هه موو پادشاهانا ئه کرد. له داخلێ مولکی خۆیدا میقداری به رمه کی په یدا بووون له دینی موسولمانی ئینکاریان ئه کرد، وه زۆر که سیان بردبوو سه ر مه زه به ی به رمه کی. پادشا (به لار) ی وهزیری نارده بۆ ئامۆژگارییان، وجوودی وهزیر و قسه ی پادشایان نه زانی. ئه مر کرا به کوشتن و تالانیان. میقداری دوازه هه زار کهس کوژرا، وه چوار سه د که سیان ده رچوون و مالیان تالان کرا. ئه و چوار سه د که سه زۆرزان و فیلتزان بوون، به درۆ ده خاله تیان کرد و موسلمان بوون. ته سادوف شه ویتک پادشا له خه ویا جهوت دهنگی گه وهی به گویتدا چوو، له ترسا خه بهری بووه وه. دیسان خه وی پیاکهوت، چاوی به

دوو ماسیی سوور کهوت. ماسییه کان له سهر کلک وهستان، مهرحه بایان له پادشاه کرد. دیسان خه بهری بووه وه، کهوته فکری دوور و دریژه وه، خهوی پیاکهوت، چاوی کهوت به دوو مراوی پی رهنگا و رهنگ له گه ل قازی له پشتیه وه هه لفرین، چوونه پیش دهمی دو عاخواییان له پادشا کرد. ماریکی سهوز گهردنی خالی زهرد و سپیی پیوه بوو، ئالا له قاچی پادشاه. له ترسا خه بهری بووه وه. دیسان خهوی پیاکهوت، له خهویا سهرایای له خوینا سوور بوو. خه بهری بووه وه، دیسان خهوی پیاکهوت، له خهویا سواری ئیستر بوو بوو. رووی کرد بو مه شرق. له دوو خزمه تکار زیاتر کهس له پشتیه وه نه بوو. خه بهری بووه وه. دیسان خهوی پیاکهوت. له خهویا ئاگری له سهرسه ری کرابوه وه، دونیای رووناک کرد بوو. له ترسی ئاگره که خه بهری بووه وه. دیسان خهوی پیاکهوت، له خهویا بیهوش بوو. تهیری له سهر سهری پادشا نیشته وه، دهنوکی به سهریا ته کیشا. به دهم هاوار کردنه وه خه بهری بووه وه. خزمه تکار به هاواری پادشاهه چون. پادشا وتی: هیچ نییه، خزمه تکارانی ئیزن دا. پادشا وهک ماره ننگاز به ودیو به ودیوی خو یا ته کهوت، فکری گویرا، وتی: ئەم خه وه عه جائبانه بو چ عاقلی بگیرمه وه؟ وهختی روژ بووه وه میقداریکی له بهرمه کییه کان بانگ کرد. له پاشه روژی ترسی نه بوو، یه که یه که خه وه کانی بو بهرمه کییه کان گپرایه وه. بهرمه کییه کان ته ماشای رووی پادشایان کرد گرز بووه وه، زانییان پادشا له خه وه کانی ترسی پهیدا کردوه، وتیان: ئەی پادشا، تا ئیستا کهس خهوی وای نه بینیه، لازمه ئیمه فکری بو بکهین و ته ماشای ته عبیر بکهین. پادشاه قویوئی کرد. چوونه دهره وه، له ژووری کومه لیان بهست. به ته دبیر کردن خه ریک بوون، وتیان له فکرمان نه چوته وه ئەو زالمه دوازه هه زار کهسی له ئیمه کوشتوه و مال و دهوله تمانی به تالان بردوه. ئیمرو ئەتوانین به دهست و زویان خوینی خومان وهرگرین و ئیمه جوابی پادشا بدهینه وه و بلین مه عنای خه وه کانت ههوت خه ته ری گه وره ی ئەبی و ده رمانی به ههوت له خاسانی خوت ته کریت. لازمه سوه یلی یه مهنی و ماهی خوته نی و ئیران دوخت و به لاری وه زیر و که مالی کاتب و دوو فیله که و دوو حوشتره بوختیه که و ئەسپه به حریه که به شمشیره که سهریرن و خوینه که یان بکریت ته شته وه و پادشاه له ناو ته شته که دا دانیشت و ئیمه ئەفسوون به سهر پادشاه ئە خوینین له خه ته ره کان دوور ئە بیت. به و ته دبیره پادشاه به ته نها ئە مینیتته وه و ئیمه حوقوقی خومان به ته واوی دهست ئە که ویت. به و فکره چوونه خزمهت پادشا، وتیان: ئەی پادشاه، ئیمه ته ماشای خه و نامه مان کرد و بومان مه علوم کرا به خهوی جه نابتا وا دهرئه که ویت له م نزیکانه دا

تووشی هیلاکهت بیی، وهئهگهر جهنابت ئارهزوو ئهکهیت ئیمه دهزمانی ئهدهوزینهوه دهفعی هیلاکهتی جهنابت بکات. پادشاه له ترسی قسهکردنیان ترسی پهیداکرد، کهوته فکری دوور و درپژوهه. لهپاشا سهری بهرز کردهوه، وتی: لازمه تهعبیری خهوهکان یهکهیه که بهیان بکهن تا له من ئاشکرا بیی. وتیان: ئهی پادشاه، حهوت دهنگه که حهوت بهلایه بو جهنابت هاتوته خوارهوه، دوو ماسییه سوورهکان ههردوو کوری پادشایه و، ماره که له قاچت ئالا ئیران دوخته. دوو مراوییه رهنگا و رهنگه که دوو فیلی جهنابته. قازه که ئهسپه کهیه. ئیستره خیراکه شمشیره کهیه، دوو پیاهه که حوشتره بوختییه کانه، ئاگره که بهلاری وهزیره، تهیره که دهنوکی بهسهرتا کیشا که مالی کاتبه. ئیمه و امان بو مه علوم کراوه ئهوانهی بهیان کرا هه موویان به شمشیره که سه ربپریت و هه ر یه که میقداری خویان بگیری بکرته ناو ته شته وه، پادشاه میقداری دوو سهعات له ناویا دانیشیت، له پاشا به ئاوی به حر به دهنی بشوریت و بهرۆنی زهیت چهور بکریت و شمشیره که بشکیت، له گه ل لاشه ی ئهوانه ی بهیان کرا دهفن بکریت، پادشا له و به لایانه نه جاتی ئه بیته. تهعبیری خهوه که ئه وهیه بهیان کرا. وهختی پادشاه ئه و قسانه ی بیست، وتی: ئهی دو شمنانی دۆست روو، ئهی بهنی ئادهمی شه پتان خو، مردن له ته دبیری ئیوه چاکتره، چونکه سوهه یلی یه مهنی و ماهی خوته نی رووناکیی چاوی منه و، ئیران دوخت خۆشه ویستی منه، بهلاری وهزیر و که مالی کاتب کللی ده رگای سه لته نه تی منه. فیل و حوشتر و ئه سپ و شمشیر بناغه ی سه لته نه تی منه و زینه تی دونیایه، وه ئه گهر من به قسه ی ئیوه بکه م، خۆشه ویستانم له ناو بهرم، له دوا ی ئه وان ژبانم بوچی چاکه؟ ئیوه حیکایه تی هه زه تی سوله یمان و هه یواناته کان به گویتانا نه هاتوه؟

بهرمه کییه کان وتیان: چۆن بووه؟

حیکایهت

پادشاه وتی: ئه گه پرنه وه سوله یمان پیغه مبه ر (علیه السلام) پادشا بوو به سه ر به نی ئاده م و جینن و هه یوانات و درنده و تهیره وه، وه ته مه ننای له خودا کرد «رب هب لی ملکا لاینبغی لأحد من بعدی» یه عنی خودایه عه تا بفه رموو به من پادشاه بییه ک بو که س له دوا ی من مومکین نه بیته. رۆیشتنی سوله یمان به سه ر پشتی باوه بوو، به رۆژی یه ک مانگ رتگه ئه رۆیشته. رۆژی مه جلیس له هه موو جوړه رۆح له بهر ئی به سترابوو، مه لائیکه تی به پیاله یه ک ئاوی هه یاته وه داخل به مه جلیس بوو، پیاله ئاوه که ی له پیش

دهمی سوله‌یمان دانا، وتی: ئەوه ئاوی حەیاتە، خودا بۆ تۆی پەوانە فەرمووه، ئارەزوو بە دەست خۆتە، ئەیخۆیتەوه یا نایخۆیتەوه، وه لەشەرەتەتی (کل نفس ذائقة الموت) کەس دەرنەچوه. سوله‌یمان کەوتە فەرەوه، بە دڵ وتی: عومری درێژ هەتا سەر بۆ کەس مومکین نەبوه، وه بۆ من لازمە ژیان ئیختیار بکەم، وه بە عیبادهت کردن بچمە حوزووری خودا. تەکرار فکری کرد: تەدبیر بۆ ئەم مەسئەلە لازمە، وه هەرچی لە ژێر حوکمی منا بن تەدبیریان پێ بکەم، بۆ ژیان و مردن پەنایەتی هەرلایەکیان زۆر بوو ئەوه چاکە. سوله‌یمان بۆ خواردنەوهی ئاوی حەیات پرسی هەر پۆح لەبەریتکی کرد جوابی خواردنەوهیان ئەدا. سوله‌یمان فەرمووی هەموومیللەت حازرە؟ وتیان: بزن مژ حازر نییە. سوله‌یمان ئەسپی نارد بە شوێن بزغژەدا، بزغژە نەچوو. سەگی نارد بە شوێن یا، بزن مژ لەگەڵ سەگ چوو خزمەت سوله‌یمان، پەسەمی ئەدەبی بەجێ هێنا. سوله‌یمان فەرمووی: موشاوەرەم بە تۆ هەبە، وه لەپێش قسەیی موشاوەرە گرتی دڵی دلم بکەرەوه. بزن مژ دەستی پارانەوهی درێژ کرد، وتی: بەندە و جوووم نییە گری جەنابت بکەمەوه، بەقەدەر ئیقتیدارم جوابم هەبە، ئەمرت چیبە، ئاشکرای بفرموو. سوله‌یمان فەرمووی: بەشەرەفتترینی هەموو حیواناتی ئەسپە، لەبەرچی بەقسەیی ئەسپ نەهاتیت؟ وهپیس ترینی هەموو حیواناتی سەگە، بەقسەیی سەگ هاتیت؟ بزن مژ وتی: چاک ئەفەرموویت بەشەرەفتترینی هەموو حیوانی ئەسپە، ئەمما لەمبەرغوزاری وهفادا نەلەوهراوه، لەسەرچاوهی ساحیب ناسینا ئاوی نەخواردووتەوه، چونکە ئەسپ و ژن و شمشیر وهفایان بۆ کەس نەبوه، وه هەرچەند سەگ پیس و گالۆه مەعلومە لوقمەیی وهفای خواردووه. بەرەسەمی حەق بەجێهێنان بەشەو پاسەوانە، خەوی لەخۆی حەرام کردووه، مەشهوره لوقمە نانی کەس فەرماؤش ناکات. من بەقسەیی پێ وهفا ئەمەری جەنابت قووبول نەکردو، بەقسەیی بە وهفا بە خزمەت گەیشتم. سوله‌یمان قسەیی بزن مژی پێ خۆش بوو، وه مەسئەلەیی ئاوی حەیات بەیان کرا. بزن مژ وتی: ئەی خۆشەویستی خودا، ئاوی حەیات تۆ بەتەنها ئەیخۆیتەوه، وهیا لەگەڵ ئەولاد و خۆشەویستانت ئەخۆیتەوه؟ سوله‌یمان وتی: تەنها بۆ من ئەمر کراوه، بۆ ئەولاد و خۆشەویستانت دروست نییە. بزن مژ وتی: ئەی خۆشەویستی خودا، ئەوه چ ژیانیکە تۆ زیندوو بیت و ئەولاد و خۆشەویستانت یەکەیه کە بە مردوی لەپێش دەمت هەلگیریت، لەژێر خاک دفن کریت؟ باوەر ناکەم ئەو ژیانە لەزەتی بیت. ژیانیکە بە مەراق پێ نەبوونی چاکە. سوله‌یمان زۆر قسەیی بزن مژی لا خۆش بوو، تەرکی خواردنەوهی ئاوی حەیات کرد لەبەر دوور بوونی خۆشەویستانتی، هەر وهک شاعیر ئەلپیت:

وا له نه زعا ، خه لقه گوی بگرن له گوفتاری وه تهن
 بۆم بکهن ئەم دهفعه یه ئیوهو خودا چاری وه تهن
 ئەی ته بیب ئینکاری عیلم و فه ننی تو خو ناکری
 هه ر به یه ک دهم بۆچی ناکه ی مه نعی تازاری وه تهن
 ره بیی مووسایی بنیری جه ننه تی بۆ وه ک ئیره م
 دۆزه خی فییره وه نه ئیستا سه حنی گولزاری وه تهن
 کوانی فارووقی نه ژادی ئیرسی خو ی بینیتته جی
 تا له چنگ بوو جه هلی ده رکا دین و دیناری وه تهن
 خوینی ئەولادی سوله یان و غویاری پاکی جه د
 ئەو قوور و ئاوه ی کرایه سه رفی دیواری وه تهن

پادشا وتی: بۆیه ئەم میسالم بۆتان هینایه وه تا بزانی ژیانی من به وانه وه مومکین
 ئەبی که ئیوه ئاره زووی نه بوونیان ئەکه ن. چۆن ئەتوانم ده ست بۆ نه مانی خو شه ویستانم
 درێژ بکه م. ئیوه ئەگه ر ئەتوانم مه عنای خه وه کانم به جوړیکی که لیک بده نه وه.
 به رمه کییه کان وتیان: عومری پادشا به رقه رار بی، ئاشکرایه قسه ی راست ناخو شه.
 ئامۆژگاری بی خیانه ت له به ر دل گرانه. ئیمه زۆر لامان عه جائیه جه نابت ژیانی غه یری
 له ژیانی خو ت زیاتر ئەوی. ئامۆژگاری خیر به ئاسان ته ماشا مه که. مه علوممه
 به واسیته ی زه حمه تیوه ئیسراحت ده ست ئەکه ویت، وه پادشا هان به خوینی جگه ر ریگه ی
 ژیان و ئیستیقلال ئەدۆزنه وه، وه ئیستا ته رکی ژیان و ده ست له رو ح شتن له عه قلی
 عه قلدار دووره، وه تا جه نابت باقی بیت ئەولاد و ژن و ژینت که م نابی. وه ختی پادشا
 بۆی مه علوم بوو قسه ی ئەوه ل و ئاخریان هه ر به که، زۆر به عاجزی له باره گاه و مه جلس
 هه لسا، رووی کرد بۆ ئۆده ی هه رم، که وته به حری مه راقه وه، فکری ئەکرد چۆن دوو کوپم
 هه یه له نووری چاو شیرینتره، ئەتوانم بییانکوژم و، ئیران دوخت سه رچاوه ی ژیا مه و،
 به لاری وه زیر کللی ده رگای عه قلمه، ئەوانه له ناو به رم. به و فکرا نه دوو روژ له هه رم
 نه چوو ه ده ره وه. به لاری وه زیر به عه قل بۆی مه علوم بوو پادشا تووشی مه راق و به لا
 بووه، رووی کرد بۆ ئۆده ی هه رم. وه ختی داخل به هه رم بوو چوو ه پێش ده می ئیران
 دوخت ره سمی ئەده بی به جیه ینا، وتی: ئیستا له تو ئاشکرا بی من که وه زیری پادشا م
 هه موو ته دبیر و سپرکی له ژیر ده ستی منا بووه مه حره می سپرکی له من زیاتر نه بووه،

دوو رۆژه له حهرهه نه هاتوو ته ده ره وه، مومكينه كارى پرووى دابى، چونكه دوو رۆژ له مه پيش له گهه بهر مه كييه كان به قسه كردن خهريك بوو، بۆم مه علوم نه بوو ته دببير و قسه يان چى بووه، وه من قووه تى سوئالم نه بووه، ئيستا تو له واسيتهى ره فاقه ته وه حوكمت به سه ر پادشا دا جار جار مومكين ئه بى. سوئال له پادشا بكه قسه ي خۆى بو تو ته واو به يان ئه كات، له پيش ئه وهى دو شمن زه فه ر به پادشا بيه ن ئيمه ده رمانى ده رديان بدۆزينه وه. ئيران دوخت وتى: ئه ي وه زير، ئيستا شه رم ئه كه م بچمه خزمه ت پادشا سوئالى قيسسه بكه م، چونكه كه مى عاجزى له به ينمانا روويداوه. وه زير وتى: «العتاب هديه الاحباب»، لۆمه ي دۆست ديارى دۆسته. ئيستا وهختى عاجزى تو و پادشا نييه. لازمه زۆر سه عى بكه يت خه ته رى پادشا ده فع كر يت، چونكه هيچ مه ئموورى قووه تى داخل بوونى حه ره مى نييه، وه له تو زياتر كه س قووه تى سوئال كردنى له گهه پادشا نييه. زۆر جار له پادشاهم بيستوه فه رمويه تى: هه رچه ند دلّم عاجز بى و ئازارى به دلّم بگات، به چاو پيكه وتنى ئيران دوخت عيجز و ئازاره كه چاك ئه بى، وه رجا ئه كه م منه تيكي گه وره بخه يته سه ر شانى مه ئمووران و خه ته رى دلى پادشا ئاشكرا بكه يت. ئيران دوخت هه لسا چوه خزمه ت پادشا، ره سمى ئه ده بى به جيته نا، له ته نيشت پادشا وه دان پشت، وتى: دوو رۆژه زۆر تيكي چوويت و، خه ريكي چ فكريكي؟ به يانى به ره موو. وه ئه گه ر شتيك روويداوه له ناو مه ئمووران به ته دببير دروست ئه بى. پادشا فه رموى: سوئال له شتيك زه حمه ت به ئيوه بدات، ناشيرينه. ئيران دوخت وتى: كارى سه لامه تى به نابه تى تبا ده ست كه وي ت زه حمه ت بو ئيمه مه تلّه ب نييه. سه لامه تى دنيا سه لامه تى سه رى پادشا به، وه ئه گه ر قه ده رى پرووى داوه، سه بر لازمه. ته دببير له مه راق كردن چا كتره، چونكه عاجزى دل زه عيف ئه كات. وهختى دل زه عيف بوو، ريگه ي عه قل گوم ئه كات. ئاشكرا به عه قل موحتاجى ته دببيره. «وشاورهم في الأمر». پادشا وتى: له م شه وانه دا چه ند خه ويكي عه جائيم ديوه، مه عناي خه وه كانم له بهر مه كييه كان پرسيوه، به جزى مه عنايان بو به يان كر دووم بو كه زى به يان بكه ن پارچه پارچه ئه بى، وه ئه گه ر بو رۆژ به يان بكر يت رووناكيى تاريك ئه بى. رجا ئه كه م سوئال له عاجزى من مه كه، نه من قووه تى گيترانه وه م هه يه نه تو تاقه تى بيستنت ئه بى. ئيران دوخت زۆرى رجا كرد خه ونه كانى به يان بكات. پادشا مه جبوور بوو وتى: بهر مه كييه كان مه عناي خه وه كانيان وا ليداوه ته وه هه ردوو كوره كه م و تو و به لارى وه زيرى دل رووناك و كه مالى كاتى نوفوس پاك و فيلى له شكر شكين و حوشتره بوختيه كان له گهه ئه سپه كه به شمشيرى گه وه ر نيگار سه ر بىرم، زه ردى خه وه كه

ده‌فخ ئه‌بیت. له‌ گێڕانه‌وه‌ی مه‌عنا‌ی خه‌وه‌که‌ نزیک بوو ئی‌یران دوخت له‌هۆش ب‌جیت، وه‌ له‌به‌ر عه‌قل‌داری و زیره‌کی خۆ‌ی تیک نه‌دا. وتی: ئه‌ی پادشا، هه‌زار که‌سی وه‌ک من و منال و وه‌زیر به‌ فیدای سه‌ری جه‌نابت ب‌ی. هه‌تا سه‌ری جه‌نابت باقی ب‌یت ژن و منال و ئه‌سه‌باب که‌م ناب‌ی. رۆح‌ی بۆ تو نه‌بیت به‌کاری چی د‌یت. ئه‌ما لازمه‌ به‌قسه‌ی ئه‌و غه‌ددارانه‌ باوه‌ر نه‌که‌یت. مه‌علومه‌ دوشمنی کۆن به‌ دۆستی تازه‌ ناب‌یت. ئه‌و مه‌عنا‌یه‌ی ئه‌و مه‌لعونانه‌ و توویانه‌ ته‌دبیره‌ دروستیان کردوه‌ چونکه‌ کوشتنی ب‌ی گونا‌ه‌ په‌شیمان‌یی زۆره‌. ئه‌وی له‌ ده‌ست چو‌و ده‌ست نا‌که‌وتته‌وه‌. ئه‌وی مرد زیندو‌و ناب‌یتته‌وه‌، وه‌ له‌جه‌نابت مه‌علومه‌ به‌رمه‌کییه‌کان کۆنه‌ دوشمن، فکریان وا‌ کردوه‌ تو به‌ ته‌نها ب‌مینیتته‌وه‌، له‌ جه‌نابت مه‌علومه‌ ته‌نها به‌ ئاسان ده‌ست ئه‌که‌وتت. هه‌تا مومکین ئه‌ب‌ی له‌ فیل و مه‌کری دوشمن ئه‌مین مه‌به‌. دیسان له‌ جه‌نابت مه‌علومه‌ پ‌ستی سه‌گ و به‌راز ده‌باغی نایه‌ت، وه‌ له‌ جه‌نابت مه‌علوم ب‌ی عه‌قل ته‌شبهه‌ به‌ تیغ کراوه‌ و هه‌موو که‌سی پ‌ی ئه‌کوژیت، وه‌ حیل‌مه‌ سه‌ده‌ه‌ بۆ نه‌فس و هه‌وا، لازمه‌ جه‌نابت خه‌وه‌کان له‌ (کاریدوون)‌ی حه‌کیم پ‌رسیت، زۆر عابیدتیکی به‌ تا‌عه‌ته‌، جیگه‌ی له‌ که‌ژی سه‌وزه، له‌ غاریک شه‌و و رۆژ به‌ عیباده‌ت خه‌ریکه‌، قسه‌ی زۆر راسته‌ و له‌ مه‌عنا‌ی خه‌و زۆر شاره‌زایه‌. هه‌ر وه‌خت کاریدوون مه‌عنا‌ی خه‌وه‌کانی به‌یان کرد، دوشمن‌یی به‌رمه‌کییه‌کان ئاشکرا ئه‌ب‌ی. پادشا ئامۆژگاری ئی‌یران دوختی به‌ جوان زانی. ئه‌مری کرد ئولاغ زین کرا، سوار بوو، رووی کرد بۆ که‌ژی سه‌وز. وه‌ختی گه‌یشته‌ پ‌یش ده‌می غاره‌که‌، چو‌وه‌ لای عابید سه‌لامی کرد. کاریدوون جوابی سه‌لامی دا‌یه‌وه‌، به‌ رووی خۆشه‌وه‌ به‌خپ‌رهاتنی کرد، وتی: شاهم، مومکینه‌ به‌کاری ته‌شرفت هاتوه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌مرت ب‌کرده‌یه‌ به‌ خزمه‌تت ئه‌گه‌یشتم. فه‌رمو ئه‌مرت چیه‌؟ پادشا خه‌وه‌کانی یه‌که‌ یه‌که‌ به‌یان کرد و، مه‌عنا‌ی به‌رمه‌کییه‌کان‌یشی گ‌پ‌را‌یه‌وه‌. کاریدوون ئه‌مووستی به‌ ده‌ما برد. وتی: ئه‌ی پادشا، زۆر سه‌هو بو‌یت قسه‌ی دل‌ی خۆت بۆ دوشمن ئاشکرا کردوه‌. مه‌عنا‌ی ئه‌و خه‌وانه‌ بۆ ئه‌و کفرانه‌ دروست نییه‌، وه‌ لازمه‌ جه‌نابت به‌و خه‌وانه‌ زۆر شوکرانه‌ ب‌که‌یت. به‌ خه‌وه‌کانتا وا‌ د‌باره‌ زۆر به‌ ئاره‌زوو تا مردن له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لتنه‌ت پادشا ئه‌ب‌یت. مه‌عنا‌ی خه‌وه‌کانت ئه‌وه‌یه‌ به‌یان ئه‌کریت. ئه‌وه‌ل ئه‌و دوو ماسیه‌که‌ له‌سه‌ر کلک وه‌ستان عیباره‌ته‌ له‌ ره‌وانه‌کراویک له‌ ته‌ره‌ف سه‌ره‌ندیب، دوو فیلی گه‌وره‌ و چوار سه‌د ره‌تل یاقووتی رومانی به‌ هه‌دییه‌ د‌یت بۆ جه‌نابت. دووهم دوو مراوی و قازکه‌ عیباره‌ته‌ له‌ دوو ئه‌سپ و ئیستری له‌ ته‌ره‌ف پادشای دیه‌لی به‌ دیاری د‌یت بۆ جه‌نابت. سییه‌م ئه‌و ماره‌ له‌ قاچت ئالا عیباره‌ته‌ له‌ شمشیری مشتووی یه‌ک ریز

یاقووت و یهک ریز پیرۆزه و یهک گه وهه‌ری بۆ دروست کراوه له تهرهف جزیره‌وه به دیاری دیت بۆ خزمهت جه‌نابت. چواره‌م خۆینه‌که به سه‌رتا رژا عیباره‌ته له خه‌رقه‌یه‌ک ئه‌رغه‌وانی به جه‌واهیرات نه‌قش کراوه له تهرهف پادشای خه‌زنه‌وه به دیاری بۆ جه‌نابت دیت. پینجه‌م ئه‌و ئیستره که سواری بوویت عیباره‌ته له فیلیکی سپی له تهرهف پادشای بیجانگه‌روه به دیاری بۆ جه‌نابت دیت. شه‌شه‌م ئه‌و ئاگره له سه‌رت کرابوه‌وه عیباره‌ته له تاجی بریسکه‌ی دوو رۆژ ریگه ئه‌روات، له تهرهف پادشای سیلان‌ه‌وه به دیاری دیت. هه‌وته‌هه‌م ئه‌و ته‌یره که دهنوکی به سه‌رتا کیشا عیباره‌ته له نه‌خته عاجزی له گه‌ل خۆشه‌ویستت تا سی رۆژ. کاریدوون وتی: مه‌عنای خه‌وه‌کانت ئه‌وه‌یه. ئه‌ی پادشاه لازمه بۆ جه‌نابت سپری خۆت لای هه‌موو کهس ئاشکرا نه‌که‌یت و، له سفله‌وه کهم غیره‌ت دوور به. بی ته‌جره‌به کهس به چاک مه‌زانه. پادشاه وه‌ختی ئه‌و مژده‌ی له عابید بیست وه‌ک گۆل گه‌شایه‌وه. دوعا خوازیی کرد، سواریو گه‌رایه‌وه بۆ جیگه‌ی خۆی. هه‌وت رۆژ دوا به دوا یه‌ک دیارییه‌کان وه‌ک عابید به‌یانی کردبوو یه‌که‌یه‌که گه‌یشت. له پاش دیارییه‌کان پادشا کوره‌کانی و ئییران دوخت و به‌لاری وه‌زیر و که‌مالی کاتب هه‌موو بانگ کردن، وتی: سه‌هویکی خرایم کرد خه‌وه‌کانم بۆ دوشمن گه‌یرایه‌وه. ئه‌گه‌ر لوتفی خودا نه‌ئهبوو و، ئامۆژگاریی ئییران دوخت ئاگری دلمی نه‌کوژاندایه‌وه، به ته‌دبیری به‌رمه‌کییه‌کان خۆم و ته‌تباعم به هیلاک ئه‌چووین و، هه‌رکه‌س ئامۆژگاریی خۆشه‌ویستی به چاک زانی له‌فیتنه‌ی دونیا دووره‌وه، فکر و ایه‌ دیارییه‌کان به سه‌ر ئیوه‌دا ته‌قسیم بکه‌م. وه‌زیر وتی: خزمه‌تکار سوپه‌ری سه‌ری پادشایه، وه هه‌رکه‌س حوقوق بزانی رۆح و مائی فیدای گه‌وره‌ی ئه‌کات. ئه‌ما ئییران دوخت مه‌له‌که‌ی پادشایه، تاجی موره‌سه‌سی وه‌یا خه‌رقه‌ی ئه‌رغه‌وانی یه‌کیکیان بۆ ته‌به‌رپوک هه‌لگرتیت قابیله چونکه منه‌تی زۆره به سه‌ر ئیمه‌وه. پادشاه ئه‌مری کرد تاج و خه‌رقه‌که به‌رنه ئۆده‌ی هه‌رم، وه له‌گه‌ل وه‌زیر رۆیشتن بۆ هه‌رم. پادشا گورجییه‌کی بوو له جوانی یا بی ئه‌مسال بوو، زۆری خۆش ئه‌ویست. پادشا و به‌لار هه‌ردوکیان چوونه ئۆده‌ی هه‌رم. ئییران دوخت و گورجییه‌که به‌یه‌که‌وه دانشتیوون، تاج و خه‌رقه‌که له‌به‌ر ده‌میانا بوو. پادشا ئه‌مری کرد به ژنه‌کان هه‌ریه‌که یه‌کی هه‌لگرن. ئییران دوخت ته‌ماشای وه‌زیری کرد: ئایا کامیان هه‌لگرتیت؟ وه‌زیر به چاو ئیشاره‌تی کرد خه‌رقه‌که هه‌لگرتیت. له‌وه‌خته دا پادشا چاوی له چاو داگرتنی وه‌زیر بوو. ئییران دوخت له‌به‌ر ئه‌وه پادشا به ئیشاره‌ته‌که نه‌گات تاجه‌که‌ی هه‌لگرت. وه‌زیر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پادشا به ئیشاره‌ته‌که نه‌زانی چاوی خۆی خوار کرد. هه‌تا چل سال وه‌زیر بوو، هه‌ر چه‌ند داخڵ ئه‌بوو

به خزمهت پادشاه بهو جوړه چاوی خوار نه‌کرد. نه‌گهر عقل ریښه‌ی نیشان به هردو وکیان نه‌دا به قه‌هری پادشاه له‌ناو نه‌چوون. وه‌ختی ئیران دوخت تاجه‌که‌ی هل‌گرت و گورجیبه‌که‌که‌ناوی (به‌زم نه‌فرۆز) بوو خه‌رقه‌که‌ی هل‌گرت، هه‌ریه‌که‌که‌رانه‌وه‌جیگه‌ی خو‌یان. وه‌زیر دوعا خوازی له‌پادشا کرد، رو‌یشت. وه‌پادشا هه‌ر شه‌وی لای ژنیکی نه‌نووست. شه‌ویک پادشا رووی کرد بو‌ئوده‌ی ئیران دوخت. له‌وه‌خته‌دا ئیران دوخت سینییی برنج و خواردنی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. پادشا له‌به‌ر ئوده‌که‌به‌قسه‌کردن له‌گه‌ل ئیران دوخت خه‌ریک بوو، مه‌یلی برنج خواردنی کرد و ماچ کردنی ئیران دوخت بوو به‌پی‌خو‌ر. ته‌سادوف به‌زم نه‌فرۆز به‌لایانا رابوورد. پادشا چاوی به‌له‌نجه‌ونازی به‌زم نه‌فرۆز که‌وت، مه‌یلی وه‌سلی کرد. رووی کرده‌به‌زم نه‌فرۆز وتی: مه‌رحه‌با‌ئی خو‌ری جه‌ننه‌ت لیقا. نه‌و تاجه‌ی ئیران دوخت هل‌گرت قابیلی تو‌بوو. ئیران دوخت ناگری عیشقی داگیرسا، به‌بی ئیختیار سینییبه‌که‌ی به‌سه‌ر پادشادا رژاند، ده‌موچاوی پادشا چیشتاوی بوو، وه‌ته‌عبیری خه‌وه‌که‌ی ئاشکرا بوو که‌له‌گه‌ل خو‌شه‌ویستی دوو سی روژ عاجز نه‌بی. له‌وه‌خته‌دا ناگری قه‌هری پادشا داگیرسا، نه‌مری کرد به‌لاری وه‌زیری بانگ کرا. رووی کرده‌وه‌زیر: هه‌ر ئیستا ئیران دوخت نه‌به‌یت سه‌ری له‌به‌ده‌ن جیا نه‌که‌یته‌وه‌تا جاریکی که‌که‌س نه‌و جوړه‌بی نه‌ده‌بییانه‌نه‌کات. وه‌زیر ئیران دوختی هل‌گرت، له‌هه‌رم برده‌ده‌ره‌وه. فکری کرد: ئیستا ئیران دوخت خو‌شه‌ویستی پادشایه‌و من بیکوژم مه‌علوومه‌پادشا په‌شیمان نه‌بیته‌وه‌و له‌جیگه‌ی ئیران دوخت من نه‌کوژیتته‌وه. چاک وایه‌په‌له‌نه‌که‌م، چونکه‌ئیران دوخت له‌عقل‌دا بی نه‌مساله. هه‌ر وه‌خت پادشا به‌مودده‌ی سی روژ په‌شیمان بووه‌وه، نه‌بیته‌ته‌دبیریکی جوان. وه‌نه‌گهر په‌شیمان نه‌بووه‌وه، کوشتنی سه‌هله. به‌و فکره‌ئیران دوختی برده‌ماله‌وه‌شاردیه‌وه، نه‌مری کرد به‌خزمه‌تی به‌دزیبه‌وه‌بکری. وه‌زیر رو‌یشته‌وه‌خزمه‌ت پادشا، ته‌مه‌نای بو‌کرد: شاهم، ئیران دوخت سه‌رپرا و لاشه‌که‌ی دفن کرا. پادشا قه‌هر و غه‌زه‌بی نیشته‌بووه‌وه، له‌گه‌ل نه‌و قسه‌ی له‌وه‌زیر بیست وه‌ک مار پیچی خوارد و گرژ بوو، به‌عبی زانی په‌شیمانی به‌یان بکات، هه‌ناسه‌ی هل‌کیشا، وتی: حه‌یف به‌به‌ک بی نه‌ده‌بی عقل و ناموژگاریی ئیران دوختم فکر نه‌ما و په‌له‌م له‌کوشتنی کرد. وه‌زیر وتی: نه‌ی پادشاه، تیر له‌که‌وان، قسه‌له‌زوبان که‌ده‌رچوو هاتنه‌وه‌ی مو‌مکین نابی. غه‌م و مه‌راق لازم ناکات چونکه‌مه‌راق خواردنی جه‌نابت بو‌دوست ناخو‌شه، وه‌بو دشمن به‌جه‌ژن ته‌ماشاش نه‌کریت. وه‌نه‌م مه‌سه‌له‌ئاشکرا نه‌که‌یت، چونکه‌نه‌لین پادشاه نه‌مریکی کرد و ئانه‌ن په‌شیمان بووه‌وه، وه‌لازم بوو جه‌نابت سه‌برت بکردایه‌وه‌ناگری

غزهبت به ئاوی حیلیم بکوژانایهوه، ههروهک پادشای (ذو الرقاع) بهسێ وههقه ئاگری
غزهبی ئهکوژایهوه. پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

وهزیر وتی: ئهگێرئنهوه له شاری یهمن پادشایهک بوو، زۆر حوکمدار و عادل بوو. ئهوه
پادشایه پرووی کرد بۆ سهحرا بۆ راوکردن. ئولاغی به دواى نیچیرا توند کرد. تهسادوف
کابرایهکی درک فرۆش له موحتاجییا پیستی حهوانه کیتیبهکی کردبوو به خهرقه،
له بهربابوو. ئهوه رۆژه دونیا سارد بوو. له درک ههلهکهندن بووبهوه، له پهرووو خۆی دابوو
به سه بهردیتکا خهوی لێ کهوتبوو. پادشا که چاوی پێی کهوت و ایزانی حهوانه کیتیبه،
تیری بۆ هاویشت، دای له کابرا، بریندار بوو. وهختی پادشا گهیشته سهری تهماشای کرد
پیاویکی فهقیره له ناو خوتنا گوم بووه. پادشا له پهلهکردن و تێ نهفکرین پهشیمان
بووهوه، دلخۆشیی کابراکهی دایهوه، ههزار دیناری پێ بهخشی بۆ حهکیم و دهرمان،
گهردهنی خۆی بێ ئازاکرد. پادشا جلههوی ئولاغی گێپرایهوه، پرووی کردهوه
داروسسهلتهنهت. عابیدی له ئهترافی یهمن به پیاوچاک مهشهوور بوو. پادشا پرووی کرد
بۆ لای عابید. وهختی گهیشته لای عابید خۆشی چۆنیان لهیهک کرد. میقداری بهیهکهوه
دانیشتن. پادشاه وتی: هاتووم چهند ئامۆژگاریبهکم بکهیت بۆ دونیا و ئاخیرهت بهکار
بێ. عابید وتی: ئهی پادشا، ئامۆژگاریبێ که بهکار بێ حیلمه. له وهختی رق ههلسان و
غزهب گرتن سهبر و حیلیم بهکار دیت. پادشا وتی: ئهزانم رق خواردنهوه له ههسوو
رهوشتی چاکتره. حیلیم حوکمی بهسه نهفسدا زۆره. عابید وتی: سێ وههقه بۆ تو
ئه نووسم و تۆیش تهسلیمی ئه مینداری بکه. ههروهخت زانیان ئاگری غزهبت داگیرساوه
یهکهیهکه وههقهکان نیشان به تۆ بدن، نهفست قوههتی بهسه حیلما نامینیت. پادشاه
بهو قسهیه دلی کرایهوه. عابید کاغهزهکانی بۆ نووسی. ئهوههله کاغهز نووسرابوو: له
جیگهی ئیقتیدار جلههوی ئیختیار به دهستی نهفس مهده ئهتخاته بهحری هیلاکهتهوه.
دووهم نووسرابوو: له وهختی رق ههلسان له گهله خزمهتکاران بهرحم به، تا رۆژی ئاخیرهت
له بهر پهحمی خۆت پهحم به تۆ بکریت. سیههم نووسرابوو: له حوکم کردن له پێگه
ئینساف و راستهوه موعامهله بکه تا بناغهی ژیانته به بهلاییک نهچن. کاغهزهکانی
وهرگرت، دوعا خوازیی له عابید کرد، پرووی کردهوه دار و سهلتهنهت. ههروهخت رقی
ههلهسا بهو سێ کاغهزه ئاگری غزهبی ئهکوژایهوه. له بهر ئهوه ناونرا مهلیک (ذو

الرقاع). مهلیک ذو الرقاع جاریه کی بوو له دهره جهی حوسن و جهمالا بوو. دلئی پادشا داایا مهیلی جاریه کی نه کرد. ژنی پادشا له و مهسه له یه زور تیکچوو، نارده زوی کوشتنی پادشا و جاریه کی کرد. دهردی دلئی بو مهششاته یه ک به بیان کرد. (مهششاته به وانه نه لئین خالی ژنان نه کوتن) مهششاته وتی: نهی خانم، پادشا نارده زوی ماچ کردنی چ جیگه یه کی نه کات؟ خانم وتی: پادشا نارده زوی ماچ کردنی چالی چه ناگه ی نه کات. له گه ل پادشا دهم به چالی چه ناگه ی جاریه که وه نه نی نه میژیت، وانه زانی ناوی حه یاته هه تا خه وی لی نه که ویت چه ناگه ی نه میژیت. مهششاته وتی: خانم، دلته تازار مه ده، دهردیان دهرمان نه کم. میقداری زه هری هه لاهه ل و له گه ل نیل که ناوی گیایه که. چالی چه ناگه ی جاریه که نه کوتم. هه روه خت پادشا دهم بنیت به چه ناگه یه وه روحی دهر نه چیته. مهششاته میقداری زه هری و نیلی تیکه ل کرد، به نه فسوون خویندنی هارووت و مارووت رووی کرد بو لای جاریه که، چه شم به ندی له جاریه کرد، خه وی لی که وت. مهششاته به دهرزی چاله که ی کوتا و دهرمانه که ی تی رژاند. ته سادوف غولامی کی سپرپی پادشا له و مهسه له خه به ردار بوو، فکری بوو پادشا له و مهسه له خه به ردار بکات، مومکین نه بوو. ته سادوف پادشا چوو له لای جاریه که، له ریگه وه خه وی پیبا که وت، چونکه سه رخوش بوو. غولامه که حقی نیعمه تی به جیهینا، چوو ژوور سه ری جاریه که، به لکی دهسته سپر دهرمانه که ی له چه ناگه ی جاریه که پاک نه کرده وه. له و وه خته پادشا هاته وه هوش خوی، چاوی لیوه بوو غولام دهست بو چه ناگه ی جاریه که درپژ نه کات، ناگری قه هری داگیرسا. دهستی برد شمشیری هه لگرت، به قه سدی کوشتن په لاماری غولامه که ی دا. غولام فیراری کرد، پادشا شوینی که وت، نه میندار له ریگه تووشی پادشا بوو، زانیی ناگری قه هری داگیرسا وه، یه ک وه ره قه ی نیشان دا فائیده ی نه بوو. دوهم کاغزی نیشان دا فائیده ی نه بوو. سیهه م وه ره قه ی نیشان دا، پادشابه ناوی حیلیم ناگری غه زه بی کوژایه وه. به زوبانی شیرین بانگی غولامه که ی کرد وتی: چون زانت کرد دهستت بو چه ناگه ی مه حبووه ی من درپژ کرد؟ غولام نه ووه ل و ناخری قیسسه ی خانم و مهششاته که ی بو پادشا به بیان کرد. پادشا بانگی خانمی کرد، خانم له قسه ی غولام ئینکاری کرد، وتی: درو نه کات. چند جار به چا و دیومه ئیشی خراپه ی له گه ل جاریه که ت کردوه، وه ئیستا پادشا به چاوی خوشی چاوی پی که وت و جهزای خائین و دروژن کوشتنه. غولام ته ماشای کرد پادشا فکری خه ریکه بگوریت. غولام وتی: نهی پادشا بو دروی من ناشکرایه. دهرمانه که لای مهششاته ماوه. نه مر بفرموو به حازر بوونی. پادشاه نه مری کرد

مه‌ششاته‌که حازر کرا و باقیی ده‌رمانه‌که ده‌رخواردی مه‌ششاته درا، ئانه‌ن رۆحی ده‌رچوو. پادشا ئه‌مری کرد به‌حه‌پس کردنی خانم و خه‌لاتی غولامه‌که‌ی کرد. پادشای (ذو الرقاع) سه‌بر و حیلمی به‌واسیته‌ی کاغه‌زه‌کانی عابیده‌وه ده‌ست که‌وت. وه‌زیر وتی: بۆیه ئه‌م می‌ساله‌م بۆ جه‌نابت هینایه‌وه تا بۆت مه‌علووم بی له‌سه‌بر و حیلیم چاکتر له‌دونیا دا ده‌ست ناکه‌ویت. پادشا وتی: ئه‌وه‌ی ئامۆژگاری عاقلان بوو تو گیترا ته‌وه، عه‌جه‌ب بۆ دلی تو که قوبوولت کرد، بی ئه‌مسالیکی وه‌ک ئیران دوختت کوشت. وه‌زیر وتی: گونا له‌من نه‌بوه، وه ئه‌مری جه‌نابت به‌جی هینراوه. ئیستایش لازم ناکات ئه‌وه‌نده بۆ ژنی خۆی عاجز بکات، بۆ ره‌فاقه‌تی باقیی دۆستانی ده‌ست درێژ نه‌کات. پادشاه به‌ته‌واوی بۆی مه‌علووم بوو ئیران دوخت کوژراوه، دیسان هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا، وتی: داغی ئیران دوخت چاک نابیته‌وه. وه‌زیر جوابی دایه‌وه: سێ کار ئه‌سیری دهرد و به‌لایه، ئه‌وه‌ل ره‌نج دان له‌گه‌ل ئینسانی به‌د. دووه‌م له‌وه‌ختی ده‌ست رۆیشتندا چاکه نه‌کردن. سیه‌مه‌ په‌له‌په‌ل کردن له‌کار، وه‌ دیسان سێ کار هه‌یه‌ په‌شیمانیه‌ی له‌ شوین دیت: به‌لیباسی سپیه‌وه شیشه‌گری و، به‌جله‌وه‌گازی کردن له‌ناو ئاودا و، بازرگانێ ژنی جوانی بی روو بۆ سه‌فه‌ر بکات، دره‌نگ بیته‌وه. وه‌ له‌زاتی پادشا ئاشکرا بی من له‌کوشتنی ئیران دوخت په‌له‌م نه‌کرد و ئه‌مری پادشاه به‌جیه‌یناوه. پادشا وتی: چاری دهردی من بکه له‌دووری ئیران دوخت ئارام نه‌ماوه. وه‌زیر وتی: چاری دهردی تو به‌من ناکریت، وه‌ هه‌رکس په‌له‌ی کرد و تی نه‌فکری، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر کوتره‌که هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

وه‌زیر وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه دوو کوتر جووتیان گرتبوو، وه‌ می‌قداری دانیان له‌هاوینا بۆ زستان کو کردبووه. دانه‌که که‌میک شوێ ته‌ری بوو، وه‌ختی دنیا گه‌رم بوو، دانه‌که وشک بووه‌وه. می‌قداره‌که که‌می کرد. وه‌ختی کوتره‌ نیره‌که رۆیشه‌وه ته‌ماشای کرد دانه‌که که‌م بووه‌ته‌وه، وایزانی ژنه‌که‌ی خواردوویه‌تی. وتی: ره‌فیق، شه‌رم ناکه‌یت خیانته‌ له‌من ئه‌که‌یت؟ زه‌خیره‌به‌ک بۆ زستان دانرابوو له‌ئیستاوه ده‌ستت کردوو به‌خواردنی، وه‌ ئیستا خواردن له‌هه‌موو شوێنی ده‌ست ئه‌که‌ویت. زستان که‌ به‌فر باری، دان له‌کوئی ده‌ست خۆمان بخه‌ین؟ می‌یه‌که هه‌رچه‌ند سویندی خوارد، نیره‌که باوه‌ری نه‌کرد، ده‌ستی کرد به‌لیدانی. ئه‌وه‌نده ده‌نوکی پیا کیشا هه‌تا می‌یه‌که رۆحی ده‌رچوو. وه‌ختی گه‌یشه‌ زستان

ته ماشای کرد دانه که زیاد بووه، بۆی مه علووم بوو ژنه که ی خیانته تی نه کردووه. دهستی کرد به گریان. زۆر په شیمان بووه وه بۆ مردنی. وه زیر وتی: که سی عاقل بی په له ناکات و سه بر کردن ده رگای کراوه یه. پادشا وتی: که من رقم هه لسا و په له م کرد، تو بۆج له کوشتنی ئیران دوخت په له ت کرد و جگه ری منت سووتاند؟ وه زیر وتی: سی تائیفه دو چاری مه راق ته بن. نه وه له ته و که سه ی رۆژی موحاره به له خۆی غافلّه. دووه م نه و که سه واریس نییه مالی مردوو به هه رام داگیر ته کات و ئه یخوات. سیهه م نه و که سه که پیر بووه و ژنی گهنج نه خوازی، هه موو رۆژ ژنه که مه رگی له خدا ته له ب ته کات. پادشا وتی: گوناھی کوشتنی ئیران دوخت به تو ته ناسریت. وه زیر وتی: گوناھی له سه ر من نییه چونکه تو ته مرمت به من کردووه. من به ته نه ا بی گوناهم نه کوشتووه و ئیتاعه تی ته مری جه نابتم کردووه. پادشا وتی: بۆ ئیران دوخت جگه رم کون کون بووه. وه زیر وتی: بۆ پینج تائیفه جگه ر کون بوون لایقه: یه کئی خو لقی سه خی بی و ره وشت و جه مال جوان بی. دووه م عاقل و زیره ک و یه ک دل بی. سیهه م له هه موو ریگه ی نامۆژگاری شاره زا بی، له دوور و نزیک خو شه ویست بی. چواره م له ته ننگانه و فه ره حی رۆحی له گه ل رۆح بی. پینجه م قودووم مباره ک و نوفووس پاک بی، وه ئیران دوخت داخلی تم پینج ره وشته بوو، هه ر جوړی مه راق بخو یت مه نعت ناکه م. پادشاه وتی: نه ی به لار قسه زۆر گران ته که یت، له نه ده ب چوو یته ده ره وه. فکرم وایه تو له خو م دوور بخه مه وه. وه زیر وتی: له دوو تائیفه دووری لازمه، نه وه له که سی وه فای نه بی چاک و خراب به یه ک بزانی، چاکه ی دنیا نه گه یه نیته ئاخیره ت. دووه م که سی زا هیر و باتین و گه مه و راست فه رق نه کات. پادشا وتی: وا دیاره له به ر چاوت سامم نه ماوه به و جوړه قسانه تا که نه یکه یت. وه زیر وتی: سام و ترس بۆ سی تائیفه نییه: نه وه له که سی شه و و رۆژ له نان خو اردن و نووستن جیا بوونه وه ی مومکین نه بی و قسه ی له هه و له عه ب له به ینبانا رابوورد بی. دووه م که سی دهستی بۆ مالی ئاغای درێژ کرد بی، سه روه ت و مالی به رامبه ر سه روه ت و مالی ئاغای بی و مومکینه له ئاغای خۆی به گه وره تر ته ماشا بکات. سیهه م خزمه تکاری بی ته جره به به نه میندار دانرابی و له سه ری ئاغای شاره زا بی: نه و جوړه که سانه هه موو وه خت بی باک قسه له گه ل ئاغایان نه که ن. پادشا وتی: من تو م ته جره به. وه زیر وتی: هه شت تایفه به هه شت جیگه نه بیته ته جره به ناکریت: پیاوی ره شید له وه ختی شه ردا، فه للاح له وه ختی زه راعه ت کردندا، گه وره له وه ختی غه زه ب داگیرساندا، بازرگان له وه ختی حیساندا، ره فیق له وه ختی موحتاجیدا، وه جاخزاده له وه ختی لیقه وماندا، عابید له وه ختی

عیبادهت کردندا، مه لاله وهختی قسه کردن و وه عز داندنا. پادشا هر سوئالیکی له وه زیر نه کرد، جوابی ناخوشی نه بیست و سه بر و حیلمی له سه ر جوابی وه زیر زور بوو. ناخری به لار زوبانی به مه دح و سه نای پادشا کرده وه، وتی: عوزر قویو له، من به گوناھی خوم ئیعتراف نه کهم چونکه بی نه مری جه نایتم نه کرده وه. له سه ر نه مری جه نایت ئانه ئیران دوختم نه کوشتوه و ئیستایش نه مری جه نایته. عه فوی نه کهیت وه یا نه مری به کوشتنی نه کهیت. پادشا له خویشیا سوجهی شوکری برد، همد و سه نای خوی به جیتهینا. وتی: نهی وه زیر من له فکر و عه قلی تو شارهزا بووم، له وه عه جائیب ماوم موده تیکه هر چه ند قسه نه کهیت و ده رنه کهوت ئیران دوخت کوشتوه، چونکه جوابه کانت ناخوش بوو. وه زیر وتی: نهی پادشا، بویه جوابم ناخوش بوو ناره زوم کرد بوم مه علوم بیی له کوشتنی ئیران دوخت په شیمان بوو بیه وه یا نه؟ هر وهخت بوم مه علوم بیوایه کوشتنی ئاسان بوو. ئیستا نه له مدولیللا سه لامه ته، نه مری نه فهرمویت بیه یتمه خزمه تت. پادشا وتی: نهی وه زیر برؤ دلی بیته ره وه جیگه ی خوی. من سه لامه تیبی نه وم مه تله به. وه زیر رویشت ئیران دوختی برده خزمه ت پادشا. ئیران دوخت ره سمی نه ده بی به جیتهینا. پادشا وتی: نهی ئیران دوخت، نه و ژیا نه له به لار بناسه. به واسیته ی ته دبیر و زیره کی به لار نه جاتت بوو. وه زیر وتی: هه موو له سایه ی جه نایته وه ده ست که وتوه. به نده وجودم چیه ژیا نی مه له که له من بناسریت؟ پادشا وتی: له مه ودوا ته سه روفاتی شاره که عائیدی تو به، وه هرچی چاک و خراب بی حوکمی به زوبانی تو لازمه. نه مری تو موافیقی نه مری منه. وه زیر جوابی دایه وه: ژیا نم له واسیته ی نوفوسی جه نایته وه مومکین نه بی، وه هه تا ژیا نم بی شوکری نیعمه تت نه کهم، وه ئیحتیاجی به نده به ک رچایه: له عه جه له کردن حیلم لازمه. هه روهخت ئاگری غه زه بت داگیرسا به ناوی حیلم بیکوژینه وه، وه بو هه موو ئومووراتی ته دبیر لازمه. پادشا وتی: له مه ودوا بی ته دبیری تو ده ست بو ئوموورات درئ ناکه م. له قسه کردن بوونه وه. وه زیر دوعا خوازی کرد. پادشا خه لاتی لایقانه ی به وه زیر عه تا کرد. نه و شه وه خه وی ئیسراحه تی له گه ل ئیران دوخت کرد. بو رؤژ بوونه وه رووی کرده داروسسه لته نه ت، نه مری به حازر بوونی هه موو ئومه را کرد. مه جلیس گیرا، به رمه کیسه کانی حازر کرد. به و جو ره که خه وی دیبوو له ناو مه جلیسدا گپرایه وه، وه مه عنایکه شی که به رمه کیسه کان و تیویان به بیان کرا، وه کاریدوونی هه کیم داخل به مه جلیس بوو. پادشا جه زای به رمه کیسه کانی له کاریدوون ته له ب کرد. کاریدوون نه مری کرد نیوه بان بکریت به داری سیاسه تدا، وه له سه ر ریگه له ری گوزه را بو عیبره ت ته ماشا

بکرین و، نیوهیان دەست و پێ بیهستریت و لەژێر پیتی فیلان رۆحیان دەرچیت. جەزای خائین هەر جۆری خراب بێ ئەو ئەو ئەو لازمە. بەو جۆرە هەموویان کوژران. پادشا و ئیتران دوخت و کورەکان و ئەساسی تا سەر بەخۆشی رایانبوارد. فائیدەئامۆژگاری ئەو یە هەرکەس تەماشای ئەم حیکایەتە بکات بۆی ئاشکرا ئەبێ گەورەیی حیلەم چۆنە. حەلیم دايم سەلامەتە.

نەسیحەتی سیازدەهەم

تەجرەبەکردن و ناسینی چاک و خراب

دایبشلیم رووی کردە برەهەمن، وتی: لە گەورەیی حیلەم و سەبر تیگەیشتم. رجا ئەکەم بە تەواوی خۆپاراستن لەقسەئە خائین و کەسێ غەددار بێ، چۆنە، نیشانم بدریت. برەهەمن وتی: بۆ پادشا لازمە هەموو ئومەرا هەر یەکە بە وەزیفەئە خۆی ئیمتیحان بکات. رەوشت و دیانەتی ئومەرا تەحقیقی لازمە، وەهەتا رەوشت و راستیی ئومەرا لە پادشا ئاشکرا ئەبێ قابیلی ئوموورات نییە، چونکە بناغەئە دوام لەسەر راستی بەندە. نا ئەسل خائین هاتو چۆی پادشا بکات، حوکمداریی پادشا بە موددەتیکە کەم نامینیت. خزمەتچیی پادشا لازمە سێ رەوشتی بێ. ئەووەل قسەئە راست و ئەمین بیت. کەسێ کە راست بوو خۆشەویستی خودایە و لایقی سپیری پادشایە. دووهم کەسێ بێ جەسوور و ساحیب ئیقتیداریی، بۆ تەمەع درۆ لە زوبانی جاری ئەبێ. سێهەم خانەدان و ئەسک بێ. کەسێ ئەهلی خانەدان بێ ئارەزووی خرابە ناکات و حەقی وەلی نیعمەتی تا مردن گوم ناکات. بۆ پادشا لازمە لە قووەت و پارە زۆری کەس تێ ئەفکری. پادشا لازمە تەبیب بێ، تەماشای هەرکەس بکات و قسەئە وەرگرت، لە دەردەکەئە بزانی، وەک تەبیب پارێز و دەرمانی بۆ بکات بە میعاد، وە بزانی هەر کەسە قابیلی ئومووراتیکە، وەتەجرەبەئە بکات قابیلی سپیری پادشا کتیە. خزمەتچیی خاسەئە پادشا ئەبێ خانەدان و قسەئە راست و ئەمین بێ، غەرەزی لە میللەت ئەبێ. وە خزمەتچیی پادشا ئەگەر خائین بوو مومکینە بێ گوناو دوچاری عەزاب بکات و ناوی خرابەئە پادشا بلاو ئەبیتەو، هەر وەک پادشا کە بەقسەئە زەرنگەر خۆی خراب کرد.

دایبشلیم پرسیی: چۆن بوو؟

حیکایەت

برەهەمن وتی: ئەگەر ئەو لە شاری حەلەب پادشاهی بوو وە چەند پادشاهانی بەر

حوکمی بوون. ئەو پادشایه کچیکی بوو له جوانییا بی ئەمسال بوو، وهلای پادشاه زۆر خوشهویست بوو. رۆژی پادشاه کراسیکی بۆ کچهکه به دروست کردن دا، بۆ وهستایهکی نهققاش که زهرنگهر بی نهقشی ئالتوون لهسه کراسهکه دروست کات تهگهپان. لهشاری ههلهب زهرنگهری بوو له زویان لووسی و عهپاریدا بی ئەمسال بوو. شۆرهتی گهپشته خزمهت پادشاه. له ههسوو جوژه جهواهیراته تهحهپپور ما. پادشا وتی: فکر م وایه کراسی بۆ کچهکه م چاوپیکهوتنی ئەو جهواهیراته تهحهپپور ما. پادشا وتی: فکر م وایه کراسی بۆ کچهکه م دروست بکه م له دونیا دا بی ئەمسال بی. زهرنگهر وتی: ههچی زانستیم بی له نهقشی کراسهکه دا سهرفی ئەکه م و، به زویان لووسی دهستی کرد به مهده کردنی پادشاه. پادشاه وتی: لازمه ههسوو رۆژی یهک دهفعه چاوم پیت بکه ویت. ورده ورده زهرنگهر بوو به مههره می ئۆدهی ههره م. وهزیری پادشا زیرهک و ساحیب فکر بوو، بهو مهسهلهی زانی، فکری کرد: پادشاه چۆن ریکه ی بیگانهی داوه بۆ ههره م و، به چ فیلتی دلای پادشا ئەمین بووه؟ وهزیر رۆشسته خزمهت پادشا، وتی: شاهم چهند قسه بی ههیه ئەمر ئەفه رموویت بهیانی بکه م. پادشا وتی: مهئزونی. وهزیر وتی: قابیل نییه بۆ بیگانه هاتوچۆی ههره م بکات، وه ئیستا بۆم مهعلووم بووه وهستا هاتوچۆی ههره م ئەکات. لازم بوو حهقیقهتی ئەحوالی زهرنگهر بزائرایه، ئەو وهخته بۆ ههره م برۆشستایه، به نوqsان تهماشانه ئەکرا، وه فکر م وایه پیاویکی ههرا مزادهیه، به ناوچه وانیا زۆر خائین و بهدئهتواره. پادشا وتی: به زویان و به قسه کردندا پیاویکی خانهدانه. شهرع زاھیر بینه. وهزیر وتی: له مهکتهبی حیکمهت ئالتوون به محهک ئەناسریت. زۆر کهس بوون به ئاشکرا پیاوی چاک بوون و لهژیرهوه خودا نهناس و بی دین بوون. پادشاه وتی: ئەگهچی لهئهوهلهوه تهربیهتی نهبووی، ئومید دهکه م به واسیتهی هاتوچۆکردنی ئیمهوه تهربیهت وهگریت. وهزیر وتی: ئەهی پادشاه، خهنجهری له ئەوهلهوه جهوههری نهبووی، به مشتومال جهوههر پهیدا ناکات. تهربیهتی نا ئەسل وهک گوێز هاویشتن بۆ سهر گومهزه. کهسی لهئهوهلهوه کهم تهربیهت بی ئاخری تهربیهت وهرناگری. دووری نا ئەسل به فرسهت بزانه، وه ههرکهسی تهربیهتی نا ئەسل بکات ئەوهی بهسهر دیت بهسهر کوره پادشاکه و کهوشدروو هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

وهزیر وتی: ئەگهپنهوه له شاری فارس پادشایهکی رووخۆش و میللهت پهروهه بوو.

پادشا کورپکی بوو زۆر عاقل و جوان بوو. کورپکه سهرشانی میقداری له په دهستی خالی رهشی پیوه بوو. پادشا زۆر عاجز بوو له بهر خاله کهی کورپکه ی. ئه مری کرد حوکه ما و مونه جیمان کۆبوونه وه، سوئالی ئه و خاله ی کرد. وتیان: ئه ی پادشا، ئیمه له کتیبی حیکمه تدا چاومان پین که وتوو هه رکه س ئه و جوړه نیشانه ی به سهر شانه وه بوو توژه ئازارپکی دپته ریگه، وه له ئاخریدا ئه بیته ئیقلم گیر، دونیا ئه گرپته ژیر دهست. پادشا به و مژده به زۆر خو شحال بوو، وه به دیققت خزمه تی کورپکه ی ئه کرد. ته سادوف کابرایه کی که وشدروو دراوسپی پادشا بوو، له حه رامزاده بی و ناپاکیدا ره فیقی نه بوو. پادشا له بهر ئه جری دراوسپی ته کردی به خزمه تجیبی کورپکه ی. چه ند وهخت به و جوړه له گه ل کورپکه هاتوچۆی مالی پادشای کرد. مودده تی نانی ئیسراحه تی خوارد. وهختی عومری کورپکه گه یشته چوارده سال، وه زیر وتی: ئه ی پادشا، به چاکی نازانم ریگه ی وهلی عه هد بدری هاتوچۆی که وشدروو بکات. له وه ئه ترسم ره وشتی پیسی که وشدروو بگریت. پادشا وتی: ئیستا مناله. وهختی گه وره بوو ریگه نه دانی ئاسانه، چونکه هوگری که وشدروو بووه، ئیستا ریگه ی نه دریت عاجز ئه بی. وه زیر قسه ی نه کرد. پادشا که وشدروو بانگ کرد وتی: وهستا، هه تا مومکین ئه بی خزمه تی کورپکه ئه که ییت و خه لاتت روو له زیادی ئه بی. که وشدروو دهستی نایه سهر چاوی وتی: قوربان، به نده وجودم نه بوه. ئیستا له سایه ی وهلی عه هده وه ناوم په یدا کردوه. ئومید ده که م خزمه تم به جوړی پین به ته ئریخ بگریته وه. پادشا له قسه ی که وشدروو ئومیدی په یدا کرد. رووی خو شی به که وشدروو دا، بوو به ئه مینداری پادشاه. ته سادوف سه فه ری که وته بهر پادشاه. که وشدروو بانگ کرد، وتی: من ئه رۆم بو سه فه ر، وه ئه مانه تی توو وهلی عه هد. بو ئاگاداری کورپکه ئامۆزگاری که وشدروو کرد. پادشا رویشت بو سه فه ر. له ئه ترافی شاره که باغپکی زۆر خو ش بوو. کورپه پادشا ئاره زوی سه یرانی کرا. رویشته ماله وه، ئه لیبسه ی تازهی به قیمه تی له بهر کردو تاجی جه واهپراتی له سه رکرد. له گه ل که وشدروو و میقداری خزمه تکار رووی کرد بو ناو باغه که. که وشدروو چاوی به تاج و ئه لیبسه ی کورپکه که وت، نه فسی پیسی که وته جوولان. فکری کرد فرسه ته، پادشا له شار نییه، دایکی کورپکه له من ئه مینه. چاک وایه تاج و لیباسی کورپکه بهرم، بیفرۆشم، پشتا وپشتم بیخوات که م نابیته وه. به و فکره پیسه کاری خو ی دروست کرد. میقداری ده رمانی بیهۆشی تیکه ل خواردن کرد، ده رخواردی کورپکه و خزمه تکاره کانی دا بیهۆش بوون. که وشدروو غولامپکی بوو خه بهرداری کرد و کورپه پادشای خسته ناو سندووقه وه، ده رگای مه حکه م

کرد، بهستی بهسهر ئولاغیتی خیرادا، خوی سواری ئولاغ بوو، وه غولامه‌که‌ی سواری ئولاغی بوو، قامچییان راکیشا. شهو و رۆژی ریگی‌ه‌فته‌یه‌ک رۆیشتن. له‌ولاه باغه‌وان ته‌ماشای کرد خزمه‌تکار هه‌مووی بیه‌وشه، میقداری سرکه و رۆن دای به لووتیان، هاتنه‌وه هۆش خویان. ته‌ماشایان کرد شه‌زاده‌وه که‌وشدروو نه‌بوون دیار، خه‌به‌ریان برد بۆ ژنی پادشا. ژنی پادشا سواری بوو کرده باغ، هه‌رچه‌ند گه‌ران خه‌به‌ری کوره‌ پادشایان نه‌زانی و، قاسیدیان بۆ ته‌تراف ره‌وانه‌کرد، که‌س خه‌به‌ری بۆ مه‌علوم نه‌کرا. دایکی شهو و رۆژ به‌ گریان و هاوار خه‌ریک بوو. خه‌به‌ر بۆ پادشا ره‌وانه کرا، پادشا له‌ سه‌فه‌ر هاته‌وه، جگه‌ری کون کون بوو. شهو و رۆژ به‌ گریان و هاوار خه‌ریک بوو. موده‌تی ده‌ سال خه‌به‌ری کوره‌که نه‌بوو. ئە‌مما که‌وشدروو له‌ گه‌ل وه‌لی عه‌هد و غولام گه‌یشه‌ته‌ له‌ب. ئە‌سباب و تاجه‌که‌ی له‌ شاهزاده‌ کرده‌وه برده‌ بازار فرۆشتی به‌ بازرگان.

کابرای بازرگان پی‌اویتی عاقل و دنیا دیده بوو. فکری کرد: ئە‌گه‌ر پادشا خه‌به‌ری ئە‌م عه‌به‌ بزانی به‌ زۆر لیم ئە‌سینی. چاک وایه به‌ ره‌سمی دیاری بیبه‌م بۆ پادشای فارس، مومکینه دوو قیমে‌تی عه‌به‌که‌م بداتی. بازرگان شاهزاده‌ی هه‌لگرت، رووی کرد بۆ شاری فارس. وه‌ختی شاهزاده‌ داخل به‌ مالی باوکی بووه، قه‌ده‌ری زه‌مان و بیه‌وشی له‌ فکری نه‌مابوو مالی باوکیه‌تی و، باوکیشی نه‌یناسیبه‌وه. پادشا مه‌منونی بازرگان بوو و دوو قیমে‌تی به‌ بازرگان عه‌تا کرد. پادشا ئە‌م‌ری کرد ته‌سلیمی غولامی خاسه‌ بکریت. کوره‌که‌ چونکه‌ خانه‌دان و ئە‌سل بوو ره‌وشتی غولامانه‌ی نه‌بوو، وه‌ ره‌حمی باوکی که‌وته جوولان، هه‌موو رۆژی گه‌وه‌ریکی خه‌لات ئە‌کرا. کوره‌که‌ گه‌وه‌ره‌که‌ی ته‌سلیم به‌ خه‌زینه‌وان ئە‌کرد. رۆژی خه‌زینه‌وان وتی: تو ئە‌م هه‌موو چاکه‌یه‌ له‌ گه‌ل من ئە‌که‌یت، چاک وایه ئە‌جرت بده‌مه‌وه. ئامۆژگاریه‌کت ئە‌که‌م له‌ قسه‌م ده‌رمه‌چۆ. ئە‌مووستیله‌یه‌ک له‌ ئە‌مووستی پادشایه‌ هه‌رکه‌س بیکاته‌ ده‌ستی ئە‌بیته‌ شه‌ه‌نشا. ئە‌گه‌ر بیته‌ ئە‌مووستیله‌که‌ له‌ پادشا ب‌دزیت من نقیمه‌که‌ی ده‌ردینم و ئە‌یکه‌م به‌ ئە‌مووستیله‌ بیکه‌ره‌ ده‌ستت ئە‌بیته‌ به‌ پادشا، وه‌ تۆیش شه‌رت له‌ گه‌ل من بکه‌یت که‌ بوویت به‌ پادشا من بکه‌یت به‌ وه‌زیر. کوره‌که‌ قوبوولی کرد. ته‌سادوف شه‌وی نۆبه‌چی سه‌ری پادشا بوو، ده‌ستی بۆ ئە‌مووستیله‌که‌ درێژ کرد، پادشا خه‌به‌ری بووه، وتی: چۆن جورته‌ت کرد ده‌ست بۆ ئە‌مووستیله‌ی من درێژ ئە‌که‌یت؟ کوره‌که‌ جوابی بۆ نه‌درایه‌وه. پادشا ئاگری قه‌ه‌ری داگیرسا، بانگی کرد: جه‌لاب.. جه‌لاب به‌شمشیره‌وه حازر بوو. پادشا ئە‌م‌ری کرد: